

پاسارگاد

قدیمترین پادشاهی ایران

نگارش

علی سامی

نقاشی از دوی نقش انسان بالدار بردرگاه یکی از کاخهای
 کوروش کبیر که توسط هنرمند گرامی آذای جلیل ضیاء پور
 ترسیم گردیده است

بنام خداوند دانا و توانا

قدیمترین پایتخت شاهنشاهی هخامنشی

کشور کهنسال ایران علاوه بر تاریخ مشروح و پرمآثراتی که بوسیله تاریخ نویسان عهد و اعصار تدوین و تأیید گردیده است و از لحاظ وسعت و شکوه و فرهنگ و دانش یکی از فصول برجسته و قاطور تاریخ جهانی را تشکیل میدهد تاریخ گویا و مصور و بدون تردیدی نیز دارد که خوشبختانه بیش از آنچه در سطور تواریخ مضبوط گشته است خود نمائی مینماید. تاریخ شاید توانسته باشد اندکی از حوادث را آنهم از دوران پیدایش خط بطور جسته و گریخته ضبط نماید در حالیکه آثار باقیمانده گذشتگان این مرز و بوم خواه آنچه در زیر توده های خاک مدفون گشته و خواه آنهاییکه کم و بیش در کمر کوهها از دستبرد حوادث مصون مانده است خود شاهد زنده و زبانداری از هنر دوستی و هنرمندی و نموداری از تمدن عمیق و ریشه دار ساکنین این دیار بشمار میرود که از قدیمترین ادوار هنری جهان یعنی حدود شش هفت هزار سال پیش بدان مأنوس بوده و در هر هزاره وسده ای بر حسب بسط و توسعه کشور و سلطه و اقتدار کشور مداران بسبکی دلپذیر و متنوع نمودار گردیده است.

ایجاد نقشهای زیبا و ظریف طبیعی بر روی ظروف و ابزارهای طلا و نقره و طرح نقوش برجسته بر سنگها، پیکر تراشی، مینا کاری، قالی بافی، شیشه سازی و تذهیب

وسایر صنایع ظریفه و فنون معماری و مهندسی که چند قرن است چشم دنیای متمدن را خیره ساخته و مجلدات قطوری بزبانهای مختلف در توصیف آن نوشته اند همه تاریخ بارز و شاهد عادل و معرف بی غرض از پیشینه های درخشان و پرمغز ایران زمین در قرون مختلف میباشد و می رساند که ایرانیان باستان دارای چه ابتکار و استعداد هنری جالبی بوده اند.

یکی از جمله آن شواهد زنده و کم نظیر آثار پاسارگاد و تخت جمشید میباشد که هر یک در جای خود چون خورشید تابناکی در آسمان آثار باستانی دنیای قدیم میدرخشند و از لحاظ ظرافت و زیبایی و معماری و هنر در میان آثار قبل و بعد خود امتیاز شگفت انگیز مخصوصی دارد و با آنکه بشر امروز سریعترین مراحل عالی تمدن را می پیماید باز از عظمت و شکوه و کمال و هنر این آثار در حیرت است و انگشت اعجاب و تحسین بدنندان میگیرد.

چه بسا کاشورهایی که از دوران سرافرازی و شکوه خود خاطرات و یادگارهایی دارند که کم و بیش در تواریخ منعکس گردیده ولی چون قرنهای آن حوادث گذشته، حقیقت و چگونگی آن مبهم و مشکوک گردیده است، در حالیکه نقوش و خطوط حجاری شده درین دویاد بود گرانبهای ایران هخامنشی جای هیچگونه ابهام و شکئی را در گفته های مورخین قدیم باقی نگذاشته بلکه گذشته پرافتخارتری را بیش از آنچه تاریخ قادر به ضبط آن بوده است بیاد میآورد.

ایران چه دورانی که خود جزئی از دنیای قدیم و دارای صنعتی مستقل و منحصر بخود بود و هگمتانه و پاسارگاد را بوجود آورده و چه آنزمانیکه مالک الرقاب تمام

کشورهای کهنسال متمدن گردید و صنایع و هنر آنها را درهم آمیخت و تخت جمشید را بوجود آورد يك ابهت و جلال و زیبایی خاص و بیسابقه‌ای بآثار و مصنوعات داده است که درعالم خود بکر و جالب است و ازینراه ارزنده‌ترین خدمت را در راه نگاهداری و تشویق و اکمال هنر و تمدن دنیا کرده است و این سرفرازی و مباهات را دارد که علاوه بر تمدن و صنعت پیشین خود در مدت دو قرن و ربع سلطه بر کشورهای چندی که همه از مراکز کهنسال و پراهمیت و پرمایه مدنیت خاور نزدیک بوده‌اند نه تنها سبب شد که هنر آنها ازین نرود بلکه در اثرا ایجاد وحدت و امنیت شایان تقدیر، مشوق و موجب گردیدند تا فرآورده‌ها و هنرهای خاصه هر کشوری باوضع زمان و مکان مناسب و مدارج کمال را به پیماید و سپس آنرا تقدیم دنیای غرب نمایند.

مطالبی که در صفحات آتی ملاحظه میفرمایند مشروح‌ترین و تازه‌ترین بحث روی قدیمی‌ترین پایتخت کشور شاهنشاهی ایران و مقر فرمانفرمائی کورش کبیر و اجداد اوست که با دقت و تحقیق و از روی کاوشهای اخیر بنگاه علمی تخت جمشید تهیه و در دسترس علاقه‌مندان قرار میگیرد ولی اذعان دارد که ریزه کاری و رموز و نکات و مزایای هنری و مهارت صنعتگران و سازندگان این قبیل آثار را هر قدر هم قلم رسا باشد نمیتواند در قالب عبارات بریزد زیرا « شنیدن کی بود مانند دیدن » ولی امیدوار است همین دورنمای مختصر و تابلو ناقص و نارسا از تاریخ با عظمت ایران کهن، علاقه‌مندان را بشناختن و دانستن فرهنگ و تمدن گذشته این سرزمین تهییج و ترغیب نماید و توفیقی برای دیدار این آثار از نزدیک پیدا نمایند تا پایه استعداد و هنر و تمدن دنیای قدیم ایران را معاینه بچشم خود به بینند.

درین دیدار بنای زیبا و مجلل آرامگاه کوروش کبیر را در وسط جلگه، همچنان محکم و استوار خواهند دید خاصه آنکه رازی را که قرن‌ها مکتوم بود و از تاریخ نویسان و محققین متقدم و متأخر تنها دانشمند و مورخ فقید مرحوم فرصت الدوله شیرازی بطور حکایت در آثار عجم اشاره ای بدان نموده بود کاملاً مکشوف و در آرامگاه که یکی از آن تصور می‌رود از آن ملکه بوده است بر فراز بنا و دور از دسترس بشر نمودار می‌باشد. ویرانه‌های سه کاخ شاهی که بقایای آن شاهد منتها حد ظرافت و حسن سلیقه سازندگان و هنرمندان زمان می‌باشد با صغه عظیمی در منتها حد شمالی جلگه و چندین آثار مهم و منحصر بفرد دیگر جلب توجه بازدید کنندگان را خواهد نمود.

«ای انسان هر که باشی و از هر جا که بیایی زیرا میدانم خواهی آمد،
 «من کورشم که برای بادسیها این دولت وسیع را بنا کرده ام»
 «بدین مثنی خاک که مرا پوشانده دشت مبر» (۱)

هنگامیکه از شیراز بطرف اصفهان برویم، چون از تنگه پریچ و خم و مخوف سعادت آباد بگذریم دست چپ جاده شیراز باصفهان خیابانی است بدرازی سه کیلومتر که پس از عبور از رودخانه‌ای بنام پلوار منتهی بآرامگاه و پایتخت کورش بزرگ، بنیان گذار بزرگترین امپراطوری شرق باستان و فرمانروای کل آسیا میشویم. این دشت سرسبز که امروز آنرا دشت مرغاب و دشت مادر سلیمان مینامند و از رودی بهمین نام مشروب میشود در بیست و پنج قرن پیش مرکز باشکوه ترین دربار سلطنتی جهان بوده است که از آنجا دستورها و فرامین شاهانه باطراف و اکناف دنیای متمدن آنروز و کشورهای که در سایه این پرچم در کمال آسایش و امنیت میزیسته اند میرفته است ولی امروز مانند صدها آثار نظیر خود که از تحولات و حوادث روزگار برکنار نمانده ویران و جز خرابه چند قصر از آنهمه افتخار و جلال باقی نمانده است لیکن درعین ویرانی زیار تگاه دانشمندان و جهانگردان جهان و کعبه ملی ایرانیان پاک نژاد و عالیترین نمونه سطوت و هنرمندی و فکر بلند سازندگان آن میباشد.

از شهرهای بزرگ باستانی که روزی چشم و چراغ کشورهای جهان بوده اند کمتر نشانه‌هایی پدیدار است از بابل عروس آسیا حتی تل خاکی نیز بجا نمانده و برای

(۱) بنا بگفته مورخین قدیم این کتیبه بروی قبر کورش بوده و ضمن توصیف آرامگاه کورش راجع بدان بحث خواهد شد

ابد ویران و ناپدید شد و باز حمت زیاد و از روی قرائن میتوان فهمید که آنجا روزگاری شهری عظیم، شهر خدایان، مقرر مدوک (۱) شهر آسمانی، شهر افسانه‌ای چند هزار ساله بوده است. از هگمتانه مقر فرمانروائی هووخ شتر (۲) با آن کاخ معروف و هفت دیوار مشهورش که کنگره هر حصاری برنگی ممتازتر جلوه‌گری مینمود و باطبقات هفت گانه گردون همسری مینمود، از سارد مقر پادشاهان نروتمند سلسله مرمند (۳) که بنوبه خود يك شهر مهم تجارتي و بانك بزرگ دنیای گذشته را تشکیل میداد هیچ چیز باقی نمانده است ولی خوشبختانه از این کاخ شهریار دادگستر پارس با همه جور وجفاها و بیمهریهای روزگار، باز آنقدرها باقی مانده که آن شکوه و هنر گذشته را بما باز گوید.

در آن روزگاران که کشور شاهنشاهی ایران از هر سو گسترده و بر بسیاری از معموره‌های گیتی فرمانفرمائی داشتند در همین گوشه کشور و بین همین کوهها و زیر همین آفتاب مجلس مشاوره سران پارس و هخامنشی برای حل مهمان ملك تشکیل میگرفتند و کوروش بزرگ با بزرگان قوم و عشیره خود بمشورت میپرداخت و در همین مکان بود که بدو طلوع مهر درخشان هخامنشی کوروش بزرگ سودای فتح ماد و سارد و بابل را در سر خود پروراندید و از سران پارس و هخامنشی کمک خواست و سوگند وفاداری نسبت بدانان یاد کرد و نیز از همین جا بود که کبوجیه عزم تسخیر مصر را کرد و رهسپار دیار مغرب گردید.

۱- خدای بزرگ بابلیها ۲- بزرگترین پادشاه ماد ۳- سله پادشاهان لیدی در قرن هفتم و ششم پیش از میلاد که مؤسس سلسله دیزس Giges بر حسب تحقیقات گلزر Gelzer مودخ آلمانی که اسناد آشوری نیز آنرا تأیید مینماید در اوایل قرن هفتم پیش از میلاد (۶۸۷-۶۵۳ پم) تشکیل سلطنت دولیدی (لودیا) داده است کرزوس آخرین پادشاه نروتمند این سلسله در سال ۵۴۶ پم از کوروش کبیر شکست خورد و کشور لیدی ضمیمه دولت هخامنشی گردید.

سیاحی که از فرسنگها راه بزیارت این پایتخت کشور کهنسال ایران میآید در این جلگه خاموش و اسرار آمیز که کوهها و تپه‌های چندی آنرا دربر گرفته‌است از عظمت و سادگی آرامگاه ابدی کورش کبیر از مشاهده ستونهای قطور بلند و جرزهای سنگی و بقایای کاخهای باخاك یکسان شده، دريك سكوت آمیخته باعجاب و تحسین فرو میرود. رفت و آمدها و فعالیتهای جنگی، برگزاری مراسم و سنن ملی و دینی با شکوه و جلالی که ۲۵۰۰ سال پیش درین وادی خاموش و متروک بعمل میآمده همه از برابر چشم میگذرند و شخص را دريك افکار دور و درازی مقرون با تأسف و تأثر میاندازد بویژه اگر تماشاکننده از نژاد پاك ایرانی و از خدمات برجسته و خصائل ستوده و فضائل اخلاقی این دسته از مردم آریا و کوششهایی که آنان برای حفظ و توسعه و تکمیل تمدن بشری نموده اند اطلاعاتی داشته باشد. هر روز دسته‌های بسیاری مسافران از جاده‌ای که در سه کیلومتری این آثار قرار گرفته میگذرند و از همان سه کیلومتری بقایای بناهای سنگی سفید جلب نظرشان را مینماید ولی چه بسا که نمیدانند اینجا کجاست و در ۲۵ قرن پیش چه موقعیت مهم و عظیمی داشته.

گرچه بحث ما تاریخی و تحقیقی است ولی بيمناسبت نمیداند قسمتی از قطعه ربرت برونینك شاعر درام نویس انگلیسی را که زبان حال این آثار است ذیلا نقل نماید:

• میگویند روزگاری در همین مرغزارها، شهری بزرگ و پر شکوه سرافراشته بود که شاه در آن جا داشت و در دربار خویش با مشورت وزیران و رایزنان سر نوشت جنگ و صلح کشور خود را معین میکرد.

امروز دیگر از این همه شکوه و جلال حتی درختی کهن نیز برجای نمانده

دیگر از فراز و نشیب‌های شهر که دست طبیعت روپوشی از علف بر آنها گسترده نشانی باقی نیست تنها چند جویبار کوچک که از تپه‌ها سرارزیر شده‌اند بهم می‌پیوندند و تشکیل رودخانه‌ای میدهند که در روزگار پیشین کاخ باشکوه پادشاه در کنار آن سر برافراشته بود و سقف بلند آن بر زمین سایه می‌افکند. در چهار سوی کاخ برجهای بلند چون شعله‌های آتش سربسوی آسمان برده بودند.

«... اگر این چند پاره سنک نیز که یادگار ستونهای ویران شده این کاخ پرشکوهند برجای نبودند هر گز بخیال کسی نمیرسید که روزگاری درین سرزمین شهری بر پا بوده است»

«با اینهمه قرن‌ها پیش در این نقطه مردمی بیشمار زندگی میکردند که چون ما باغ و شادی جهان آشنا بودند و چون ما در پی جاه و مال تلاش میکردند، چون ما نیز از بیم و احتیاج تن بفرمان فرمانداران میدادند و همه چیز خود را بهای سیم و زر میخريدند و میفروختند. امروز از این کاخ با عظمت جز برجی کوچک که گذشت ایام بر آن شکست وارد آورده و دست روزگار از شکافهای آن گیاههای هرزه بیرون کشیده چیزی برجای نمانده است.» (۱)

پهنا و درازای جلگه مرغاب تقریباً 15×20 کیلو متر که در زمان باستان فوق‌العاده سرسبز و مصفا چون بیشه‌ای پراز درخت بوده که با جویبارهای چندی آبیاری میشده است، وجود چشمه‌سارها حکایت از باغستانهای زیاد و خرمن‌رامینماید. آرامگاه ابدی شهریار عظیم الشان پارس و کاخهای او در وسط آن باغستانها قرار داشته است و کمی دورتر فاصله ششصد متر شمال شرقی آرامگاه، کاخهای شاهی

(۱) صفحه ۶۲ منتخبی از زیباترین شاهکارهای شهر جهان ترجمه شجاع‌الدین شفا چاپ

کلیج الساسانی کوریمس

قرار داشته که هنوز چند درگاه سنگی آن با يك ستون ساده و مرتفع ازسنگ سفید شیه بمرمر وزیر ستونهایی ازسنگ سفید بجا مانده است. تعداد این قصور آنچه تا کنون از زیر خاک درآمده سه کاخ میباشد که یکی از آنها کاخ اختصاصی و دیگری کاخ بار کورش را تشکیل میداده است و این آثار از سال ۱۳۲۹ بعد توسط بنگاه علمی تخت جمشید بدستور اداره کل باستان شناسی پاك و تا سطح اولیه بنا خاکبرداری شده است.

در انتها حد شمالی جلگه حصار عظیم سنگی نظیر دیوار غربی صفه تخت جمشید که پایه های قصر و تخت عظیمی را تشکیل میداده جلب نظر مینماید بر روی آن صفه کاخ یا پرستشگاهی بنا کرده بودند، زیرا ایرانیان باستان معتقد بودند عبادت باید در جاهای مرتفع و روباز انجام گیرد. این صفه بر تمام جلگه مسلط و آثار پلکانی در مشرق دارد و امروز بنام تخت سلیمان معروف است.

در شمال غربی جلگه بقایای دیوار مرتفع سنگی نظیر کعبه زردشت در نقش رستم نمایان است از این بنای مکعب فقط دیوار غربی آن بر جا و بقیه ریخته است این ساختمان که با احتمال قوی مقبره بوده است فعلا منهدم و سنگهای عظیم الجثه آن در همان حوالی پراکنده و از بسیاری از آن قطعات در قرون اسلامی سنگهای قبر برای مردگان ساخته اند.

جلو قصور آب نماها و جداول سنگی بسیار ظریف و زیبایی احداث نموده بودند که مقداری از آنها بزرگتر از پنهن و ضمن حفاریهای سال ۱۳۳۰ بیرون آمد و معلوم داشت که قصور شاهی در میان باغ بزرگی بنا شده و جداول سنگی آب و حوضچه ها از جلو آن میگذاشته است و بایوانهایی که بطرف باغ باز میشده منظره مطبوع و طراوت خاصی میبخشیده است.

يك كيلومتری شمال غربی کاخ اختصاصی کورش پشت تپه دوسنك بزرگ معجوف که پشت آن تل خاکی است دیده میشود بعقیده محققین و اهل فن آثار پرستشگاهی برای انجام مراسم مذهبی و قربانیها بوده است.

در اراضی غربی و شمالی تپه‌های کوتاه و کم سطحی است که اغلب آنها متعلق بهزارهای سوم و دوم پیش از میلاد میباشد و شرح کاوشهای مادر آنها در جای خود گفته خواهد شد.

بعد از اسلام که کاخهای شاهنشاهی خراب و منهدم گردید. بتدریج از سنگهای سفید آنها در پیرامون قبر کورش و دوپست متری شمال آن ساختمانهای نامتناسب و ناموزونی کرده‌اند که سلیقه نارسای بانیان آنها را مینماید درحالی که نقشه و طرح زیبایی از تصور هخامنشی در پیش روی آنها بوده است.

این بود فهرست و دورنمایی از بقایای يك کاخ عظیم شاهنشاهی شرق که تحولات زمان و عوامل طبیعی آنرا ویران و جز قسمتهای مختصری بقیه را باخاك یکسان کرده است آری دیر و زمرود اعجاب و تحسین بود و امروز سایه عبرت و تأسف است. و نویسنده امیدوار است شرح کلی و خصوصیات هر کدام را از روی آخرین تحقیقات و اکتشافات در صفحات آتی از نظر خوانندگان عزیز بگذراند. ولی این اطلاعات با توجه به قسمتهائی که مکشوف گردیده تدوین شده و چه بسا از قسمتها که هنوز بر ما مجهول و کاوشهای آینده پرده از روی آنها خواهد برداشت.

نام اصلی بازار گاد-بطوریکه برابر بابان دانش و تاریخ دانان پوشیده نیست اسکندر مقدونی پس از سوزاندن و انهدام تخت جمشید و سایر پایتخت ها و مراکز مهم امپراطوری هخامنشی و غارت آنها دفاتر و سالنامه‌های شاهی، کتابهای علمی و طبی

وفلسفی موجوده را بیونان فرستاد تا هر مقدار از مطالب علمی و فلسفی و تاریخی آنها مورد استفاده دانشمندان و مورخین یونانی باشد بدان زبان ترجمه و سپس آنها را نابود سازند و حتی بطوریکه نوشته‌اند علما و دانشمندان را سربسته کرد مبادا علوم و فنون مضبوطه در سینه آنها مجدداً بصورت نوشته و کتاب درآید (۱) بنابراین نوشته و مدرك صحیحی راجع بنام اصلی و وضعیت و علت ساختمان بازار گاد و تخت جمشید یا شهر استخر و سایر شهرهای تاریخی و کهنسال نظائر آنان در دست نیست تا بطور تحقیق و بدون تردید معلوم دارد که در روزهای آبادانی چه نامی داشته و از هر ساختمانی برای چه مقصودی استفاده میگردیده است.

اغلب از نام شهرها و شخصیت‌های برجسته تاریخی هخامنشی که امروز زبانزد ماست و ضمن کتیبه‌های هخامنشی نام برده نشده از روی گفته‌های مورخین یونانی است که همان نامها را یونانی کرده و یا هنگام تحول از زبانی بزبان دیگر تحریف و بدست خاورشناسان و محققین و باستان‌شناسان رسیده است و آنان روی ذوق و استنباط خود راجع بدان بحث و تحقیق کرده اند و چه بسا که هنوز اتفاق عقیده و رأی نسبت بدانها پیدا نکرده و هر کس تعبیر و تفسیری نموده است. از جمله یکی همین نام بازار گاد (۲) است که مورخین هر کدام وجه تسمیه‌ای برای آن قائل گردیده‌اند و نویسنده عقاید چندی را ذیلا مورد تفسیر قرار میدهد:

(۱) علامه حمزه اصفهانی در کتاب «کبارالامم» مینویسد که تواریخ و قوانین را بآب انداختند و هر جا از مورخین یا از قانون‌شناسان و آئین‌دانان ایرانی سراغ مییافتند حتی از بیفوله‌ها و جبال شامخ آنان را بچنگ آورده بی پروا میگفتند بدین مقصود که نسلهای جوان ایرانی از گفته‌های پرافتخار خود بی خبر مانده نسبت بآئین و آداب ملی خود جاهل و برای قبول آئین و رسم یونانی و پذیرفتن ملیت یونان آماده شوند.

(۲) این نام بزبانهای خارجی بصورت‌های Pasargadae و Persagada و Pasargada و Parsagarda نوشته شده است.

۱- بعضی از دانشمندان معتقدند که پاسارگاد در اصل پارسه کُرت، پارسه گرد چون رام گرد، داراب گرد، خسرو گرد بوده است (کُرت و گرد در زبان فارس قدیم بمعنی قلعه بوده است) و از مورخین قدیمی آنرا کسمن معلم اسکندر که با او بایران آمد اسم این شهر را در کتاب خود پارسه گرد یعنی قلعه پارس ذکر کرده است.

پارسه و پارس را میتوان نام اصلی تخت جمشید دانست که در کتیبه خشایارشا بر پیشانی دو درگاه اطاق ورودی تخت جمشید بزبانهای پارسی و ایلامی و بابلی (آشوری) ذکر گردیده است مفاد ترجمه این قسمت چنین است: «... بسیار چیزهای دیگر که درین «پارسه» است آنها را من و پدرم ساخته ایم...» و در بسیاری از الواح گلی مکشوفه درخزانه داریوش نیز تکرار گردیده است. (۱)

۲- برخی دیگر گفته اند که بازارگاد در اصل پارس کاده یعنی جایگاه و شهر پارس بوده چون دهکده و آتشکده که جای ده و جای آتش معنی میدهد (کاده و کده در فارس باستان یعنی جایگاه) و بتدریج پارس کاده و پارسا کاده و پاسار کاده و بیونانی بازارگاد شده است. از مورخین قدیمی کورتیوس روفوس (۲) مورخ رومی سده اول میلادی این نام را بهمین ترتیب در کتاب خود بنام تاریخ اسکندر مقدونی ضبط کرده است.

۳- اشیگل دانشمند معروف آلمانی در جلد دوم کتاب تاریخ خود فصلی راجع بمحل و واژه بازارگاد دارد و ضمن آن گفته های مورخین قدیمی از قبیل هرودوت

(۱) کتاب الواح گلی تخت جمشید بزبان انگلیسی بنام *Persepolis treasury tablets* تألیف برنورد زردز کامرون چاپ George G. Cameron - Chicaco 1948 و ترجمه فارسی آن توسط آقای محمد تقی مصطفوی مدیر کل باستانشناسی ضمیمه مجله اول گزارش های باستانشناسی چاپ تهران سال ۱۳۲۹ شمسی.

(۲) کورتیوس روفوس در زمان کلودیوس (۴۱-۴۵) میزیسته و کتابی در تاریخ اسکندر بنام *Histoire Alexandrie Magni* نوشته است این کتاب دو بخش دارد که قسمتی از آن از بین رفته است

بطلمیوس، اریان، استرابو، پلینیوس را نقل و خود معتقد است که این کلمه در اصل «پارس کده» بوده است.

۴- بعضی‌ها معتقدند که بازار گاد در اصل پارس گاده بمعنی تخت پارس بوده است زیرا گاده و گاه بمعنی تخت میباشد (۱) و بمرو زمان پاسار گاد شده است. دانشمند ارجمند آقای دکتر رضا زاده شفق استاد محترم دانشگاه تهران ضمن مقاله مشروح و مستدلی که در شماره فروردینماه ۱۳۲۸ روزنامه گرامی پارس چاپ شیراز نگاشته راجع باشتقاق واژه بازار گاد و مذاکره‌ای که با پرفسور المستد (۲) در همین باب کرده و نقل اقوال چند نفر مورخ من جمله اشپیگل که قبلانام برده شد معتقد است که این واژه در اصل «پارس گاده» یعنی تخت پارس بوده است.

۵- بنا بگفته هرودوت مورخ یونانی هخامنشیان یکی از طوائف ده گانه پارس (۳) یعنی پاسار گادها بودند و چون مقرر حکمرانی آنان در بدو امر که شاه پارس بوده اند این مکان بوده شاید بنام تیره اصلی خود یعنی پاسار گاد آنجا را موسوم

(۱) تخت شاهی را در فرس قدیم «کات» به پهلوی «کاس» میگفتند و امروز «گاه» و آن تختی بود که صدلی شاهنشاه روی آن گذارده میشد و این تخت ضمن حجاری در گاه جنوبی قصر صد ستون خشار یا شاه و در درگاه شرقی کاخ مرکزی تخت جمشید و بر فراز قبور شاهان هخامنشی در نقش رستم و تخت جمشید نمایانده شده شاهان ساسانی نیز چنین تختی داشته اند.

(۲) طوائف ده گانه پارس از روی تقسیم بندی هرودت چنین است: پاسار گادی‌ها **Pasargadas** مرانیها **Maraphiens** ماسپیها **Maspiens** بانتالیها **Panthaliens** دروزیا **Derousiens** ژرمنها **Germaniens** دااها **Daens** مردها **Mardes** درویکها **Dropiques** ساکارتیها **Sagartiens** هخامنشها از دسته پاسار گادها و از سایر طوائف شریف تر و اصیل تر و همان مزیت را که قریش نسبت بسایر اقوام عرب داشتند این تیره نسبت بسایر قبائل پارس داشتند و اصولاً شش قبیله اول کشاورز و مخصوصاً بازار گادها و ماسپیها و مرانیها تعداد چادرها و افراد و سوارکاران آنها بیش از قبایل دیگر و شهرت خاصی داشته اند و چهار قبیله آخر بیابانگرد بودند.

(۳) المستد تاریخ شاهنشاهی پارس شیکاگو ۱۹۴۸.

ساخته‌اند کما اینکه تمام خطه‌ای را که این دسته یعنی پارسیها اشغال کرده بنام پارس نامیدند که تا این تاریخ بهمین نام خوانده میشود.

۶- دانشمند فرانسوی «اوژن فلاندن» در کتاب سیاحتنامه خود راجع بدین نام بحثی دارد و آنرا ترکیب از کلمه (فسا) پساو گرد یعنی پسا گرد میدانده که بتدریج به پسا گارد بازار گاد تبدیل گردیده است.

در لوحه کلی شماره ۵۳ مکانی بنام «بشی‌یا» ذکر شده که پرفسور زرژ کامرون مترجم الواح نامبرده معتقد است که «بشی‌یا» همان پسا و فسا که فعلا یکی از شهرهای فارس است بوده.

۷- دکتر گیرشمن (۱) ضمن کتاب ایران از آغاز تا اسلام (۲) مینویسد :

دانشمندان چنین اندیشیده‌اند که نام شهر مزبور تصحیفی است از پارسه گد (۳) یعنی «اردو گاه پارسیان» و اگر این تصحیف درست باشد مفهوم آن تصویری قابل اطمینان از شهر مزبور است.

گفته‌های بالا ما را باین نتیجه میرساند که پارسیان پایتخت و مقر خود را بنام خود پارس با اضافه کردن پسوندی که گاده یا کده یا گرد بوده نامند و کلمه بازار گاد طبق آنچه گفته شد پارسا گاد یا پارسا کاد باید باشد و تخت جمشید هم که جانشین آن گردید در کتیبه‌های میخی بنام «پارسه» یاد گردیده که قریب بهمین نام میباشد متها

(۱) Ghirshman باستان شناس فرانسوی که از سال ۱۹۳۱ تا کنون در تپه‌های کیان

نهادند و سیالک کاشان و شهر شاپور کازرون و شوش بکاوش‌های علمی مشغول میباشد و روی کاوش‌های نامبرده چندین کتاب تألیف نموده است

(۲) L Iran Des origines a L'islam Payot Paris 1951 این کتاب توسط آقای

دکتر محمد معین استاد دانشگاه تهران ترجمه و در سال ۱۳۳۶ توسط بنگاه ترجمه و نشر کتاب در تهران بچاپ رسیده است

Parsagade (۳)

میتوان تصور نمود که پس از قلب و حذف پاره‌ای از حروف پیاسارگاد تبدیل شده همانطور که مثلاً پرنو، پهلوی و خستهرپاون (۱) شهربان و دهیو فرس هخامنشی (در اوستا دخیو) ده و میترا مهر شده است از این قلب و حذف‌ها در بیان پهلوی زیاد است که ذکر نمونه‌هایی از آن در اینجا مناسبتی ندارد و بطور کلی «پارس گاده» و «پارسکده» بنظر صحیح تر می‌رسد ولی ما ناچار این نام «بازار گاد» را که مصطلح همه خاور-شناسان گردیده استعمال مینمائیم؛ کما اینکه «پارسه» پایتخت بعدی هخامنشیها چون در تاریخ اسلامی و یونانی «تخت جمشید» و «پرسپلیس» ذکر گردیده اکنون نیز بهمان نامها خوانده میشود.

نامه‌هایی که بعد از اسلام بدین جایگاه داده شده: تاریخ نویسان بعد از اسلام و ساکنین دهات مجاور بازار گاد را بنامهای زیر میخوانند:

۱- مشهد مادر سلیمان - چون بعد از اسلام قبر کورش بقبر مادر سلیمان (سلیمان پیغمبر یهود) معروف گردیده لذا این محوطه بمشهد مادر سلیمان (یعنی جائیکه مادر سلیمان شهید گردیده؟!) مینامند و دور نیست که همین معرفت سبب گردیده باشد تا آرامگاه کورش کبیر از دست مهاجمین و متعصبین عرب سالم بماند و منهدم نگردد.

۲- مشهد ام‌النبی - یعنی جائیکه مادر پیغمبر شهید شد؟! که البته باز مقصود از پیغمبر در اینجا همان حضرت سلیمان میباشد.

۳- مشهد مرغاب - جلگه‌ای که قصور آرامگاه کورش در آن قرار گرفته با جلگه شمالی آن بیلوک مادر سلیمان و بلوک مرغاب معروف است و وجه تسمیه مرغاب

(۱) Khshathrapavan بیونانی ساتراپ Satrape (۲) Dakhyu - Dahyu

(۳) Mithra در اوستا و میترا Mitra پارس هخامنشی و سانسکریت

گویا وجود نقش انسان بالمداری شبیه بمرغ دریکی از قصور شرقی بازار گنبد کنار رودخانه میباشد که «بمرغ آب» معروف گردیده است.

۳- دانشمند فقید فرصتالدوله شیرازی صاحب کتاب آثار عجم زیر نقشه قبر کورش از قول یکی از مورخین مینویسد: بازار گادتیول پسر جعفر برادر هارون الرشید خلیفه عباسی بود اواز جانب خلیفه در آنجا حکومت داشته است؛ مادرش در آن سرزمین در گذشته آنجا را بقر مادر سلیمان نامیده اند و بعد بطول زمان این سلیمان نماینده خلیفه را با سلیمان پیغمبر اشتباه کرده مشهد ام النبی گفته اند.

صاحب فارس نامه ناصری ضمن توصیف این محل در صفحه ۳۰۱ مینویسد:

«مشهد محل شهادت و قبر انبیاء و اولیاء و بزرگ زادگان دین را گویند و چون این بلوک را مشهد ام النبی گفته و چون عجم حضرت سلیمان (ع) و جمشید را یک نفر دانسته اند آنرا مشهد مادر سلیمان گفته اند...» (۱)

ولی حقیقت مطلب اینست که مردمان بعد از اسلام و اعراب مهاجم که بایران آمدند چون ساختمانهای عظیم سنگی شاهنشاهان گذشته ایران پیش نظر آنها گران آمد و احداث چنین کاخهای عظیمی را از عهد بشر خارج میدانسته اند و بعلاوه از زمان ساختمان و بانی آن نیز اطلاعی نداشته احداث آنها را بسلیمان پیغمبر (۲) نسبت داده اند باین

(۱) فارس نامه ناصری تألیف دانشمند فقید مرحوم حاج میرزا حسن فاضلی کنایی است با قطع بزرگ در حدود ۷۲۰ صفحه که تاریخ فارس و شرح حال بزرگان مقدم و متأخر و وصف دهات و قلاع فارس در آن مشروحاً نوشته شده در سال ۱۳۱۳ هجری قمری بچاپ رسیده این کتاب مفصلترین و جامع ترین کتابی است که تاکنون راجع بتاریخ فارس نوشته شده.

(۲) سلیمان از پیغمبران و پیشوایان معروف بنی اسرائیل است در دنیای قدیم که بین سالهای ۱۰۱۷ تا ۹۷۷ قبل از میلاد مطابق سال ۲۷۴۳ تا ۲۷۸۳ عبرانی در اورشلیم با حمت و جلال فوق العاده سلطنت داشته بوغور حکمت و درایت و هوش و سیاست و عباشی معروف و افسانه های زیادی از او در روایات ملل مختلف جهان موجود است مسجد اقصی از ساختمانهای زمان

تصور که چون دیوها در حبس و بفرمان سلیمان بوده اند بامر او این کاخهای عظیم سنگی را که حمل سنگهای گران وزن آن از قوه و قدرت بشر خارج بوده است ساخته اند کما اینکه در همین بازار گاد بنای مرتفع سنگی روی تپه را بنام تخت سلیمان مینامند و آثار سنگی مشرق شیراز و همچنین خرابه قصر اشکانیان را در آذربایجان به تخت سلیمان نامیده اند و بالتیجه بنای مقبره کورش کبیر را که از سنگهای عظیم الجثه تشکیل یافته بقبر مادر سلیمان یا مهد ام النبی معروف گردیده است و همین اشتباه منشاء تصور دیولافوا گردیده تا مقبره کورش را از آن کاسان دان مادر کورش بدانند. در هر حال معروفیت این بنا بمادر سلیمان سبب گردید تا از انهدام کلی آن بدست اعراب متعصب مصون ماند و بتواند امروز مایه فخر و مباهات نژاد ایرانی قرار گیرد.

سلیمان و جمشید را گویندگان فارسی زبان اغلب یکی دانسته در نشر و نظم آنان ملك سلیمان و ملك جم بسیار دیده میشود و برای تکمیل این بحث مقاله محققانه علامه فقید مرحوم قزوینی که راجع بملك سلیمان و تخت سلیمان تحقیق جامع و

او میباشد و چون از راه تجارتنی که تا حبشه و یمن توسعه داشت ثروت زیادی اندوخته بود ترتیب يك دربار مجلل با شکوهی داد که تا پیش از او در یهود سابقه نداشت معبدی در اورشلیم بر فراز صفا ای که ۱۵ متر از سطح زمین ارتفاع داشت بساخت و نوشته اند که صنعتگران و متخصصینی که برای بناهای ار کامی کردند در حدود ۱۶۳۰۰۰ نفر بودند و نیز گویند سلیمان را تختی از طلائی ناب و عاج بوده که در تالار قصر استوار گردیده و سایبان بر آن می نشست و بر تنق و وفق امور مردم و مهمان ملکی رسیدگی میکرد اثاثیه و ظروف دربار او همه از سیم و زر بوده است چون خاطره سلیمان و روایاتی که راجع به عظمت و قدرت او گفته شده مخصوصاً ملاقات او با ملکه صبا در ذهن اعراب باقی بوده و او را با حشمت ترین سلاطین جهان میدانستند از اثر و پس از هجوم باین کشور بهناور و دیدن بناهای محیر العقول آنها را بسلیمان نسبت دادند و چون ملاک تاریخ ایران پس از از بین رفتن کتابخانههای ایران بدست امرای عرب گفته های مورخین اسلام بود خورده خورده تخت سلیمان و ملك سلیمان و زندان سلیمان متداول و معمول گردید

دانشمندانهای نموده و ضمن سعدی نامه صفحه ۲۸۹ درج گردیده بمناسبت اهمیت موضوع عیناً نقل مینماید :

«تعمیر» ملك سلیمان در اصطلاح مورخین ایرانی در قرون وسطی بخصوص در دوره سلفریان مراد از آن مملکت فارس بوده است و در تاریخ و صاف بسیار مکرراً آن مملکت به «ملك سلیمان» یا «مملکت سلیمان» تعبیر شده رجوع شود از جمله بصفحات ۶۴۵ و ۱۵۵ و ۲۳۷ و ۳۳۰ و ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۶۲۴ و همچنین است در شیرازنامه مکرراً از جمله در صفحات ۴ و ۱۷ و ۲۰ و ۱۲۸ و شیخ سعدی در یکی از قصائد خود در وصف شیراز که مطلع آن اینست :

خوشاسپیده دمی باشد آنکه بینم باز رسیده بر سر الله اکبر شیراز
گوید :

نه لایق ظلمات است بالله این اقلیم که تختگاه سلیمان بدست و حضرت راز
و یکی از القاب رسمی بسیاری از سلفریان و شاید نیز عموم ایشان «وارث ملك سلیمان» بوده است ؛ صاحب تاریخ و صاف گوید که طغرای سعد بن زنگی چنین بوده است : «وارث ملك سلیمان سلفر سلطان مظفر الدینا والدین تهمن سعد بن اتابك زنگی ناصر امیر المؤمنین» (وصاف ص ۱۵۵) و طغرای پسرش ابوبکر چنین : «وارث ملك سلیمان عادل جهان سلطان البر والبحر مظفر الدینا والدین سعد ناصر عباد الله المؤمنین» (همان مأخذ ص ۱۷۸) و شیخ در مقدمه گلستان درباره همین اتابك ابوبکر بن سعد زنگی یکجا «قائم مقام سلیمان» و جای دیگر «وارث ملك سلیمان» استعمال کرده است و همچنین در او آخر باب هفتم در فصل جدال سعدی بامدعی «وارث ملك سلیمان» و همو در مدح اتابك محمد بن سعد بن ابی بکر گوید :

خداوند فرمان ملك سلیمان شهنشاه عادل اتابك محمد

و در مقدمه المعجم فی معاییر اشعار العجم نیز مؤلف آن کتاب شمس قیس باز از همین اتابك ابوبكر به «وارث ملك سلیمان» تعبیر کرده است و در قصاید کمال الدین اسمعیل در مدح اتابك سعد بن زنگی و پسرش اتابك ابوبكر همیشه ایشانرا بنعوت «وارث تخت سلیمان» می ستاید از جمله در قصیده در مدح سعد زنگی گوید :

مملکت رازنوی داد شکوهی دیگر شاه جمشید صفت خسرو افریدون فر
وارث تخت سلیمان ملك حیدر دل که بگسترد در آفاق جهان عدل عمر
الی آخر الایات و در قصیده دیگر گوید در مدح همو :

خسرو روی زمین شاه مظفر که برزم گذر نیزه او بر دل سندان باشد
سعد بن زنگی شاهی که فرو و حق اوست سعد اکبر اگرش نایب دربان باشد
وارث ملك سلیمان چو توشاهی باشد کاصفی از جهتش حاکم دیوان باشد
در قصیده دیگر در مدح اتابك ابوبكر بن سعد زنگی گوید :

قطب گردون ظفر شاهنشاه سلغر نسب وارث تخت سلیمان خسرو جمشید فر
شاه ابوبكر بن سعد آن کز دم جانبخش او زنده شد در دامن آخر زمان عدل عمر
و منشأ این تعبیر یعنی اطلاق «ملك سلیمان» بر مملکت فارس چنانکه صاحب فارس نامه ناصری (ج ۲ ص ۱۸) نیز بدان اشاره کرد بدون شك آن بود که از طرفی ایرانیان تختگاه جمشید باستانی را در مملکت فارس فرض می کرده اند و آنرا ابنیه تخت جمشید را که در حقیقت چنانکه امروز معلوم شده اطلال قصور داریوش کبیر و پسرش خشایارشا است بواسطه بعد عهد و بی اطلاعی از تاریخ وطن خود چنانکه اسم «تخت جمشید» حاکی از آنست بهمان پادشاه باستانی نسبت میداده اند و از طرف دیگر در نتیجه يك افسانه مذهبی که بعد از اسلام بواسطه تشابه کامل بین

بعضی احوال و اعمال منقوله از حضرت سلیمان از قبیل قهر شیاطین و استخدام دیوان و جنیان و طاعت جن و انس مرایشان را و سفر کردن در هوا از شهری بشهر دیگر در زمانی کوتاه و امثال ذلك ما بین ایرانیان مسلمان تولید شده بود و بسیاری از عوام ایشان جمشید را با حضرت سلیمان یکی مینداشته اند

و از مجموع این دو افسانه بالطبع این عقیده باین عامه ناس شایع شده بود که مملکت فارس تختگاه حضرت سلیمان بوده و ابنیه فخمه تخت جمشید عبارت بود از مسجدی از مساجد سلیمان یا ملعب سلیمان یا حمام سلیمان یا شاد روان سلیمان (بر حسب اختلاف تعبیر مؤلفین از قبیل (اصطخری ص ۱۲۳ و ۱۵۰ و ابن حوقل ۱۹۴ و مقدسی ۴۴۴ و نزهة القلوب ۱۲۱ و شیراز نامه ۱۷) و ظاهراً وقتی که در اواسط قرن ششم سلفریان ترک به رواج بر تخت سلطنت فارس نایل آمدند اولین بار از این عقیده شایعه بین مردم استفاده کرده خود را قائم مقام سلیمان و وارث ملک سلیمان خوانده و این لقب با طمطراق را بر القاب رسمی خود افزودند.

براین مبحث نوشته ابن بلخی مورخ اواخر قرن پنجم هجری را میافزایم:
وی در فارس نامه‌ای که بسال ۵۰۰ تا ۵۱۰ هجری تألیف کرده ضمن توصیف از

(۱) اصطخری در کتاب ممالك وممالك ص ۱۲۳ و ۱۵۰ گوید: « بناحية اصطخر ابنیه حجارة عظیمه الشأن من تماوير و اساطین و آثار و ابنیه عادیه یذكر الفرس انه مسجد سلیمان بن داود وان ذلك من عمل الجن و یزعم قوم من عوام الفرس الذين لا يرجعون الى تحقیق ان جم الذي كان قبل الضحاک هو سليمان » انتهى باختصار و شیخ الریسی در کتاب قانون در عنوان ریحان سلیمان گوید: « ریحان سلیمان نبات یوجد بجبال اصفهان یسبه ان یکون الثبت الذي یسی جعفر من العامه یحییون ان جمّاً هو سليمان » انتهى باختصار تمایلی در غرور و سیر گوید: « جمشید و یقال له جم ترخیباً و یقال انه سلیمان بن داود علیه السلام تخیبناً و ذلك معال کبیر و غلط عظیم و لما كانت فی ملکه و حاله مشابه من ملک سلیمان و حاله فی القوة و القدرته و طاعته الجن و الانس و غیرها قبل انه هو و هیات ما بعد ینهما فی النسب و الزمان و المكان » انتهى باختصار

مرغزارهای فارس در قسمت مرغزار کالان مینویسد: «که این مرغزار نزدیک قبر مادر سلیمان است و قبر مادر سلیمان از سنک کرده اند خانه ای چهارسو هیچکس در آن خانه نتوان نگریدن، گویند طلسمی ساخته اند که هر که در آن خانه نگرند کور شود؛ اما کسی را ندیده ام که این آزمایش کند» (۱) و این عقیده اینک نیز درین ساکنین دهات مجاور و ایلاتی که برای ییلاق و قشلاق در هر فروردگان و مهرگان از آنجا میگذرند رایج است، اینها میگویند که مرد نباید داخل قبر برود ولی بر خلاف گفته این بلخی و عقاید دهاتیان تاکنون هر کس داخل این قبر برای تماشا رفته صحیح و سالم برگشته است؛ و دور نیست که این تحریم در قرون اولیه اسلام سببی داشته که اینک بر ما مجهول میباشد.

حمداله مستوفی در نزهة القلوب فقط یکجا آنهم ضمن توصیف مرغزاران از مشهد مادر سلیمان نام میبرد که اقتباس از فارس نامه ابن بلخی است وی مینویسد: در مرغزار کالان بجوار گور مادر سلیمان (ع) طولش چهار فرسنگ اما عرض کمتر دارد و قبر مادر سلیمان از سنک کرده اند خانه چهارسو است ... (۲)

صاحب کتاب مجمل التواریخ و القصص مینویسد: «کیکاوس از سلیمان پیغمبر علیه السلام بخواست تا دیوان را بفروید تا از بهر اوعمارت کنند و آن بناها که به پارس است بدان عظیمی و اینک کرسی سلیمان خوانند و دیگر جایها ایشان کرده اند کیکاوس را و این در تاریخ طبری است و بروایتی گویند سلیمان بعد که کیخسرو بود و حمزة الاصفهانی منکر است اندر حال کرسی در کتاب الاصفهانی همی شرح دهد که بر آن سنگها بر صورت خوک بسیار کرده است و هیچ جانور بر بنی اسرائیل دشمن تر از خوک نیست

(۱) فارس نامه ابن بلخی باهتمام سید جلال الدین تهرانی صفحه ۱۲۶

(۲) صفحه ۱۸۰ نزهة القلوب حمدالله مستوفی

و بر آنجا نبشته‌است بفرمودی و همی گوید در روز گساری موبدی را بی‌آوردند که آنرا بخواند از جمله این لفظ بود که : گردش این زمان جم بغلان ماه و فلان روز و پهلوی نبشتست این کلمات و بسیاری دیگر و من از جهت نادانستن حرف آن ننوشتم که از صورت غرض برنخیزد و آنرا هزارستون خوانده‌اند و دیگر بناهم نبشته‌ها بر آن از طهمورث نشان می‌دهد اما چنان ساختن از قوت آدمی دشوار باشد و دیوان در فرمان جمشید و طهمورث بودند مگر مرغ و باد که جز مسخر سلیمان نبوده‌است هیچ مخلوق را . آنچ خواندیم برین سان است و خدای تعالی علیم تر بدان. ۹۰

و در جای دیگر باز مینویسد : « سلیمان از خدای تعالی حاجت خواست که او را مملکتی دهد که بعد از وی کسی را نباشد حق تعالی اجابت کرد و آدمی و پری و دیو و عفاریت و مرغان و باد را مسخر او کرد و چشمه روی روان کرد و فرمان او دیوان کارها کردند و بناها را که اثر آن هنوز بجای است و منطق مرغ و جانور بدانست و بدین هم آیات قرآن ناطق است قال الله تعالی : و سخرنا له الريح (۲)

اینک که قسمتهائی از گفته‌های تاریخ نویسان متقدم و متأخر بیان شد بی‌مناسبت نیست این عقیده را نیز که مدتهاست پاره‌ای از مردم عوام شیراز و مردمان بلوک مادر سلیمان دارند ذکر نماید ، آنان معتقدند که شستشوی در آب مادر سلیمان برای علاج گزیدگی سگ‌ها و مرض هاری نافع است و ثیلات همین آبرا برای معالجه پاره‌ای از امراض انسانی و دامی مفید میدانند.

تحقیقات یکقرن اخیر در نقاط مختلفه فلات ایران و جلگه بین النهرین و

(۱) صفحه ۴۷ مجل انواربغ و القصص تألیف سال ۵۲۰ هجری به تصحیح مرحوم ملک-

الشعرا، بهار چاپ تهران سال ۱۳۱۸

(۲) س ۲۱۰ همان کتاب

کرانه‌های سند و سایر کشورهای آسیای غربی ثابت نمود که تمدن از کرانه رودخانه‌ها آغاز و سپس بسایر نقاط و مراکز منتشر گردیده است زیرا بعمل آوردن غلات و آذوقه و چرانیدن دام مستلزم آب فراوان و زمینهای قابل کشت و چراگاه میباشد بنابراین کرانه رودخانه‌ها مناسبترین مکان جهت تهیه خانه و تشکیل دسته و فراهم کردن نیازمندیهای معیشت ساده مردمان آنروزی بوده است؛ بعلاوه خطر خشکسالی که گاه و بیگاه گریبانگیر ساکنین کوهستانها و جلگه‌ها ممکن است بشود آنها را تهدید نمینموده است، و اگر اتفاق میافتاده است که سواحل رودخانه‌ای در مجاورت کوهستانها قرار میگرفته ساکنین کاملاً مرفه و آسوده خاطر بوده اند زیرا هم از لحاظ تهیه وسائل زندگی در آسایش بوده اند هم از لحاظ چراگاه کوهستانی برای چهارپایان آنها موقعیت مناسبی دارا بوده است.

جلگه بازار گاد دارای همین مزایاست اراضی سرسبز و حاصلخیز، آب و هوای سالم و معتدل آفتاب درخشان بویژه آنکه اطراف آنرا کوههای کم ارتفاع محاصره کرده و دو رشته آب کافی (پلوار و مرغاب) و چند جدول دیگر اراضی هموار آنرا مشروب میسازد و اگرچه نزدیک سردیرات و بیلاقیات قرار دارد ولی هوای آن رویه مرفه مطبوع و سالم و فرج بخش و برای سکونت و کشاورزی و مخصوصاً کاشتن درخت و احداث باغ بسیار مساعد و مناسب میباشد و هم اکنون باغات چندی احداث که برزیبائی منظره و لطافت هوای آنجا افزوده است.

رودخانه پلوار و مرغاب - در وسط جلگه بازار گاد رودخانه‌ای روان است بنام پلوار که از شمال بجنوب بسوی تنک بولاغی جاری و از وسط تنک در زیر درختان

(۱) در جلگه و کوههای بازار گاد اقسام آهو، و باذن، و بزهای کوهی و در کوهها نیز حیوانات درنده از قبیل بلشک، بوزبلشک، خرس، کراز، کرک، و کفتار، شغال، دیده میشود

سرسبز و انبوه بید و گز در بستر مارپیچی بسوی دشت بولانگی و از آنجا بدشت بهن سیوند و سعادت آباد و سپس سیوند جاری و پس از مشروب ساختن اراضی اطراف و باغات سیوند و عبور از جلگه خفرک علیا و سفلی و شهر قدیمی استخر و جلگه مرودشت در کنار پل خان برود کر ملحق میگردد.

سرچشمه اصلی این رودخانه از قاضیان قصر یعقوب که دهکده ایست در حدود ۳۰ کیلو متر شمال غربی جلگه بازار گاد در وسط يك تل میباشد پس از طی مقداری راه با آب رودخانه لاسور و يك شاخه دیگر از آب قشلاق جمعاً تشکیل رودخانه پلوار را میدهد. پلوار بر طبق نوشته ابن بلخی مورخ معروف قرن پنجم هجری چون از دهی بهمین نام (پرو آب) سرچشمه گرفته آنرا رودخانه پرو آب مینامیده اند و بمرو زمان و قلب حروف پرواب پلوار گردیده است.

در دشت مرغاب آب دیگری بنام مرغاب روان میباشد و محتمل است که این نام (مرغ آب) از نقش انسان بالدار که شرح آن داده خواهد شد و مانند مرغ بال دارد گرفته شده باشد.

رودخانه پلوار در سیوند بنام رودخانه سیوند نامیده میشود و همه جا در بین راه در بستر آن آب زهش نموده بطوریکه در سیوند آب نسبتاً قابل ملاحظه ای که بزحمت میتوان از آن عبور نمود تشکیل میدهد، در هنگام سیلاب و طغیان آب تا چهار متر بالا میآید ولی البته موقتی میباشد.

رودخانه پلوار را جغرافی دانهای عرب فرداب (Furvâb) میگویند و کلمه پرواب از همین کلمه فرداب گرفته شده است. استرنج Strange مستشرق انگلیسی در صفحه ۲۷۶ کتاب Land of Eastern Coliphat نوشته است که سرچشمه

رودخانه پلوار از دهکده فرواب در ناحیه جاویر کان Jawbarkân در شمال اوجان یا ازجان Ujan یا Uzjan است (۱) ولی این نامها فعلاً مصطلح نیست فقط محلی است بنام جوکان آنطرف باغ سیاه که هم تنگی و هم دهی بآن نام است و حدود آن تا مزایجان میرسد؛ یکرشته از رودخانه پلوار از تنگ قلی وارد بلوک مشهد میشود. رودخانه مرغاب نیز از پانزده کیلومتری شمال بازار گاداز محلی بنام «بناب» ظاهر میگردد و پس از مشروب ساختن تمام بلوک مرغاب وارد جلگه مادر سلیمان میشود. تنگ قدیمی و تاریخی بولاغی - روبروی آرامگاه کورش کبیر بفاصله سه کیلومتری جنوب غربی تنگ دراز و گودی است بنام تنگ بولاغی که معبر احشام و اغنام و طوائف باصری، کردشولی، فارسی، عبدالیوسفی و عرب میباشد. چون این تنگ کوتاه ترین راه فاصل بین قادرآباد و سیوند است ثیالات نامبرده در موقع کوچ به ییلاق و همچنین مراجعت از ییلاق از اینراه عبور مینمایند.

درازی تنگ در حدود ۱۲ کیلومتر و عرض آن از ۲۰۰ تا ۵۰۰ متر میرسد ولی این ۲۰۰ تا ۵۰۰ متر قابل عبور نیست زیرا رودخانه پلوار و درختان انبوه جنگلی اطراف رود عبور را مشکل و از کمر کوه که دارای راه باریکی است میتوان عبور نمود، معبر تنگ پس از گذشتن از پوزه های سنگ بر، نعل شکن، تیرانداز، پوزه سرخ بدشت و سیعی بهمین نام (دشت بولاغی) میرسد.

در ابتدای تنگ (البته رو بطرف جلگه بازار گاد در دامنه کوه راه باریکی بعرض ۱۵ متر تا دو متر و بطول تقریباً ۲۰۰ متر در سنگ کوه تراشیده که قابل اهمیت و جالب است و آثار آب می رساند که مربوط بادوار خیلی قدیمه میباشد و بعدها

۱ - مأخذ نوشته این دانشمند کتاب های استغری، مقدسی، ابن بلخی، مستوفی، حافظ ابرو،

بر حسب احتیاج و رفت و آمد بسیار دیوار معبر سنگی را از بالا تراش داده و در بعضی جاها از يك متر تا ۱۰ متر وسعت داده اند و در وسط تنگ بایه های پلی دیده میشوند که برای عبور بطرف دیگر در ادوار قدیم ساخته بودند.

تنگ بولاغی بموازا تنگ سعادت آباد میباشد ولی همانقدر که تنگ سعادت آباد خشک و بی آب و علف میباشد این تنگ مثل تنگاب (۱) فیروز آباد پر درخت و باصفا و خرم است و بدون شك راه واصل بین تخت جمشید و پاسارگاد و سپس هگمتان از همین تنگ بوده است.

سنگهای سفید مرمر نما که در قصر بازار گاد بکار رفته از کجا آورده شده؟ یکی از نکات مبهم ساختمان بازار گاد که پیوسته مورد دقت و بحث و کنجکاو ی باستان شناسان و علاقه مندان قرار گرفته این بود که سنگهای سفید مرمر نمای بکار رفته در کاخهای پاسارگاد و کعبه زردشت (نقش رستم) و تخت گوهر و ساختمان سنگی مکشوقه در سه کیلومتری مغرب تخت جمشید و سایر قصور و بناهایی که با سنگهای گران وزن حول حوش تخت جمشید و نقش رستم و شهر تاریخی استخر و بازار گاد بنا گردیده چه آنهاییکه تا این تاریخ متدرجاً مکشوف و یا آنهاییکه در زیر خروارها خاک مرودشت و خفرک مدفون و مستور میباشد، از کجا تهیه و آورده شده است زیرا از کوههای مجاور این آثار بهیچوجه رگه ای که دارای سنک سفید بدان رنگ و استحکام باشد موجود نیست، خوشبختانه این راز مکتوم از زمستان

(۱) تنگ طولی است نزدیک فیروز آباد که نقش ساسانی و يك کتیبه پهلوی در آنجا

دیده میشود

(۲) از سیوند تا بازار گاد از راه تنگ بولاغی در حدود سی کیلو متر است در حالیکه از تنگ سعادت آباد و راه فعلی پنجاه کیلو متر است

سال ۱۳۳۴ در اثر کاوشهای یکی از کارکنان بنگاه علمی تخت جمشید آقای مراد برزو در کوههای سیوند مکشوف ورخنه‌های متعددی از سنگهای سفید و سیاه در کوه شمالی سیوند معروف به تنب کرم Tonb-i-Karam (کوه الماس‌بری) و سنگهای سفید گران وزنی که از کوه بریده شده یا جدا و آماده حمل است دیده شد که بنوبه خود کشف شایان توجهی است و یکی از نکات مبهم فنی آثار نامبرده را کاملاً روشن ساخت و این نخستین بار است که این اطلاع برای اهل تحقیق و علاقه‌مندان مذکور می‌افتد. کارگاه برش سنگ در وسط کوه شمالی سیوند با ارتفاع ۱۵۰ متر قرار گرفته و تاده سیوند در حدود سه کیلومتر فاصله دارد که باید بتوسط اسب یا پیاده بدانجا رفت زیرا رودخانه سیوند (پلوار) مانع از عبور اتومبیل است. در جلو رخنه‌ها که در همان بالای کوه متفرق است دره‌ای خاکی با سرآشوب تندی که تنها راه عبور بی‌الای کوه است واقع گردیده قطعات بزرگ سنگ را پس از جدا کردن از کوه در آن دره پائین پرتاب نموده و سپس با چوب و عرابه بکنار رودخانه سیوند که چندان مسافتی تا آنجا ندارد برده و همانطور که سنگهای عظیم اهرام را از آنطرف رود نیل توسط قایقهای مخصوص و چوبهای قطور در موقع طغیانهای نیل بطرف دیگر می‌برده‌اند این سنگها را نیز در زمستان و هنگام بالا بودن رودخانه سیوند تا حوالی نقش رستم و شهر استخر می‌رسانده‌اند، سپس بوسیله عرابه و نیروی کارگران زیاد پیاپی کار (کعبه زردشت - تخت گوهر و غیره) می‌برده‌اند برای حمل تا پاسارگاد نیز از عرابه‌های قوی و حیوانات بارکش استفاده می‌نموده‌اند.

رگه‌های متعددی در همان بالای کوه بازدید گردید که از آنها قطعات زیاد سنگهای تنه ستون و سرستون سنگهای قطور ساختمانی موجود و در بین راه دره‌ای که محل پرتاب سنگها بوده است با تکه‌های زیاد سنگ سفید پراکنده است

که موفق به بردن آنها نگردیده‌اند علاوه مقدار زیادی سنك سفید بقطر يك متر و عرض شش متر و طول ده متر از کوه بریده‌اند که فقط انتهای آن بهمان طرز که در جلو دخمه نیمه تمام داریوش سوم مشاهده میشود بکوه وصل است.

با اینکه پیدایش رگه‌های عدیده بالا هر گونه ابهامی را مرتفع میسازد ولی ما باز در کوه‌های حوالی پاسارگاد تا ده پید مخصوصاً در کوه سفید حدود پنجاه کیلو متری شمال شرقی بازارگاد کاوشهای خود را ادامه خواهیم داد و شاید رگه‌های دیگری در شمال و مشرق جلگه پاسارگاد که کمك باین رگه‌های موجود میکرده است.

طرز بردن سنك از کوه و آوردن تا پای کار و رویهم گزاردن و تراش دادن بدین طریق بوده است که تخته سنگهای عظیم الجثه را توسط پتك و بمدد قلم‌های ضخیم آهنی کوه بری از کوه جدا کرده و پیاپی بر تاب مینموده‌اند، بعد با عرابه‌های چرخ دار بکمك کارگران ورزیده و حیوانات قوی بارکش چون گاو و قاطر واسب با صرف قوای زیاد پیای کار می آورده‌اند و سپس بمدد منجنیق‌های چوبی و قرقره و طنابهای ضخیم و بستن سکوه‌های سنگی مهم که تاب فشار سنك را داشته باشد و با وسائل دیگری که اینك بر ما مجهول است سنگها را بروی کار میگذارده‌اند.

برای محکم کاری اغلب از تکه‌های ستون قصور تخت جمشید دارای برجستگی‌هایی است که در فرورفتگی قطعه دیگر داخل شده و مانع از جا بجا شدن و ایجاد تزلزل در ارکان ستونها میگردیده است.

در طرفین سنگهای قلمه ستون دسته‌هایی میگذارده‌اند که کار بستن طناب و بالا کشیدن قطعات عظیم سنگها را آسان تر نماید دسته‌ها را پس از نصب میتراشیده‌اند. هنوز آثار این دسته‌ها بر قطعات ستون مدخل نیمه تمام مشاهده میگردد. قطعات

کوه سبزکرم و برش قطعات سنگ سبز

تور - ستون سوراخ و اتصال ستون به پایه - دیده شده از کوه

سنگ پیوسته بزرگتر از آنچه باید باشد از کوه جدا میگردیده و بروی کار نصب میشده بعداً استاد حجار و مهندسین متبحر شیارهای قائمی که در ستونهای آپادانای تخت جمشید بالغ بر ۵۲ میباشد بروی سنگها طراحی نموده و مشغول تراش میشدند. و این نکته از مدخل نیمه تمام قصر صد ستون خشایارشا در تخت جمشید که سنگهای نیمه تراش را رویهم گذارده و از پائین مشغول تراش آن بوده اند و بهمان حال مانده کاملاً مشهود میگردد.

ستونهای کاخ پاسارگاد بالعکس صاف و بدون شیار بوده فقط شال ستونهای کاخ اختصاصی و ایوانهای آن دارای شیارهای افقی بوده است. شیار ستونها بر حسب قطر ستون زیاد و کم میشده ستونهای آپادانا که ۱۶۷ سانتیمتر قطر دارد دارای ۵۲ شیار در ستونهای صد ستون که ۹۵ سانتیمتر قطر دارد ۳۲ شیار و ستونهای تچر که ۵۵ سانتیمتر قطر داشته دارای ۲۴ شیار بوده است.

قطر ستونها از آن لحاظ که بهتر بتواند فشار پوشش سنگین و چوبهای قطور حمال سقف را تحمل نماید هر چه بالاتر میرفته نازکتر میشده ولی البته این کاهش بقدری ماهرانه و متناسب انجام گرفته که در ظاهر چندان محسوس نمیباشد.

عمل استادانه دیگری که کارگران متخصص انجام میداده درزگیری دقیقی سنگهاست بطوریکه مقاطع بزرگمت تشخیص داده میشود و اینک که بیست و چند قرن از ساختمان قصور میگذرد باز تمیز درزهای سنگ مشکل و مستلزم توجه دقیق میباشد. منظره جدا کردن سنگ از کوه در جلودخمه نیمه تمام داریوش سوم و در درگاه گوشه شمال غربی صفه تخت جمشید و در همان گوشه خارج از صفه و در کوه رحمت و کوه حاجی آباد (کوه نقش رستم) و کوه تنب کرم سیوند همه جا میتوان دید. سنگهای سیاه رانیز از کوه (تنگ سیاه) جنوب غربی بازار گادواز کوههای (تنگ بولاغی) میآورده اند.

ساختمانهای سنگی درادوار قدیم بیشتر اختصاص بمعابد داشت و قصورشاهان نیز که اغلب درجوار معابد بوده بسنگ ساخته میشد. درکشورهای باستانی مخصوصاً آنهائی که بسنگ دسترسی داشتند ازقیل مصر قدیم خود را موطاف میدانستند که بناهای پرستشگاهها وجایگاه خدایان را حتی الامکان بامصالح بادوام جاودانی مانند سنگهای عظیم الجثه ویا اگر تهیه سنگ از لحاظ طبیعی میسر نباشد با آجر بنا نمایند زیرا معتقد بودند که خانههای شخصی برای عمر کوتاه وزودگذر بشر از هر چه ساخته شود اهمیتی ندارد از آنرو که فقط مدت محدودی در آن زیست میشود ولی برای خدایان که جاودانه هستند باید جایگاههای جاودانی و همیشگی ساخت که هزاران سال دوام کند. مردم بین النهرین از دوره ارونک (۳۴۰۰ تا ۳۰۰۰ پ م) بسا دوری از کوهستان دسترس نداشتن بسنگ معهذا مقید بودند که پایه های معابد را با سنگهای آهکی که دوام آن بمراتب بیشتر از خشت بوده است بسازند در مصر بناهای معابد همه از سنگهای عظیم الجثه بوده است.

آثار قبل از تاریخ در جلگه پاسارگاد

جلگه وسیع و پر آب وحاصلخیز پاسارگاد پیوسته این گمان را تولید مینماید که يك تمدن باستانی در آن سرزمین وجود داشته که دنباله آن به جایگزین شدن دسته ای از آریاها در آنجا کشیده شده و سپس بدوره هخامنشیان مربوط گردیده است و این نظریه تقریباً تعمیم پیدا کرده است که بسیاری از قصور وساختمانهای معظم باستانی در نقاطی بنیان گزاری گردیده که قبلاً نیز معمور و مسکن مردمانی بوده که بمقتضای زمان ومکان آثار و صنایع بدیع وجالبی از خود باقی گذارده اند.

معدن سنگهای گرانیت در کوه تالش که شیب آن در حدود ۴۵ درجه است و سنگهای گرانیت در آن کشف گردید.

کوه حاجی - در بخش (استان) و منطقه چند قلعه است که از دور پدیدار شده

در گوشه و کنار فلات ایران تپه های ماقبل تاریخی زیادی وجود دارد که هر کدام نمودار تمدن و آثار هنری هزاران سال پیش است. قدیمی ترین آنها تپه سیالك كاشان؛ جعفر آباد شوش و تپه های مرودشت میباشد که در خلال کاوشها آناری از پنجهز ارسال قبل از میلاد بدینطرف پیدا گردیده و تا کنون سبقت تاریخی آنها در قبال قدیمی ترین آثار مکتشوفه در تپه های جلگه بین النهرین مربوط بدوره های المیید (۱) تمدن سومر و اکاد در بعضی جاها برتر و در پاره ای نقاط برابر میباشد و البته تپه های دیگری نیز پیرامون همین تپه ها و در سایر نقاط از قبیل تپه حصار دامغان و کیان نهاوند و تپه های نزدیک ری موجود است که آثار مکتشوفه در هر يك از آنها که حفاری شده مربوط بهزارهای چهارم و سوم و دوم پیش از میلاد میباشد قدیمی ترین آثار این دسته با آثار دوره های جمدت نصر و اوروک در بین النهرین سفلی تقریباً هم عهد میباشد.

باتوجه باینکه کلید آبادیهای مربوط بساکنین مردمان قدیم در کنار جویبارهای و رودخانه ها برپا میگردد و وجود رودخانه «پلوار» در مشرق بناهای کورش و وسط جلگه بازار گاد خود مؤید این نظریه است معیناً کاوشهای سال ۱۳۳۱ ما در چند تپه و پیدایش سفالهای پیش از تاریخ رفع هر گونه ابهامی را نمود و معلوم داشت که همین

(۱) آثار پیش از تاریخ جلگه بین النهرین را مکتشفین به دسته تقسیم نموده اند و آثار هر دوره ای را بنام همان ناحیه ای که آثار در پیرامون آن بدست آمده نامگذاری نموده اند: ۱- تل المیید (نزدیک شهر اور مربوط به نیمه اول هزاره چهارم پیش از میلاد) ۲- اوروک: در شمال فرات و شمال غربی شهر های اور و عبید (۳۴۰۰ تا ۳۱۰۰ پ.م) ۳- جمدت نصر Djemdet Nasr نزدیک کیش (حدود ۳۱۰۰ تا ۲۹۰۰ پ.م) دوره اخیر واسط بین دوره ماقبل تاریخ و دوره تاریخ است. حفاریات «اور» در سال ۱۹۲۲ میلادی توسط هال M. K. R. Hall و سرلئونارد وولی Sir Leonard Woolley آغاز گردید.

آبادیها و موقعیت طبیعی و زراعتی و استحفاظی سبب گردید تا مرکز طوائف و قبائل و بالاخره پایتخت گردد. همانطور که تخت جمشید نیز درین تعداد زیادی تپه های ماقبل تاریخی جایگرفته است.

در دو تپه های ماقبل تاریخی معروف به «تل خاری ابوالوردی» (۱) و «تپه نخودی» (۲) نزدیک ده های ابوالوردی و مبارک آباد که چندان مرتفع و وسیع نیست چند هفته کار شد متأسفانه ظرف سفالی سالم و حتی نیمه درست پیدا نکردیم، فقط تکه های شکسته و ریز سفال منقوش بشکل و هیئت و رنگ سفالهای تل باکون (۳) به عمق یک تا ۱۳۰ متر بدست آمد که اغلب دارای اشکال متنوع و جالب از حیوانات و گل و بوته و نقوش هندسی میباشد رنگ خطوط روی سفالها قهوه ای و قهوه سوخته و شنجرفی و بشمی رنگ و قلم سیاه میباشد.

پیدایش این تکه سفالها ثابت کرد که جلگه پاسارگاد در هزاره های قبل از میلاد مسکن طوائف و قبائلی بوده که آثار هنری و صنعتی آنها با سایر آثار قبائل هم عصرشان مشابه و دوش بدوش آنها پیش میرفته است.

محدود بودن وقت کار و درپیش داشتن کارهای اساسی تر بما فرصت بیشتری نداد تا حفاری مهم و دامنه داری در این دو تپه و یا سایر نقاطی که تصور پیدایش اشیاء پیش از تاریخ در آن میرود انجام دهیم ولی البته جزء برنامه کار آینده بنگاه علمی میباشد و امیدوار است در خلال سالهای بعد این منظور دنبال گردد.

آثار پیش از هخامنشی در بازار گاد

ضمن خاکبرداری در روی صفا سنگی معروف به تخت سلیمان تکه های سفال

۱- وسعت این تپه در حدود ۳۲۰۰ متر مربع (۲۲ × ۱۰۰ متر)
۲- ۷۵۰۰ متر مربع وسعت دارد. ۳- تپه ماقبل تاریخ سه کیلومتری جنوب تخت جمشید

نمونه چند تکه روی سفالهای ماقبل تاریخی مکتوفه در بازار گاد

سیاه رنگی شبیه بسفالهای مکشوفه مربوط بدوره ایلامی و قسمتی از نقش بک حجاری (موی پشت سر و گوش) که تا حد زیادی آثار هنر ایلامی از آن هویدا است؛ ولی متأسفانه چون در تحولات و تبدلات قرون گذشته آثار بازار گاد دست خورد گیهای زیادی پیدا نموده و همه نقوش را شکسته اند و بجایهای دیگری برای ساختمانهای روستائی منتقل کرده اند از اینرو در ظرف چند سال خاکبرداری هنوز قطعه سالمی از نقوش پیدا نشده و بعضی از شکسته های شکسته را نیز در اراضی زراعتی و در غیر جای اصلی خود پیدا کردیم.

اینک بذکر آثار کوروش کبیر که مهمترین و معظمترین یادگارهای آن شهریار بوده و موضوع اساسی مطالعات و بررسیهای بازار گاد بر آنها استوار گردیده است میپردازد.

۱- دستگیره درب از بربر ۲- قسمتی از نقش بک صورت حجاری شده بروی سنگ مکشوفه در روی تپه معروف به تخت سلیمان (شمال پاسارگاد)

آرامگاه کورش کبیر

«ای انسان من هستم کورش پسر کوبیجه مؤسس شاهنشاهی»
 «ایران و پادشاه تمام مشرق زمین باین گور من رشك میر»

نخستین آثاریکه ضمن بازدید بازار گاد جلب نظر را مینماید و از چند کیلو متری نمایان مییاشد بنای سنگی مجللی است که در دوهزار و چهارصد و شصت سال پیش آرامگاه کورش کبیر بوده و اینك بنام قبر مادر سلیمان معروف است.

راجع بوضع آرامگاه و اشیاء درون آن و جسد کورش بدوا آنچه را که تاریخ نویسان و محققین متقدم و متأخر روایت کرده اند شرح میدهد سپس کشفی را که در هفته آخر تیرماه ۱۳۳۷ در بالای بنای آرامگاه کورش شده و بکلی با گفته های مورخین قدیم مغایرت دارد و یکی از مهمترین و جالب ترین کشفیات بنگاه علمی تخت جمشید در بازار گاد مییاشد ذکر مینماید.

درون این بنا اطاقی از سنك به پهنا ۳۵ متر و درازای ۲۱۰ متر وجود دارد که بدنه و كف و سقف آنرا سنگهای بزرگ و یکپارچه بنا تشکیل میدهد و درب ورودی آن دارای دهلیز تنك و تاریکی است که بسمت مغرب باز میشود این اطاق روی شش طبقه سنگهای بر حجم و سنگین سفیدشیه بسنك مرمر قرار گرفته رویه مرمری ۱۱ متر از سطح زمین ارتفاع دارد. درون آرامگاه آثار محراب و خطوط عربی است که بزحمت حروفی از آن را میتوان خواند. در حاشیه دور محراب چهار آیه اول سوره فتح از «انا فتحنا لك فتحاً مبیناً تا و كان الله علیماً حکیماً» با خط ثلث معمولی نقر گردیده است.

بیرون بنا بسیار ساده ولی در عین سادگی بسیار باشکوه و با هیمنه است.

رخامهای کوه پیکر آن حاکی از فکر بلند کارفرما و مهارت و ایمان کارگر میباشد. سنگها با دقت و ظرافت قابل تحسین و اعجابی درزگیری شده و با بستهای آهنی (۱) یکدیگر متصل گردیده؛ بطوریکه پس از ۲۵ قرن فراموشی هنوز چون کوهی پا برجا و قرنهاى دیگری که ما خاک و خشت باشیم او استوار و برقرار خواهد ماند و از باد و باران گزندى نخواهد دید.

درون آرامگاه هیچگونه نوشته قدیمی ندارد ولی بطوریکه اکثر از مورخین یونانی چون سترابین و آریان و پلوتارک نوشته اند دولوح میخی باینمضمون در داخل قبر بوده است:

۱- «ای انسان هر که باشی و از هر جا که بیایی زیرا میدانم که خواهی آمد من کورشم که برای پارسیها این دولت وسیع را بنا کرده ام پس بدین مشتی خاك که تن مرا میپوشاند رشك مبر»

۲- «ای انسان من هشتم کورش پسر کبوجیه مؤسس سلطنت ایران و پادشاه تمام مشرق زمین بقبر من رشك مبر. (۲) استرابین نقل از اونسیکریتوس (۳) مینویسد کتیبه قبر کورش بزبان یونانی! اما بخط فرس و روی آن این عبارت نوشته شده بود:

(۱) سردر زهای سنگها را که بابت آهنی یکدیگر مربوط میشده برای ربودن آنها در دوره های اولیه اسلام سوراخ کرده بستهای آهن را در آورده برده اند. سوراخهای جای خالی آن در سنگها مشهود است

(۲) از این دولوحه میخی تاکنون بطور تحقیق و یقین اثری ظاهر نشده است و چون در پیرامون قبر بواسطه قبور اشخاص خاك بردار بهائی نمیتوان نمود و بهلاوه دست خورد گیهای زیادی در ادوار اسلامی پیدا کرده تصور پیدایش آنها نیز نمیرود زیرا در اثر تحولات بسیاری از سنگها و آثار این ایینه از مکان اصلی خود خارج و بشام جلگه بازار گاد پراکنده گردیده است

(۳) اونسیکریتوس Onesikeritos مانند اریستوبولوس Aristobulos و بطلمیوس Ptolemaos پترلاکس Lages که پس از اسکندر فرمانفرمای مصر گردیده (۳۲۴ پم) و سلسله او تا سال سیام پیش از میلاد در مصر سلطنت کردند و کالیستنس Kallisthenes نوه ارسطاطاليس از نویسندگان یونانی بودند که همراه اسکندر بایران آمدند

اینجاست آرامگاه من، کورش شاهنشاه» (۱)

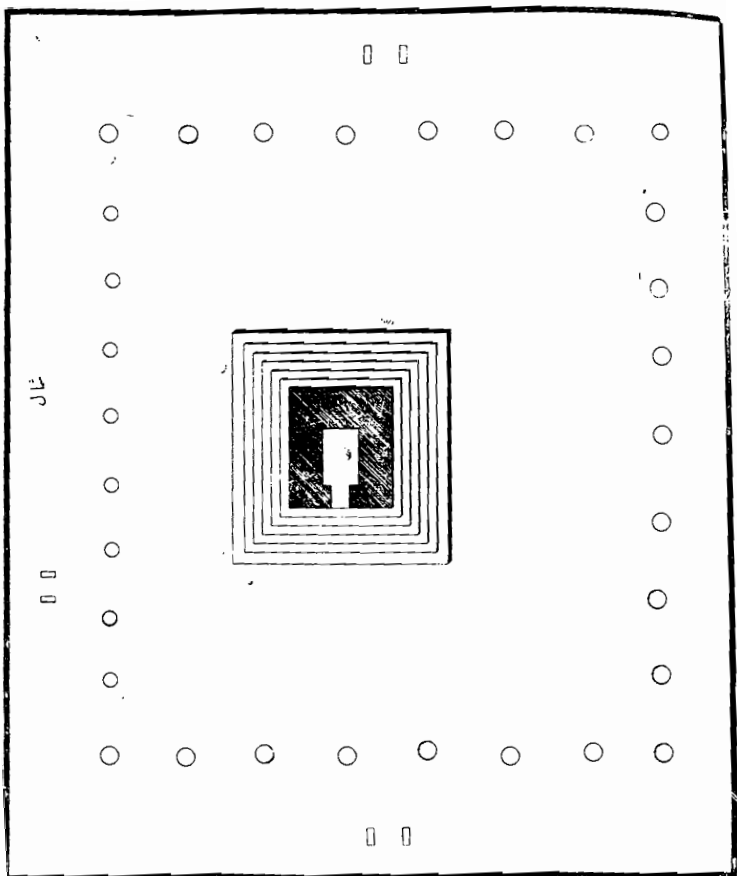
در دوره اسلامی که این قبر بصورت مسجد در آمده بر دیوار جنوبی داخلی آن محرابی درآورده اند و بشرحی که گذشت عباراتی قرآنی و عربی نقر کرده اند و یکی از مورخین نوشته است که بین آن عبارات «مشهد ام‌النبی» یعنی محل شهادت مادر پیغمبر دیده است ولی فعلاً هیچیک از این عبارات خوانا نیست.

سایر خصوصیات بنای سنگی آرامگاه بشرح زیر است:

مساحت کلی بنا درپائین ازخارج ۱۵۶ متر مربع (۱۲×۱۳ متر) وازشش رجه سنك کاری تشکیل یافته طبقه اول از سطح زمین (بلندترین طبقه) ۱۷۰ متر ارتفاع دارد ولی طبقه دوم و سوم هر کدام يك متر وسه طبقه آخری هر کدام ۵۵ سانتیمتر بلندی دارد. عرض سكوها نیممتر ورویهمرفته ازسطح زمین تاكف اطاق آرامگاه ۳۵ متر ارتفاع دارد. پس ازعبور ازسكوها توسط پلکانیکه فقط يك قطعه آن موجود است بدرب تنك و کوتاهی بعرض يك متر و بلندی ۱۳۰ متر میرسیم که وارد دهلیزی بدرازای ۱۳۰ متر میشود واز آنجا باطاق کوچکی میرود.

خود اطاق که برحسب گفته مورخین جسد شاهنشاه در آن قرار میگرفته حدود شش متر مربع (۲۳۰×۳ متر) بیش وسعت ندارد که اطراف آنرا سنگهای سفید بزرگ احاطه کرده وازدو پارچه سنك مسقف گردیده و تاكف اطاق ۳۱۰ متر ارتفاع دارد. در قسمت بالای درب کوتاه ورودی دو حفره در سنك بیرون آورده که جای پاشنه درب آرامگاه بوده و شاید بندرت و فقط در مواقع انجام آداب رسمی و مقررو تاجگذاری شاهنشاهان هخامنشی باز میشده است سنگهای بزرگی که درین بنا بکار رفته همه با بست های آهنی بیکدیگر مربوط گردیده است.

(۱) این روایت نا درست بنظر میرسد زیرا «خط فرس بزبان یونانی» در آن زمان آن هم در پارس بهیچوجه صحیح نباشد

نقشه آرامگاه کورش کبیر و ستونهای که در زمان اسلامی (اتابکان فارس) بدور آن گذارده شده

اطراف آرامگاه در قسمت خارج بنا در ادوار اسلامی با قطعات ستونهای قصر کورش تشکیل مسجد و محراب و شبستانی داده‌اند که ضمن ساختمانهای اسلامی راجع بدانها بحث خواهد شد.

تاریخ نویسان یونانی نوشته‌اند: «جسد مومیائی شده کورش را روی میز بزرگی از طلای ناب قرار داده والبسه گرانهای او را بدیوارهای اطراف اطاق آویزان کرده بودند مغانی نیز برای نگاهداری قبر مأمور بودند که در همان نزدیکی منزل داشتند ماهی يك اسب برای قربانی و روزانه يك گوسفند و مقداری آرد و شراب بآنها میدادند نگاهداری این قبر در خانواده مغها موروثی بوده است.

این بود مختصری از خصوصیات خوابگاه ابدی يك شاهنشاهی که نیزه خود را تا شرق و غرب و شمال و جنوب دنیای متمدن آن روز بکار برد و باهمراهی وفداکاری مردان پارس و سران عشائر هفتگانه تشکیل اولین امپراطوری پهناور و نیرومندی را در جهان داد که تا دو قرن و ربع با نهایت قدرت و سرافرازی فرمانفرمائی کرد و چه بسا از کشورها که از روی دل و جان طوق فرمانبرداری این شاهنشاه و جانشینان مهربان و با فرواقدار او را بگردن نهادند.

کورش کبیر که بیش از میلیونها مترمربع زمین در زیر سلطه و نفوذ داشت سرانجام در يك حفره محقری بخساک رفت و از آن همه جاه و جلال زود گذر هیچ چیز با خود نبرد و با سلافتش نیز پایدار نماند. با وجود این عمرهای کوتاه و قدرت‌های نا پایدار معلوم نیست که صاحبان ملك و مال چرا در بند اقلیمی دیگر هستند. (۱)
سرانجام جسد کورش و اشیاء گرانبھائی که با او دفن شده بود
بر حسب روایات مورخین قدیم

جسد کورش بزرگ و البسه گرانبھا و سلاحهای قیمتی که با او در قبر گذاشته

شده بود مثل سایر آثار این سلسله با اینکه بارگاه عدل و داد و رحم و مروت و دینداری و رعیت پروری بود دیرگامی نباید و از دستبرد روزگار و تاراج یغماگران درامان نماند، پس از حمله اسکندر مقدونی بایران و انقراض امپراطوری هخامنشی دزدان و غارتگران مقبره را گشودند و اشیاء گرانبهای آنرا بغارت بردند و بطوریکه مورخین یونانی متذکر شده اند این جسارت باعث کدورت فاتح مقدونی گردید زیرا از برای کورش و کارهایش احترام خاصی قائل بود و ویرا میستود، نگاهبانان قبر را مورد بازخواست و تعقیب قرار داد و دستورات بقایای اشیاء را با جسد کورش داخل اطلاق مقبره بگذارند سپس در آنرا مسدود و بامهر خود مهر ساخت تا دیگر کسان بخیال دستبرد بدانجا راه نیابند.

پلوتارک مینویسد: که وقتی اسکندر دید درب آرامگاه کورش را باز کرده و اسباب آنرا رها کرده اند مرتکب راکشت و حال آنکه او در شهرها (یکی از شهرهای مقدونیه) شخص مهمی بوده است؛ پس از اینکه کتیبه مقبره را خواند گفت:

بالای کتیبه ترجمه یونانی آنرا بنویسند:

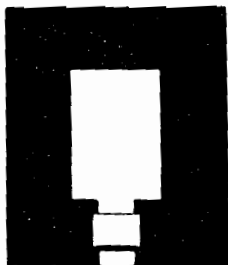
«ای مرد هر که باشی و از هر کجا بیایی زیرا میدانم که خواهی آمد من کورشم و برای پارسیها این دولت و وسیع را بنا کرده ام پس باین زمین کمی که مرا میپوشد رشک میر» این کلمات در اسکندر اثر غریب و مهیجی کرد زیرا بیاد او آورد که عظمت انسانی چقدر شکوک و ناپایداری است ... آری قدرت چند روزه بشر بسیار سست بنیان و ناپایدار است. خدای بزرگ را نیرومندی جاودانی است و پس کنت کورث مینویسد: «اسکندر امر کرد مقبره کورش را بگشایند تا احتراماتی برای بقایای جسد شاه مزبور مجرا دارد. او تصور میکرد که این مقبره پر از طلا و نقره است، زیرا پارسیها آشکارا چنین گفته بودند درب مقبره را گشودند بجز سبیریکه

(۱) پلوتارک مورخ یونانی که بین سالهای ۵۰ تا ۱۲۰ میلادی میزیسته

(۲) مورخ رومی در قرن اول میلادی

بوسیده بود و دو کمان سکائی و يك قمه چیزی در آن نیافتند، اسکندر از اینکه شاهنشاهی با آنهمه قدرت و ثروت قبرش مانند یک نفر عامی است غرق حیرت گشت و در حال ردائی که بدوش داشت بیرون آورده روی تختی که جسد کورش بر آن قرار گرفته بود کشید و تاجی از زر روی تخت گذارد.*

آریان (۱) مینویسد: (۲) «چیزیکه اسکندر را پس از مراجعت در پاسارگاد مغموم داشت نبش قبر کورش بود این مورخ آرامگاه شاه را چنین توصیف مینماید: مقبره در وسط باغهای سلطنتی پاسارگاد واقع است و آنرا از هر طرف انبوه درختان و جویبارها و چمنهای پرشت احاطه داشت؛ بنا بروی پایه‌ای از سنگهای بزرگ قرار گرفته و بطاقی منتهی میشود که مدخلش خیلی کوچک است، نعش کورش را در تابوتی از زر گذارده و تابوت را روی میزیکه پایه‌اش نیز از زر بود قرار داده و آنرا با پارچه نفیس بابلی و قالیه‌های ارغوانی و ردای سلطنتی و لباسهای مادی و جامه‌های رنگارنگ از یاقوت زرد و غیره باطوق‌ها و یارها و زینتهایی از زرو سنگهای

نقشه اطاق آرامگاه کورش کبیر
در پاسارگاد

گرانها پوشیده بودند، پله‌های درونی باطاق کوچکی که متعلق بمغها بوده هدایت میکرد خانواده این مغها از زمان فوت کورش پاسبان نعش بوده و این امتیاز بآنها اختصاص داشت شاه همه روزه يك گوسفند و مقداری آب و شراب بآنها میداد در هر ماه يك اسب قربانی میکردند در اینجا کتیبه‌هایی بخط میخی پارسی نوشته بودند که مضمون آن چنین بود:

۱- مورخ قرن دوم میلادی از اهل آسیای صغیر ۲- صفحه ۱۸۷۱ تاریخ ایران باستان

«ای مرد فانی من کورش پسر کبوجیهام من دولت پارس را بنا کردم و حکمران آسیا بودم بدین مقبره رشك مبر» اسکندر از حس کنجکاوی خواست درون قبر را ببیند دریافت که اشیاء را جزمیز و تابوت دزدیده‌اند معلوم گشت که دزد می‌خواسته جسد کورش را هم بدزد و بدین مقصود تابوت را شکسته ولی بالاخره نتوانسته بود جسد را ببرد و انداخته و رفته است. اریستوبولوس مأمور شد باقی مانده اسکلتان را جمع کرده در تابوت بگذارد و آنرا مرمت نماید پارچه هائی روی آن بکشد سپس در مقبره را بادیواری مسدود کردند و مهر اسکندر را بر آن زدند اسکندر امر کرد مغفائی که محافظت مقبره را بعهده داشتند توقیف شوند تا معلوم گردد که کی مرتکب چنین جنایتی شده با وجود زجرها معلوم نشد که جانی کی بود آنها را رها کردند».

استرابین چنین نوشته است: «قبر کورش در باغی دیده میشود که مثل برج کوچکی در میان اشجار مستور گشته برج مذکور در پائین محکم است و در بالا عمارت يك طبقه‌ای و قبر که مدخل باریك دارد.

اریستوبول گوید: بحکم اسکندر داخل مقبره شد قبر را کشف کرد اشیاء عبارت بود از بستری از طلا؛ يك ميز، جامها و تابوتی از زر و البسه زیاد که با سنگهای گرانها زینت یافته بود این چیزها را در دفعه اول دید ولی وقتی که در دفعه دوم باین محل در آمد یافت که تمامی اشیاء را از جایش حرکت داده بودند معلوم بود که اینکار کار دزدان بود نه والی و دزدان آنچه که بردنش دشوار بود باقی گذاشته بودند». و اکنون مفاد نوشته اریستوبولوس که ملاك نوشته پاره‌ای از مورخین است: اریستوبول یکی از همراهان و نزدیکان اسکندر بوده است که بدستور او مأمور

تعمیر قبر کورش میشود و شرح آرامگاه را اینطور داده است : « آرامگاه مؤسس سلسله شاهان پارس در وسط یکی از باغهای شاهی واقع است که آب‌فراوانی در آن جاری میباشد و درختان زیاد سبزه و چمن آنرا احاطه کرده است ؛ این مقبره بشکل برج مربع کم ارتفاعی است که درختان کهن بر آن سایه انداخته‌اند؛ در قسمت فوقانی بنا اطاقی است که تابوت کورش در آن جای دارد و سقف آن با سنگ پوشیده شده است و بوسیله در تنگی در آن داخل میشوند ؛ يك تخت و يك ميز با جامهائی که در آن باید بافتخار خدایان باده گساری کرد و همه از طلای ناب ساخته شده در آنجا قرار دارند بعلاوه طشت بزرگ زرینی برای شست و شو و مقدار زیادی لباسهای گرانبهای کورش و جواهر نیز در آنجا است و بوسیله يك پلکان داخلی باطقی که روحانیان حافظ بنادر آن منزل دارند مربوط میگردد.

در بالای سردر مقبره بخط و زبان پارسی چنین نوشته شده است : « ای انسان من کورش پسر کبوجیه هستم من دولت پارس را تأسیس کردم و بر تمام ممالک آسیا فرمانروائی نمودم ، این مقبره را از من دریغ ندار.»

احداث حصار و صفه بدور آرامگاه کورش

در آغاز شرح آرامگاه در صفحه ۳۸ متذکر گردید که پس از نقل آراء و روایات تاریخ نویسان قدیم آنچه را که در اثر کاوشهای تیرماه ۱۳۳۷ بنگاه علمی در اطراف آرامگاه و روی سقف آن مکشوف گردیده و صحیح ترین قسمت مربوط بقبر کورش میباشد باستحضار خاطر خوانندگان عزیز برساند .
اینک با مقدمه کوتاهی مذکور میگردد:

یکی از هدفهای اصلی بنگاه علمی تخت جمشید از آغاز وادامه کار در پاسارگاد

نگاهداری و ترمیم آرامگاه کورش و سپس کاخهای اوست که کمال آرمان و آرزوی همه علاقمندان بحفظ آثار ملی و باستانی میباشد؛ زیرا بدون تردید در طول تاریخ دوهزار و پانصدساله ایران شاهنشاه کشور گشائی شریف‌تر از کورش کبیر بوجود نیامده و مایه کمال تأسف است که افراد ایرانی در گذشته قدر این شخصیت بارز تاریخی جهان قدیم را درک نکرده و اکنون هم که مختصر توجهی بآثار باستانی و تجلیل از پیشینیان میشود آن توجهی که شایسته و لازمه این اثر مهم و مشهور است نمیشود و اگر بگوئیم که شأن این بزرگوار هیچ‌وجه ادا نشده و نمیشود سخن بحقی گفته است و آنچه که نویسنده توانسته است با موافقت اداره کل باستان‌شناسی انجام دهد؛ اندکی از حق بسیار بزرگ این شهریار عظیم الشأن میباشد که بمصدق «مالایدرک کله‌لا بترک کله» بفرخور توانائی قسمتهائی از منظور خود را انجام داده و سعی دارد کارهای اساسی و مهم دیگری را متدرجاً بمرحله عمل دریاورد.

نویسنده که نزدیک ربع قرن است مفتخر بخدمت‌گزاری آثار باستانی میباشد در نخستین ماه مأموریت تخت‌جمشید (فروردین‌ماه ۱۳۱۹) زیارت آرامگاه کورش نصیب گردید؛ وضع نازیبنده آرامگاه شخصیت عالیمقامی که مورد تکریم و تحسین تمام فاتحین بزرگ و مورخین اقوام جهان است مرا سخت اندوهگین ساخت از خدای بزرگ آرزو کردم و از روح پاک کورش همت خواستم که ضمن تصدی و و کاوش و نگهداری آثار باستانی تخت‌جمشید این موقعیت را نیز نصیب فرماید تا روزی خدمت باین آثار مقدر گردد و دست کم بتواند وضع آرامگاه را از صورت نامطلوبی که داشت بدر آورد. این آرزو در بازیدهای بعدی تجدید و تقویت شد تا در پائیز سال ۱۳۲۸ که وضع اندکی مناسب شد به‌مراهی همکاران جمندها شمنده آقای فریدون تولی بازرسی فنی باستان‌شناسی کاوشها و تعمیراتی را در آنجا شروع نمود؛ لیکن مختصر و

محدود بودن اعتبار و درپیش داشتن کارهای ضروری تر اجازه نداد که دست بکار يك اقدام اساسی در پیرامون آرامگاه بشود و بعلاوه چندی نیز کار تعطیل گردید. در سال ۱۳۳۴ پس از فراغت از خاکبرداری در کاخ کورش و کاوشهای پیرامون آن واحداث حصار محافظی بدور آنها و کاوشهایی روی صفه تخت سلیمان با کسب دستور از مقام محترم وزارت فرهنگ و مساعدت اداره کل باستان شناسی که همیشه و در هر حال عامل مؤثر و مهمی در پیشرفت وظائف بنگاه علمی تخت جمشید بوده و میباشد موفق گردید در فاصله سی متری آرامگاه (از هر طرف) با احداث يك حصار سنگی محکم به بلندی دو متر، صفه ای بوسعت پنجهزار متر مربع ایجاد نماید تا بدینوسیله اطراف آرامگاه از رفت و آمد نازیبنده چهارپایان و اشخاص بیکاره و نادان و ولگرد مصون باشد و با تسطیح و گل کاری و شن ریزی روی آن صفه بنظافت و منظره زیبای اطراف آن آرامگاه کمک نماید؛ این اقدام نخستین مرحله صیانت قبر کورش بود که بعد از آن می بایستی تعمیرات لازمه بنای آرامگاه صورت گیرد بنابراین در سال ۱۳۳۷ عملیات متوقف سالهای گذشته در پیرامون قبر دنبال گردید.

پیدایش دو قبر سنگی در پشت بام آرامگاه

ضخامت بیش از معمول سنگهای زیرین اطاق آرامگاه تا پشت بام (در حدود سه متر) که در کعبه زردشت و ویرانه سنگی معروف بآرامگاه کبوجیه چنین فاصله قطوری وجود ندارد و سنگ پوشش اطاق را همان سنگ سقف و پشت بام تشکیل میدهد، پیوسته نقطه ابهام و تفکر آمیزی در ذهن کنجکاوان و کاوش کنندگان تولید می نمود و مثل بسیاری از غوامض امور باستانی بلا جواب و لاینحل می ماند و بالاخره این ضخامت سنگهای پوشش حمل و تعبیر بر استحکام و شکوه بیشتر و جهات فنی و

مهندسی بنا میگردید خوشبختانه در خلال تعمیرات سیمانکاری داخلی و خارجی آرامگاه ضمن ریشه کن ساختن درخت کهنسال انجیر کوهی بالای آرامگاه و تعمیرات سیمانکاری پشت بام آن یکی از رازهای سر به مهر و مکتوم تاریخی که حائز کمال اهمیت بود فاش گردید و آن پیدایش دو قبر بر فراز آرامگاه است که بوسیله دهلیز تنگ و تاریکی به مدیگر مربوط می باشد این کشف بقدری جالب و مهم است که روایات مورخین قدیم را راجع بوضع و طرز تدفین و نگاهداری جسد کورش کبیر بکلی تغییر میدهد و باره ای از گفته ها که تا امروز جزء حقایق تاریخی محسوب میگردید کنار گذارده میشود.

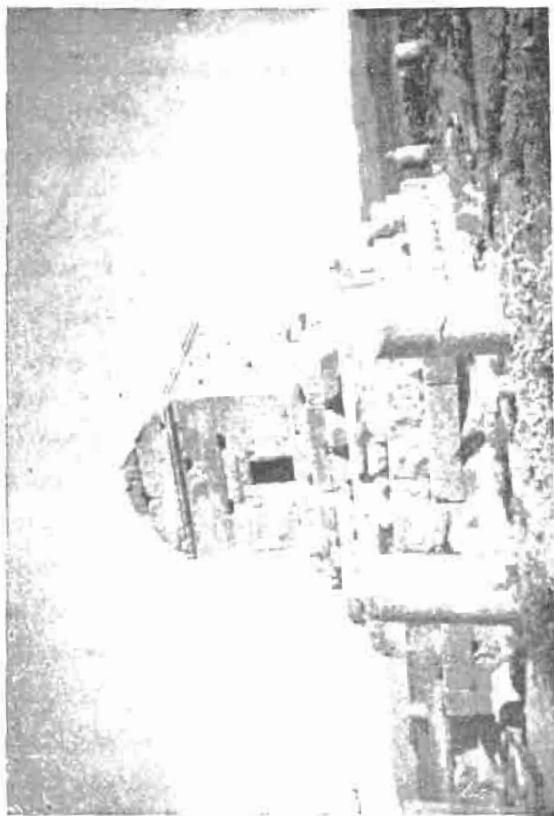
دو قبر مکشوفه یکی بطول 1×2 متر و دیگری $95 \times 1/95$ متر و لی بلندی هر دو یکسان ۸۷ سانتیمتر می باشد. دو قبر بوسیله دهلیز باریک و تنگی بطول یک متر در ۳۵ سانتیمتر یکدیگر مربوط و روی آن سنک ذوقنه ای بشکل (هرم ناقص) بلندی نیم متر و طول $35/6$ سانتیمتر (در چهار پارچه) انداخته شده است قاعده تحتانی این هرم ناقص سه متر و قاعده فوقانی آن $1/24$ متر می باشد. یک پارچه سنک دیگر که هرم ناقص نام برده را تکمیل مینموده بر روی آن گذارده بودند که هم برزیبائی بنای خارجی آرامگاه میافزوده و هم مانع از ماندن آب باران بر روی قبر میگردیده است جای این سنک کاملاً معلوم ولی متأسفانه بکلی از بین رفته و حتی تکه کوچکی از آن که نمودار وضع اولیه باشد بدست نیامد و در نظر است که قسمتی از آن را بطور نمونه با قطعات سنک سفید یا سیمان بسازد و در جای خود نصب نماید تا هیئت کامل این آرامگاه بی عدیل و نظیر باز یافته شود. درون این دو قبر و راه و فاصل آن مسطح و نسبتاً پاک تراش است.

خاکبرداری درون این دو قبر باین ترتیب صورت گرفت که همکار گرامی آقای

حسن سمندر که سرپرستی کارگران اعزامی بازار گاد و کارهای تعمیراتی آنجا را برعهده داشت؛ ضمن بررسیهایی که در پشت بام آرامگاه برای تعمیر سیمانکاری مینماید خفره‌ای را که بواسطه شکستگی يك تکه از سنك روی قبر ایجاد شده بود مورد دقت و توجه قرار میدهد و با مواظبت مشغول پاك كردن آن میگردد؛ ضمن خاکبرداری معلوم میشود که خفره نامبرده عمیق و مربوط بشکاف اتفاقی سنگ نیست که با خاک پر شده باشد از اینرو قبر اولی و راهرو و قبر دومی را بدقت مواظبت کامل پاك مینماید ولی ضمن خاکها هیچگونه اشیائی بدست نیامد و معلوم میشود که با همه دقتهایی که برای مرموز نگاهداشتن اجساد معمول گردیده از دستبرد یغماگران و همچنین تحولات روزگار در امان نمانده.

راجع بهویت و چگونگی دو قبر مکشوفه متصل بهم میتوان تصور نمود که یکی جسد کوروش کبیر را در آغوش میگرفته و دیگری ملکه وقت کاسان دان مادر کبوجیه بردی را بطور قطع دومی از آن کبوجیه نیست زیرا او خود شاهنشاهی بود و آرامگاه جداگانه و مجملی داشته و برای بردی نیز نمیتواند باشد زیرا او را پنهانی بطوریکه داریوش در کنبه بیستون «بغستان» نوشته کبوجیه بکشت از آنرو که اورنگ شهر یاریش بی‌منازع و رقیب باشد و بعلاوه قبور اکثر از سلاطین هخامنشی که در نقش رستم و تخت جمشید است دوتائی و شش تائی و حتی قبر داریوش کبیر جای نگاهداری نه جسد را دارد. و چون راهی بدرون آن دونهاده و نیست و سنگهای زبرین آن که چهار پارچه است و بوابستهای آهنی بلند بیکدیگر متصل میگردد و هنوز سوراخ جای بستها موجود است میتوان تصور نمود که پس از دفن اجساد سنگهای زبرین را نصب و بجای خود مستقر نموده‌اند و این خود ابتکار قابل تعمقی است که جسد شاه در چنین جایگاه مرموزی مضبوط بماند و از خطر احتمالی دستبرد مهاجمین تاراج گر که حتی با جسد

شاهان نیز ابقا نمیکردند در امان باشد بعلاوه وجود این دو قبر کاملاً معلوم میدارد که ساختمان قبر کورش اگر هم در زمان خود ادا شروع شده باشد چندی پس از مرگش اتمام پذیرفته و حاضر برای پذیرفتن جسد او گردیده است؛ باین ترتیب اطاق زیرین که تاکنون مورد فحص و بحث باستان شناسان و تاریخ نویسان بوده است و همگی آنرا مقبره کورش کبیر حدس زده اند یا جایگاه روحانی عالی مقام نگاهبان آرامگاه بوده یا موزه البسه و سلاحهای مربوط بکورش بوده است و برای اینکه نوشته های مورخین قدیمی از قبیل (آریستوبولس - آریان - پلوتارک - کنت کورث - استرابن) را که نوشته اند جسد مومیائی شده کورش روی میزی از طلا درون اطاق بوده، باین کشف تطبیق داده شود باید این احتمال ضعیف را داد که شاید قالب و یا تقریباً شبیهی از کورش ساخته و روی میز طلا و درون اطاق آرامگاه گذاشته بوده، همانطوری که در زمان ساسانیان بنا بگفته مسعودی مورخ معروف بعد از اسلام در کتاب «التنبیه و الاشراف» معمول بوده است که تصویر شاهان ساسانی را به هیئت روز مرگشان میکشیدند و میساختند و در خزائن نگاه میداشتند تا «از زندگانشان (زنده ها) حال مردگان پنهان نماند» و این رویه اینک نیز معمول و در موزه کلیسای بزرگ و معروف وست مینستر لندن مجسمه اغلب از پادشاهان انگلستان و شخصیت های بارز آن کشور با همان جامه قبل از مرگ و زینت آلات و سلاحهایشان ساخته و گذاشته شده است. این حدس از آن لحاظ زده میشود که نقل قول مورخین قدیمی را از گفته اریستوبولس صحیح بدانیم؛ در حالیکه بقدری در گفته های مورخین قدیمی تحریف و تغییر بعمل آمده. که اغلب اصالت آن از بین رفته است و اینکه بیشتر بنوشته های مورخین یونانی مستند میشود از آن لحاظ است که اکثراً از گفته اریستوبولس نقل کرده و مورخ نامبرده نیز از همراهان اسکندر و خود وضع بازار گاد و آرامگاه کورش را

مآذری آرامگاه کوروش کبیر و سلیمان بنی مسیحی که در اواخر اسلام در شرافاتش گهاده شده

از نزدیک دیده است. همانطوریکه در ذیل صفحه ۳۹ متذکر شد اسکندر مقدونی به همراه خود نه تنها سرداران و مشاورین جنگی و مهندسين داشت بلکه يك عده از نویسندگان و مورخين نیز ملتزم ر کاب اوشده بودند. وقایع زمان و شرح جنگهایش و وضع کشورهاییکه فتح شده بود ضبط مینمودند و اداره دسته نویسندگان و دانشمندان با اومنس کاردیانی (۱) و سایر هیئت عبارت بودند از کالیستنس اولونتو (۲) که با اسکندر نزاع کرد و بتهمت خیانت در سال ۳۲۷ پ. م محکوم باعدام گردید پورون (۳) مؤسس مکتب شک، بطلمیوس (۴) مؤسس سلسله بطالسه مصر (۳۶۷ - ۲۸۳ پ. م) اونیسیکریتس (۵) دریا نورد و افسانه نویس و همین آریستوبولس

در هر حال آنچه مورد تأیید جمهور خاورشناسان قدیم و جدید قرار گرفته و کشف دو قبر نامبرده نیز مؤید آن میگردد این بنا آرامگاه خود کورش کبیر بوده است و با توجه بتاریخ میتوان گفت اواخر سلطنتش دست بکار ساختمان گردیده و زمان کجوجیه فاتح مصر و جانشین او اتمام پذیرفته منتها بواسطه غیبت او از ایران و توقف ممتد در مصر و بعداً طغیان کثومات مغ و شورش کشورهای تابعه و گرفتاریهای داریوش کبیر در بدو زمامداری مانع شد که جسد کورش را که گویا در هکمتان (همدان) بامانت بود با تشریفات و احترامات لازمه که درخور شأن و مقام سیاسی و روحانی این شخصیت ممتاز و رهبر بلند پایه پارس بود بآرامگاه ابدیش انتقال دهد از این جهت بطوریکه گفته شد اینکار در زمان خود داریوش کبیر و شاید چندی پس از مرگ کورش انجام گرفته باشد. پس از اینکه تخت جمشید جایگزین بازار گاد گردید شاهنشاهان هخامنشی بر آن شدند که مقابر خود را در حوالی تخت جمشید

۱- Eumenes of Cardia - ۲- Callisthenes of Olynthos اولونتوی واقع در شبه جزیره

خلکدیکه ۳- Pyrrhon - ۴- Ptolemy-i-soter - ۵- Onesikeritos

و نقش رستم در سینه کوهها و جاهائیکه تا حدی از دسترس خارج باشد بسازند و همانطوریکه در بار شاهنشاهی از بازار گاد به تخت جمشید محول شد آرامگاه شاهان نیز بکوه مقدس حاجی آباد در نقش رستم منتقل گردید.

نگاهداری اجساد شاهان و ساختن آرامگاه خود مبحث مفصلی دارد که فعلاً از گنجایش این کتاب خارج است، اجمالاً گفته میشود که ایرانیان باستان معتقد بودند پس از خروج روح از بدن و صعود بعالم بالا دیگر جسد ارزش قابل اهمیتی ندارد و حتی آنرا قابل دفن کردن در خاک و یا سوختن با آتش و یا انداختن بآب که باعث آلودگی عناصر مقدسه نامبرده میشده میدانستند و عناصر را منزّه و شریفتر از آن میدانستند که با جسد انسانی آلوده گردد و شاید يك منظور اصلی از مومیائی کردن اجساد نیز تولید حائل و حجایی بین جسد و خاک بوده است تا خاک آلوده نگردد، بنا بر این وقتی برای بدن پس از مرگ اهمیت و ارزشی قائل نبودند لزومی نداشت که قبور مردگان را با زرو زیور بیاریند و یا برای آنها تزیینات و تشریفات خاصی معمول بدارند.

سلیقه و مرام شاهنشاهان هخامنشی پس از فتح کشورهای آسیای غربی و مصر که هر کدام دارای تمدن درخشان و پرمایه و ممتد بودند این بود که عادات و رسوم و مذهب و ملیت اقوام را محترم بدارند و از بعضی از آن رسوم و تمدن بمقتضای سیاست و رعایت افکار مغلوبین پیروی نمایند منتها با متناسب ساختن آنها با سلیقه خود. یکی از آنچمله ساختمان قبور شاهان و گذاشتن اجساد در آنهاست منتها برای اینکه صرف تقلید از قبور و دخمه‌های قدیمه نشده باشد آرامگاههای ابدی خود را ساده و کوچک و بی آرایش و در عین سادگی با عظمت و مستحکم و با سبکی بدیع در سینه کوهها یا وسط جلگه‌ها ساختند که بهیچوجه با قبور سایر کشور های تابعه چون

مصر و آشور و غیره شباهت نداشته باشد و خود طرزی ممتاز و جداگانه باشد .
 از طرفی میتوان تصور نمود که کشورهای تابعه پیوسته انتظار داشتند همان
 تشریفات و مراسم که برای بزرگان خود معمول میداشتند برای بزرگان کشوری که
 تحت اطاعت آنها درآمده اند مرعی دارند مثلا بابلیها راضی بودند که کورش همان
 مراسم را که شاهان بابل در معابد معمول میداشتند او بنحوشایسته ای معمول داشت
 و یا مصریها که برای فراعنه خود هرهای مجلل و عظیمی ساخته اند شاید انتظار
 داشته اند که مقابر شاهان هخامنشی که خود يك سلسله از فراعنه آنها را تشکیل
 میدادند بهمان جلال و عظمت بوده باشد . علت دیگر مضبوط نگاهداشتن جسد شاهان
 در دل کوهها و درون صخره ها آنجائیکه بزحمت میتوانسته اند درون آن راه بیابند
 علاوه بر معتقدات مذهبی شاید بیم از اقوام مهاجم نیز بوده است زیرا بطوریکه تواریخ
 نشان میدهد اغلب از کشور گشایان آسوری و بابلی نسبت بکشورهای مغلوب از هیچگونه
 قتل و غارت و هتک ناموس و شرف و توهین بسلاطین مضایقه نمی نموده اند و حتی بمردگان
 ابقا نکرده استخوان شاهان را از مقابر بیرون آورده بغارت میبرده اند .

ساکنین فلات ایران و جلگه بین النهرین و سایر کشورهای آسیای غربی و مصر را در دوران
 بسیار کهن عقیده بر این بود که انسان پس از مرگ در دنیای دیگر بزندگی خود
 ادامه میدهد ازین جهت تا بوضع آن جهان آشنا گردد و تنگی نکشد مقداری غذا
 در ظرفهای سفالین بالای سر و پائین پای او با ابزار و امانیه و اسلحه و لوازم بفراخور
 دارائی و شئونات همراه او خاک می نمودند و البته این عمل در اقوام بطور یکسان
 انجام نمیگرفته بلکه ضعف و شدت داشته است ؛ در تپه های ماقبل تاریخی ایران هر
 جا کاوش شده ظروف آشوری و غذاخوری و اسلحه و زینت آلات و ابزار و امانیه مورد
 نیاز مردم را در گورهای آنان یافته اند که همه دال بر عقیده رجعت روح ببدن

و تجدید زندگی در جهان دیگر میباشد و از همه جالبتر پیدایش گور دختری از امر است در تپه حصار دامغان و این قبر علاوه بر انواع و اقسام جواهرات و بازیچه‌های زمان کودکی مقداری ظروف و اثاثیه‌ای که بکار روزگار بزرگی دختر و دوران شوهرداریش میخورده با اودفن نموده بودند و این موضوع کاملاً می‌رساند که معتقد بودند آن دختر پس از مرگ در عالم دیگر بعد بلوغ میرسد و احتیاج با سبابه‌های دیگری غیر از اسبابهای زمان کودکی دارد.

در نواحی جنوب روسیه همراه متوفی زوجه و خدمتگزار اسب و جواهرات و فرش و عرابه دفن مینمودند و مهم‌ترین قبری که از سران سکائی در چند سال اخیر با مقدار زیادی لوازم بدست آمد همان قبری است که در تپه پازیریک بدست دانشمندان شوروی کشف گردید و ضمن آن اشیاء چند پارچه قالیچه و کسلیم و نمد خوش نقش ایرانی مربوط بدوره هخامنشی یافت گردید (۲)

ضمن کاوشهای اور قدیم در بین‌النهرین قبری بدست آمد که ۷۴ نفر در آن دفن بوده‌اند یعنی همراه متوفی ۷۳ تن دیگر از زن و خدمتگزار و غیره خاک شده و تمام ابزار زندگی حتی آلات موسیقی نیز با او در قبر قرار داده بود.

در قبر ملکه شوت-آد ضمن اشیاء و لوازمیکه همراه ملکه دفن کرده بودند سرخابدانی از مرد کبود مایل بسبز و سنجاقهای طلای ته فیروزه‌ای و اسباب یزک صدفی

(۱) کاوشهای تپه حصار دامغان از سال ۱۹۳۱ تا ۱۹۳۳ توسط دانشمندان باستان شناس موزه دانشگاه پنسیلوانیا (پرفسور هرتسفلد و دکتر ادیک اشپد) آغاز و در سال ۱۹۳۳ پایان پذیرفت کاوش کنندگان ابتدا بفکر یافتن خرابیهای شهر هکاتمپیلوس Hecatompylos (شهر صد دروازه) باینتخت قدیم پارتها بودند اما ضمن عمل از آثار شهر منظور نظر اثری ظاهر نشد و در ازا، دکتر اشپد موفق بکشف آثار و اشیاء ماقبل تاریخی گردید.

(۲) مجله سوم گزارشهای باستان‌شناسی نشرش های زمان هخامنشی ترجمه آقای محمد نفی مصطفوی مدیر کل باستان شناسی

طلا کوب شده و متقاش و گردن بند از طلا و لاجورد و انگشتر پیدا گردید که مربوط به زینت آلات و لوازم آرایش ملکه بوده است.

مصریان قدیم نیز معتقد بودند که روح برای بقای خود ببدن احتیاج دارد و چنانچه بدن از بین برود و متلاشی شود روح نیز از بین خواهد رفت از اینرو در نگاهداری جسد اموات چه از لحاظ مومیائی کردن و چه تهیه تابوت و مقبره دقت می نمودند.

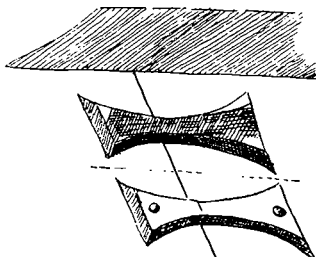
آنان معتقد بودند که هنگام مرگ همزاد شخص «Ka» که پیوسته با انسان است نیمه میرد و مادام که جسد محفوظ و سالم بماند «Ka» نیز باقی خواهد ماند از اینرو برای بقای «Ka» و راحتی او سعی مینمودند که آذوقه و لوازمی همراه جسد دفن نمایند و چون دفن همه لوازم و اسباب و زنان و خدمه میسر نبود از لحاظ سهولت کار و عدم وسائل مجسمهائی از زنان و بندگان و بعدا تصاویر و نقوش زنها را در قبر میگذاشتند و یا ترسیم مینمودند و روی آنها عبارات سحر آمیز و طلسم مانند مینگاشتند تا در آن دنیا مانند شخص زنده ای بتواند خدمت کند.

در ادوار اولیه که هنوز مومیائی کسردن معمول نگردیده بود اجساد را میخسکاندند و در پوست میپیچیدند و در ریگزارهای خشک که جسد را فاسد ننماید دفن مینمودند و با آنکه معتقد بودند که ازیریس خدای مردگان از آنها در آن دنیا خوب پذیرائی مینماید مع هذا مقداری آذوقه و لوازم زندگی همراه مرده در قبر میگذاشتند و حتی مجسمه هائی از فرشتگان و زنان همراه او دفن مینمودند تا کمک بحال مرده باشد، هنگام دفن جسد را بطور راحتی در قبر میخواباندند و سرش را بطرف دهکده ای که منزل داشت مینمودند؛ در نتیجه کم کم صندوقها و تابوتهائی تعبیه شد و مردگان را درون آن گذاردند.

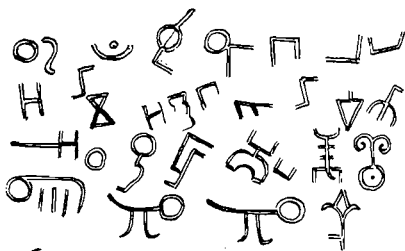
اعتقاد جاودان ماندن روح و الفتش ببدن سبب گردید تا وسائلی ایجاد نماید که اجساد مردگان در مقابر محفوظ تر بماند، در دوره پیش از تاریخی مصر اجساد را در شنهای صحرا دفن میکردند تا رطوبت بدن بوسیله شن جذب و از فساد و تباهی آن جلوگیری نماید ولی بعداً که مردگان را در زیر زمین دفن نمودند، در صدد برآمدند با وسائلی بدن را خشك نمایند تا از اثرات رطوبت سردابها مصون باشد از اینرو مومیائی کردن معمول گردید مومیائیهای اولیه باین ترتیب بود که قشری از بی کربنات دوسود روی بدن ریخته سپس آنرا محکم در پارچه‌هایی که گاهی بضمغ آغشته بود می‌پیچیدند لیکن بعداً بتدریج عمل مومیائی خود يك پیشه مهم و تخصصی و بر منفعتی گردید بطوریکه برای مومیائی کردن جسد شخص ثروتمندی در قرن اول پیش از میلاد مبلغی در حدود يك تالان نقره (۵۵۰۰ فرانك طلا) دستمزد می‌گرفته‌اند طرز مومیائی کردن چنین بود که مغز مرده را با چنگکی از بینی بیرون آورده و پهلوی او را با يك چاقوی سنگی میشکافتند محتویات شکم سوای قلب و کلیه را بیرون آورده با شراب خرما (الکل) می‌شستند و سپس در مواد معطره می‌خوابانیدند و در ظرفی سنگی گذارده پهلوی تابوت دفن مینمودند، شکم از هر مکی و دارچین و نظریات پرمیگردید و پس از این اعمال بخیه و بسته میشد و جسد نیز هفتاد روز در محلول کربنات دوسود طبیعی می‌ماند و پس از طی این مدت آنرا خشك کرده با نوادهای صمغ آنرا محکم پیچیده و لابلای آنرا مواد معطره می‌اشیدند (۱)

جسد مومیائی شده را در تابوتی که بهیئت جسد ساخته شده و درون آن بانواع نقش و نگارها و عبارات سحر آمیز نقاشی گردیده بود می‌گذاشتند ولی اجساد ثروتمندان و بزرگان در چند صندوق تو بر تو گذاشته میشد تا جسد محفوظ تر بماند.

(۱) بن رومبان ج د را در قبر جوشان انداخته سپس دفن میشوند

جای بست‌های آهنی دم چلچله که برای اتصال و استحکام
سنگها بکاررفته است

چند نقش از علاماتی که حجاران بر حسب معمول روی سنگها
گذاشته اند

موزه‌های اروپائی پرازانواع واقسام تابوت‌های چوبی و سنگی واجساد مومیائی شده که کاملاً محفوظ مانده میباشد. در موزه واتیکان اجسادى نگاهدارى میشود که هنوز گوشت‌های خشکیده شده بدست وصورت وتارهای موی سرش بجا مانده است. بنابراین برای ساختن مقابر توجه مخصوصی داشتند و بالتبع مقابر شاهان که فرد ممتاز و برتری بوده بایستی مجلل‌تر ومفصل‌تر بنا گردد.

قبور فراغه قدیم مصر عبارت از تپه‌های خاکی بشکل هرم بوده که روی قبر میساختند ودرون آن هرم اطاقی بوده که تابوت شاه در آن مضبوط میگردد. این مقابر بتدریج که بر قدرت وجلال فراغه افزوده میشد مجلل‌تر ومفصل‌تر گردید و به هرمان بزرگ سنگی تبدیل گردید که نمونه ممتاز و اعلی آنها هرمهای عظیم دو پادشاه سلسله چهارم (کنوپس - کفرن - میکرینوس) در فلات جیزه میباشد که کمتر بنائی بعظمت آن در ادوار باستانی بوده و حق داشته‌اند نام آنها را «بزرگ است کفرن» و «قبله کنوپس» و «خدائی است میکرینوس» گذارده‌اند. اطراف این اهرام هرمهای کوچک‌تری بوده متعلق به ملکه وخاندان سلطنتی بوده است.

در عظمت اهرام خود مصرها ضرب‌المثلی داشته‌اند باین مضمون: «همه عالم از زمان میترسد ولی خود زمان از اهرام ترس دارد».

اهرام فراغه مصر یکی از بناهای عظیم و بی نظیر عهد باستان میباشد، بزرگترین اهرام مربوط بسه‌خدایونیر و هند از سلسله چهارم «کنوپس» (۱) کفرن (۳) میکرینوس (۳) میباشد که در سده ۲۸ پیش از میلاد در فاصله ده کیلومتری شمال شهر منفیس نزدیک قریه جیزه (۴) ساخته شده و پس از گذشت ۴۸ قرن که از سازندگان آنها اثری نیست هنوز برپا ایستاده وعظمت وقدرت فراغه مصر را حاکی است.

بزرگترین هرم که متعلق بکثوپس است ۱۴۴ متر ارتفاع داشته ولی فعلاً ۱۳۷ متر بیش ارتفاع ندارد و هفت متر آن بمرور ایام و بدست رهنمایان جاهل برای خوش آمد سیاحان از بالا کنده شده و از روی بدنه هرم بیابین غلطانیده اند، هرم کفرن ۱۲۶ متر و سومی ۶۶ متر ارتفاع دارد، طول ضلع مورب بزرگترین هرم ۲۲۷ متر و سطح خارجی آنها از سنگ آهکی صیقلی شده پوشش گردیده است، مقدار سنگی که برای ساختمان این هرم از راههای خیلی دور آورده شده به دو میلیون و نیم تکه و ۵ کروار متر مکعب که وزن پاره‌ای از آنها به ده‌ها تن هم میرسد تخمین زده شده. وزن متوسط سنگها ۲/۵ تن و چنانچه روی زمین گسترده شود فضائی را بوسعت چهل و شش هزار متر مربع میپوشاند. هرمهای نامبرده از دور مانند توده عظیم سنگی نمایان است. داخل هرم اطاقهای تویرنوی کوچک که بوسیله راهرو با یکدیگر متصل شده موجود میباشد، جسد میکرینوس را در هرم او پیدا کرده ولی جسد دو پادشاه دیگر چون هرمان آنها دست خورده بود پیدا نشد.

هرم کثوپس بزرگترین بنای سنگی دنیاست که چون آن تا کنون ساخته نشده و شخص جهانگرد او را از دور مانند کوهی می بیند و چون نزدیک میشود قدرت بشر ۴۷۰۰ سال پیش را، که چطور با نداشتن وسائل علمی امروز، این کار عجیب را که عقل بشر کنونی از تماشای آن‌هاست و مبهوت است معاینه میبندد و حق میدهد با آنانیکه این فراغه را با جبار به دریک ردیف گفته‌اند زیرا برای خاطر ساختمان قبری میلیونها نفر کارگر که شاید اغلب از اسرا بودند به ییگاری گرفته‌اند؛ لیکن با قباحتی که این عمل از راه نوع دوستی دارد فایده مهمی نیز دارد و آن اینست که چنانچه فرضاً فراغه مصر یا سایر شاهان ملل قدیمه مشرق بناهایی چون اهرام یا کاخهای سلطنتی یا معابد نمیساختند و از نیروی کارگران یا اسرا که اهری الزامی بود استفاده نمیکردند

یکی از احیاء مومنانی شده مصر مرعوطه ک. و. ۱۳۰۰
قبل از میلاد پیدا شده دارا - (موزه انگلستان)

باز همان مردم از بین می‌رفتند و امروز از هنر و صنعت و مزایای فکری آنها اثری در دست نبود کما اینکه از سلسله‌ها و اقوامیکه آثار آنان معدوم گردیده یا آثارشان خشت و گلی بوده هیچگونه اطلاع هنری و معماری در دست نیست در حالیکه چه بسا که دارای فضائل و صنایع و ابداعاتی بوده‌اند بنابراین بوجود آوردن این بناهای مهم و بکار واداشتن مردمان زمان و لو اینکه با مجبور و اکراه هم بوده وسیله گردیده تا امروز پس از گذشت در حدود ۴۷۵۰ سال درجه هنرمندی و قدرت و استعداد مردمان مصر که چنین بنای رفیعی را ساخته‌مورد تحسین و تمجید قرار گیرد.

کاخ بار کورش کبیر

کاخ پذیرائی که فعلاً يك ستون عظیم آن برپا مانده در فاصله شصدمتری شمال شرقی آرامگاه قرار گرفته با آنکه جزئی از آن بیش نمانده شاهد حد اعلای معماری و حجاری هخامنشی در بدو تشکیل امپراطوری میباشد.

مساحت کل این دستگاه عمارت که کاخ بار کورش میتوان آنرا نامید ۲۴۶۴ متر مربع (۵۶×۴۴ متر) و مشتمل بوده است بر يك تالار مرکزی و چهار ایوان مسقف در چهار جهت و دو اطاق در طرفین ایوان جنوبی که ما اجمالاً بشرح هر کدام از آنها مبادرت مینمائیم :

۱- تالار مرکزی - اندازه درون تالار ۷۱۶ متر مربع (۲۲/۱۴×۳۲/۳۵ متر) و از دو ردیف ستون که هر ردیف چهار ستون داشته و جمعاً هشت عدد میشود و چهار درب ورودی و خروجی در چهار طرف تشکیل مییافته است . کف تالار از دو طبقه سنگ سفید مرمر نما مفروش بوده که سنگهای طبقه اول را برای استحکام و زیرسازی بکار برده و سپس سنگ فرش طبقه دوم را بروی آن قرار داده‌اند. سنگ فرش دومی که فرش

کف تالار را تشکیل میدهد بسیار ظریف و زیبا و صاف میباشد و با مهارت و استادی کم نظیری درزگیری و بهم پیوند گردیده است. ضخامت سنگهای فرش چهل سانتیمتر و کوچکترین قطعات آن کمتر از یک متر نیست ولی بزرگترین آنها از سه متر متجاوز است؛ متأسفانه ربعی از این سنگ فرش عالی بیش نمانده و سه ربع دیگر را برای ساختمانهای ادوار بعد از اسلام که بعداً مذکور خواهد گردید و برای سنگهای قبور شکسته و برده اند؛ ایوانها نیز دارای این کف سازی عالی بوده که قسمت مهم آنها از بین رفته است.

دور دور این تالار با ارتفاع ۸۰ سانتیمتر با دوردیف سنگ سفید صیقلی شده که ارتفاع ردیف اول ۴۴ سانتیمتر و دوم ۳۶ سانتیمتر است ازاره بندی گردیده بطوریکه سنگ بالائی دو سانتیمتر عقب تر از سنگ زیرین قرار گرفته، پس ازین ازاره سنگی دیوارهای خشتی یا طاقچه ها شروع میشده است. این ازاره های سنگی بقدر قطر دیوار ۱/۶۰ متر ضخامت داشته و از طرف خارچ نیز ازاره اطراف ایوانها را تشکیل میداده است و در یکجا یعنی در بدنه شرقی طول یک سنگ آن بالغ بر ۵/۷۵ متر و در بدنه جنوبی متجاوز از هشت متر است و سایر قطعات ۱/۵ متر تا سه متر میباشد.

ستونهای تالار مرکزی صاف و از سنگ سفید ولی زیر ستونها و سرستون از سنگ سیاه ساخته شده که فعلاً یکی از آن پا برجا و استوار و بقیه افتاده است فقط چند قطعه شکسته ستونها ضمن خاکبرداری بدست آمد و باقی را بنقاط دیگری برای سنگهای آسیاهای آرد خورد کنی برده اند و از قسمت مهم دیگر در دوره های بعد از اسلام برای احداث ایوان و شبستان مسجدی بدور قبر کورش (بتصور اینکه قبر مادر سلیمان است) استفاده نموده اند.

۱- خاکبرداری این کاخ در بهار سال ۱۳۳۰ شمسی توسط بنگاه علمی تخت جمشید انجام گرفت

محیط ستون در قسمت تحتانی ۳/۲۵ متر و بنا بر این قطر آن از یک متر کمی بیشتر میباشد (نصف قطر ستونهای آپادانای تخت جمشید) طول ستونی که فعلا برجاست ۱۲/۳۰ متر و بازیر ستون ۱۳/۲۴ متر میشود ؛ شال ستون یعنی قسمتی که بین زیر ستون و قلمه ستون قرار گرفته ۲۵ سانتیمتر ضخامت دارد . نظیر شیارهایی که بر ستونهای تخت جمشید کاربندی شده در ستونهای قصور پاسارگاد دیده میشود و این خود يك دليل روشن است که قسمت حجاری و معماری پاسارگاد زائیده فکر کارگران و استادان ایرانی بوده و صنایع سایر کشورهای متمدن وقت در آنها بی نفوذ است و چون در جای خود بطور تفصیل در این مقوله سخن خواهد راند از بحث بیشتری در اینجا صرف نظر مینماید.

پایه های ستون مثل پایه های ستون کاخ آپادانای تخت جمشید مکعب و از سنگ سیاه صیقلی ساخته شده این زیر ستون از دو طبقه سنگ یکپارچه تشکیل یافته است طبقه اول ۸۶ سانتیمتر ضخامت و ۱۳۴ سانتیمتر طول و عرض دارد . از ۸۶ سانتیمتر ارتفاع پایه ستون ۴۰ سانتیمتر آن در سنگ فرش کف فرو رفته و ۴۶ سانتیمتر آن خارج از کف قرار گرفته یعنی طبقه اول زیر ستون روی سنگ فرش زیر سازی قرار گرفته و سنگ فرش کف اطاق آنرا احاطه کرده ، طبقه دوم ۹/۵ سانتیمتر عقب تر از طبقه اول دارای ۱۱۷ سانتیمتر اندازه در هر طرف و ۳۶ سانتیمتر ارتفاع میباشد.

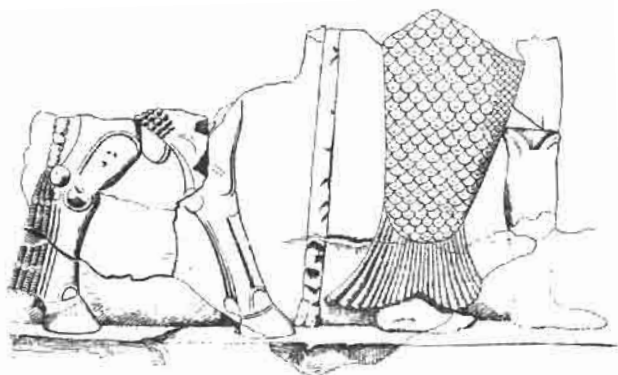
اندازه کامل این دو تنگه زیر ستون ۸۲ سانتیمتر و درست با دور دیف سنگهای ازاره اطراف اطاق باد و سانتیمتر اختلاف که شیب اطاق بوده است برابر میباشد. از قطعات شکسته سنگ که ضمن حفاری بدست آمد بدن حیوانی را نشان میدهد که شبیه سر ستونهای تخت جمشید میباشد و از روی آنها میتوان تصور نمود که ستونها دارای سر ستونی از گاو دوسر یا شیر دو سر بوده است ولی متأسفانه

قطعات سالمی از آن پیدا نشد که بطور تحقیق شکل يك سرستون کامل را معلوم سازد. در گاههای چهار در ورودی و خروجی سالن از سنگهای سیاه صیقلی شده منقوش باشکال مختلفه مزین بوده. حجاری در گاه شرقی ازدو شکل یکی آ (خدای آب و دریا) که تنه و سروپایش شکل انسان ولی يك شکل ماهی که از سر تا پای او کشیده شده در پشت دارد و مظهر دیگری که سم و پای آن مثل گاو است منقوش گردیده نقشهای این دودر گاه يك نقش منحصر بفردی است که ضمن حجاریهای هخامنشی دیده نشده ولی متأسفانه شکسته و ما فقط قسمتهای زیرین دو نقش را ضمن خاکبرداری پیدا نمودیم.

نقشهای دودر گاه غربی طرحی دیگر و نمودار مظاهر ارباب و انواع میباشد ولی فقط پنجمه‌های پای آنها باقیمانده است.

راجع بداستان آ (اُنس Oannes) برسوس Beressus کاهن بابلی که چندسال پس از فوت اسکندر داستانهای قدیمی را جمع آوری کرده مینویسد که مردمان بابل در قدیم الايام از تمدن بی بهره بودند، مخلوق عجیبی که نصف بدنش انسان و نصف دیگرش ماهی بوده بنام اُنس از دریا بیرون آمد و نوشتن خط و آداب زندگانی و زراعت و علوم را بمردم بابل آموخت این مخلوق عجیب یا رب النوع زندگانی شبها در آب بسر میبرد و روزها در خشکی و نوشته اند که او و اخلافش

۱- این رب النوع قبل از بابلیها مورد پرستش اقوام بوده و آنان علاوه بر اینکه در شهری رب النوع مخصوصی داشتند سه رب النوع از سایر ارباب و انواع ارجمندتر که مورد پرستش همه بوده یکی انو Anou (آقای آسمان) دومی آ (خدای دریا و آب) و سومی بل (خدای زمین) سایر الاله‌ها سین، نانا، ایشنار، شمش، بوده است، در لوحه سنگی معروف حمودانی آ دهری بزشکان را عهده دار و دو خدای دیگر نینورتا Ninourta و نش کولا Goula درین کار نظارت میکرده اند.

عاش از روی سنگ

قسمت از عایش آ و ده دوازده تن سر آبی که در نزدیکی شهرهای کاج و آینه و ای کوردش کبر معاری شده

۶۹۱۳۰۰ سال مردم را ارشاد کردند. و بعد از آن طوفان بزرگ (۱) آن سلسله را از بین برد.

دو درب شمالی و جنوبی نیز بنفوشی مزین بوده است که در درگاه جنوبی قسمتی از نقش پاهای انسان و حیوانی دیده میشود.

عرض درگاهها ۲/۰۸ متر و کف آنها از سنگهای سیاه صیقلی مفروش گردیده است. تطبیق ستونهای سفید و ظریف با زیرستونها و سرستونهای سیاه و همچنین ازاره های سنگ سفید در گاههای سنگ سیاه بهترین معرف ذوق متین و بداعت فکر سازندگان و هنرمندان زمان میباشد که در عین سادگی نظر بیننده را جلب و چون بهترین زینتها جلوه گری مینماید.

۲- دوابوان شرقی و غربی بیک وسعت ولی هیچگونه آثاری از کف و تعداد ستون (۱) یا قطعاتی از ستون آنها ضمن حفاری پیدا ننمودیم زیرا بکلی سنگهای آنها برده و منهدم ساخته اند. ابوان جنوبی $۱۰/۶۰ \times ۳۲/۳۵$ متر وسعت داشته ولی ابوان

(۲) طوفان بزرگ (طوفان نوح) که تا چندی پیش یعنی قبل از حفاریهای قرن اخیر جزو افسانههای تاریخی بود پس از کاوشهای «اور» توسط لئونارد و ولی (دوره العبد) و همچنین ضمن نوشتنهای کتابخانه آشوربانی بال که توسط لیارد Layard دانشمند انگلیسی که بخرج (کن نیک) در کالاه (نرود) یکی از پایتخت های آشور بین سالهای ۱۸۴۵ تا ۱۸۵۱ مشغول کاوش بود پیدا شد کتیبه نامبرده که از شیرین ترین قسمت ادبی دیای قدیم است و بنام منظومه ادبی «کیل گامش» و «طوفان» معروف است در سال ۱۸۷۰ توسط ژرژ اسمیت ترجمه و منتشر گردید انتشار این منظومه بقدری جالب گردید که اداره روزنامه دلی تلگراف هزار لیره به ژرژ اسمیت داد تا بقیه این نوشته ها را پیدا نماید نامبرده در کوپونچیک Koundlik نزدیک خرابهای خراساباد مشغول کاوش گردید و بقیه آن منظومه باستانی و بسیاری از آثار دیگر آشور را بدست آورد

(۱) ولی از روی اندازه ستونهای دو ابوان شمالی و جنوبی میتوان فهمید که هر یک از این دوابوان دارای ۱۶ ستون (۸×۲) ردیف بوده است

شمالی بقدر تمام طول سالن و عرض ایوانهای شرقی و غربی یعنی ۵۳ متر طول داشته است که بسوی باغ و آب نماهای سنگی که بعداً مورد بحث قرار خواهد گرفت باز میشده است. این ایوان يك نشیمن سنگی از سنگ سفید بعرض نیم متر داشته است و قرائن حاکی است که يك سنگ سیاه روی آن نصب بوده که فعلاً از بین رفته است ولی نمونه و نظیر آنرا در ایوان شرقی کاخ اختصاصی کورش که بعداً توضیح خواهیم داد قرار خواهد گرفت میتوان دید.

ایوان جنوبی بوسیله دو در که در گاه آنها سنگی بوده بدو اطاق طرفین میرفته است از پایه های سنگی یکپارچه انتهای ایوان فقط دو تای آن باقی مانده که بر یکی از آنها چند سطر میخی منقود است و از روی ارتفاع آن و جای پوشش که در بالا دارد بخوبی میتوان فهمید سقف این ایوانها با سقف سالن هم سطح نبوده بلکه پائین تر و بیش از ۵/۱۰ متر ارتفاع نداشته با قطر پوشش و جمال سقف و گاه گل پشت بام روی هم رفته شش متر بلندی ایوانها بوده و این ارتفاع کمی بیش از $\frac{1}{3}$ ارتفاع سالن مرکزی است و بطور حتم دروشنائی سالن مرکزی از بالا پس از ختم ارتفاع ایوانهای دورا دور بوده است. (۱)

ایوان جنوبی ۲۸ ستون (۱۴ ردیف در دو ردیف) از سنگ سیاه داشته پایه این ستونها چهار گوش و در وسط حای کوچک و بدنه ستونها مدور و صاف و باریک از سنگ

۱- تالارهای بزرگ کلیساهای معروف اروپائی امروزه همین طو است يك تالار بزرگ مرتفع در وسط و دو تالار کوتاه تر در دو جنب آن است که از فراز آنها دو تالار بزرگ وسط نامین میگردد مانند تالار کلیسای سنت پل که از قدیمی ترین کلیساهای اروپا (دم) و مربوط به قرن چهارم میلادی است تالار این کلیسا که ۱۲۷ متر طول دارد و در حدود بیست متر ارتفاع سقف آنست دو تالار که ارتفاع آنها نصف ارتفاع سقف تالار وسط است در جنب آن ساخته شده و در این کلیسا از درهائی که در قسمت فوقانی تالار مرکزی به پشت بام تالار طرفین باز میشود نامین میگردد.

نقش باهای اسان و حیوان معناری شده در درگاه غربی کاج - ۲

نقاشی بر روی نقش باهای اسان و حیوان معناری شده در درگاه غربی کاج - ۲

سیاه بوده که برستونهای از اشکال حیوانات شیر و گاو و گلهای دو طرفی چوب سرستون تالار مرکزی منتهی میشده است. يك قطعه سرستون ضمن خاکبرداری پیداشده که جالب و نظیر آن تاکنون ضمن حفاریهای تخت جمشید نیز پیدانشده است. ایوان شمالی ۴۸ ستون (۲۰×۲۴ ردیف) داشته و از جلو آب نماهای سنگی آنرا خوش منظر میساخته است.

بر درگاه سنگی ایوان شرقی کتیبه ای در چهار سطر سه خط میخی پارسی ایلامی بابلی (آشوری) باین مضمون «من کورش شاه هخامنشی» منقور گردیده و این نوشته پس از دو لوحه طلای آریارمنا و ارشام تا این تاریخ مقدم ترین نبشته میخی پارسی است که از زمان مادیها و پارسیها بر روی سنگ بدست آمده و در قسمت مربوط بخطوط میخی بازار گاد در آخر این کتاب مورد بحث قرار خواهد گرفت. چندتکه شکسته خطوط میخی نیز در اطراف و کنار پیدا شد که حکایت از وجود کتیبه های بیشتری در این قصر مینماید.

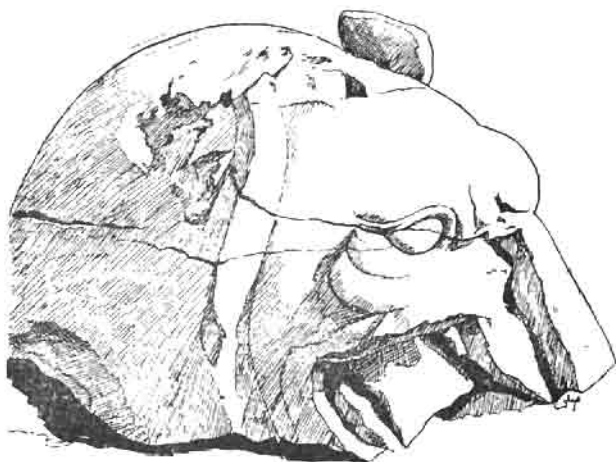
ضمن خاکبرداری این کاخ چند دانه آجر پخته نازک و ظریف پیدا شد بابعاد ۵/۵×۳۲×۴۵ که در ساختمان بکار رفته و ملاط آجرها باقی بوده است. قیروفت و موم معدنی از صادرات خوزستان بوده است و از ادوار بسیار قدیم از وجود آن البته قیروفت خالص و تصفیه نشده اطلاع داشته اند و مورد استفاده قرار می گرفته دیوار عظیم و تاریخی بابل با ملاط قیر ساخته شده و از آن قدیمتر مجسمه های کوچکی بشکل زن در قبور سومریها مربوط بدوره العبد (بین ۴۰۰۰ تا ۳۴۰۰ پ.م) پیدا شده که بجای موتکه های قیر روی سرمجسمه گذارده شده، همچنین ستونهای معابد چنانچه از چوب نخل بود يك پرده قیر روی آن اندود میکرده اند. کتزیاس مورخ یونانی و طبیب دربار اردشیر دوم هخامنشی راجع باستخراج قیر در بابل مینویسد: «گرچه مناظر بابل

فراوان و شگفت انگیز است از همه عجیب تر مقدار کثیر قیری است که ازین سرزمین بدست میآید مقدار آن بقدری زیاد است که علاوه بر آنچه در بناهای بیشمار از آن استفاده میشود عموم مردم آنرا بدون هیچ محدودیتی برمیدارند و میخشانند و بجای هیزم بمصرف سوزاندن میرسانند، با وجود اینکه اشخاصی که ازین ماده برمیدارند بشمار درنمیآید باز چیزی از آن کم نمیشود، و مثل آنست که اصل آن بسر چشمه عظیمی متصل است بعلاوه در نزدیکی این چشمه منفذی است که چندان بزرگ نیست ولی قوه فوق العاده دارد چه از آن بخارات گوگردی سنگین برمیزد که چون کسی بآن نزدیک شود بشکل سریع و عجیبی میمیرد، چون کسی مدتی از این بخارات تنفس کند از آن کشته میشود که گویی نیروئی برحس تنفس او چیره میشود و از آن جاو گیری میکند؛ بلافاصله بدن ورم میکند و این ورم در ناحیه شش محسوس تر است. گفته کنزیاس را هر وقت ضمن توصیف قیر ناحیه «ایس» (۱) تأیید میکند.

از روی نقش در گاهها مخصوصاً نقش آ و فرم ستونها میتوان تصور نمود که ساختمان این کاخ بعد از کاخی که نقش انسان بالدار دارد و قریباً مورد بحث قرار خواهد گرفت انجام گرفته و کاخ اختصاصی پس از این قصر حجاری و تزئین گردیده است. برای صیانت این آثار و بقایای حجاریها که اخیراً از زیر خاک بیرون آمده از مزاحمت ساکنین دهات مجاور و ویلات و عشائریکه در بهاران و مهرگان آنجا عبور مینمایند فعلاً دیواری خشتی با ارتفاع دو متر دور آن کشیده شده تا از دخول اشخاص نادان و مخرب بدرون بنا جلوگیری بعمل آید البته این حصار خوش منظر نیست ولی عدم توجه اضطرابی به منظر در برابر محفوظ ماندن آثار چندان قابل اهمیت نیست و در آینده چنانچه ترتیب صحیحی جهت نگهداری آنجا داده شود میتوان این دیوار را برداشت یا بصورت دیگری چون حصاری که بدور آرامگاه کورش کشیده شده در آورد.

(۱) Is یا هیت جدید (Hit) نزدیک بابل و مغرب فرات قرار گرفته و از آنجا قیرهای

بکاررفته در دیوار بابل را استخراج مینموده اند.

عاشی در روی سر ستون عظیم کاج پذیرائی که بر مسور هراسنده دوسی مال بیش آبرو دیده
و قعلا انری از آن چست

کاخ اختصاصی کورش

این قصر تقریباً ۱۳۵۰ متر از آرامگاه کورش و ۲۳۰ متری شمال غربی کاخ پذیرائی قرار گرفته و وسعت آن ۳۴۱۰ متر مربع (۷۷/۵ × ۴۴) می باشد.

تشکیلات آن مثل کاخ بار و غبارت بوده است از يك تالار مرکزی و چهار ایوان در چهار طرف و دو اطاق در گوشه های شمال غربی و جنوب غربی و اینك شرح خصوصیات هر يك از آنها:

۱- تالار مرکزی - دارای ۷۰۰ متر مربع (۲۲/۵۰ × ۳۱/۱۰ متر) و يك طرز بدیع و جالبی ساخته شده بدین معنی که در دو قسمت شمالی و جنوبی در هر طرف پنج جرز سنگی داشته و تشکیل شش اطاق بشکل شاه نشین در هر طرف میداده و سپس خشت و آجر روی آن کار کرده اند (۱) زیرا مقطع این پایه های سنگی زبره تراش و هیچ وجه مستعد گذاردن سنگ دیگری روی آن نیست و بطوریکه میدانیم حجاری هخامنشی همیشه مقطع سنگها را پاک تراش نموده و در بعضی مورد حتی صیقلی می کرده اند از ارتفاع پایه جرزها برابر با ارتفاع ازاره خود تالار بوده است.

تالار دارای دو در بزرگ در دیوار شرقی و غربی و دو در کوچک در شمال و جنوب بوده است جرز درهای بزرگ تا بالا از سنگ سیاه صیقلی شده نظیر سنگهای تخت جمشید بوده با حجاریهایی بهمان طرز، از حجاری نفیس نامبرده فقط قطعات شکسته پائین آن ضمن خاکها دیده شد؛ روی لباس این نقوش که بطور قطع لباس شاهنشاه بوده است خطوط میخی نقره زده که چند حرف آن بیش دیده نشده و حاشیه ای از طلا روی آن چسبانده بودند که جای گیره های آن در سنگ دیده میشود

(۱) نظیر این تالار یعنی اطافی که در بکطرف آن شاه نشینهایی باشد در تخت جمشید در عبارت معروف بغرانه داربوش نیز دیده شده است

و همینطور جای پاشنه پا طرز لباس مجسمه عیناً شکل لباس نقوش تخت جمشید است. شاهنشاه عصای سلطنتی بدست دارد و در پشت سرش شخص پارسی دیگری که از حیث اندام از جثه شاه کوچکتر است و اشیائی که شاید چتر یا مگس پران بوده بدست دارد و روی سر شاه گرفته. طرز لباس خدمتگزار پشت سر شاه عیناً لباس خدمتگزارانی است که بر درگاههای تچرا نقش گردیده است.

درهای شمالی و جنوبی بعرض نود سانتیمتر که تا حدود ۳۵ سانتیمتر آن سنگ سفید و بقیه باخشت و آجر بوده است و چنانچه درین دو طرف درب یا دریچه‌های دیگری داشته که بطرف ایوانهای شمالی و جنوبی باز میشده است آناری بدست نیامد و مبهم است.

زیر ستونهای کاخ اختصاصی از سه قسمت تشکیل یافته قسمت اول دارای يك سنگ سیاه صیقلی با اندازه $1/23 \times 1/23$ متر و ضخامت چهل سانتیمتر در زیر يك سنگ سفید شکل بهمان طول و عرض و بلندی ۱۶ سانتیمتر در بالا (از ۴۰ سانتیمتر ضخامت سنگ سیاه زیرین ۲۴ سانتیمتر آن در سنگ فرش کف اطاق فرو رفته و ۱۶ سانتیمتر آن خارج از سنگ فرش است) قسمت دوم زیر ستون از يك سنگ سفید با بعد $88 \times 88 \times 23$ سانتیمتر تراشیده شده تشکیل میگردد.

تشکیلات ستون عبارت از يك شال بندبندی که ۷ بند است با محیط ۲/۷۵ متر (قطر ۸۷ سانتیمتر) و سپس قلمه ستون که ۶۵ سانتیمتر قطر دارد روی آن گذارده شده در بعضی از ستونها این شال یا کامربند ستون با بدنه ستون سرهم و یکپارچه است. این طرز حجاری شال ستون بکلی تازه و در هیچیک از ستونهای تخت جمشید یا سایر قصور پاسارگاد مشاهده نشده است و در واقع استادان حجار خواسته اند بسادگی زیر ستون و تنه ستون يك تنوع و ملاحظتی داده باشند که از سادگی خارج و خوش منظر

فصلی از سبک ستون و در ستون کاج اختصاصی گورستان آبر

گردد. از طرح سرستون این قصر متأسفانه نمونه‌ای که ما را به هیئت اصلی آن راهنمایی نماید پیدا نشد و میتوان تصور نمود که سرستونها از اشکال و نقوش متناسب خالی نبوده است.

کف بندی تالار اختصاصی فوق العاده ظریف و دقیق و محکم و از سنگهای سفید شبیه مهره قطر ۲۴ سانتیمتر مغروش گردیده. زیر این سنگ فرش يك سنگ فرش زبره تراش دیگری قرار دارد. قسمت مهم از فرش این تالار و همچنین فرش ایوانها بسرنوشت سنگ فرش کاخ بارکورش دو چار و برای ساخته‌مانهای بی تناسب و بدمنظر دوره‌های بعد از اسلام و سنگهای قبور مردگان بجای دیگر برده‌اند.

قرائن و علامتی که بتوان ارتفاع این تالار را بدست آورد در دست نیست مگر آنکه از روی قطر ستون آن و مقایسه با قطر ستون کاخ پذیرائی تخمین زده شود. از روی این حساب تالار نامبرده بیش از ده متر ارتفاع نداشته زیرا قطر ستونهای تالار بار پذیرائی يك متر و ارتفاع سالن در حدود ۱۶ متر بوده است.

این تناسب در کاخهای تخت جمشید نیز منظور گردیده است در قصر آپادانا ستونها ۱/۵۷ متر قطر و ۱۸ متر ارتفاع، ستونهای صد ستون ۹۵ سانتیمتر قطر و ۱۲ متر ارتفاع، در تچرا ۴۸ سانتیمتر قطر و ۶ متر ارتفاع داشته است.

ب- ایوان شرقی - ایوان شرقی ۶۸۲ متر مربع (۵/۳۵ × ۹۷/۷۲ متر) وسعت داشته با چهل ستون (۲ × ۲۰ ردیف) زیر ستونها از دو مکعب اولی سنگ سیاه بابعاد ۱۴ × ۷۹ × ۷۹ سانتیمتر و دومی از سنگ سفید ۲۰ × ۵۴ × ۵۴ سانتیمتر تشکیل می‌یافته (ارتفاع اصلی سنگ سیاه زیرین ۳۰ سانتیمتر است که ۲۰ سانتیمتر آن در سنگ فرش کف فرو رفته است) پس از زبرستون شال ستون بهمان طرز شال ستونهای تالار بند بندی انتها کوچکتر و بعدا ستون که از سنگ بوده قرار داشته است.

در طول این ایوان و بسمت خارج يك حاشیه ۴۲ سانتیمتری سنك سیاه (درون سنك سفید كف تعبیه گردیده است) كه فرش طالار را از حالت یكنواختی و ساده گی خارج نموده و جلوه خاصی بدان ایوان سرتاسری داده است . بدینوسیله كف ایوان را زیبا و خوش منظر ساخته اند ، خاصه آنكه این ایوان چون وسیع و رو بیاض سلطنتی بوده و در جلو آن آب نماهای سنگی وجود داشته دارای نظر انداز زیبایی بوده است .

از سنگهای جرز دو انتهای طالار فقط جرز جنوبی كه یكپارچه است بجا مانده بر پیشانی این جرز چهار سطر خط میخی بمضمون كتیبه تالار پذیرائی نوشته شده است : (من كورش شاه هخامنشی)

از رفوفنگی و جاهای طاق جنوبی و پوشش كه در بالای سنك جرز جلب نظر را مینماید ارتفاع ایوان كه در حدود ۵/۸۰ (۱) متر بوده است بخوبی استنباط میگردد و می نمایاند كه مانند تخت جمشید قصور پاسارگاد نیز با چوبهای قطوری كه روی ستونها گذارده شده پوشش و سپس با چوبهای خورده پوش مسقف میگرددیده است . در وسط ایوان يك برجستگی دیده میشود كه وسط تالار را تعیین مینماید و نویسنده معتقد است كه جای يك لوحه سنگی بزرگ نظیر سنك جرز جنوبی آن كه اینك بیست بوده و بالای آن شاید كتیبه ای بهمان طرز و مضمون داشته است .

دور دور ایوان روی ازاره سنگی سفید كه ۴۲/۵ سانتیمتر از كف ایوان ارتفاع دارد بضخامت ۷/۵ سانتیمتر و عرض ۴۵ سانتیمتر يك ردیف سنك سیاه صیقلی گردانده بودند كه بر زیبایی ایوان می افزوده و بعلاوه تشكيل نشیمنی نظیر نشیمن تالار شمالی قصر بار میداده است . (در تخت جمشید نظائر این نشیمنهای سنگی در اطاق

در ستونهای تالار مرکزی تاج اختصاصی گورنر در پاساژ آکاد از سنگ حقیق مرمری است

شکل یکی از ستونها و در ستونهای تالار مرکزی تاج اختصاصی گورنر کنیز

ورودی کاخ مرکزی مشهود است.) سنك فرش ایوان تصور می‌رود که تا آب نمای سنگی جلو آن قصر که تا ایوان فاصله‌ای ندارد امتداد می‌یافته‌است.

ج- ایوان غربی دارای ۲۴ ستون (۲×۱۲ ردیف) که شکل زیر ستون آن مانند زیر ستون تالار شرقی ولی آن سنك فرش زیبا و مستحکم را ندارد و تصور می‌رود که بکلی از بین رفته و با اصولا نداشته‌است. زیر سطح اول زیر ستون تا حدود ۳۴ سانتیمتر صیقلی شده و هینمایاند که از کف بیرون بوده‌است در حالی که زیر ستون تالار شرقی فقط ۱۴ سانتیمتر آن که خارج از سنك بوده صیقلی و بقیه چون در سنك فرش مستور می‌گردیده زبره تراش است.

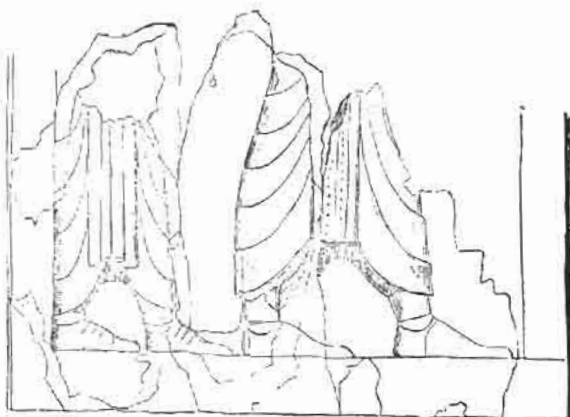
د- در دو فضای شمالی و جنوبی هیچگونه آناری نه از فرش سنگی و نه از ساختمان بدست نیامد و چون مستلزم کاوشهای بیشتر و وقت نظر مجددی میباشد فعلا تاخاتمه کار حفاری خود در بازار گاد از اظهار نظر صریحی خودداری مینماید.

ه- دو اطاق شمالی و جنوبی ایوان غربی هر کدام دارای دو ستون و سه درب بوده است در گاه آنها پهن و متناسب با وسعت کم اطاقها نیست.

در خلال سنگهای حجاری شده و بکار رفته در این قصر و قصر پذیرائی مواد قرمز رنگی که بجای چسب بکار میرفته در شکاف سنگها دیده میشود. علاوه بر شکل ستونها و زیر ستون وضع تالار و ایوانهای اطراف و کف بندی ظریف آنها که شرح دادیم دو نکته جالب توجه دیگر ضمن کاوشهای ما مشهود گردید: یکی قطعات گل است که با گچ نازکی سفید کاری شده و روی آنرا برنگهای قرمز و آبی، رنگ آمیزی و بگلهمائی منقوش ساخته‌اند. و میتوان حدس زد که بدنه اطاقها را پس از سنگ کاری ازاره سفید کاری نموده و با گل و بونه و اشکال حیوانات رنگ آمیزی نموده‌اند و همین عمل شاید برای تزئین سرستونها هم بکار میرفته‌است.

دیگر وجود آجرهای قرمز رنگ ظریف و صلب بابعاد $۴۵ \times ۳۲ \times ۵/۵$ سانتیمتر و به تعداد نسبتاً زیادی در این کاخ بدست آمد که مربوط به همین بنا و برای دیوار و ضربی طاق بکار میرفته ملاط این آجرها بطوریکه قبلاً گفته شد از یک ماده قیرمانندی است که اغلب روی آجرها باقی مانده و در تخت جمشید نیز همین ملاط استعمال گردیده است چیزیکه پس از انجام خاکبرداری سبب شد که ما این بنا را کاخ اختصاصی بدانیم درهای کم عرض و کوتاه میباشد که فقط برای عبور شاه و محارم و نزدیکان ساخته شده در حالیکه در گاه اطاقهای پذیرائی و تالارهای بارعام دارای درهای وسیع میباشد که وسیعترین آنان تا $۵/۱۲$ متر در اطاق ورودی قصر آپادانای تخت جمشید و کمی تنگتر در کاخ صدستون خشایارشا و کاخ مرکزی ($۳/۸۰$ متر) دیده شده است و در همین پاسارگاد بطوریکه ضمن توصیف قه‌ر دیگر کورش بیان خواهیم داشت و خواهند دید عرض درگاه تا $۳/۱۶$ متر نیز رسیده است و وسعت این قبیل درهای ورودی را بهیچ چیز جز سهولت رفت و آمد دسته جمعی نمیتوان تغییر نمود.

اختلافی که این تالار با تالار پذیرائی دارد یکی در تعداد ستونهاست و دیگری ازاره دور اطاق میباشد که در تالار پذیرائی ازاره‌های اطراف تا ۸۰ سانتیمتر سنگ بکاررفته است و پس از آن دیوار خشتی یا آجری شروع میگردد ولی در کاخ اختصاصی فاقد ازاره سنگی بوده و تمام دیوارها با آجر و خشت ساختمان گردیده است فقط ایوان شرقی دارای ازاره سنگی میباشد. (خاکبرداری این کاخ در تابستان و پائیز سال ۱۳۲۹ انجام گرفت و برای حفاظت موقتاً یک حصارى بدور آن کشیده شده است).

نقاشی از روی نقش که در درگاه غربی کاخ اختصاصی حجاری گردیده و دو طاقین قسمت شکسته باقی مانده

پیکانی از نقش حجاری شده در درگاه شرقی کاخ اختصاصی

کاخ شرقی و نقش برجسته انسان بالدار

سومین کاخ کورش کبیر که در تابستان سال ۱۳۳۰ خاکبرداری آن انجام پذیرفت بنائی است که وسعت فضای داخلی آن، قریب ۵۸۰ متر مربع ($۲۶/۳۶ \times ۲۲$ متر) می رسد با هشت ستون (چهار ردیف در دو ردیف). در گاهها پهن و با سنگهای عظیم الجثه بنا گردیده و زیر ستونهای که اضلاع آنها از هر طرف دو متر است مینمایاند که این کاخ دارای ستونهای عظیم و مرتفعی بوده که بر عظمت تالار میافزوده ولی متأسفانه حتی کوچکترین قطعه ای از شکسته های آن هشت ستون که لااقل نمونه ای باشد ضمن خاکبرداری ها بدست نیامد و اتفاقاً میتوان گفت که این قصر بیش از سایر قصور پاسارگاد آسیب دیده و نابود گردیده است.

نکات جالب توجه این تالار بزرگ بشرح زیر است:

۱- چهره زنگی در گاه شمالی دارای نقش برجسته ای است معروف به نقش کورش و میتوان آنرا قدیمی ترین حجاری و نقش هخامنشی دانست با این تفاوت که طرز لباس و تاج و هیئت آن با هیچیک از نقوش برجسته پاسارگاد و تخت جمشید شباهت ندارد و خود تصویری منحصر بفرد و ممتاز است و از همین جهت میتوان حدس زد که ساختمان این کاخ بر دو کاخ مشروح پیش تقدم داشته زیرا نقوش قصر اختصاصی که تکه هایی از آن در حین خاکبرداری تابستان ۱۳۳۰ بدست آمد شبیه نقوش تخت جمشید و نقش های کاخ بار نیز حد وسط بین این دو میباشد.

حجاری نفیس نامبرده در اثر مرور زمان و تأثیر عوامل طبیعی ظرافت و تجسم و برجستگی خود را از دست داده از آنهمه تزیینات و گل و حاشیه و ریزه کاریها که روی لباس و بال و تاج آن کاربندی شده شبیهی بیش نمانده است. (۱)

(۱) طرح کامل و اصلی این نقش توسط هنرمند گرامی آقای جلیل ضیا، بود انجام گرفته که در اول کتاب بنظر خوانندگان عزیز رسیده است

طرح لباس شبیه لباسهای ایلامی است که تا بالای قوزك کشیده شده و حواشی آن با گلهای كوچك هشت برك تزئین گردیده است. دستهای نقش بحال نیاز و دعا بلند و چوبی كه شاید برسم باشد در دست دارد. حلقه حلقه بودن موهای سر شبیه حجاریهای تخت جمشید میباشد. بر تارك او دو چیز شبیه شاخ دیده میشود که روی آن سه گل مخروطی شکل شبیه بتاج نمایان است و همین علامت یکی از دلائل محقق و دانشمند فقید عصر حاضر مولانا ابوالكلام آزاد وزیر فرهنگ سابق هند گردیده که آنرا با گفتههای مورخین قدیمی و اسفار و روایات پیشوایان بهبود تطبیق دهد و نتیجه بگیرد که کورش کبیر همان ذوالقرنین (صاحب دو شاخ) مذکور در قرآن کریم میباشد دانشمند نامبرده بحث مفصل و جامعی روی این موضوع نموده که مقبول خاطر و مورد تعمق و توجه سایر دانشمندان قرار گرفته و تاحدی پرده از روی يك ابهام تاریخی برداشته است و در آخر همین کتاب مفاد تحقیقات دانشمند فقید بطور خلاصه ذکر خواهد شد.

قسمت جالب و دیدنی درین نقش برجسته بالهائی است که دوتا بطرف بالا و دو رو بیابین نقش گردیده و موجب این تصور میگردد که آنرا یکی از مظاهر نيك و خدای خیر و فروهر کورش دانست زیرا آنچه تاریخ قضاوت کرده کورش از شخصیتهای بزرگ اخلاقی و روحانی جهان قدیم است که در تمام اسفار بنی اسرائیل و تواریخ یونان از او به نیکی یاد شده و فضائل و مکارم اخلاقی او را همه ستوده اند و چنین بنظر میرسد که شاید مقصد سازنده این نقش نمایاندن روح و مقام معنوی کورش بوده است. نقوش پادشاهان آشور اکثراً دارای بال هائی بهمین شکل میباشد.

پیدایش قسمتی از نقش آن در تالار پذیرائی و حجاریهای دودرگاه دیگر بشکل پنجههای خدایان آشور و بابل ممکن است این فکر را در ذهن ایجاد نماید که این

نقش انسان خنجر دار در گناه شاهی یکی از کاخ های بهرامی با سارکانه

نقش انسان بالدار نیز مظهر یکی از خدایان باشد ولی چون شکل و قیافه و طرز ریش و صباحت منظر تاحد زیادی به نقوش پادشاهان هخامنشی که در تخت جمشید منقوش گردیده شبیه و بعلاوه يك حالت وقار و روحانیتی به نقش داده شده که کاملاً باحالات و خصائل و فضائل روحانی کورش وفق میدهد عده‌ای را بر آن داشته که آنرا مربوط بکورش بدانند.

دو چیز که بشکل دوشاخ روی سر گذارده شده و در وسط آن سه شیئی دیگر شبیه بتاج نقش گردیده تقلیدی از نقوش خدایان مصری (هارپوکرآت) میباشد. هارپوکرآت (۱) در ابتدا یکی از خدایان مصر بود که بعداً مورد پرستش یونانیان و رومیان قرار گرفته، کلمه یونانی هارپوکرآت از دو کلمه مصری هارپا و خروتنی یعنی هورس جوان اقتباس یافته این یکی از شکل‌های هورس (۲) یعنی رب النوع خورشید فرزند رب النوع ازیریس (۳) بود او بعقیده پیروانش بانیروی ظلمت مجاهده مینمود بنابراین هرودوت او را باب‌النوع یونانی آپولو (۴) مطابق میدانند. هارپوکرآت در مجسمه‌ها و نقوش بایک انگشت بزیر لب که علامت کوچکی و طفولیت است نشان داده میشود یونانیان و رومیان این اشاره را درست نفهمیده او را خدای سکوت دانسته‌اند چنانچه شاعر معروف رومی «اوید» (۵) میگوید این رب النوع در میان فلاسفه حائز مقام ارجمندی گردید. (۶)

در موزه واتیکان ضمن اشیاء مربوط بمصر قدیم چند جا مجسمه‌های سنگی و فلزی و حتی نقاشیهائی در درون تابوت‌ها دیده میشود که نظیر همین تاج را دارد دو مجسمه سنگی (رنك سفید و سیاه تگری) باندازه $1\frac{1}{4}$ متر وجود دارد که در دودست مجسمه شیئی قرار گرفته و در دو طرف گوشه‌های شیئی آویزان و تا روی دوش

کشیده شده است لباس مجسمه کوتاه و از ران تا پالخت میباشد، يك مجسمه دیگر بهمین طرز تاج و کوچکتر از دو مجسمه بالا نیز جلب توجه مینماید که فقط سر و سینه و تاج او باقی و تنه و پایش شکسته و ازین رفته.

طرز لباس نقش را شبیه به لباسهای ایلامی دانسته اند و برای وجه این تشابه توضیح میدهد که اجداد کورش در اواخر قرن هفتم پیش از میلاد از ضعف دولت ایلام که بدست آشوریه (آشور بانیپال) هضمحل شده بود استفاده کرده قسمتی از آنرا که انشان یا انزان نامیده شده ضمیمه پارس کردند و خود را پادشاه انشان خواندند کورش نیز در کتیبه گلی مکشوفه در بابل خود و تا سه پشتش را پادشاهان انشان میخواند. بنابراین چنانچه طرز لباس مظهر کورش بطرز لباس ایلامی یا انشانی که تقریباً شبیه لباس پارسیها بوده و بخشی از کشورش را تشکیل میداده است باشد نباید غریب بنظر برسد. پادشاه انشان بودن در آن روزها یعنی قبل از تشکیل امپراطوری هخامنشی برای شهریاران پارسی شایان افتخار و اهمیتی بوده است که کورش کبیر در کتیبه نامبرده با ذکر عنوان پادشاهی انشان مزیت خود و کبوجیه و کورش اول و چش پش را بیان مینماید.

نقش بالدار پاسارگاد و طرز لباس ایلامی و تاج مصری و بل آشوری و سایر زینتهای آن یکی از مورد مهم و قابل بحث و تحقیق میباشد و بر نویسنده لازم است آنچه بنظر میرسد بیان نماید تا زمینه تحقیق دانشمندان و اساتید فن وسیع تر گردد بنابراین در تکمیل گفته های بالا نکات ابهام آمیز و پاره از تصورات را اضافه مینماید: آیا این نقش و نقش شبیه آ و سایر نقوش در گاه کاخ بار کورش که فقط پاهای آنها مانده در همان زمان که پاسارگاد بنا گردید حجاری شده یا بعد از توسعه و بسط امپراطوری؟

نقش هارپوكرات

چون کورش کبیر و اجداد او فرمانروایان قسمت مهمی از ایلام (انزان) نیز بوده‌اند و ایلام با سایر کشورهای متمدنه زمان همسایه و دارای روابط دوستی و تجاری بوده بنابراین میتوان تصور نمود که حجاریهای کاخ سلطنتی با دخل و تصرف متناسب و دلپذیری که مختص سلیقه و ذوق هنرمندان پارسی و مادی بوده است بصورت نقوش قصور و معابد همسایگان در آمده ولی طرح تاج مصری روی نقش را نمیتوان مربوط بزمانی که مصر در تصرف ایران در آمد دانست، زیرا کبوجیه جانشین کورش فاتح مصر سه سال در آنجا ماند و هیچگاه موفق ببازگشت بایران و اقامت در پاسارگاد نگردید چه که در اکباتان شام در گذشت و پس از او نیز چندی دولت هخامنشی گرفتار طغیان گئومات مغ و رفع شر یاعیان و متمر دین بعضی از کشور های مفتوحه بود بنابراین بکار بردن شکل تاجی شبیه تاج هارپوکرات (یکی از ارباب و انواع مصری) یا سایر نقوش مصری شاید از فنیقیه و سوریه گرفته شده زیرا پرستش این رب النوع درین دو کشور رسوخ پیدا نمود و این دو کشور نیز تحت فرمانروائی کورش بزرگ در آمدند. داریوش کبیر جانشین کبوجیه نیز طرح قصر باشکوه تری در دامنه کوه رحمت (تخت جمشید) ریخت بنابراین حوصله و مجال کافی جهت تزئینات حجاری قصور کورش کبیر نداشته است.

تصور ضعیف دیگری که ممکن است در ذهن متبادر گردد این است که نقوش در گاهها پس از توسعه امپراطوری و حشر و نشر با سایر اقوام متمدن برای اینکه از همه کشورهای تابعه آثار و علامتی در پایتخت شاهنشاهان هخامنشی باشد در اواخر سلطنت کورش و زمان کبوجیه نقش گردیده و باز بردستی حجاران زمان که نقوش را روی همان سنگهای نصب شده میکنند و اکثر از نقوش تخت جمشید همینطور نقش گردیده اینکار چندان بعید بنظر نمیرسد، در هر حال آنچه را که روی این نقش

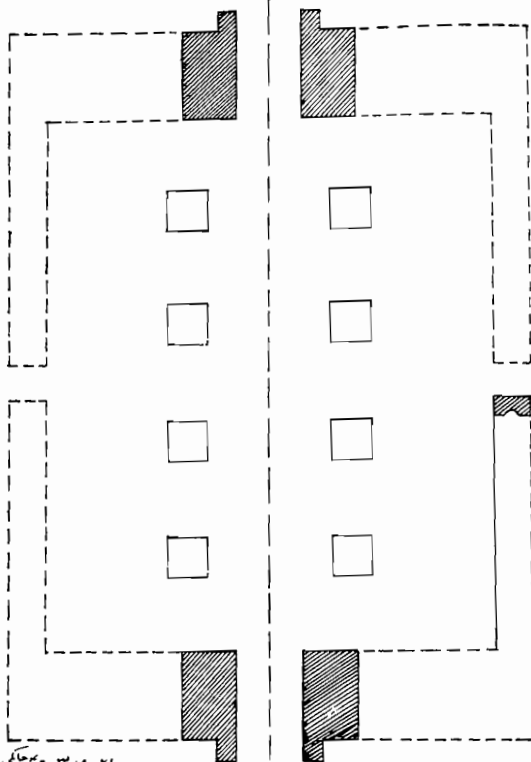
گفته اند و حدس زده شده و میشود بیان کرد و امیدوار است مطالعات و تحقیقات بعدی و کاوشهای آینده نقاط ابهام را روشن تر سازد.

بلندی نقش ۲/۹۰ متر ولی ارتفاع سنک جزر ۳/۵ متر میباشد و عرض و قطر سنک به ترتیب ۱/۵۸ متر و یک متر است ولی بطوریکه فلاندن دانشمند و سیاح مشهور فرانسوی در سال ۱۸۴۱ میلادی و سایر خاورشناسان تا ۱۸۸۵ میلادی آنرا دیده اند و در کتابهای خود متذکر شده اند چهار سطر خط میخی بالای سر نقش بوده است نظیر خطوطی که اینک در بالای جزرهای سنگی کاخ بار و کاخ اختصاصی نقر گردیده و قبلاً شرح هر دوی آنها گفته شد ولی در اواخر قرن ۱۹ میلادی یعنی حدود سال ۱۸۸۵ شکسته و مفقود گردیده و جای شکستگی آن نیز هویدا است ولی حتی تکه ای از آن نیز ضمن خاکبرداری تابستان سال ۱۹۳۰ بنگاه علمی تخت جمشید بدست نیامد و معلوم است که بسر نوشت سایر سنگهای کاخ دوجار گردیده است چه بسا که ضمن حفاریهای بعدی در جاهای دیگر بدست آید.

از خاورشناسان نخستین بار جمس موریه (۱) نویسنده کتاب حاجی بابای اصفهانی که بین سالهای ۱۸۰۳ تا ۱۸۱۲ این نقش را دیده در کتاب خود از آن نام میبرد و سرربرت کرپرتر (۲) میباشد که از روی آن نقاشی نموده است سپس فلاندن (۳) ضمن سیاحت در مشهد مرغاب آنرا در کتاب خود رسم کرده ده سال بعد فارستر (۴) و کیاش (۵) دانشمند مورخ زردشتی حدود ۱۸۶۵ و در سال ۱۸۸۵ دیولافوا (۶) از آن بحث کرده و معتقد است که این نقش تنها نمونه بسیار نفیس حجاری قدیم است.

۲- در گاههای ورودی از سایر قصور پاسارگاد عریض تر است که فقط نظیر آنها را در کاخ آپادانای تخت جمشید میتوان دید این درگاه از سنک سیاه صیقلی شده

یکم و یکم از کاغذهای بار کوروش کبیر که در دور کاوه آن نقش انسان با الدار چهاری گردیده است خاکبرداری شده در سال ۱۹۵۱ توسط بنگاه علمی تخت جمشید

۳۰/۹/۲۱ - ۳۰/۹/۲۱

بعرض ۳/۱۶ متر و طول ۴/۴۲ متر در مشرق و مغرب بنا ساخته شده است پشت این درگاه بطرف خارج از تالار تا حدود دو متر و طول ۸/۵ متر از سنگ بزرگ سفید شبیه به مرمر فروش گردیده است تالار نامبرده دو درب نیز در شمال و جنوب داشته که جرزهای آن با سنگهای سفید گذارده شده و اکنون يك سنگ آن بیش باقی نمانده که قبلاً شرح نقش روی آن داده شد و احتمال قوی می‌رود که بروی آنها نیز تصاویر و نقوشی نظیر همین نقش و یاد در زمینه دیگری حجاری گردیده که اینک نه از سنگ و نه از حجاری آن نشانی نیست.

۳- اندازه زیر ستونها دو متر و از دو قسمت تشکیل یافته قسمت زیرین سنگ سفید با ارتفاع ۳۴ سانتیمتر که سنگ فرش کف تالار آنرا احاطه می‌نموده است و قسمت فوقانی از سنگ سیاه با ارتفاع ۷۰ سانتیمتر که تماماً از سنگ فرش کف تالار بیرون بوده است و بادر نظر گرفتن اندازه زیر ستونهای کاخ بار که کمتر از ۱/۵ متر است قطر و ارتفاع ستونها را میتوان حدس زد. که از ستونهای کاخ بار عظیمتر و نظیر ستونهای آپادانای تخت جمشید بوده است.

۴- کف تالار با سنگ سفید مرمر نما فروش بوده ولی اینک حتی يك وجب آن نیز بجا نیست منتها سنگهای زیره تراش زیر سنگ فرش موجود است و از روی قرائن فهمیده میشود که ضخامت سنگ فرش طبقه دوم ۲۴ سانتیمتر بوده است.

۵- نمای داخلی اطاق تا ۷۰ سانتیمتر با سنگهای بزرگ صیقلی شده از همان نوع سنگ سفید ازاره بندی گردیده که فعلاً از ۷۰ متر ازاره فقط در دو جا قسمتهای مختصر آن در حدود دوسه متر باقی مانده است.

۶- قطعات حجاریهای شکسته ای که در پیرامون درگاه شرقی ضمن خاکبرداری پیدا شده می‌نمایاند که این درگاه و درگاه قرینه آن دارای مجسمه‌هایی از حیوانات نظیر مجسمه‌های

مداخل ورودی تخت جمشید بوده ولی متأسفانه ازین رفته و يك قطعه سالم آن که نوع مجسمه و هیئت آنرا برساند بدست نیامد و همینطور قطعات شکسته سنگهایی دیده شد متعلق برستونهای گاو یا شیر دوسر نظیر سرستونهای تخت جمشید.

۷- در پیرامون این بنا محتملاً ایوان و اطاقهایی بوده است که آثار آن محو شده و تا این تاریخ که این یادداشتها تنظیم میگردد آثاری از آنها مکشوف نشد و چون کاوشهای ما در اطراف آن بواسطه وجود اراضی متعلق باشخاص بطور کامل انجام نگرفته از ذکر نظریات دیگری معذور است.

بطور کلی این تالار را بلحاظی که در بالا گفته شد میتوان قدیمی ترین بنای ساخته شده در کنار باغ سلطنتی هخامنشیان دانست که برای پذیرائیها و انجام امور مذهبی و مراسم ملی مورد استفاده قرار میگرفته و برای استحکام و بزرگی و زیبایی آن دقت زیادی بکار رفته ولی بیش از سایر قصور زیان دیده است و بطوریکه گفته شد سنگهای ازاره و در گاهها و سنگ فرش و ستونها بکلی ازین رفته و جز قسمت مختصری که مذکور گردید اثری از آنها پیدا نیست.

صفه سنگی معروف به تخت سلیمان

در شمال جلگه پاسارگاد و مشرف بتمام این قصور و باغات بر روی تپه‌ای که منجاوز از پنجاه متر از سطح جلگه بلندتر است بقایای دیوار سنگی عظیمی مربوط بیک ساختمان سلطنتی دیده میشود که از هر کجای این جلگه و از راه بین شیراز و اصفهان نمایان است این بنای مورخین اسلامی و ساکنین دهات مجاور از لحاظ بکار رفتن سنگهای عظیم و جسیم تخت سلیمان گفته‌اند. فاصله آن تا قصر اختصاصی در حدود يك کیلومتر و تا قبر کوروش در حدود ۲۳۰۰ متر است. نظر انداز صفه از هر طرف باز و هنگامیکه شخص بر فراز آن میرود میفهمد که تا چه حد حسن سلیقه برای انتخاب این محل منظور گردیده

دیوار سنگی قلعہ قوس، محلہ (محلہ) (تھانہ پرچہ دہلی پورہ)

حصار قصر که از سنگهای کوه پیکر زیباتر اش تشکیل گردیده مثل دیوارهای سنگی تخت جمشید صفا بزرگی را در حدود ۶۰۰۰ متر مربع تشکیل میدهد. توده‌های خاک انباشته شده روی آن وسایر علائم میرساند که روزی بر فراز این جایگاه مرتفع همانطوریکه معمول به ادوار باستانی بوده بناهای مجللی متعلق بدربار سلطنتی و تخت شاهنشاهی بوده است. (۱)

طول صفا تا آنجائیکه فعال سنگهای آن پدیدار است در حدود ۸۲/۵ متر میباشد که دو جنبین شرقی و غربی آن هر کدام ۱۴ متر بطرف جلو پیش آمده است. همین خروجی در دیوار شمالی صفا تکرار و پشت تپه قرار گرفته است. عرض این صفا در طرفین که جلو آمده ۷۸ متر و در وسط ۵۰ متر میباشد.

نکته مهم و جالبی که در ساختمان این حصار رعایت شده بکار بردن سنگهای تراشیده بزرگی در بیرون و سنگهای زبره تراش منظمی در درون صفا است یعنی تمام زیرسازی صفا از روی کوه تا سطح آن با سنگهای سفید پر حجم بعمل آمده و سپس بناهای قصر یا معبد را روی آن قرار داده‌اند و کمتر بنائی بدین محکمی میتواند ضمن آثار قدیمه و حتی جدید پیدا نمود. سنگهای بنای صفا که تراش زیبایی دارد با بست‌های آهنی دم چلچله‌ای که در تخت جمشید نیز بکار رفته با یکدیگر متصل گردیده است. برای جهانگردان و زیارت کنندگان این آثار دو نقطه ابهام پیوسته باقی بود یکی آنکه راه ورود باین صفا از کدام جهت بوده و دیگر آنکه ساختمانهای روی تخت بر چه نهج و قراری بوده است. خوشبختانه کاوشهای متناوب ما در سالهای ۱۳۳۰ و ۱۳۳۱ و ۱۳۳۲ در آنجا تاحدی نقاط ابهام را روشن ساخت ولیکن چون کاوشها ناقص و نیمه تمام است فعلا بذکر خلاصه اقدامات و قسمتهای مکشوفه اکتفا مینماید

۱- آثار يك حصار سنگ چين در باين تپه كه صفا روی آن قرار گرفته موجود میباشد كه آثار يك ردیف سنگ کاری آن دیده میشود

واظهار نظر صریح و مطمئن تری را به پایان کاوش موکول میسازد.
اینك قسمتهای جالب و قابل ملاحظه :

۱- پیدایش پلکان سنگی است در دیوار شمالی صفا: پلکان در داخل دیوار صفا تعبیه شده و تعداد آنها نه عدد است طول هر پله ۴/۵ متر و ارتفاع ۳۶ سانتی متر میباشد. این پلکان سنگی نیمه تراش و ظاهراً نا تمام بنظر میرسد مگر آنکه تصور شود این سنگها مربوط به زیر سازی بوده و سنگهای پاك تراشی روی آنها نصب میگردد که از بین رفته است زیرا نمیتوان متقاعد شد که چنین صفا عظیمی که روی آن ساختمانهایی بوده دارای پلکان سنگی ناقصی باشد در حالی که تمام سنگهای بدنه آن پاك تراش و در کمال اتمام بوده است مگر آنکه معتقد شویم که طرز تراش سنگهای پلکان مثل تراش سنگهای دیوار صفا نیمه آنها پاك تراش و بقیه زبره تراش بوده است تا باد دیوار سنگی صفا جور در بیاید.

در جلو نه ردیف پلکان، سطحی بوده که مقداری از دیوار خشتی طرف مشرق آن بجا مانده و اینك باید بقیه پله ها را که شاید با مصالح دیگری و یا فرضاً از سنك ساخته شده و تنها راه عبور بالای صفا و وصول بساختمانها بوده است در خارج این سطح کلی جستجو نماید.

۲- روی حصار سنگی آثار يك دیوار خشتی تقریباً بقطر ۱/۳۰ متر دیده شد و پس از آن آثار يك راهرو و سپس اتاقهایی هویدا گشت.

۳- در گوشه شمال غربی صفا که کاملاً خاکبرداری گردیده سه اطاق هر يك بدر ازای ۵ متر و پهنای ۳/۷۹ متر نمودار گردید قطر دیوار بین اطاقها ۱/۲۵ متر میباشد
۴- در وسط صفا آثار يك مجرای سنگی که بل پوش گردیده؛ دیده شد و معلوم میدارد که مانند آثار صفا بزرگ تخت جمشید فاضل آب باران ساختمانهای روی صفا

بدرودن مجراهای زیر زمینی میرفته و از آن مجراها يك مجرای اصلی متصل و سپس بخارج میریخته است .

۵- ارتفاع حصار سنگی تا جائیکه کمانه زده شد $۱۳/۳۰$ متر و از ۱۶ ردیف سنگ سفید تشکیل یافته، ظاهر کردن کلیه نمای موجود آن مستلزم هزینه هنگفت و برداشتن سنگهای عظیمی است که افتاده و مانع از خاکبرداری میباشد. انجام اینکار با اعتبارات محدودی که فعلا برای کاوشهای علمی منظور میگردد صورت پذیر نیست .

برای پیدا کردن ارتفاع اصلی دیوار صغه تخت سلیمان تا آنجا که ممکن بود در يك قسمتی از ضلع شمالی کمانه ای زده شد تا ۱۶ ردیف از سنگ کاری نمایان گردید ولی بواسطه وجود سنگهای عظیم ریخته شده در پایه دیوار که حمل و نقل آن مشکل بود نتوانستیم پایین تر برویم تا بطور تحقیق ارتفاع صغه را معلوم داریم . سنگهای نمای خارجی همه جا نیمه تراش و گاهی زبره تراش و بنددت چند پارچه آن پاك تراش گردیده است و معلوم میدارد که ساختمان حصار و پلکان شرقی صغه تخت سلیمان نیمه تمام و هیچگاه بانجام نرسیده است و ظاهرا اینطور بنظر میرسد که پس از صدور دستور ساختمان چنین پایگاه رفیعی از طرف شاهنشاه هخامنشی تهیه ای را که مناسب این منظور دانسته با قطعات درشت سنگ از همان کوههای مجاور تسطیح نموده و سپس با سنگهای سفید مرمر نما که در بعضی جاها تا ۳ و ۴ متر طول دارد و بعرض ۸۵ سانتیمتر در چند ردیف که تعداد آنها از ۱۶ ردیف متجاوز است نمای خارجی را مستحکم و مزین داشتند و استادان زبر دست و کارگران ماهر مشغول تراش دادن و صاف کردن سنگها بوده که دوره فترت شروع و طفیان کثومات مغ و سایر باغیان کشور پهناور هخامنشی برپا میشود بعدا در زمان داریوش که از نوپایه های دررفته امپراطوری بجای خود استوار و محکم میگردد بلحاظی که بطور تحقیق بر مامجهول است و شاید نبودن سنگ

مناسب تراش برای ساخته‌مانه‌انیز يك علت آن بوده از فکر اتمام آن و توسعه قصور پاسارگاد منصرف و کلیه قوای ساختمانی و هنری معطوف بوجود آوردن کاخ عظیمتری روی صفه تخت جمشید و قصور دیگری در هکمتانه و شوش میگردد و بعلاوه طرز حجاری و طرز تنظیم قطعات سنگ‌ها که در حصار تپه تخت سلیمان با نظم جالبی کاربندی شده با طرز سنگ کاری حصار صفه تخت جمشید منابرت دارد بنابراین غلط محض است اگر تصور نمائیم که این حجاریهای نیمه تمام در زمان آخرین شاهان هخامنشی شروع گردیده و از اینجهت نیمه تمام مانده است.

در روی اکثر از سنگهای بکار رفته علاماتی که معمول حجاران است و روی سنگها نقش مینمایند هنوز نمایان میباشد و با آنکه زیر سازی محکم و اسکلت بندی همین بنا بهیچوجه احتیاج به بست های آهنی نداشته معینا هر دو سنگها با بستهای آهنی یکدیگر متصل ساخته اند. ولی متأسفانه احتیاج بوجود آهن در قرنهای گذشته سبب گردیده تا گوشه‌های سنگها را شکسته و بستهای آهنی را بیرون بیاورند. بنابراین سوراخهایی که در محل اتصال سنگها بهم دیگر اینك از دور در این حصار و همچنین در آرامگاه سنگی کورش کبیر جلب نظر مینماید معلول همین عمل است. طرز ساختمان حصار سنگی تخت سلیمان چنین بوده است که ۱۳ ردیف سنگ کاری دیوار هم سطح ولی ردیفهای پائینتر را هر کدام در حدود ۱۰ تا ۲۰ سانتیمتر جلوتر گذارده‌اند تا بنا پنجه‌دار و مستحکم تر باشد.

بین اشیاء مکشوفه درین کاوشها تکه سفال ساده‌ای که روی آن خط آرامی دارد و سفالهای نازک سیاه رنگ و تکه سنگی که قسمتی از نقش سرو مو و گوش مجسمه‌ای (نقش صفحه ۳۷) را مینمایاند و تکه سنگ سفید دیگری که روی آن شکل ۳ گل ۱۲ برگی حجاری شده و تکه‌های مختصر ریز طلا بیش از سایر اشیاء جلب توجه مینماید

تصور دیگری که نسبت باین بنای سنگی وصفه روی آن در ذهن حاصل میشود اینست که شاید صفه نامبرده جایگاه رفیعی برای انجام اعمال مذهبی بوده است شیه زیگوراتها که در اغلب از آثار ملل قدیمه شرق دیده شده ، زیرا بطوریکه هرودوت مینویسد : ایرانیان باستان عبادت را در نقاط مرتفع که هوای آن پاک و سقف آن باز است بجای میآورده اند . وی مینویسد : « عبادت ایشان (یعنی پارسیها) اینست که برقله بلندترین کوهها بالا روند و از آنجا بدرگاه ژوپی تر قربانی نثار کنند ژوپی تر نامی است که ایشان بفلک الافلاک میدهند و همچنین ایشان هدایائی بخورشید و ماه و زمین آتش و آب و باد تقدیم میکنند. (۱)

گرفتن مورخ دیگر یونانی که در زمان اردشیر دوم بایران آمد و خود ناظر جنگ بین کوروش اصغر و برادرش بوده در پایان کوروش نامه (سیر و پدی) راجع بر روزهای واپسین زندگانی این شهریار عظیم الشأن باین قسمت که عبادت و قربانی را روی کوه و نقاط مرتفع مینموده اند اشاره کرده است . وی در یکجا مینویسد : « کوروش نیز بنا بر رسم ایرانیان ستایش خداوند و نیایش خورشید و فرشتگان را بر فراز کوه بجای میآورد » و در جای دیگر نوشته : « چون دوران پیری کوروش رسید پیارس رهسپار شد و این سفر هفتم او پس از تشکیل دولت خود بود . بدو ورود پیارس قربانی و آداب مذهبی مرسومه را بعمل آورد و امر نمود تا مجلس رقص بافتخار خدایان چنانکه در پیارس معمول بود برپای دارند و سپس بخشش های فراوانی بتمام ملت پارس نمود آنگاه بقصر خویش مراجعت کرده باستراحت پرداخت و بخواب رفت کوروش در عالم خواب دید شخصی که خال عظمت و جبروت از چهره وی نمایان بود و از مخلوقات

(۱) در اینجا هرودت باز عقاید یونانیان را با عقاید ایرانیان مخلوط کرده و نام خدای یونانی بخدای ایرانی داده است و این عادت تمام مورخین یونانی معاصر شاهان هخامنشی است که بجای معبود ایرانیان نام رب النوع یا رب النوع یونانی را ذکر کرده .

عالم دیگری میماند بسوی او نزدیک شده و این کلمات را بر زبان راند: ای کوروش
 تهیه خود را به بین که در همین زودبها نزد خدایان خواهی رفت. این خواب کوروش
 را بیدار نمود و چنین دانست که زندگانی وی نزدیک با آخر شده است لهذا قربانیهای
 برای خدایان برگزیده و موافق آئین پارسیان آنها را بکوهستان برد تا برای ژوپتر
 (خدای مشتری) حامی وطن خود و خداوند هور (خورشید) و سایر خدایان قربانی
 کند و از درگاه ایشان استغاثه نمود. (۱)

دی.ن (۲) مورخ دیگربونانی معاصر اردشیر دوم (۴۰۴ تا ۳۶۰ پ.م) مینویسد:
 ایرانیها و مادها و مغان در فضای باز و آزاد بندگی خدا را بهجا میآوردند.
 بقایای بنای دیگری نیز بنام تخت سلیمان در مسجد سلیمان مربوط بدوره
 هخامنشی هست که در زیر مختصراً شرح داده میشود:

تخت سلیمان - در مسجد سلیمان آثار يك صفت سنگی است که روی آن ساختمانهایی
 بوده ولی اینك فقط دو جز سنگی طرفین يك اطاق باقیمانده است. این اثر در مشرق
 جاده ای که از مسجد سلیمان برای فرودگاه آنجا میرود حدود ۲۰۰ متر از جاده خارج
 قرار گرفته است.

صفه دارای پلکان ورودی در جهت شرقی و شمالی بوده است که بیست پله
 شمالی آن موجود میباشد طول هر پله ۲۵ متر و عرض آن ۲۵ سانتیمتر و بلندیش
 ۱۵ سانتیمتر است برای احداث این پلکان، سنگهای بزرگی بکاررفته که بعضی
 از آنها تا ۲/۸۰ متر طول دارد. طرفین این پله سطحه ایست بوسعت ۶×۵ متر، جنس
 سنگهای بکاررفته سفید و مطابق و از همان کوههای اطراف آورده اند. دیوار غربی
 بتدریج خراب شده ولی آثار آن نمودار است و متأسفانه مقداری از سنگهای این صفه را

۱- همان اشتباهی را که هرودوت راجع به خدایان یونانی نموده این مورخ نیز نموده است

برای سنگهای قبور مردگانی که روی همان صفه مدفون گردیده بکار رفته است . قسمت جنوبی صفه وصل بکوهی است که اقلاً ده متر از سطح صفه مرتفعتر است و از دیوار شرقی نیز قسمت مختصری باقی مانده است ، در جنوب شرقی نیز پلکان دیگری است در ده ردیف که از پائین بیک سطحه‌ای که در حدود شش متر از صفه اصلی پست‌تر است می‌آید و ازین سطحه بصفه هم پلکانی داشته که سنگهای آن اینک در همان حدود پراکنده می‌باشد؛ از روی این صفه قسمتی از شهر مسجد سلیمان که بین تپه و کوهها قرار گرفته دیده می‌شود.

در اطراف این صفه صفه‌های کوچکتر و پائین‌تری قرار گرفته است ساختمان روی دیوار شرقی دارای ملاط محکمی از گچ می‌باشد و آن اطاق ۴×۵ متر وسعت دارد. اطاقهای دیگری در همین ردیف بوده که مخروب گردیده است. در دو جنبین دیوار شرقی، پلکانی است که پله شمال شرقی آن نسبتاً سالمتر و سی پله دارد. و از پله جنوب شرقی فقط ۱۰ ردیف آن باقی مانده است آنهم ناقص . دیوار شرقی بدنه شمال شرقی نسبتاً سالم می‌باشد.

مسجد سلیمان فعلی یکی از شهرهائی بوده که ضمن قلمرو سرزمین پارسوماش (۱) قرار گرفته و در ادوار باستانی شاید مقر شهریاران اولیه هخامنشی پس از تجزیه ایلام و ضمیمه شدن قسمتی از آن بنام انشان (۲) پارس در زمان چشیش پش (۳) (۶۷۵ تا ۶۴۰ پ.م) بوده و این بنا در حقیقت در ردیف نخستین ساختمانهای است باین سبک که در دامن کوه و بر فراز تپه‌ای که مشرف بشهر است احداث گردیده و فعلاً از نقاط مهم نفت خیز خوزستان می‌باشد که لوله‌های قطور نفت آن تا آبادان و پالایشگاه عظیم آن کشیده شده است هوای آن در زمستان خوب ولی در تابستان گرم و سوزان است (۴)

شهر فعلی مسجد سلیمان آباد شده نفت و دارای ساختمانهای جدید و عظیمی است که اغلب جهت کارگران در فراز و نشیب تپه‌ها ساختمان گردیده است.

آب نماهای کاخ شاهی

تاریخ نویسان و سیاحان متقدم و متأخر که از پاسارگاد دیدن کرده معتقدند که کاخهای شاهی در میان باغ و انبوه درختان قرار گرفته و حتی نوشته اند که خود آرامگاه نیز بین درختان سرسبز و انبوهی قرار داشته است که شمه‌ای از آن گفته‌ها بتدریج بیان گردید. وجود آب فراوان و چشمه‌سارها نیز این گفته‌ها را تأیید و تنیث می‌سازد. خوشبختانه ضمن حفاریهای تابستان سال ۱۳۲۹ و ۱۳۳۰ که بدستور اداره کل باستان شناسی در آنجا انجام میگرفت چند رشته جسدول سنگی که بطرز جالب و منظمی از سنگ سفید بین دو قصر متد بوده و بر زیر اراضی زراعتی پنهان مانده مکشوف گردید که معرف ظرافت و سلیقه متین سازندگان آن میباشد.

این آب نماها بطوریکه از نتیجه حفاری استنباط میشود بیش از اینها بوده و در تمام صفحات جلگه و اطراف قصور امتداد داشته است ولی فعلاً بیش از سه چهار رشته آن پیدا نشده و متأسفانه سنگهای همین چند رشته را نیز برده و ترتیب آنرا بر هم زده اند شکل و وضع آنها باین ترتیب بوده است که يك رشته بموازات ایوان شرقی و بفاصله ۱/۵۰ متری آن از شمال بجنوب ممتد بوده که انتها و ابتدای آن از بین رفته است فقط تا ۲۳ متری جنوب کاخ اختصاصی کوروش آثار آن موجود است طول آن ۱۶۸ متر (۱) و بطور حتم از جلو ایوان شمالی قصر بار کوروش میگذشته است سپس آب نمای دیگری بموازات همین آب نما بفاصله ۴۱/۴۰ متری وجود داشته

(۱) از ۱۶۸ متر آب نمای نامبرده ۷۶۶۰ متر آن در جلو ایوان سرتاسر کاخ اختصاصی قرار گرفته است و از هر طرف ۴۵۰ متر امتداد داشته که جمعاً ۱۶۸ متر میگردد ۱ ت

که قسمتی از جدول سنگی و حوضچه سنگی آن برجا مانده و طول آن از شمال بجنوب ۱۱۴ متر و سپس در ابتدا و انتها بطرف مشرق می‌رود.

قسمت بالائی که بسمت مشرق می‌رود ۱۴۷ متر طول دارد و پس از انحراف ده متر بطرف شمال مجدداً بسوی مشرق برگشته و پیش می‌رود متناً در فاصله ۱۵ متری باز سنگهای آن از بین رفته و انتهای فعلی آن عجبالتاً نامعلوم مانده است.

جداول سنگی نامبرده از سنگهای سفید صیقلی شده که ۲۳ سانتیمتر عمق و ۳۰ سانتیمتر عرض دارد درست شده کف آنها از سنک یکپارچه بعرض ۹۰ سانتیمتر مفروش گردیده که دولبه سی سانتیمتری از سنک روی آن نصب نموده و در واقع دو لبه آب‌نما را تشکیل می‌دهد. برای استحکام آب‌نما و نداشتن منفذ که سبب تفریط آب گردد سنک کف آب‌نما را که کلیتاً ۹۰ سانتیمتر عرض دارد در وسط بقدر سی سانتیمتر عرض در حدود یک سانتیمتر برجستگی دارد تا منفذ سنگهای لبه‌را که بروی او کار گذارده شده کاملاً بگیرد و مانند سنک یکپارچه جلوه نماید.

حوضچه‌های سنگی - در هر ۱۴ متری آب‌نماهای مشروح بالا یک حوضچه سنگی از سنک سفید یکپارچه نصب کرده‌اند که آب جدولها درین حوضچه‌ها می‌ریخته و سپس از جهت مقابل خارج میگشته است اندازه این سنگها ۸۷×۸۷ سانتیمتر و عمق آن ۳۵ سانتیمتر است.

آب این جداول و بطور کلی آب باغات شاهی از همین رودخانه پلوار تأمین میشده و بطوریکه سرپرسی سایکس مینویسد در نزدیکی تنک کمین در سال ۱۹۱۷ آنرا سد بزرگی دیده شده که آب به پاسارگاد میرفته (۱) و با این ترتیب و وجود رودخانه مرغاب که هم اکنون بروی اراضی زراعتی سوار میشود بهیچوجه نگرانی از کمی

(۱) یک سد نیز در کنار دریاچه کافر حوالی سرحد چهار دانگه ده فرسخی شمال پاسارگاد

در زمان قدیم بسته شده که آب آن توسط جدول دختر بعلکه پاسارگاد روان بوده است

آب نبوده و نیست و همیشه در این جداول آب جاری بوده است. امیدواری دارد که ضمن کاوشهای بعدی آثار آب‌نماهای دیگر که تصور وجود آن می‌رود مکشوف گردد.

برج سنگی ویران شده

پس از عبور در حدود نیم کیلومتر از قصر اختصاصی بطرف شمال يك بنای سنگی مکعب شکل از سنگهای سفید عظیم الجثه که فقط بدنه غربی آن پیا مانده و بقید ریخته و از بین رفته است می‌رسیم. این دیوار سنگی را باستان شناسان آرامگاه کبوجیه، آتشگاه، معبد و تاریخ نویسان بعد از اسلام زندان سلیمان نامیده اند.

ارتفاع آن ۱۲/۵ متر و از ۱۶ ردیف سنگ سفید که بر رویهم گذاشته شده تشکیل میافته است. عرض ضلع باقیمانده ۷/۳۵ متر و سایر اضلاعش اکنون خراب شده به همین اندازه بوده است. در جهت غربی یعنی همان ضلعی که فعلاً برجای مانده آثار پلکانی نظیر پلکان کعبه زردشت مشهود است که منتهی بدر ورودی اطاق بالای ساختمان میشده اطاق فوقانی دری بسمت شمال غرب و در خلاف جهت تابش نور آفتاب دارد ساختمان این در کشوی یعنی طوری بوده که پشت لبه سنگی چهارچوب میافتا ده و دیگر باز کردن آن میسر نبوده است بخلاف در ورودی ساختمان معروف بآرامگاه کوروش کبیر که مانند درهای معمولی پاشنه‌ای و به سهولت باز و بسته میشده است. بنابراین اگر آن بنا چنانچه حدس زده اند آرامگاه کبوجیه (۱) فاتح مصر

دانسته شود اختلاف در طرز بسته و باز شدن در ورودیش با آرامگاه کوروش از آن جهت بوده که آرامگاه کوروش در مواقع بخصوصی چنانچه نوشته اند مخصوصاً در مراسم تاجگذاریها باز میشده و مورد زیارت شاهنشاهان هخامنشی قرار می‌گرفته زیرا بطوریکه

(۱) بنا بنوشته کنزیاس و چند مورخ یونانی در دربار اردشیر دوم ایکسبات از طرف داریوش مأمور شد جد کبوجیه را که در اکیانان شام بود بیارس بیاورد

پناه شمالی برج سکر معروف بر پناه آن سلیمان که شاید مقبره کیوچنه بوده است
 و بعضی آنرا نیک پیر ششگانه میدانند

تاریخ نویسان یونانی متذکر گردیده‌اند مرسوم بوده که شاه‌هنگام تاجگذاری لحظاتی درون آرامگاه میرفته وجه کوروش را می‌پوشیده تا در اخلاق و کردار و جهان‌نگشائی و جهان‌داری چون او باشد ولی رفتن بدرون آرامگاه کبوجیه لزومی نداشته و برای همیشه در آنرا مسدود نموده بودند ولی این عقیده را وجود هم‌ان پلکان سنگی که تا در ورودی موجود بوده تاحدی مشکوک و متزلزل می‌سازد. زیرا اگر تصور شود که فرضاً اطاق فوقانی محل نگاهداری جسد کبوجیه بوده و در ورودیش نیز پس از دفن جسد برای همیشه بسته میشده احداث پلکان خاصیت و لزومی نداشته و می‌توانسته‌اند مانند قبور نقش رستم و تخت جمشید با همان وسائل که اجساد داریوش و خشایارشا و اردشیر و دیگر شاهان را بآرامگاهشان انتقال دادند، جسد کبوجیه را نیز به‌مان وسائل باطابق بالا بکشند. این شك و تردید پس از پیدایش دوقبر بر فراز آرامگاه کوروش کبیر در هفته آخر تیرماه ۱۳۳۷ (مشرحه در صفحه ۴۷) جائیکه بکلی از دسترس بشر خارج و سنگهای قطور گران وزنی روی آن بوده و بزحمت می‌توانسته‌اند بدرون آن راه بیابند تقویت گردید و موجبی فراهم کرد که در مقبره بودن آن تأمل و دقت بیشتری ملحوظ گردد.

سقف مکعب سنگی را چهار پارچه سنگ کنگره دار می‌پوشانده است که فقط یکی از آنها بر فراز دیوار غربی که باقیمانده قرار دارد و سه پارچه دیگر همراه سه بدنه ویران شده افتاده و ازین رفته‌است. نمای خارجی دارای فرورفتگیهای منظم مستطیل شکلی است که برای زیبایی در سنگ جا زده و در سه ضلع دیگر که خراب شده چند پارچه سنگهای سیاه برای زیبایی کار گذاشته شده‌اند.

بکار بردن سنگ سیاه ضمن سنگهای سفید از خصائص هنری ساختمانهای هخامنشی در آغاز کار آنها می‌باشد، زیرا بطوریکه گفته شد در کاخهای بار و اختصاصی همه جا

با بکار بردن سنگهای سیاه ضمن سنگهای سفید يك لطف و زیبایی خاصی به تصور داده‌اند و از روی همین سلیقه کعبه زردشت نیز که شاید در زمان داریوش اول بنا گردیده با سنگهای سیاهی مخلوط نموده‌اند.

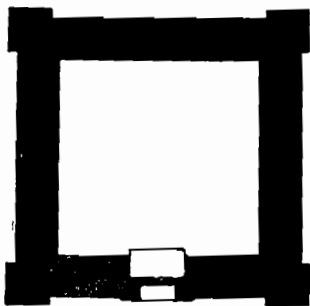
جلو پلکان سنگی ورودی دو پاشنه در سنك فرش جلب نظر مینماید که حکایت از وجود يك در ورودی مینماید و معلوم میدارد حصارى بدور بنای سنگی بوده و فقط از آن در میتوانسته‌اند بدرون فضا بروند و از آنجا توسط پلکان باطاق بالا رفت و آمد نمایند.

عقیده باستان شناسان و محققین راجع باین بنا و بنای نظیر و سالمتر آن در نقش رستم «بنام کعبه زردشت» مختلف است پاره‌ای آتشگاه برخی مقبره و دسته‌ای پرستشگاه دانسته‌اند ولی حقیقت امر اینست که چگونگی این بنا و فایده‌ای که بر آن مترتب بوده و برای چه منظوری ساخته شده و مورد استفاده قرار میگرفته از غوامض و مشکلات بحثهای مربوط بآثار باستانی میباشد که تصورات عدیده‌ای میتوان روی آن نمود و چون نویسنده در کتاب آثار جلگه مرودشت در قسمت آثار هخامنشی در نقش رستم از صفحه ۸۶ تا ۱۳۶ و همچنین در شماره دوم مجله دانشکده ادبیات شیراز سال ۱۳۳۷ بطور تفصیل و در حدود توانائی و اطلاعات خود آنچه را بصور میآمده روی آن بحث کرده و راه را برای مطالعه و تحقیق بیشتر دانشمندان و محققین هموار کرده است. بنا براین بیان بیشتری را در اینجا زائد و مکرر میدانم فقط بطور اجمال متذکر میگردد که بنای نامبرده و آثار نظیر آن بطوریکه کرپرتر و جکسن و پرفسور زاره و واسموس واسپرینک لی خواننده کتیبه پهلوی دور کعبه زردشت و الواستد و مخصوصاً دکتر گیرشمن رئیس هیئت حفاری شوش حدس زده‌اند آتشکده نمیتواند باشد. زیرا افر وختن آتش بر فراز این بنای مرتفع با نداشتن پلکان که بتوان بر بالای برج رفت امکان

تاج سنگی معروف به کعبه زرتشتی در افسس

پذیر نیست و همچنین نگاهداشتن آتش در اطاق بی منفذ فوقانی آن که توسط يك در سنگی مسدود میگردیده و طبعاً خاموش میشده میسر و خوش یمن نبوده است و وجود نقوشی شبیه این بنا بر پشت سکه فراتاداران که شعله های آتش از فراز آن فروزان است و دوزخ در برابر آن ایستاده نیز دلیل روشن و قاطعی نمی شود که کعبه زردشت یا برج عظیم بازار گاد را با آن نقوش برابر دانست زیرا نقوشی که بر پشت سکه های فراتاداران و حکمرانان فارس نقش گردیده آتشدانهای کوچکی است که بلندی آن کمی از اندازه طبیعی اندام انسان بلندتر بوده است در حالیکه این دو برج ۱۲/۵ متر یا هفت برابر يك اندازه طبیعی انسان ارتفاع دارد.

مقطع ویرانه سنگی بازار گاد

اخیراً استاد عالی مقام پرفسور والتر هنینگ ضمن مقدمه چاپ عکسهای نوشته پهلوی نقش رستم تحت عنوان (مجموعه کتیبه های ایرانی ۹۱) از روی يك کلمه از کتیبه کرتیر ۹۲ که در زیر کتیبه شاپور نوشته شده تا حدی رفع ابهام را نموده و با احتمال قوی باستناد

نوشته کرتیر کعبه زردشت را يك مکان مقدس و پرستشگاه و جایگاه نگاهداری

(۱) Corpus Inscriptionum Iranicarum Part london 1957

(۲) کرتیر از روحانیون بزرگ و متنفذ دربار ساسانیان است که درك زمان پنج پادشاه اولین سلسله ساسانی را نموده است (اردشیر، شاپور اول، هرمز اول، بهرام اول، بهرام دوم) در زمان شاپور اول مقام هیریدی داشته زمان بهرام دوم سهام مؤبدان مؤبد میرسد. چهار کتیبه پهلوی یکی در سر مشه (کازرون) و دومی در نقش رجب و سومی و چهارمی در نقش رستم میباشد

فرامین و احکام و کتابهای مذهبی و منشورها و اعلامیه‌های سلطنتی دانسته است که بر حسب دستور شاپور دومین شاهنشاه ساسانی نگاهداری آن در این خانه به کر تیر محول گردیده بود.

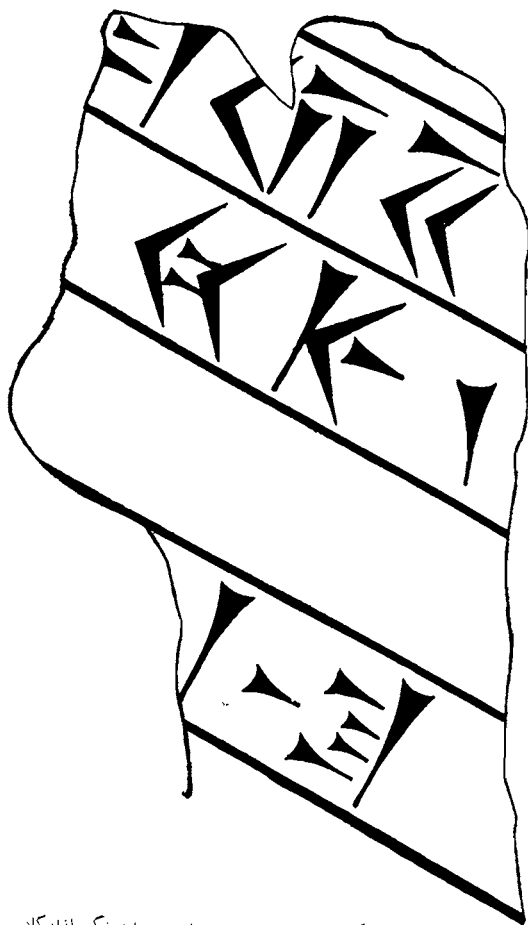
درین مقدمه پرفسور هنینگ اظهار داشته ممکن است «دژنبشت» یا «دژکتیبه‌ها» برای خود کعبه زردشت مورد استعمال واقع میشده ... و نویسنده ضمن مقاله‌ای که در شماره دوم مجله دانشکده ادبیات شیراز، روی کتیبه پهلوی کعبه زردشت نوشته بموجب دلالتی تصور مینماید که «دژنبشت» معروف و مذکوره در نامه‌های تنسر و ارداویرافنامه و دینکرد و فارس‌نامه ابن‌البخی برج و محفظه دیگری سوای برج کعبه زردشت در جوار تخت جمشید و استخر بوده است. در هر صورت این بحث هنوز بمطالعه بیشتر و تحقیق و تدقیق صاحب نظران و اساتید فن نیازمند است.

پیدایش کتیبه میخی: ضمن خاکبرداری در جهت جنوبی این ویرانه کتیبه شکسته‌ای ببلندی ۷۰ سانتیمتر و ضخامت ۴۴ سانتیمتر پیدا شد که روی آن سه سطر خط نوشته شده (دو سطر فارسی يك سطر ایلامی) عرض هر سطر ۷ سانتیمتر میباشد، حرفی ازین کتیبه شکسته که خواناست کوروش است در حال مالکیت و مینمایاند که کتیبه شاید از آن کیبوجیه بوده است که خود را پسر کوروش خوانده است.

عملیات اکتشافی و تعمیراتی و استحفاظی در پیرامون این اثر نیمه تمام ضمن برنامه کارهای آینده بنگاه علمی تخت جمشید میباشد. چه بسا که قطعات دیگر کتیبه نامبرده زیر سنگها نمودار گردد.

آثار معبد- در حدود يك كيلومتر که بطرف شمال غربی کلخ خصوصی کوروش پیش برویم در پشت تپه دوسنک بزرگ سفید تو خالی مشاهده میگردد.

دوسنک نامبرده که آنرا معبد و آتشگاه و مذبح گفته‌اند ۲/۶۰ متر ارتفاع دارد

قسمتی از کتیبه میخی مکشوفه در سال ۱۳۳۱ در پیرامون ویرانه سنگی بازار کاد

وقاعده هر کدام بترتیب ۲/۲۰ در ۲/۲۰ و ۲/۶۰ متر در ۲/۶۰ می باشد و فاصله هر کدام از یکدیگر نه متر می باشد، اولی دارای نه ردیف پلکان یکپارچه سنگی است ولی پلکان دیگری از بین رفته است.

دوسك سفید یکپارچه که مربوط بانجام نشریات مذهبی بوده است
دد گوشه شمال غربی یاسار گاد

اختلاف اندازه ای

که در این دو قطعه سنك

مجبوف ملاحظه میشود

موجبی بدست اهل

تحقیق داده که معتقد

شوند این دوسنك برای

آتشگاه بامنظور مذهبی

دیگری بنا شده، زیرا

در سنك آتشگاه واقع

در نقش رستم نیز دارای دو پایه سنگی است که یکی از دیگری کوچکتر است.

چند متری این دو پایه سنگی به عریض و طولی است که باید در آن حفاری بعمل

آید و ممکن است آثار قابل اهمیت و ملاحظه ای در آنجا مکشوف گردد و چه بسا که

صعای بوده مربوط بهمان دو آتشگاه که در مراسم مذهبی جایگاه مردم و عبادت

کنندگان بوده است زیرا اغلب از این آتشکده ها صفه هائی نزدیک خود دارد.

باید دانست که در ادوار گذشته، شاهان مقتدر و نیرومند را گاهی لازم می آمد که

دبانت و حکومت را باهم دارا باشند یعنی در حالیکه فرمانفرمای مطلق و برتر از

دیگران و شاهنشاه بوده اند در اجرای مراسم دینی و سنت های مذهبی نیز باید مؤمن

و مقدم باشند بنابراین ایجاد برستشگاهها و آتشگاهها و دایر و رابج نگاهداشتن آنها

واقداً به قربانها و نذر و نیازها بهمین مناسبت بوده و بطوریکه در تاریخ می بینیم شاهنشاهان هخامنشی و ساسانی درحالیکه فرمانده و رئیس دولت بوده اند بازگاهی رئیس مذهب نیز بوده و ظاهراً دقیقه ای از مراسم مذهبی غفلت نمی نمودند.

هرودوت راجع به مراسم قربانی در نزد پارسیها چنین نوشته است: «برای قربانی کردن نه مجرای تهیه میکنند و نه آتشی و نه شرابی بزمین میریزند و نه نمی زنند. استعمال تاج گل نیز درین موقع معمول نیست، هر کس بخواهد قربانی کند تیاری بر سر گذارده با شاخه های درخت مورد آنرا زینت میدهد و حیوان را بجای پاکی برده در آنجا بدعا کردن میبرد و دعا کردن برای خود جایز نیست، بل باید برای تمام پارسیها و شاه دعا کند و چون او نیز یکی از پارسیها است دعای او شامل خودش نیز خواهد بود بعد اوحیوان را قطعه قطعه کرده گوشت آنرا پخته روی گیاه نرم یا شبدری که قبلاً آنرا آماده ساخته میگذارد پس از آن مغانی که حاضر است سرودهای مقدس میخوانند و این سرودها راجع به پیدایش خدایان است قربانی بی حضور مغان برخلاف عادت پارسی است.»

نظیر این آتشکده های کوچک سنگی گاهی دو تائی و گاهی یکتائی دیده شده است، دو تائی آن در نقش رستم و یکتائی یکی در باغ بدره (سیدان و فاروق) بین تخت جمشید و سیوند در سال ۱۳۲۰ توسط بنگاه علمی تخت جمشید کشف شد و یکی در کوه حاجی آباد (دو کیلومتری نقش رستم) در سال ۱۳۳۶ دیده شد. آتشکده باغ بدره در حدود دومتر ارتفاع دارد و از سنگ تراشیده شده است و اینک نیز جنبه مذهبی دارد و پیرامون آن ساکنین دهات مجاور مراسمی دارند و نذر و نیازهایی مینمایند. آتشکده نویافته در کوه حاجی آباد (کوه نقش رستم) نیز در حدود سه متر ارتفاع و یکپارچه از سنگ کوه در آورده شده و آتشکده کوچکتری نیز نزدیک آنست

آشکده مکتوبه قدوناشن استودن سال ۱۳۳۶ در لوم-ساح آمان

و آنار سنك چینی در صفة نیز باقی است که جهت مراسم عبادت دسته‌های مردم نیز مورد استفاده بوده است.

آثار بعد از اسلام در پاسارگاد

آثار اسلامی در پاسارگاد عبارت از ویرانه مسجدی است در اطراف آرامگاه کوروش و يك ساختمان شیشه بمدرسه قدیمی کمی بالاتر از آرامگاه، این دو ساختمان خسارت جبران ناپذیری بقصور پاسارگاد وارد آورده و سازندگان بی سلیقه و بی انصاف مصالح ساختمانی را از سنگهای قصور آورده و در نتیجه مقدار زیادی از سنك فرشهای ظریف و ستونها و زیر ستونها را شکسته و در آن دو ساختمان زشت نامرغوب بکار برده‌اند و اینك ذکر خصوصیات آنها:

۱- آثار مسجد و محراب اطراف قبر کوروش- اطراف آرامگاه با فواصل نامنظمی بطور متفاوت و بدون رعایت جهات و نکات معماری و مهندسی در زمان اتابکان فارس ستونهای گذارده و آنجا را بصورت مسجد جامعی در آورده‌اند که درب ورودی غربی این مسجد سرپا و روی آن این عبارت بخوبی خوانده میشود: «العمارة المسجد الجامع الملك العادل العالم المؤید ... و الاسلام المسلمین وارث ملك سلیمان سلفر سلطان سعد بن زنگی اتابك ناصر امیر المؤمنین خلد الله سلطانه ...» عشرين ... همانطوریکه بسیاری از معابد زردشتی در زمان اسلام بصورت مساجد در آمده از مفاد نوشته بالا چنین مستفاد میگردد که مسجد جامع در زمان فرمانفرمائی اتابك سعد بن زنگی (۱)

۱- اتابکان فارس یا سلفریان طایفه‌ای بودند که اوایل سلطنت سلجوقیان سال ۵۴۳ هجری (۱۱۴۷ میلادی) بفارس آمدند سلفر مدت ۱۳ سال در شهر شیراز حکمرانی کرد و در سال ۵۵۷ هجری بر د و زنگی بن مودود بجای او نشست بعد پسرش ملک این زنگی و سپس طفل این سلفر و بعد سعد بن زنگی جانشین او گردید و ابو بکر بر سعد در سال ۶۲۲ هجری بجای پدر نشست شیخ سعدی معاصر همین سلطان بوده است

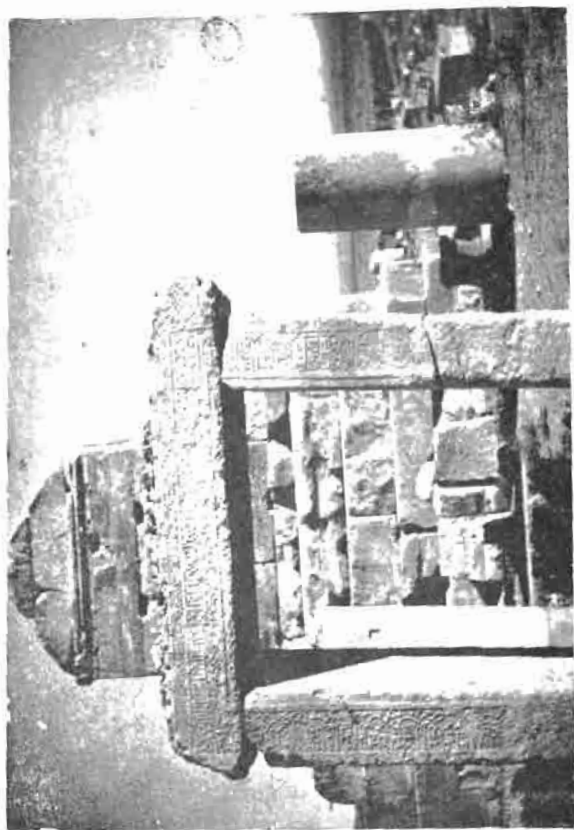
شروع و شاید بسالهای ۶۲۰ یا ۶۲۱ هجری مطابق با آخرین سالهای پادشاهی او تمام پذیرفته زیرا در سال ۶۲۲ پسرش ابوبکر بن سعد بجای او نشست.

سنگهای ستون این مسجد را از دو قصر کوروش آورده اند باین معنی که ستونهای سه ایوان شرقی و جنوبی و غربی را با ستونهای قطور قصر بار کوروش و ستونهای ایوان شمالی مسجد را با ستونهای باریک قصر اختصاصی ساخته گردیده؛ يك دقت نظر در بی نظمی نصب ستونها و بی تناسبی و پایه سازی میماند که این طرز کار نه تنها با معماری دقیق و محکم شاهان هخامنشی قابل مقایسه نیست بلکه از پست ترین بناهای دوره اسلامی محسوب میگردد. حتی این نکته را رعایت نکرده که اقلاً فواصل ستونها را يك اندازه و یاقیر کوروش را که در آن زمان بنام قبر ماد در سلیمان معروف بوده در وسط مسجد قرار دهند که درب ورودی مسجد محاذی درب قبر قرار گیرد بلکه نمای مسجد بسمت جنوب متمایل گردیده است (۱)

ضمن خاکبرداری که در سال ۱۳۳۴ بمنظور ساختمان حصار سنگی دور صفه آرامگاه خودش صورت میگرفت قطعه کتیبه دیگری بدست آمد که در سطر بالائی این عبارت «المنصور المجاهد» و در سطر پائین و حاشیه این عبارت نوشته شده است «السلطان بن سعد بن زنگی ناصر امیر المؤمنین خلد الله له» که فی رمضان ستمائه و عشرين ...»

چنین استنباط میشود که مسجد اتابك دارای کتیبههای زیادی در اطراف و سر در بوده که مقداری از شکستههای آن بشرح بالا پیدا شد و همه این کتیبهها از سنگهای سفیدی که از قصور پاسارگاد آورده شده تهیه گردیده است.

۱- در نزدیکی قبر کوروش يك سنگ قبر قدیمی است که روی آن آیات قرآنی نوشته شده و تاریخ آن (۱۹۱ معمر سال ۶۲۰ هجری است) «کتابه فی تاسع و العشرین معمر سنه عشرين و ستمائه»

مردود است یکی مسجد و این آذر و یا سارگورد و معبد و از کوه به آن می خوانند و در آن کشتی و سفینه و غیره می نمایند

۲- بنای دیگر اسلامی - ویرانه يك ساختمان که بمدرسه قدیمی شبیه است در یکصد متری شمال قبر کورش قرار گرفته و فاقد هر گونه ارزش هنری و معماری است بنای مزبور عبارت از يك فضای روبازی باندازه $۱۶/۴ \times ۱۸/۵$ متر بوده که با سنگهای سفید و نامنظمی مفروش گردیده و اطراف آن ایوانی بعرض $۳/۳۰$ متر با چرخهای سنگی چهار گوش نامنظم وجود داشته و پشت این ایوانها اتاقهای کوچک و بزرگ ساخته بودند؛ در ورودی رو بسمت مشرق و در سه جهت شمالی و غربی و جنوبی سه شاه نشین مانند مدرس یا نمازگاه ساخته شده که سطح آنها ۸۰ سانتیمتر از سطح کف فضا و ایوان بالاتر بوده است.

نمای داخلی این بنا و خارج آن از سنگهای سفید با گچ ولی ساختمان اتاقهای دورا دور از سنک شالوده بوده است. اطراف شاه نشینها يك ازاره سنگی داشته که اینك قسمتهائی از آنها بجای خود باقی است و بطوریکه ساکنین معمر دهات مادر سلیمان اظهار میدارند دو سنک محرابی در صفا جنوبی تا چندی پیش بر زمین افتاده بود ولی ضمن خاکبرداریهای آنجا چیزی مشهود نشد.

در خلال خاکبرداریهای این بنا که در زمستان سال ۱۳۲۸ تحت نظر همکار ارجمند آقای فریدون توللی با زرس فنی باستان شناسی به همراهی کارکنان بنگاه علمی تخت جمشید انجام میگرفت يك قطعه سنک از يك کتیبه پیداشد که روی آن جمله : «السلطان المطاع ابوالفوارس» (۲۹۱) بخط ثلث زیبایی نوشته شده اندازه این کتیبه

۱- ابوالفوارس که ترجمه فارسی آن را میتوان «شهباز» دانست لقب شاه شجاع بود و ی ضمن نامه ای بسلطان اویس خود را باین عنوان میخواند :

ابوالفوارس دوران منم شجاع زمان که نعل مرکب من تاج قیصر است و قباد
منم که نوبت آوازه صلاحیت من چو صیت همت من در بسط خاک افتاد
حافظ نیز منم شعری در مدح شاه شجاع اورا بهمین لقب میتايد :
خیال آب خضر بست و جام کیخسرو بجرعه نوشی سلطان ابوالفوارس شد
(بقیه در صفا بعد)

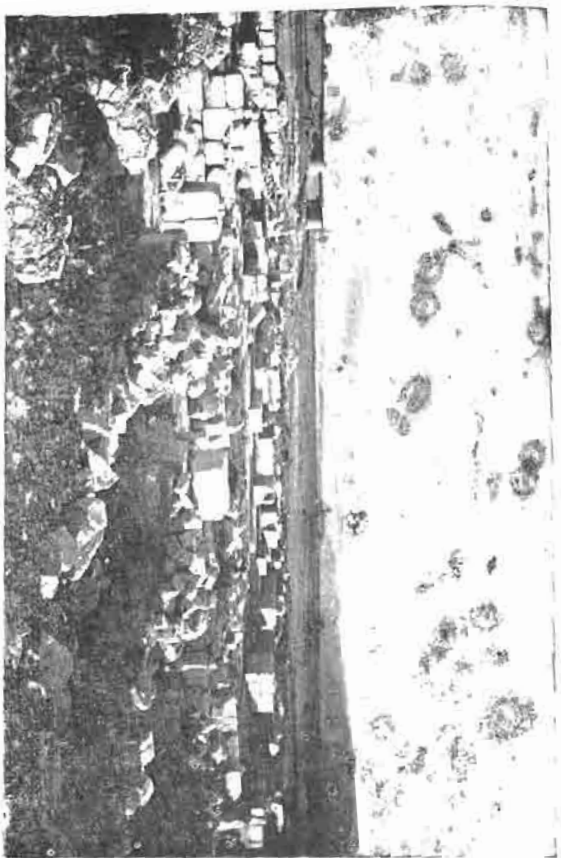
شکسته ۶۷×۴۵ سانتیمتر میباشد، کاملاً مینماید این بنا دارای کتیبه‌هایی نیز بوده که نام بانی و تاریخ ساختمان در آن نوشته شده که متأسفانه از بین رفته و جز این قطعه و قطعه دیگری بهمین اندازه و ارتفاع که روی آن جمله «مالک هفت اقلیم» نوشته شده تکه‌های دیگری بدست نیابد و معلوم میشود بآنها همان معامله شده که آنها با آوار کالخیای کوروش کبیر کرده‌اند.

پیدایش این دو سنگ و چند سکه که روی آن نام شاه شجاع نوشته شده مدلل میدارد که ساختمان این بنا در زمان شاه شجاع (۷۵۹ تا ۷۷۶ هجری) دومین پادشاه آل مظفر (۷۴۳ تا ۷۹۵ هجری) ممدوح حافظ انجام گرفته است. در کاخ بار کوروش نیز بین خاکها چند سکه بهمین نام پیدا شد و معلوم میشود ضمن شکستن و آوردن سنگ از قصور بازار گاد از جیب کارگران افتاده و بزیر خاکها مدفون گردیده است. در يك روی این سکه‌ها نام شاه شجاع «السلطان المطاع شاه شجاع» و طرف دیگر حروفی مانند «عدلیه شیراز» نوشته شده است. این سکه‌ها هم کوچک و هم بزرگ است. نام عدلیه شیراز بر روی سکه‌های سلاطین آل مظفر مخصوصاً شاه شجاع که در سایر سکه‌هایش نام خلفا نوشته شده از دو جهت حائز کمال اهمیت و مورد توجه محققین و مورخین است، یکی اینکه آنچه در فرامین و منشورها و کتب مسطور است

(بقیه باورقی صفحه قبل)

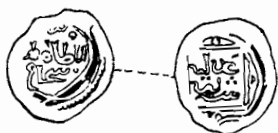
جد مادی شاه شجاع نیز بر حسب نوشته حافظ ابرو در جلد اول جغرافیای تاریخی ابوالفوارس لقب داشته است (سلطان دکن الدین المظفر ابوالفوارس غنلغ) مادر شاه شجاع خان غنلغ مخدوم شاه دختر قطب الدین شاه جهان از سلسله قراختایان کرمان بوده.

۲- یکی دیگر از امرای فارس نیز مکنی به ابوالفوارس بوده است و ابوالفوارس بهاء الدوله ملقب به جلال الدوله میباشد که از طرف برادرش سلطان الدوله ابو شجاع ابن بهاء الدوله دیلمی حکومت کرمان را داشت که پس از مرگ او خواست حکومت فارس را نیز ضمیمه دوره فرمانفرمایی خود کرد فرمانفرمای فارس در آنوقت ابوالنجار برادرزاده اش بود ولی عرش وفا ننکید و در ماه ذیحجه ۴۱۹ هجری برادر ولی ابوالفوارس نوشته شده روی این قطعه کتیبه سنگی مربوط باین سلطان نیست.

مشرقی خواجه عالی ساری-اسلامی در شمال آراکگاه کوروش کبیر

شیراز بالقاب دار الملک و دار العلم و دار الفضل ملقب بوده و عدلیه شیراز کاملاً تازگی دارد و قابل دقت است. دیگر آنکه سایر سکه‌هائی که از این سلطان و پدرس ضرب شهرهای فارس بدست آمده نام چهار خلیفه در یکطرف آن نقش گردیده است و بدروستی نیز معلوم نیست که بلوک مرغاب و مادر سلیمان ضمن چه شهرستانی بوده.

نقاشی از روی دو طرف سکه مکنونه
در ساغتمان اسلامی

بنا بنوشته دانشمند فقید کسروی

دوسکه از شاه شجاع دیده که یکطرف آن
لااله الا الله محمد رسول الله و چهار گوشه
آن نام چهار خلیفه ابوبکر عمر عثمان
علی و طرف دیگر امیر المؤمنین السلطان

المطاع شاه شجاع خلد الله ملکه و در بالا و پائین سکه «ضرب یزد» نوشته شده که معلوم میدارد سکه در یزد زده شده.

دانشمند فقید نامبرده تصور مینماید که شاه شجاع بفر خلافت بوده و سکه‌هائی نیز بدین آرزو زده ولی زود پشیمان شده سکه‌ها را طور دیگر زده و هم چنین این احتمال ضعیف را نیز داده که شاید حاکم یزد از راه تملق و مداهنه چنین سکه‌ای بنام شاه شجاع زده باشد زیرا شاه شجاع هیچگاه عنوان خلافت پیدا نکرد (۱)

عین این سکه که مرحوم کسروی دیده دانشمند فقید دکتر قاسم غنی دارا بوده که در صفحه ۱۱۳ در پاوردقی صفحه ۱۷۹ کتاب «تاریخ عصر حافظ» متذکر و مطالب روی آنرا بشرح زیر نقل نموده است:

۱- صفحه ۵۱ مقالات کسروی کرد آورنده بجای ذکا. بخش دوم چاپ تهران - سال ۱۳۳۴

نقل از مجله ارمغان سال ۱۳ شماره ۴

روی :

لا اله الا الله

ضرب

محمد

ایذج

رسول الله

عثمان

پشت :

بالله

المعتضد والسلطان

ضرب

المطاع شاه شجاع

ایذج

خلد الله ملكه

اننى سنين (كذا)

سکه شاه شجاع متعلق بر حومد کتر غنى

روی :

ابوبکر

لا اله الا

على

الله محمد

رسول الله

عثمان

پشت :

ضرب

امير المؤمنين

والسلطان المطاع

شاه شجاع خلد

الله ملكه

۱- ایذج یا بادال مہملہ ایذج یکی از شهرهای لرستان که وقتی پایتخت اتابکان لر بوده است و مالیر (مال امیر) حالبه همان شهر است. مال در اصطلاح ارها ر مقرر و خانہ است یعنی مقر امیر که مفہوم دیگرش پایتخت و کرسی نشین باشد

مهرابی از کتیبه‌های سنگی در دهستان ساریک، نزدیک آمل، در استان مازندران

نقشه‌ای از کتیبه‌های سنگی در دهستان ساریک، نزدیک آمل، در استان مازندران

وباز در صفحه ۱۷۸ همین کتاب نقل از نوشته علامه فقید محمد قزوینی مینویسد:
چند مسكوك دیگر همین شاه شجاع ضرب شیراز سنه هفتصد و شصت و دو و هفتصد و
هفتاد و يك و ضرب کاشان سنه هفتصد و شصت و سه و هفتصد و شصت و هشت و ضرب
یزد سنه هفتصد و هفتاد و دو و ضرب لار فی سنه ... ین دو سبع هایه و ضرب کازرون
(بدون تاریخ) که در همه این مسكوكات بلا استثنا اسامی خلفای اربعه منقوش است
فقط يك سكه از شاه منصور درموزه مذکور موجود است ضرب شیراز بدون تاریخ
یعنی تاریخ آن محو شده است در روی این سكه فقط «لا اله الا الله محمد رسول الله»
منقوش است بدون نام خلفاء اربعه.

پاسار گاد در ادوار مختلفه تاریخی

راجع بآثار پیش از تاریخ و پیش از هخامنشی و زمان هخامنشی و اسلامی آنچه
را تاکنون نتیجه کاوشها مکشوف داشته بود در جای خود گفته شد و نکته حساس
اهمیت و قابل بحث اینست که آیا عمر کاخهای پاسار گاد چقدر بیشتر از کوروش کبیر
بوده؟ و آیا بعد از دائر شدن تخت جمشید آنجا چه وضعیتی داشته است!

چون تاکنون جز چند فقره خط میخی که متعلق بخود کوروش کبیر است کتیبه
دیگری دیده نشده بنابراین جز آنچه مورخین قدیم نوشته اند و جز آنچه را که از قرائن
و بقایای آثار استنباط میشود نظریه دیگری راجع بوضع پاسار گاد قبل از کوروش
نمیتوان اظهار داشت ولی آنچه محقق است جلگه پاسار گاد برای حکومت پارسیها
و اجداد کوروش علاوه بر جهات طبیعی و آب و هوای معتدل و آب فراوان و قرار گرفتن
در مرکز خاک پارس دارای مزایا و خصوصیتی بوده که بالنتیجه مقرر فرمانروائی پارسیها
و هخامنشیها گردیده. کوروش کبیر نیز پس از فتح ماد و قسمت مهمی از کشور های

مشرق زمین آنجا را توسعه داد و رونقی خاص بخشید و بصورت يك پایتخت مجلل درآورد تا با امپراطوری پهناور او وفق دهد و البته آثار و نقوش و تزیینات پاسارگاد در زمان آبادانی به مراتب بیش از آنچه امروز بجا مانده بوده است بناهای غیر سنگی همه از بین رفته اند. کما اینکه از بناهای سنگی نیز مختصری بیش باقی نمانده است. بناهای کورش را در پاسارگاد میتوان از سالهای ۵۶۰ تا ۵۵۰ پیش از میلاد دانست و پاره ای از مورخین بر آنند که کورش پاسارگاد را بیادبود فتح ماد و درهم نوردیدن بنای سلطنت از دی هاگ جد مادریش احداث کرد، زیرا معمول به کشور گشایان عهد قدیم چنین بوده است که بیادبود هر فتح بزرگی شهری میساخته اند و کورش نیز بنا بر همان رسوم و سنت پاسارگاد را ساخت؛ البته این حدس قلیلی از خاورشناسان میباشد و صحیح تر شاید آن باشد که در بالا گفته شد.

بنابر این شهر پاسارگاد چه زمانیکه کورش و نیاکان او حکمران ایالت فارس و انشان بودند و چه آنگاهی که فاتح دنیای متمدن مشرق گردید مرکز فرمانمائی و پایتخت او بوده است ولی عمر این موقعیت نیم قرن بیش دوام نکرد و با ساخته شدن کاخهای باشکوه و عظیم تخت جمشید و همدان و شوش، بازار گاد دیگر مزیت و اهمیت پایتخت بودن را ازدست داد و بصورت يك شهر مقدس مذهبی و قدیمی درآمد.

در همان زمان کوروش یعنی بدو تأسیس شاهنشاهی پارس وی بندرت در پایتخت میتوانست بماند زیرا يك قسمت مهم از اوقانش صرف کشورگشائی و لشکر کشی و قسمت دیگر نیز بگردش و توقف در سایر پایتخت های کشور های مفتوحه و بنیان گذاری اساس امپراطوری مصرف میگردد بنا بر این نمیتوانسته است مدت درازی مانند پیش در پاسارگاد متوقف گردد. کبوجه هم که قسمت مهم سالهای سلطنت کوتاهش را در مصر و آفریقا گذراند.

پاسارگاد پس از کوروش - پاسارگاد پس از احداث تخت جمشید بنا بر حق تقدم و از آن لحاظ که هم موطن شهرياران هخامنشی و هم مدفن بزرگترین شخصیت برجسته آن خاندان بوده، مقام معنوی خود را نگاهداشت و پیوسته مورد علاقه و احترام شهرياران بعد از کوروش بوده است و بطوریکه پاره‌ای از مورخین نوشته‌اند شاهان هخامنشی تاجگذاری خود را در پاسارگاد با تشریفات خاص و با شکوهی برگذار میکرده‌اند و نوشته‌اند که شاهنشاه در روز تاجگذاری لحظه‌ای جبهه کوروش را میپوشیده است و این کار نشانه آن بوده که شاه نو باید در نیک کرداری و آبادانی و توسعه کشور و ملاحظت با رعایا چون کوروش کوشش نماید. سپس شاه انجیر خشکی میخورد و قدری شیر یا سرکه مینوشید و این کار نشانه آن بوده که نوش شاهی با نیش نگهداری آن توأم و هر که آنرا خواهد باید تحمل این شدائد و مشکلات را بنماید و ما برای نمونه چند سطر از مراسم تاجگذاری اردشیر دوم هخامنشی را از قول پلوتارخ نقل مینمائیم :

• بعد از مرگ داریوش دوم اردشیر بیاسارگاد رفت تا در آنجا بوسیله کاهنان آداب تاجگذاری را بعمل آورد، درین شهر معبدیست متعلق برب النوع جنگ موافق آداب، شاه میبایست داخل معبد شده و لباس خود را بکند و لباسی را که کوروش بزرگ قبل از اینکه بشاهی برسد میپوشید در بر کند و پس از آن قدری انجیر خشک و برک تربنت بخورد و مشروبی از سرکه و شیر بیاشامد و اگر آداب دیگری بر حسب قانون مقرر بوده است فقط معلوم کاهنان میباشد. و نیز نوشته‌اند که اردشیر دوم در حین مراسم تاجگذاری در پاسارگاد از سو، قصد برادرش «کوروش اصغر» نجات یافت.

مقتضیات سیاسی و لشکر کشیها نیز ایجاب مینمود که شوش و هگمتان و بابل را نیز که مرکز سه کشور عمده ایلام و ماد و کلمده بود نگهداری کنند و چند ماهی از سال

و گاهی بیشتر را در یکی از آنها بسر برند، ازین لحاظ و از لحاظ تمرکز تشریفات سلطنتی در تخت جمشید پاسارگاد طبعاً اهمیت و رونق اولیه را از دست داد و حدی قوی که مورد توجه پاره‌ای از دانشمندان نیز قرار گرفته اینست که علاوه بر انجام مراسم تاجگذاری پاسارگاد مرکز تدریس علوم و محل اجتماع و پروراندن دستوران و روحانیون و مغها و دیوران بوده است تا در آنجا تربیت شده و معلومات لازمه را فرا گیرند سپس سایر ساتراپ نشینها اعزام کردند و البته هنگام عزیمت شاهنشاه از تخت جمشید به هگمتان چون پاسارگاد سر راه قرار گرفته بود چند روزی را شاه در آنجا توقف مینموده است.

پاسارگاد پس از هخامنشها - در زمان سلوکیها و اشکانیان که پارس حکومت نسبتاً آزاد و نیمه مستقلی داشته و بطور ملوک الطوائفی اداره میشده پاسارگاد مرکز حکومتی بوده که تحت فرمانفرمای استخر و پارس اداره میشده است و در تواریخ کمتر نامی از آن برده شده و باید همینطور هم باشد زیرا جائیکه اورنگ و مسند جم در تخت جمشید بیاد یغما و انهدام رفت نباید انتظاری داشت که پاسارگاد دارای همان مرتبت و منزلت باشد که در زمان کوروش کبیر بوده خصوصاً آنکه آنجا در اواخر سلطنت خود هخامنشیهام بی رونق بوده است، در زمان ساسانیان نیز کما کان مرکز حکومتی بوده و تحت دستور آنها اداره میشده است.

ولی هیچگونه آثاری از این دو سلسله طولانی و بزرگ (پارت و ساسانی) تا کنون دیده نشده است فقط بر سردر ورودی اطاق کوچک آرامگاه کوروش چند حرف پهلوی نقر شده که میرساند از آن اطاق بعنوان مقبره ای جهت یکی از امرا استفاده شده و چون کلمات ریخته و ازین رفته است نتوانست جمله کاملی ازین حروف را بیابد هنگام حمله مقدونیه، آنچه از نوشته های مورخین بر میآید، اسکندر نهایت

احترام رانسبت بکاخ و آرامگاه کورش کبیر روا داشته و آن یغما و چپاول و انهدامیکه در تخت جمشید معمول داشت در پاسارگاد ننمود و ما در جای خود از دیداری که اسکندر از قبر کوروش نموده بود (صفحه ۴۳) متذکر گردیدیم .

پاسارگاد بعد از اسلام - همانطوریکه اغلب از شهرهای مهم و تاریخی ایران از دستبرد و خرابکاریهای لشکریان مهاجم عرب مصون نماند پاسارگاد نیز در امان نماند منتها زبردستی و کاردانی زمامداران و دور بودن از مناطق زد و خورد سبب شد قبر کورش ویران و منهدم نگردد و خود آرامگاه بنام اینکه قبر مادر سلیمان پیغمبر است محفوظ بماند و بلکه در اطراف آن تشکیل محراب و مسجدی دادند که هم اکنون در گاههای آن مسجد بر پا است و ما ضمن ساختمانهای دوره اسلامی از آن بحث نمودیم و بطوریکه نوشته اند گویا پاسارگاد تیول سلیمان بن ابی جعفر برادر هارون الرشید بوده که از طرف خلیفه حکمران پاسارگاد و توابع آن بوده است.

و نیز اگر نوشته و مشاهدات مرحوم فرصت الدوله شیرازی را که در کتاب آثار عجم (۱) منعکس است ملاک قرار دهیم میتوان تصور نمود که پاسارگاد در زمان اتابکان فارس مرکز شهرستان و حکومت نشین نواده های اتابکان بوده که در همانجا مرده و ب خاک رفته اند و در نتیجه زمان اتابکان فارس مجلسی معمور و با نفوس بوده و قابلیت اینکه یکی از نواده های اتابکان در آنجا حکومت نماید داشته است . قرائن و امارات نیز مؤید این موضوع میباشد.

در زمان سلاطین آل مظفر (۷۴۳ تا ۷۹۵ هـ) نیز از روی آناری که قبلاً گفته شد میتوان یقین داشت که نسبتاً آباد و مرکزیتی داشته است که شاه شجاع (ممدوح حافظ)

(۱) دانشمند نامبرده مدعی است که سنگ قبری در آنجا دیده که روی آن کلمه « این اتابک سعد زنکی ... و کلمه سبع مائه یعنی بر اتابک سعد زنکی و هفتصد سال منقوش بوده است

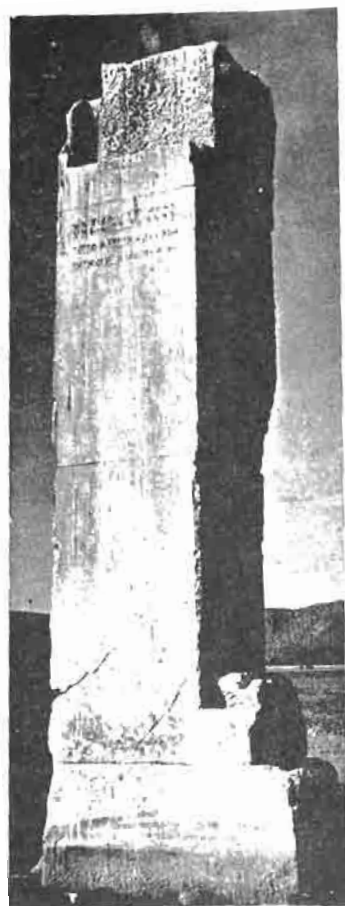
اقدام بساختن مدرسه‌ای در آنجا نموده است. اما حالا فقط دهکده مادر سلیمان در جوار این قصر قدیمی و تاریخی قرار گرفته و با دهات ابوالوردی و مبارک آباد که در همان حدود میباشد بیش از ۳۰۰ نفر جمعیت ندارد ولی در هر سال دو بار بهار و بایز مسیر رفت و آمد نیلات و عشائر عرب و باصری و تیره‌های آنها میباشد.

خطوط میخی پاسارگاد

تا پیش از پیدایش دولوحه زر بنام آریارمنه و ارشام جد بزرگ و جد داریوش کبیر در همدان قدیمی‌ترین متن میخی فرس قدیم مکشوفه منحصر بهمین چند قفره کتیبه موجود در پاسارگاد بود ولی پس از کشف لوحه نامبرده در سی و پنج سال پیش تا این تاریخ، متن پارسی قدیم‌تر از زمان آریارمنه یا بین آن زمان و زمان کوروش بدست نیامده بنابراین کتیبه‌های پاسارگاد سومین نوشته میخی پارسی میباشد ولی بعدها یعنی در زمان داریوش کبیر و خشیارشا و اردشیر بطور فراوان در همه جا به همراه کتیبه‌های ایلامی و بابلی یا تنها برای اطلاع همه مردمان حوزه شاهنشاهی نوشته شده است ولیکن امیدواری دارد که چنانچه روزی در شهر همدان (هگمتانه یا تخت قدیم ماد) کاوشهای دامنه دار و مفصلی بعمل آید کتیبه‌هایی مقدم بر این کتیبه‌ها بدست آید.

خط میخی پارسی فوق‌العاده آسان و از ۴۲ حرف و علامت تشکیل می‌یافته درحالیکه خط میخی بابلی یا آشوری بسیار مشکل و دارای هشتصد علامت و خط میخی ایلامی یا انزانی دارای ۳۰۰ علامت بوده است.

تقلیل حروف از ۸۰۰ حرف آشوری یا ۳۰۰ حرف ایلامی به ۴۲ حرف و آسان نمودن کار نویسندگی خود یکی از کارهای برجسته و مهم ایرانیان باستان

مردگان کشته شده در جنگ جهانی اول - قبرستان عمومی - تهران - ایران

(مادیپا - هخامنشیها) میباشد که با آنکه از خط ایلامی و بابلی اقتباس گردیده مع هذا يك تصرف بجای و تحول شگرفی در آن بعمل آورده تا آنرا اینقدر آسان و ساده نموده است و این خود معرف فکر بدیع و مترقی ایرانی در ادوار باستانی میباشد.

اولین نوشته میخی پارسی خالص لوحه‌ای از طلاست که در سال ۱۹۲۰ میلادی در همدان پیدا شد (۱) روی این لوحه ده سطر خط میخی پارسی بدین مضمون نوشته شده است. (۲)

• اریارمنه شاه بزرگ شاه شاهان شاه پارس پسر چیش پش شاه
نوه هخامنش، اریارمنه شاه میگوید: این کشور پارس که من دارم و دارای اسبهای خوب
و مردمان نیک است اهورامزدا آنرا بمن عطا فرموده است از مرحمت اهورامزدا
من شاه این کشورم. اریارمنه شاه میگوید اهورامزدا مرا یاری کند.

دومین لوحه بنام جد داریوش ارشام فرزند آریارمنه (۳) که آنهم از
طلا و بابعاد ۸×۱۳ سانتیمتر میباشد روی آن ۱۴ سطر خط میخی پارسی بدین مضمون
نقش گردیده است:

• ارشام شاه بزرگ شاه شاهان شاه پارس پسر آریارمن شاه هخامنش
ارشام شاه میگوید: اهورامزدا خدای بزرگ که بزرگترین خدایانست مرا پادشاه
کرد او بمن سرزمین پارس را عطا فرمود که مردم نیکو و اسبان خوب دارد از مرحمت
اهورامزدا این سرزمین دارا هستم اهورامزدا مرا و خانه مرا حفظ کند و این سرزمین
را که من دارا هستم نگاه دارد.

۱- لوحه فلز درموزه برلین و اندازه آن تقریباً ۸×۱۲ سانتیمتر میباشد

۲- صفحه ۱۱۶ کتاب کنت

۳- در کتیبه شخصی مارسل و بدال نیویورک نگاهداری میشود صفحه ۸۳ کتاب همکانه تألیف
سید محمد تقی مصطفوی مدیر کل باستان‌شناسی چاپ تهران سال ۱۳۳۲

ازین دولوحه که بگذریم کتیبه‌های میخی باسار کاد قدیمی‌ترین نوشته میخی
پارسی مکشوفه است تا این تاریخ.

خطوط میخی باسار ۱۴۵:

۱- چهارسطر برپیشانی جرزابوان شرقی کاخ بار به زبان پارسی ایلامی بابلی
(دوسطر فارسی، یک سطر ایلامی، یک سطر بابلی) بدین مضمون «من کورش شاه هخامنشی»
کاتب این کتیبه در اولین حرف کلمه فرس قدیم «شاه» اشتباه کرده و بجای
«𐎧𐎠𐎼𐎿» (خ) «𐎧𐎠𐎼𐎿» نوشته که معنی ندارد یعنی یک علامت «𐎧𐎠𐎼𐎿» را از قلم انداخته
است و اولین دفعه آقای شارپ مترجم کتاب بازار کاد تألیف مؤلف بزبان انگلیسی
درحین قالبگیری از روی آن کتیبه فهمید و معلوم میدارد حجازانی که جای حرف
رادر سنک درمی آورده و همینطور کاتب مثل اغلب از کارگران امروزی بیسواد بوده اند
۲- عین همین کتیبه باز برپیشانی جرز سنکی ایوان شرقی کاخ اختصاصی
تکرار گردیده است و اتفاقاً در این کتیبه نیز در آخرین حرف فرس قدیم باز اشتباهی
از دست کاتب رخ داده و علامتی را اشتباهی حجازی نموده است یعنی بعوض «𐎧𐎠𐎼𐎿»
(ی) «𐎧𐎠𐎼𐎿» (ث) حجازی گردیده است ضمن قالبگیری از این دو کتیبه دو اشتباه اصلاح
و بنحوی است که در شکل برابر ملاحظه میشود

۳- بر روی لباس مجسمه شاه که فعلاً شکسته و ضمن سنگهای کاخ اختصاصی
افتاده است (۱) کتیبه ای بنام کورش نقر گردیده قطعه ای از مجسمه که لباس
کورش را نشان میدهد ۱۸ حرف میخی ایلامی روی لباس بطرف جلو و پنج حرف
بابلی روی لباس بطرف عقب نقر شده، قطعه سنک دیگر که دوش پادشاه را نشان
میدهد چهار حرف میخی بابلی دارد

لوحة طلای ارشاه - (جدد از بوش کبیر) مضمون: ارس (ممنوع، روز شخصی مارسل دیدار)
۱۳ × ۸ سانتیمتر مکشوفه در همدان

𐎶 𐎠𐎺𐎠 𐎶𐎠𐎺𐎠 𐎶𐎠𐎺𐎠

چند حرف مبعی، ابلی روی حاشه لباس نقش کوروش در کاخ اخنعتاسی

۴- يك قطعه سنك شكسته بيلندی ۷۰ سانتیمتر وضخامت ۴۴ سانتیمتر جنوب ویرانه معروف بقبر کبوجیه پیداشد که روی آن حروفی در سه سطر دیده میشود دو تا فارسی و یکی ایلامی (فاصله خط تابالای سنك ۱۴ سانتیمتر) عرض هر سطر ۷ سانتیمتر میباشد. حرفی که خوانده میشود کورش است در حال اضافی یا مالکیت و بطوریکه در قسمت مربوط بویرانه سنگی (صفه ۹۴) توضیح داده شد ممکن است که کتیبه متعلق بکبوجیه بوده و مثلاً نوشته شده «پسر کورش» آنچه فعلاً از آن کتیبه باقیمانده همان بوده است.^۲

۵- بر طبق گفته پرفسور هرتسفلد: مقداری از شکسته های يك کتیبه سه زبان (فرس میخی آن شش سطر و ایلامی و بابلی آن چهار سطر) در بالای شکل شاه در درگاه قصر بوده که این کلمات آنرا دیده است «کورش شاه بزرگ پسر کامبوزیا شاه هخامنشی ... و میگوید ... وقتی ... ساخته ...» که اکنون موجود نیست ولی يك تکه از این کتیبه که حرف آخر يك گوشه آن موجود است بدست آمد.

۶- کتیبه ای نیز بنا بگفته فلاندن در بالای نقش انسان بالدار منقور بوده که چند سالی پس از آن یعنی بین سالهای ۱۸۴۱ تا ۱۸۸۴ که کیش و دیولافوا بازار گادرفته این سنك شکسته و کتیبه از بین رفته است آثار شکستگی در بالای نقش انسان بالدار دیده میشود علاوه بر اینها تمام جرزه های سنگی در ایوانهای جلو کاخها کتیبه هائی بنام کورش داشته که فعلاً دوتای آن سرپا و بقیه ضمن سنگهای جرزه که شکسته از بین رفته و چه بسا که گوشه و کنار جلگه در زیر خاک یا بروی قبرهای اسلامی متفرق باشد.

قطعات مختصری که فقط حروفی جزئی روی آنست اغلب ضمن کاوشها دیده میشود و هیچگاه يك کتیبه کامل و حتی يك حرف کامل از يك کتیبه تاکنون دیده نشده است

۱- شاید اینطور بوده (کودانوش خشیه نبه پونرا)

۲- املا، نام کورش در کتیبه جرزه

و در این کتیبه

و در این کتیبه

نمونه خط پهلوی در پاسارگاد دیده نشد فقط در تابستان گذشته بر بالای در ورودی قبر کوروش شبیهی از چند کلمه پهلوی دیده شد که چهار علامت آن را در موقع عصر و هنگام تابش آفتاب به رحمت میتوان دید

خط کوفی و نسخ :

۱- سر در سنگی مسجد اطراف آرامگاه کوروش متعلق به سلفر سلطان که این عبارت آن قابل خواندن است : « العمارۃ المسجد الجامع الملك العادل العالم المؤید ... والاسلام المسلمین ... وارث ملك سليمان سلفر سلطان سعد بن زنگی اتابك ناصر امیر المؤمنین خلد الله سلطانه ... عشرين ... »

۲- خطوط عربی اطراف محراب درون آرامگاه کوروش فقط يك حاشیه آن چهار آیه اول سوره فتح است خوانا میباشد و بقیه خوانا نیست و محو شده (صفحه ۹۷)

۳- قسمتی از يك کتیبه کوفی که در قسمت شمالی قبر ضمن خاکبردارها پیدا شد

و این کلمات روی آن نقر گردیده (شهربار جهان پهلوان زمان ...)

۴- تکه دیگری در مشرق آرامگاه بنام اتابك که در صفحه ۹۸ عبارات آن ذکر شد

۵- در حوالی ساختمان اسلامی سر کلودیوس ریچ در سال ۱۸۱۱ میلادی

کتیبه ای بتاریخ ۷۰۰ هجری دیده است که از طرف شخصی بنام خواجه بدرالدین ساخته شده ولی این سنك فعلا موجود نیست و يك قطعه سنك ببلندی ۴۵×۶۲ سانتیمتر پیدا شد که روی آن نوشته شده (السلطان المطاع ابو الفوارس) و باز در پیرامون همین ساختمان تکه دیگری که مربوط بهمین کتیبه بوده است دیده شد که این عبارت روی آن است (مالك هفت اقليم)

١٥٠٩ في الزلزاله معي من شواهدهم بعد ان يكونوا راى ايسر في معروف في هذا اليوم

مقایسه پاسارگاد با تخت جمشید

اگرچه هنوز کاوشها و خاکبرداریها در نقاط مختلف پاسارگاد آنطور که منظور نظر بنگاه علمی تخت جمشید میباشد بطور کامل انجام نگرفته و هنوز زود است همه جزئیات و نکات صنعتی این آثار شگرف مورد بحث نهائی قرار گیرد ولی مطالعه و دقت روی همین دو سه قصر که کاملاً از زیر خاک بیرون آمده و شکسته‌های آثار و نقوش هر چند که خیلی ناقص و تباها گردیده باز شیوه کار و صنعت و سلیقه ایرانیان ۲۵۰۰ سال پیش را که هنوز بطور کامل و عادی با سایر هنرمندان و حجازاران گیتی تماس نگرفته تعریف مینماید. بناهای پاسارگاد اگرچه مختصرتر از بناهای تخت جمشید است لیکن در انظار اهل بصیرت و تحقیق دارای معنویت و کیفیت شایان ملاحظه است که خود شاهد صادق بر ابتکار و هنرمندی ایرانیان در بدو تشکیل شاهنشاهی هخامنشی و پیش از ارتباط با صنایع سایر ملل میباشد. مختصر بودن آثار نیز نسبت به تخت جمشید که تنها قصور روی صفا ۱۳۵۰۰۰ متر مربع وسعت دارد و بناهای مفصل و مهمی نیز خارج از صفا دارد بر حسب اقتضای زمان و محدود بودن دانه فرمانفرمائی بوده، حقیقت هم همین است زیرا تخت جمشید هنگامی پی ریزی و طراحی گردید که دانه این امپراطوری معظم از هند تاجش و مصر و از دانون تا سیحون کشیده میشد و شایسته بود که مرکز این منطقه نفوذ که نمودار قدرت يك شاهنشاهی بزرگ و نیرومندی است بدان مفصلی و معظامی باشد که تخت جمشید بوده است.

نکته اساسی و مهم که نویسنده را بر آن داشت تا این دو آثار مقایسه نماید شباهت تام بسیاری از ریزه کاریها و رموز هنری و معماری هر دو آثار است نسبت

به‌مدیگر و ضمن این مقایسه آنچه را که بعداً در حجاریه‌های تخت جمشید تکرار شده هویدا و نمودار میشود.

مقایسه شاهکارهای هنری و معماری پاسارگاد با تخت جمشید که نیم قرن و کمتر پس از آن بوجود آمده پایه تبحر و هنرمندی و عزم راسخ و سلیقه متین ایرانیان باستان را معلوم میدارد تا آنجا که در چند مورد تفوق و برتری با پاسارگاد است و خود پاسارگاد قانع‌کننده بتصور آن اشخاص است که حق هنر و سلیقه ایرانی و ابتکار تخت جمشید را نادیده گرفته و از روی کمال بی انصافی قضاوت یک طرفه نموده‌اند، معدودی تصور نموده‌اند همه آن هنر نمائیها و نقش و نگارها و معماریه‌ها تقلید و اقتباس بوده است در حالیکه حقیقت غیر از اینست، بدایع هنری و معماری تخت جمشید که مورد اعجاب و تحسین است در بسیاری از موارد از پاسارگاد که سازنده آن خود ایرانیان بوده‌اند اقتباس گردیده است و اکنون وجه تشابه دو آثار را و سپس مزایائی که یکی بردیگری دارد، مورد بحث قرار میدهد:

نکات و رموزی که در هر دوی این آثار کاربندی شده و مشهود میگردد:

- ۱- در گاه قصور پذیرائی و بار و تالار مشاوری که محل اجتماع سران قوم و عشایر و دسته جات در جشنهای ملی و مذهبی بوده همه جا پهن و مرتفع و با سنگ ساخته شده ولی در گاه تالارهای اختصاصی کم عرض و کم ارتفاع میباشد.
- ۲- تالارهای بار دارای ستونهای بلند و ایوانهایی در جلو و گاهی هر دو طرف بملاوه اطاقهایی در رؤس اضلاع جهت مستحفظین و مأمورین تشریفات و سایر مراسم.

۳- دور تادور ایوانها و گاهی در تالارها نشیمنهایی سنگی برای نشستن از سنگ

صیقلی شده ساخته بودند که اکنون هم قسمتهایی از آنها در هر دو محل موجود و جلب نظر را مینماید.

۴- ساختن بنا روی صغه بلند و در دامنه کوه (صغه تخت سلیمان - صغه تخت جمشید) البته این وجه تشابه فقط در قسمت صغه تخت سلیمان که شاید اواخر سلطنت کورش یا بعد از کورش دست بکار ساختمان گردیده اند موجود است و الا سایر بناهای پاسارگاد سبک منحصر بفردی دارد و در دشت ساخته شده.

۵- گرداندن يك حاشیه سنگی دور تادور اطاق و ایوانها از سنگهای صیقلی شده ظریف همانطور که در حال حاضر يك ردیف کاشی سیمانی اطراف اطاق میگردانند.

۶- بکار بردن مواد قرمز رنگ بجای چسب در محل اتصال سنگها و جای وصالی آنها.

۷- صیقل دادن سنگها تا حدی که مثل آینه شفاف و صاف و اشیاء در آن منعکس شود.

۸- بکار بردن چوبهای قطور برای پوشش سقف تالارها و ایوانها.

۹- بکار بردن آجرهای بزرگ در ضریبها و جاهایی که خشت تاب مقاومت نداشته و ملاط قیر بین آجرها با این فرق که آجرهای پاسارگاد ظریفتر میباشد.

۱۰- بستهای آهنی که جهت استحکام بنا دو سنگ را بیکدیگر متصل ساخته در هر دو آثار زیاد بکار رفته منتها در پاسارگاد در هر جا برای ربودن آنها گوشه های سنگها را شکسته و آنها را در آورده اند. در سنگهای آرامگاه کورش و سنگ کاری دیوار صغه تخت سلیمان همه جا آثار شکستگی و ربوده شدن بستهای آهنی مشهود است.

۱۱- وصالی نقوش و سنگهایی که معیوب بوده بایک تکه از سنگ دیگر و مخصوصاً در پاسارگاد در کاخ اختصاصی بسیاری از این وصالیها دیده میشود و چه بسا تکه های وصالی شده در حدود يك ياد و سانتیمتر مربع میباشد.

۱۲- ساختمان دیوارهای قطورخشتی اطراف قصور و تالارها.

۱۳- سفیدکاری اطاقها و نقاشی بدنه اطاق و سقف بانقش و نگار و رنگهای متنوع

۱۴- نصب سرستونهای از مجسمه حیوانات بر روی ستون و نقش اشکال مذهبی یا نقش شاه بر درگاههای ورودی تالارها.

۱۵- درزگیری دقیق و قابل تحسین بین سنگهای بکاررفته تا بعدی، که اغلب تمیز قطعات از یکدیگر هم شکل و مستلزم دقت بسیاری میباشد و بهمان نحو که نمای خارجی سنگها را صیقلی میکردند محل اتصال سنگها را نیز پاک تراش و صیقلی نموده آنگاه دو سنگ را بر روی هم میگذاشته اند. و رعایت همین نکته، آثار پاسارگاد و تخت جمشید را مستحکم نگاهداشته و با وجود همه عوامل مخربه طبیعی و عمدی نتوانسته است درارکان آنها فتوری حاصل نماید.

۱۶- وجود سنگهای عظیم الجثه این دو آثار که در پاسارگاد طول و قطر بسیاری از آنها تا $۷ \times ۱/۶$ متر میرسد و در تخت جمشید نیز $۷/۸۰ \times ۱/۶$ متر دیده شده است و هنوز سرپا میباشد. (سنگ یکپارچه چرخزایوان محل فعلی موزه تخت جمشید)

۱۷- نقر کتیبه های میخی بسته زبان برپیشانی جرزه های سنگی و بر روی لباس شاه. منتها در پاسارگاد چون سازنده قصور تنها کورش بوده است همه کتیبه ها یعنی آنچه تا کنون مکشوف گردیده بنام خود او میباشد ولی در تخت جمشید علاوه بر داریوش کبیر بنام خشایارشا و اردشیر دوم نیز میباشد.

۱۸- نوع زیرستونهای کاخ پاسارگاد از دو مکعب کوچک و بزرگ که بر روی هم قرار گرفته تشکیل یافته و همین شکل در تشکیلات ستون تالار مرکزی آبادانا و تچر (تالار بار و اختصاصی داریوش) که قدیمترین و نخستین بنای تخت جمشید است تقلید گردیده ولی سایر زیرستونهای مداخل و تالار صد ستون سنگی که بعد از

آبادان ساخته شده شیوه کار تغییر میکند و دارای اشکال و نقوش متنوع و مختلفی میباشد.

۱۹- گلهای ۱۲ برگ که در همه جا زینت افزای نقوش تخت جمشید گردیده در

پاسارگاد نیز دیده شده. قطعه سنگ گلداز مکشوفه روی صغه تخت سلیمان متعلق بحاشیه يك مجلس حجاری بوده که بروی آن شکل سه گل ۱۲ برگی حجاری گردیده فرق این گل با گلهای ۱۲ برگ تخت جمشید اینست که برگهای گل پاسارگاد بجای يك خط دو خط متوازی دارد و از این حیث برگهای تخت جمشید مزیت دارد.

۲۰- نقر کتیبه بر بالای درگاههای ورودی - نوشتن کتیبه بروی سنگهای جرز ایوانها از پاسارگاد شروع و معمول گردیده زیرا بطوریکه مذکور داشت بر پيشانی جرزه‌های قصور کتیبه‌هایی از کورش کبیر بوده که دوتای آنها فعلا باقی مانده منتها ساده و محقر است ولی کتیبه‌های درگاهها و جرزه‌های تخت جمشید مفصل تر و در بعضی از آنها به ممالك جزء امپراطوری و کارهای دیگری که کرده‌اند اشاره شده است.

از يك تکه کتیبه میخی که در کاخ اختصاصی بدست آمد معلوم میدارد که بر درگاهها که نقش شاه حجاری شده بالای سرش همانطور که در کاخ تچر تخت جمشید دیده میشود کتیبه‌ای بنام شاه داشته است.

۲۱- درهای بازار گاد مانند درهای ورودی کاخهای تچر و هدیش يك لنگه‌ای و جای پاشنه در و جای گردیدن در در سنگ جا زده شده این علامت هم بر درگاه سنگی کاخ اختصاصی و هم بر درگاه سنگی کاخ بار کوروش همانطور که بر درگاههای تچر و هدیش است دیده میشود.

صفات ممتازه و منحصر بفرد آثار پاسارگاد

بطوریکه گفته شد چون پاسارگاد يك نمونه هنر و معماری و شاهکار ادوار اولیه هخامنشیها میباشد که قبل از اختلاط و آمیزش با سایر کشور قدیمه طراحی گردیده علاوه بر موارد مشروحه بالا که در تخت جمشید تکرار گردیده يك نکات و جهات منحصر بفردی دارد که حتی شبیه آنرا در آثار مادها که همسایه و متحد و هم نژاد بوده اند و با ایلام نمیتوان دید و این موضوع خود استقلال فکری و هنری خالص ایران هخامنشی را تأیید مینماید و همانطور که در پیش گفته شد نهایت درجه بی اطلاعی و بی انصافی است چنانچه اشخاصی بخواهند نفوذ هنر یونانی را در کار پاسارگاد دخالت دهند و حق هنر ایرانی را ضایع سازند. در اینجا چند قسمت از خصوصیات آثار پاسارگاد تشریح میگردد:

۱- سنك فرش عالی و بی نظیری است که در تالارها و ایوانهای تمام قصور بکار رفته و معلوم نیست دیگر شاهان هخامنشی از چه لحاظ در تخت جمشید با دسترسی بسنك مناسب و کافی در جوار قصور، فقط کف درگاهها را سنك فرش نموده و برای کف اتاقها بیک نوع اسفالت قرمز رنگ قناعت کرده اند باتوجه باینکه فرش کف اتاقها اگر هم از عالی و فروش قیمتی دیگر بود سنگ فرش خود بر شکوه تالار میافزوده است.

تالارهای پاسارگاد همانطور که گفته شد از دو ردیف سنك فرش که هر ردیف در حدود ۴۰ سانتیمتر ضخامت داشته کف بندی گردیده است. ردیف زیرین از سنگهای عادی کوههای مجاور و ردیف بالا از نوع همان سنگهای سفید مرمر نما میباشد. برای سنك فرشها الزامی نداشته اند که قطعات منظم بکار برند بلکه غیر منظم و اغلب از سنگهای بزرگ استفاده نموده اند و اتفاقاً این نوع سنك فرش بادوام تر است.

محو دیوار و راهری محصوره در سنگستان ویرانه

عناصر استواری موش در گورهای قاجار و قویش

۲- کالهای پاسارگاد برخلاف سایر کالهای مشابه قبل و بعد آن که اغلب بر روی بلندیا و صفاها و تپها ساخته شده بسبب قرار گرفتن بر روی سطح زمین مزیت خاصی را دارا بوده و با آنکه هم تراز زمین قرار گرفته بواسطه زیر سازی محکم واستواری که دارد باوجود فشار جرز وستونها سنگین وسقف بلند مرور دهور هیچگونه تزلزلی دربنیان آن وارد نساخته و آنچه ازسنگ فرش که باقی مانده بدون کمترین نشستی بادرز گیری دقیق اولیه باقی بلکه هنوز درزهای آن نامرئی است سازندگان قصورتخت جمشید وشوش ویا هگمتان که سابقه آن از پاسارگاد بیشتر بوده به پیروی از شیوه ساختمان کلدانیا که قصور را بر فراز صفا های بلند از ترس طغیان آب دجله وفرات میساخته اند بروی بلندی ساخته و حتی در شوش که وسط جلگه قرار دارد کاخ آپادانای داریوش بر توده ای از شن که چند متر ارتفاع دارد استوار بوده است .

خواص این پیش بینی و محکم کاری را در شفته ریزی و کف بندی ، نویسنده در زمستان سال ۱۳۳۴ که آب ازهر سوی این جلگه زهش می نمود کاملاً دیدم و براستی اگر از روی اساس و پایه محکمی ساخته نشده بود هر سالی که بارندگی زیاد میشد کالها در معرض نشست وانهدام قرار میگرفته و از همین لحاظ است که بیش از ۲۵۰۰ زمستان را پشت سر گذارده و کمترین فتوری در اساس آن وارد نگردیده و اگر دست غدار و تظاول بشری آنرا خراب نمی نمود هیچگاه عوامل مخربه طبیعی قادر نبودند بدان گزند و برسانند .

۳- ستونها پاسارگاد صاف و بدون شیار است فقط در کاخ اختصاصی کوروش که کمی بعدتر از کاخ بار ساخته شده شال ستون دارای شیارهای افقی میباشد و همین شیار ها نمونه گردیده تاستون های تخت جمشید را باشیارهای قائمی، زیبا تر و صنعتی تر

جلوه دهند. ضمناً توضیح میدهد که ستونهای صاف و صیقلی شده پاسارگاد از سنك سفید در حال آبادانی جلوه خاص و روشنی داشته است که کمتر از ستونهای شیار دار تخت جمشید نمایان باشد و با شیوه ساده ای که ضمن حجاریهای پاسارگاد معمول گردیده بیشتر تناسب دارد.

۴- با اینکه کوههای مجاور پاسارگاد دارای سنگهای خاکستری و سیاه رنگ مانند سنگهای بکار رفته در تخت می باشد و تهیه و حمل آن بمراتب سهل تر از تهیه سنك سفید از راههای بسیار دور بوده است معیناً تمام قصور و ابله و آب نماهای پاسارگاد با سنگهای سفید هر مر نما ساخته شده و مقدار کمی از سنك سیاه آنهم از لحاظ زینت ضمن آنها بکار رفته است و علت این ابتکار را دیدن سنگهای سیاه در گاه شمالی کاخ بار که ریز ریز و ورق ورق و ضایع گردیده است کاملاً بیاب میسازد و يك علت فنی و معماری دیگری داشته و آن اینست که سنگهای سفید آهکی در مجاورت رطوبت و در ساخته مانده ای که هم تر از سطح زمین است باد و ام تر و مقاوم تر از سایر انواع سنگها میباشد. بطوریکه می بینیم آنچه از سنگهای سیاه که بکار رفته پوسیده و ورق ورق شده ولی سنگهای سفید بهمان جلا و استحکام اولیه باقی مانده است.

۵- قبر شاهان در پاسارگاد تقریباً در مجاور کاخ و باغ سلطنتی و شاید در داخل باغ احداث گردیده ولی قبور شاهان هخامنشی (سازندگان تخت جمشید) خارج و بلکه دور از مقر سلطنتی (نقش رستم) است فقط سه شاه آخری آرامگاه خود را در جوار کاخ سلطنتی ساخته اند (اردشیر دوم - اردشیر سوم - داریوش سوم)

و بعلاوه تشکیلات داخل و نمای خارج آرامگاه بکلی با آرامگاه کوروش کبیر با فرضاً کبوجه فرق دارد. آرامگاه کوروش کبیر ساده و بدون هیچ نقش و حجاری است ولی آرامگاه داریوش و شاهان بعدی دارای نقوش عالی و تزیینات و احیاناً کتیبه هائی میباشد

از طرفی آرامگاه کورش بهیچوجه با قبوری که از مادیها باقی مانده شباهت ندارد و این خود يك دليل بارز بر استقلال هنری و فکری هخامنشیها میباشد.

ایوان کاخ بار کورش دارای ستونهائی بس ظریف و باریک و کوتاه و سقف ایوانها در حدود ثلث ارتفاع سقف تالار مرکزی بوده در حالیکه ایوان کاخ آپادانای تخت جمشید هم تراز تالار مرکزی و ستونهای آن نیز بهمان ابعاد ستونهای کاخ میباشد. تالار پاسارگاد بطور قطع نور را از بالا و خارج از پوشش سقف ایوانها میگرفته و البته بطرف ایوانها درپائین نیز دریچه هائی داشته است که اینک تالار مرکزی آپادانا و صدستون تخت جمشید از همان دریچه هائی که بطرف ایوانها باز میشده نور و هوا میگرفته اند. در تخت جمشید فقط ارتفاع تالار حرمسرا (موزه فعلی) از اطاقهای باریک مجاور آن بلندتر بوده و قسمتی از روشنائی و هوا را از بالا میگیرد.

۷- نقوش آ و انسان بالدار و سایر نقوش که در دو کاخ بار پاسارگاد حجاری گردیده از نقوش منحصر بفرد هخامنشی است که در پاسارگاد دیده شده و در سایر آثار هخامنشیها دیده نمیشود. ولی شبیه های آن در آثار کلدانی و سایرین دیده شده است که در جای خود مورد بحث قرار گرفت.

پرفسور هرتسفلد (۱) از دانشمندان و خاورشناسان بنام قرن اخیر و استاد مسلم باستان شناسی بوده که تحقیقات و معتقدات او مورد استناد و حجت سایر باستان شناسان و محققین میباشد. این دانشمند فقید بخش مهم زندگانش را صرف گردش و دیدار آثار تاریخی مشرق زمین و بخصوص ایران نموده. کاوشهای تخت جمشید در سالهای نخستین از ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۳ تحت نظر او انجام گرفته و نویسنده لازم دانست قسمتی از نوشته این استاد عالی مقام را در باره پاسارگاد که از روی کتاب او «تاریخ باستان شناسی ایران» ۲۰

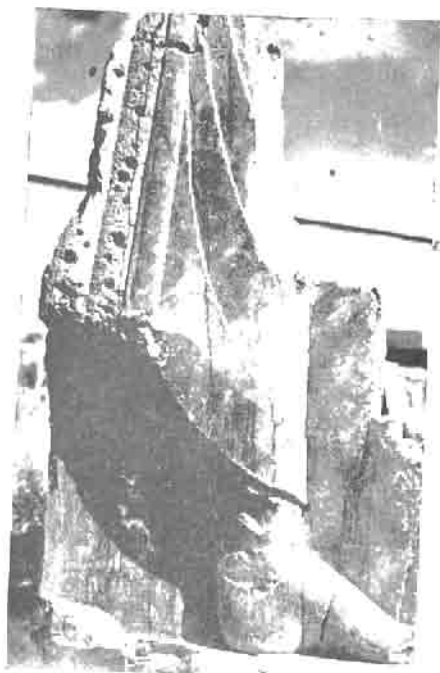
ترجمه شده ذیلا نقل نماید :

• کورش بین سالهای ۵۵۹ و ۵۵۰ قبل از میلاد بازار گاد را احداث نمود۔
تطبیق آب با ویرانه های مشهد مرغاب در نتیجه کتیبه که در سال ۱۹۲۸ میلادی
کشف گردید تأیید شد و ثابت گشت که ممکن نیست بازار گاد متعلق به برادر دشتیر
دوم یعنی قهرمان کتاب اناباسیس تألیف گرنفون باشد منحصراً مربوط به کورش بزرگ
شهریار هخامنشی است .

بازار گاد در ۷۵ کیلومتری شمال تخت جمشید قرار گرفته ارتفاع آن از سطح
دریا مانند اکباتان بالغ بر ۵۵۰۰ پااست کاخها و عمارات مختلف آن بطور پراکنده
در دشت وسیعی قرار گرفته که از اطراف بکوهستانها منتهی میگردد صفا که از سنگهای
زیبا برپا گشته و تخت سلیمان خوانده میشود در بلندترین نقاط تپه طبیعی در شمال
این دشت قرار گرفته و در روی همین صفا بوده که کاخ مجللی در زمان قدیم جلب
توجه مینموده است - تپه مزبور مشرف و مسلط بر زمین وسیعی است که محل ساختمان
قسمت مهم کاخها بوده است.

امداد مشترك بعضی خطوط كوچك كه نشانه دیوار و جاده است و همچنین آثار
موجود مجاری آب میرساند که این محل وسیع را باغ هجری شبیه باغهای که سارگن
شرح داده و یا شبیه به حدائق معاقه که بخت النصر در بابل بشیوه مادیها احداث نموده
بود احاطه میکرد است.

دروازه باغ را عمارت باشکوه معظمی تشکیل میداده و قسمتهای مختلف آن
یعنی بیرونی و اندرونی و غیره را تقریباً میتوان تعیین نمود ، ساختمانهای دیگر عبارت
است از : مقبره کورش که قبر مادرسلیمان خوانده میشود - برجی که مقبره بوده
معلوم نیست بکدام شخص تعلق داشته و بنام زندان سلیمان مشهور است - تقریباً

سنگی بزرگ، کاش و دیوارهای سنگی در کنار کوه در نزدیکی

یك میل دورتر از این محل معبدی دیده میشود. گرچه هرودوت متذکر شده **ك**، ایرانیان اصولاً معبد نداشته‌اند مع‌هذا هم در بازار گاد و هم در تخت جمشید معبد وجود دارد.

چنین مکانی را نمیتوان شهر نام گذارد زیرا بیشتر به مقر و منز لگاه چادر نشینان شباهت دارد و گویا همینطور هم بوده است. محل دیگری شبیه بازار گاد ولیکن جدیدتر در بین‌النهرین بود که بزبان عربی حضرا خوانده شده و متعلق بقرن اول پیش از میلاد میباشد. باید جلگه بازار گاد یعنی دشت مرغاب را در زمان کورش پراز چادر تصور کنیم که در آن زمان هنوز قسمت زیادی از اوقات روزانه را زیر آن میگذرانیده اند.

تخت جمشید :

کاخهای بازار گاد مدت زیادی دایر و پایدار نماند بلکه بفاصله چهل سال کاخهای باشکوه تخت جمشید احداث و قائم مقام کاخهای بازار گاد گردید، بنابر آنچه از کتیبه‌ها برمیآید کاخهای تخت جمشید ظاهراً در حدود ۵۱۸ تا ۴۶۰ پیش از میلاد بنا شده و رویه مرفئه شیوه ساختمان آن کاملاً طرز مخصوصی است بدین معنی که باروی بسیار محکمی ترتیب داده، درون آن کاخهای متعدد بنا نموده اند؛ دیوار اطراف صغه که همان باروی کاخها باشد در حدود ۱۶ متر ارتفاع دارد، برای احداث آن هم کوه را بریده و هم سنگهای عظیم الجثه را استوار نموده اند و صغه مزبور باین ترتیب در مقابل حمالات و اسلحه‌های آن زمان صیانت، میشده است صغه از جانب مشرق متصل بکوه رحمت و از سه طرف دیگر باز و آزاد است بر فراز باروی سنگی دیوار خشتی کلفتی به بلندی تقریباً ۱۳ متر دورادور صغه قرار داشته و حتی تا ۸۰ متری بالای کوه نیز میرفته است در زمین مسطح پائین تپه شهری وجود داشته که گویا منحصراً هشت ممل بر ساختمانهای سلطنتی بوده از روی پازه قرائن موجود بنا بر نوشته‌های کلتارخ این قسمت نیز بوسیله دیوار و پشته و خندق از سایر نواحی جدا میشده است.

بازار گاد و تخت جمشید از لحاظ شیوه و طرز معماری با هم فرق دارد علت اینست که همان مدت کوتاهی که بین ساختمان این دو کاخ فاصل بوده شرائط و مقتضیات اساسی احداث این دو بنا کاملاً تغییر کرده است - هنگامیکه کورش بازار گاد را بنا نهاد ساتراپ یکی از استانهای آسیائی و مقتدر دوات ماد بود ولی زمانیکه داریوش تخت جمشید را میساخت بر دنیای معلوم آن زمان بطور مطلق و با کمال اقتدار سلطنت میکرد .

شیوه معماری بازار گاد کاملاً ایرانی است ولی در تخت جمشید شیوه معماریهای ملل مختلف بکار رفته و صرف نظر از جهات اصلی و اساسی بنا در سایر قسمتها بخصوص در تزیینات و ریزه کاریها از صنایع چندین ملت استفاده شده است و جود کتیبههای متعدد آرامی در آنها یکی از بهترین دلائل و شواهد این موضوع بشمار میرود . هر يك از کاخهای تخت جمشید منفرداً واحد کاملی بوده اند - در بازار گاد ابنیه متعدد هر يك مجزا و دور از یکدیگر مثل اینکه دربار کی واقع باشد قرار داشته و عبارت از بنای يك اشکوبه با چهار دیوار بوده که پنجره هایی از آن به بیرون باز می شده است - در تمام کشور های خاور میانه قسمت اصلی خانه را حیاط تشکیل میداده است - ممکن بود يك ساختمان فقط عبارت از چهار دیوار بوده شامل يك حیاط حتی بدون اطاق هم باشد - نمونه های مختلف ساختمانی از چنین بنائی میتوان ابداع و ابتکار نمود .

هر يك از خانه ها یادستگاههای ساختمان تخت جمشید اساساً از ایوانی تشکیل میشود که بین دو اطاق مسدود قرار گرفته و تالار بزرگی در پشت آن واقع شده باشد اطاقهای کوچکی که در اطراف تالار دیده میشود فرعی و منوط به موقعیت و محل بنا و احتیاجات مورد ساختمان بوده است .

همچنین نمونه - ساختمان در دخمه های چندی که در سنک کوه احداث شده

دیده میشود - این دخمه‌ها را باید از لحاظ سبك و شیوه بطرز مادی دانست نمونه عهد ماد دخمه معروف بدکان داوود واقع در سرپل ذهاب گرمانشاهان است - دخمه‌های شاهی واقع در نقش رستم نیز اصولاً بهمان شیوه و سبك دخمه‌های مادی است و از مقایسه آنها با دخمه‌های مادی میتوان دریافت که بزرگتر و دارای تزیینات و ریزه کاریهای بیشتری بوده لکن کمتر در آنها کار شده است - ایوان جلو دخمه عمق زیادی نداشته و از حیث طرح و نقشه شبیه بیکدیگر است و در نتیجه با کار نسبتاً کمی نوایش بیشتری پیدا کرده و این امر خود دلیل بر کمی قدمت آنست - داریوش و جاشینان وی در ساختن دخمه‌ها از سبك و شیوه مادی پیروی کردند و دخمه‌های مادی نیز خود در اساس دنباله دخمه‌های آناتولی و یا آسیای صغیر بوده است چنانچه آثار موجود در پافلاگون جدیدترین نمونه‌های دخمه‌های اخیر الذکر بشمار میرود.

آرامگاه کورش مشتمل بر خانه بوده اطاق مقبره خود پشتهائی طرز تفکر راجع بخانه و مسکن اولیه را بخوبی مینمایاند و از چهار دیوار سنگی مسدود و يك سقف شیروانی مانند ترکیب یافته است و بر عكس دخمه‌های سابق الذکر سبك آن كاملاً شرقی نبوده اگر بگوئیم نظیر آن در بعضی نقاط اروپا دیده شده جای شگفت نخواهد بود دوم مقبره دیگر با سنگهای مكعب مستطیل بزرگ ساخته شده یکی در بازار گاددیگری در نقش رستم است اولی زندان سلیمان دومی كعبه زردشت نام دارد این مقبره ها شامل اطاقی است كه بصورت برج چهار گوش ساخته اند و از روی پاره ملاحظات میتوان اظهار نظر نمود كه نمونه خانه مسكونی آن زمان را برای ساختمان مقبره انتخاب و اقتباس کرده اند.

ذكر این نکته بيمورد نیست كه گفته شود این دخمه های ایرانی دو مسئله و مطلب تاریخی را پیش میآورد : ۱- این دخمه ها متعلق و مربوط به چه شخصی بوده

۲- چطور است که از آن زمان دخمه و مقبره باقی مانده در حالیکه ایرانیان مرد گمان خود را دفن نمی کرده اند بلکه اجساد را در معرض هوا قرار میداده اند - مسئله دوم مربوط بموضوع بزرگتر یعنی مذهب قدیم ایران میشود.

انتساب هفت دخمه شاهی به هفت نفر از اسلاف ویشتاب امری ساده است - چهار پادشاه اولی در نقش رستم و سه پادشاه بعدی در تخت جمشید مدفون شده اند - آرامگاه واقع در پاسارگاد یقین است که متعلق بکورش بوده بنابراین قبر کبوجیه نیز باید بین آنها وجود داشته باشد - برخلاف نظریات دیگران اینجانب (یعنی پرفسور هر تسفلد) عقیده مندم که بنا بر کتیبه بیستون این شهریار بدبخت در اکباتان یا حوالی آن خودکشی کرده است - کومانیای غاصب مجوس بجای او بر تخت نشست و محققا برای جسد کبوجیه مقبره باشکوهی ساخت - و چون نزدیک تخت جمشید دخمه شاهانه است معروف به تخت گاوهر که هیچوقت با تمام نرسیده و کاملا پلکانهای دخمه کورش در آن پیروی شده اینجانب حدس میزنم که این دخمه نا تمام متعلق به کبوجیه بوده باشد در صورت صحت این فرض آرامگاه تمام شاهان هخامنشی بر ما معلوم خواهد بود.

نکات برجسته عقیده پرفسور هر تسفلد در چند قسمت زیر

خلاصه میگردد :

- ۱- بازار گاد توسط کورش بزرگ بین سالهای ۵۵۰ و ۵۵۹ قبل از میلاد ساخته شده
- ۲- چیزی در بازار گاد نیست که متعلق بزمان کورش نباشد
- ۳- باصفه تخت جمشید در چند مورد فرق داشته بنظر کلی تخت جمشید شباهت بقصور آشور و بابل دارد باین معنی که عمارتش نزدیک بهمندبگر بروی يك صفا بلند و از هر طرف محصور ساخته شده در صورتیکه در پاسارگاد عمارات و قصور بفاصله

چند صدمتر از یکدیگر واقع گردیده و توسط خیابانهای احداث شده در يك باغ وسیع بهم دیگر مربوط میشده این طرح حقیقی ایرانی بوده که هیچکدام از قصور محصور نبوده و فقط بتوسط يك دژ محکم بر کوههای مجاور محافظت میشده است. لازم بود ایرانیانیکه بیلاق و قشلاق میکردند بتدریج بخانه نشینی مبادرت کنند بهمین لحاظ خلفاء عرب که آنها نیز مهاجرت میکردند قصور حـ- یرت انگیز «سمارا» (۱) را در جلگه و فضای چند میل مربع ساختند زیرا بوسعت و باز بودن فضا عادت کرده بودند و یکی از آن قصور که يك عمارت هشت گوشه ای بقطر يك میل بود تمام نشد زیرا المعتمصم (۲) آنرا تنك شمرد.

۴- در پاسارگاد هیچ اثری از نفوذ هنر مصری نیست سنگهای سر درها هر دو سر بطرف بالا و برآمدگی دارد و مانند بعضی از آثار در پیسیدیا (۲) میباشد.

۵- حجاران پاسارگاد تصور میرود از مادیها بوده زیرا در کتیبه های میخی فرس قدیم کلمه (کرنواکا) که برای سنک تراش بکار رفته يك کلمه مادی است.

۶- علامات گوناگون سنک تراشها روی سنگها بسبك یونانی نبوده بلکه مورونی و باقیمتتهائی از خطوط میخی بوده.

۷- بسترهای بکار رفته جهت بهم پیوستن سنگها همه از آهن بوده که در قرن پانزدهم قبل از میلاد از طلا گرانها تر ولی در قرن ششم یعنی زمان ساختمان پاسارگاد فراوان و معمول تر بوده است.

۸- نقش بالدار با لباس ایلامی و تاج غریب مصری کاملاً اشتباه است اگر آنرا نقش کوروش بدانیم (مقصود نقش در گاه سنگی یکی از کاخهاست که در صفحه ۷۳ مورد بحث قرار گرفته است).

و اینک نوشته يك باستان‌شناس دیگر دكتر كبرشمن رئیس هیئت علی حفاری فرانسی در شوش (۱)

«سفرهای جنگی در مشرق و مغرب قسمت بیشتر دوره سلطنت کوروش را اشغال کرد و فرصتی اندك برای فعالیتهای دیگر مخصوصاً شهرسازی گذاشت. کوروش هنگامی که هنوز فقط حکمران انشان بوده شوش را پایتخت خود قرار داد و سپس هگمتانه (همدان) و بابل را پایتختی برگزید. وی در هریک از این شهرها در ازمینه مختلف زندگی کرده است مع هذا برای اخلاف خود مقر سلطنتی پاسارگاد را به ارث گذاشت و طبق روایت آنرا در محل غلبه قطعی بر استیا گس بنا کرد. دانشمندان چنین اندیشیده‌اند که نام شهر مزبور تصحیفی است از پارسه کد بمعنی «اردو گاه پارسیان» و اگر این تصحیح درست باشد مفهوم آن تصویری قابل اطمینان از شهر مزبور است. این شهر در حقیقت «اردو گاهی» وسیع بود که بادیواری حایل محصور شده بود و در خلال دیوار مذکور و وسط فردوسها و باغها، قصرها و معابد بنا کرده بودند. در جناحین مدخل فردوس دو گاونر بالدار نصب شده بود. در دروازه تالار شمالی هنوز هم يك عدد از يك زوج جنیان چهار گانه بالدار دیده میشود.

در کتیبه‌ای به سه زبان پارسی باستان بابلی و عیلامی چنین خوانده میشود: «من کوروش هستم، پادشاه هخامنشی» و میبایست تاریخ آن مربوط بزمانی باشد که وی هنوز تابع بوده است. تالار باربانقش روحانیانی که حیواناتی برای قربانی می‌آورند، مزین است و جنیان را با سرها و پنجه‌های عقاب نشان میدهد. بالای ستونها رگه‌هایی به شکل اسب، گاونر، شیر و شیرهای شاخدار بکار رفته است ستونهای مربع قصر دیگر حامل کتیبه دیگریست به سه زبان که در آن کوروش خود را «شاه بزرگ» مینامد و این ساختمان محققاً میبایست پس از غلبه بر ماد بنا شده باشد. جای دیگر ستونهای

(۱) نقل از صفحه ۱۲۴ کتاب ایران از آغاز تا اسلام ترجمه دكتر محمد معین استاد دانشگاه تهران

چوبی نصب شده بود که بطور جلی برنگهای آبی سبز قرمز و زرد ملون بود. در کتیبه درها تصویر پادشاه دیده میشود در حالیکه عصای سلطنتی در دست دارد، چشمان و قسمتی از لباس او با زهر صاع است. آتشکده‌ای بشکل کاملاً مکعب که با سنگهای تراشیده نیکو بنا شده شبیه به منصوبه‌ایست که در جبهه آرامگاه داریوش در نقش رستم دیده میشود. در فاصله‌ای دورتر دو آتشگاه پله‌دار مشاهده میشود که در اطراف آنها تشریفات مذهبی را در هوای آزاد انجام میدادند.

پاسارگاد جلوه و سیمبی است از هنری ایرانی که نخستین گامهای آن هنوز بر ما مجهول است. هنرمزبور، با وجود ترکیب آن از گاوهای نر بالدار آشوری، مجسمه‌های (طرفین تالار) ختی (هیتی) رنگارنگی بسبک بابلی و علایم مختصه مصری اصولاً تصویری است از فرهنگ ملی که در آن زمان بدرجه‌ای مرقی رسیده بود. هرچه از خارج آمده، دوباره گداخته، مبدل، بهم پیوسته و متعادل گردیده، و تشکیل هنری جدید داده‌است که سبجه معماری آن مقام اول را داراست. هنرمذکور که نسبت به اثر رنگها در سایه و روشنائی حساس بوده به تناوب سنگهای سپید و سیاه را بکار برده است. این هنردر نشان دادن نیم رخ انسانی با ایجاد چین‌ها در لباس ترقی قابل توجهی کرده بود. همه تفصیلات خواه ابتکاری باشد و خواه از خارج به عاریت گرفته باشند. به صبغه ایرانی در آمده‌است و در نظر بسیاری از دانشمندان هنر پاسارگاد بسیار مهم‌تر از هنر تخت جمشید است.

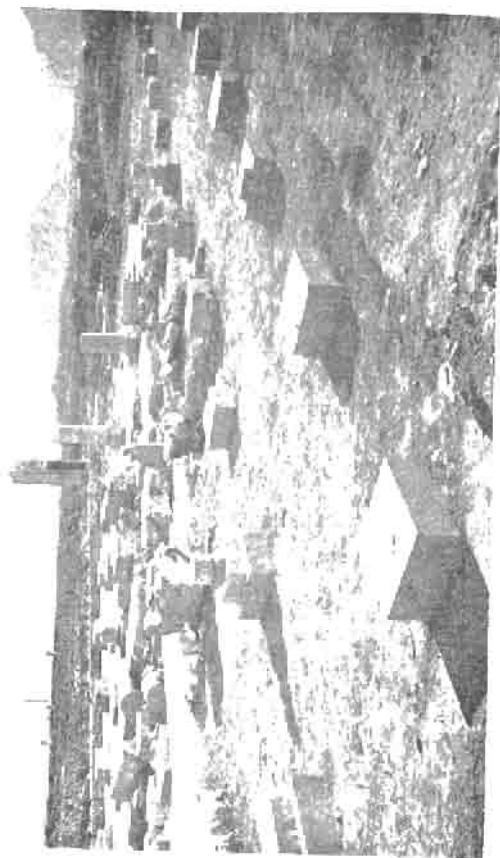
گفته اند و حدس زده شده و میشود بیان کرد و امیدوار است مطالعات و تحقیقات بعدی و کاوشهای آینده نقاط ابهام را روشن تر سازد.

بلندی نقش ۲/۹۰ متر ولی ارتفاع سنک جز ۳/۵ متر میباشد و عرض و قطر سنک به ترتیب ۱/۵۸ متر و یک متر است ولی بطوریکه فلاندن دانشمند و سیاح مشهور فرانسوی در سال ۱۸۴۱ میلادی و سایر خاورشناسان تا ۱۸۸۵ میلادی آنرا دیده اند و در کتابهای خود متذکر شده اند چهار سطر خط میخی بالای سر نقش بوده است نظیر خطوطی که اینک در بالای جزرهای سنگی کاخ بار و کاخ اختصاصی نقر گردیده و قبلاً شرح هر دوی آنها گفته شد ولی در اواخر قرن ۱۹ میلادی یعنی حدود سال ۱۸۸۵ شکسته و مفقود گردیده و جای شکستگی آن نیز هویدا است ولی حتی تکه ای از آن نیز ضمن خاکبرداری تابستان سال ۱۹۳۰ بنگاه علمی تخت جمشید بدست نیامد و معلوم است که بسر نوشت سایر سنگهای کاخ دوجار گردیده است چه بسا که ضمن حفاریهای بعدی در جاهای دیگر بدست آید.

از خاورشناسان نخستین بار جمس موریه (۱) نویسنده کتاب حاجی بابای اصفهانی که بین سالهای ۱۸۰۳ تا ۱۸۱۲ این نقش را دیده در کتاب خود از آن نام میبرد و سرربرت کرپرتر (۲) میباشد که از روی آن نقاشی نموده است سپس فلاندن (۳) ضمن سیاحت در مشهد مرغاب آنرا در کتاب خود رسم کرده ده سال بعد فارستر (۴) و کیاش (۵) دانشمند مورخ زردشتی حدود ۱۸۶۵ و در سال ۱۸۸۵ دیولافوا (۶) از آن بحث کرده و معتقد است که این نقش تنها نمونه بسیار نفیس حجاری قدیم است.

۲- در گاههای ورودی از سایر قصور پاسارگاد عریض تر است که فقط نظیر آنها را در کاخ آپادانای تخت جمشید میتوان دید این درگاه از سنک سیاه صیقلی شده

معماری ایرانی در روستای باستانی "کهنه کوه"

کوروش کبیر هنگام فتح بابل عقاید دینی و رسوم ملی آنها را طوری محترم و مقدس شمرد و بمردمان آن سرزمین مهربانی و ملاحظت نمود که برای او مراسم يك فاتح بابلی را انجام دادند .

کروزس پادشاه لیدی را زنهار داد و یکی از مشاورین خود قرارداد در حالیکه کروزس برضد کورش قیام کرده تشکیل اتحادیه ای داده بود . اسرای یهود در بابل مورد عنایت خاص او قرار گرفتند، آنها را که در حدود چهل و نه هزار نفر بودند (۱) با غنائمشان که از عهد بخت النصر بیابیل آورده شده بود روانه بیت المقدس نمود و دستورات صریح و کمکه ای مؤثری جهت تعمیر آنجا معمول داشت .

چه او که نمونه بارز بکنفر پارسی مذهب و تربیت شده بود و چه داریوش و خشایارشا و سایر شهریاران هخامنشی پس از جهانگشایان بیرحم و خونریز آشور برای مردمان قدیم يك موهبتی خدا داد بوده اند از همین جهت با طوع و رغبت سر تکریم و تعظیم در برابر آنان فرود آوردند و بندگیشان را بجان و دل خریدند .

در ادوار مختلفه تاریخی شخصیت های برجسته و سرداران شجاع و فوق العاده ای در جهان پیدا شدند که بغاصله کمی کشورهای متعددی را گشودند ولی یاد زمان خود آنها یا بلافاصله پس از مرگشان از هم متلاشی شد نه خود آنها و نه کشورشان و نه اعقابشان از آنهمه فتوحات طرفی بستند ولی زحمات و کشور گشائیهای کورش موقتی و آنی و قائم بشخص خود او نبود بلکه اساسی و با معنی بود بوسیله عدل و مرحمت قلب افراد کشورهای متبوعه را نیز بدست آورد و با زنجیر جوانمردی و مهربانی پای آنها را بست سپس بر آنها فرمانفرمائی کرد تا آنجا که متجاوز از دو قرن مستملکات و کشورهای تابعه با جان و دل و از روی رضا و رغبت طوق بندگی جانشینان کورش را

بگردن انداختند و تابع او امر شاهان هخامنشی شدند و از روی حق و انصاف میتوان
او را جوانمرد، مهربان، باگذشت، نوع دوست، سیاستمدار، دوراندیش، قوی الاراده
سخاوتمند، شجاع، حق شناس، و علاقمند بزادگاه خود دانست.

کوروش با آنکه بسیاری از کشور های حاصلخیز و خوش آب و هوا را مالک
بود که از لحاظ وسعت و نعمت بر مسقط الرأس خود برتری داشت و میتوانست
پایتخت خود را بدانجاها منتقل سازد ولی از نظر علاقه پیارس (زادگاه خود) حاضر
نشد آن مزارع حاصلخیز و وفور نعمت را بر بیابانهای بایر و کوهستانهای خشک فارس
ترجیح دهد از آنرو که آقائی و حکمفرمایی، زاده همین حجر و میت و مضیق هاست ولی
کشورهائی که ناز و نعمت فراوان دارند مردمان کم اراده و راحت طلب می پروراند.
در تأیید این موضوع قسمتی از نوشته های هرودوت را ذیلا نقل می نمایم: «آرتمبارس
بکورش گفت: نظر باینکه خدا قوت تسلط را در پارس بیان داده، و ترا ای کورش بشکست
آستیاژ در میان مردم مسلط گردانیده است، و چون کشورها کوچک و کوهستانی است
بیا از اینجا کوچ کنیم و کشور بهتر را متصرف شویم بسیاری از همین کشورها نزدیک
حدود ما و قدری دورتر موجودند اگر یکی از این کشورها را بتصرف خود بیاوریم
بیشتر مورد تحسین مردم واقع خواهیم شد و صلاح هم هست و آنهاییکه مسلطند
چنین کار را می کنند و ما کی فرصت بیشتری خواهیم داشت از این موقعی که بر بسیاری از
ملل مسلط شده ایم بلکه بر تمام آسیا.

کوروش وقتی که این سخنان را شنید این پیشنهاد را نپسندید. گفت. چنین بکنید ولی
آگاه باشید که دیگر از این پس نباید انتظار داشته باشید بر دیگران حکمفرمایی نمائید زیرا
مردمان ضعیف در کشورهای پر ناز و نعمت پرورانیده میشوند و آن کشوریکه هیوه جات
لذیذ را میرویند قهرمان جنگی تولید نمینماید. پس پارسیان به اشتباه خود پی بردند

و پیشنهاد خود را پس گرفتند و ترجیح دادند، در کشوری که نسبتاً حاصلخیز نبوده، زندگانی کنند ولی حکمرانی داشته باشند بهتر از آنست که مزایع بر نمر را زراعت کنند ولی بندگان دیگران بشوند ...»

ولی شاهان آخری هخامنشی این عقیده متین کوروش را پیروی ننمودند بلکه چنان در ناز و نعمت و راحتی و خوشی فرو رفتند تا جایی که اسکندر مقدونی با معدودی سربازان مزدور يك شاهنشاهی دوست و چند ساله وسیعی را درهم نوردید.

برای تأیید گفته‌های خود را جع بغضائل کورش و از جهت مقایسه چند فقره از رفتار کشور گشایان قبل از وی را بیان مینماید تا دانسته شود که کردار نیک این شهریار پارسی دردنیای آن روز چه قدر و قیمتی داشته است و تاریخ بی جهت این شخصیت بتمام معنی انسان را نستوده است.

۱- مانیشته‌سو (۲) مؤسس سلسله اکد در ۲۸۰۰ سال پیش از میلاد پادشاه ایلام را با سارت برد و مملکت او را بکلی غارت نمود.

۲- در سال ۲۲۸۰ پیش از میلاد کودوران خوندی (۳) شهر «اور» پایتخت «سومر» را غارت و سلسله پادشاهیشان را برانداخت و مجسمه ربت النوع ارج را بایلام برد.

۳- شوتروک ناحون تا (۴) (۱۱۹۰ پ م) پادشاه ایلام در زمان حکومت سلسله کاسیها (سلسله سوم سلطنت بابل) شهر بابل را غارت و تمام اشیاء گرانبهای آنجا را حتی ستل «نارام سین» (۵) و مجسمه «مردوک» خدای بزرگ بابل را بشوش برد و سلسله کاسوها را بکلی منقرض نمود.

۴- آشوریها پس از جنگ و خونریزی و غارت، ساختمانها و آثار را نیز از بین

۱- کتاب نهم هرودوت صفحه ۱۲۲

۲ Narām-sin • Shoutrouk-nahunté ۴ Kudur nankhundi ۳ Manishtousou ۲

میردند. از قساوت و شقاوت آشور نازیربال^۱ (۱) مینویسد که حتی با طفلان اسراء اعم از پسر یا دختر رحم ننموده آنها را زنده زنده در آتش میانداخت.

تکلات فالازار اول (۲) (۱۰۹۰ تا ۱۱۱۶ پم) تنها بخراب کردن و سوزاندن شهرها و معابد اکتفا نمی نمود بلکه دوست میداشت سر اسراء را در حالیکه اسلحه بدست دارند ببرد و از سرهای بریده آنها تلپهایی بسازد.

توکولتی نینورتا دوم (۳) (۸۸۴ تا ۸۹۰ پم) طبق کتیبه‌هایی که از ارباجا مانده مغلوبین را زنده زنده پوست می کند و از گاه پرمی نمود و بر دیوار شهرهای آویخت یا آنها را زنده زنده لای دیوار میگذازد. اسار هادون (۴) (۶۸۰-۶۶۹ پم) آشوریهای باغی را بدست خود گوش و بینی میرید.

آشور نازیربال شرح یکی از فتوحات خود را در سال ۸۸۴ قبل از میلاد اینطور نوشته که عیناً نقل میشود: بفرموده ایشدار (۵) و آشور خدایان بزرگ و حامیان من، لشکریان و عراده‌های جنگی خود را جمع آوری نمودم ... از آنها گذشتم و بجانب کینابو (۶) قلعه هولائی (۷) روان شدم ... بشهر حمله آوردم و بیک ضرب شست متهوران را آنها را تسخیر نمودم شصدهزار نفر از جنگیانی دشمن را از دم شمشیر گذراندم و پوستان را بدیوار شهر آویختم. از کینا بسوی تالا (۸) روان شدم شهر بخوبی مستحکم شده بود و سه بار و داشت مردم که بحصار مستحکم و عدد بیشمار جنگیانی دلگرم بودند از در عجز و الحاح دریامدند؛ بچنگ پرداختم و خونها ریختم و بشهر یورش بردم و آنها را بگشادم و سه هزار سرباز را از دم تیغ گذراندم ... بسیاری را در آتش انداختم و اسرای زیادی زنده گرفتم و پاره‌ای را دست و انگشت بریدم و دیگران را گوش و بینی

Asarhaddon ۴ Toukouliti-ninourta ۳ Téglaith-phalasar ۲ Assournazirbal ۱

Tela ۸ Hulai ۷ Kinabou ۶ Ishtar ۵

بسیاری را ازدیده محروم نمودم. اذزندگان و ازسرها پشته ساختم سرهارا به تاکهای بیرون شهر آویختم، جوانان و دختران را در آتش انداختم...

و نیز نوشته اند: آشوربها در ۶۴۵ پیش از میلاد که ایلام را غارت نمودند استخوانهای پادشاهان و اشخاص نامی آن کشور را به نینوا بردند و پس از قتل و غارت و خرابی شهر آخرین پادشاه ایلام را (خوم بان هالدوش سوم (۱) (۶۴۰ تا ۶۴۶ پ.م) که فرار کرده بود با تام ماریتو دوم (۲) (پادشاه قبل از خوم بان هالدوش) بعرا به خود بست و آنها را مجبور نمود تا معبد آشور عرابه را بکشند. آشوربانی پال راجع باین فتح و خونریزیها و قساوتها کتیبه ای دارد بدین مضمون: «در مدت یکماه سراسر کشور ایلام را بویرانهای مبدل ساختم. صدای مردم و صدای پای چهارپایان کوچک و بزرگ و هر نوع زمزمه شادی و سرور را در مزارع و دشتهای آن خاموش کردم و آنها را بصورتی در آوردم که گورخر و آهو و سایر حیوانات وحشی با آرامش خاطر در آن زندگی کنند». (۳) و در جای دیگر میگوید «باین عمل ارواح آنها را هم از آسایش محروم کرده مانع استفاده آنها از خیرات اهای شد»

حزقیال همه این فتح و خونریزی و انهدام و انقراض را در یک جمله خلاصه کرده ۴ «ایلام و تمام جمعیتش درین قبرستان هستند که همگی کشته شده و از دم شمشیر گذشته اند» همین جبار آشور (آشوربانی پال) پادشاه عربستان اوت (۵) را که بابابل و ایلام بر ضد آشور همدست شده بود اینطور تنبیه نمود که فك او را با کارد خود سوراخ کرد و زنجیری از آن گذرانید و باین حال او را نگاهبان دروازه شرقی نینوا نمود. (نقوش آشور که در بریتیش میوزیوم است پر از این صحنه های کشت و کشتار و فجایع اعمال میباشد)

۱ Tammaritou ۲ Humban-haldush ۳- صفحه ۲۷۰ تاریخ ملل آسیای غربی تألیف احمد بهمنش نشریه شماره ۲۳۹ دانشگاه تهران در سال ۱۳۳۳ که آن نیز از کتاب «تمدنهای بابل و آشور» تألیف دلاپورت صفحه ۳۸۲-۳۸۱ نقل و ترجمه گردیده ۴- باب ۳۲ آیه ۲۴ تورات Quaté. ۵

۵- سناخریب پادشاه آسور راجع بفتح شوش پایتخت ایلام و فجایعی که در آنجا مرتکب شده چنین مینویسد :

«سی و چهار دژ و شهرهای بیحسابی که تابع آنها بود من محاصره کرده بیورش گرفتم و سکنه آنها را باسیری بردم و آنجا را خراب و مبدل به تل حاکستری ساختم ، دود حریق آنها را مانند دود قربانی بزرگ با آسمان پهن و وسیع بلند نمودم». همینطور بابل را که در سال ۶۸۹ قبل از میلاد فتح کرد شهر بدین زیبایی و مهمی را با خاک یکسان نمود و سپس نهر فرات را که در وسط شهر جاری بود روی خرابه ها باز کرد تا خرابه های شهر را نیز آب ببرد.

۶- کرزوس پادشاه لیدی معاصر کورش کبیر بنا بگفته هرودوت هنگامی که میخواست با استقبال کورش برای جنگ بشتابد پس از عبور از کاپادوکیه همه جا را غارت نمود تا بشهر پتریوم (۱) پایتخت قدیم هیت ها رسیده شهر را بکلی غارت و مردم را برده خود نمود.

دربار این رفتار خشن و ناپسند سلاطین گذشته فاتحین هخامنشی چون از يك قوم فاضل و تربیت شده ای برخاسته بودند بعکس پشیمانان خود نسبت بمغلوبین و ملل تابعه نهایت ملاحظت و مروت را مرعی داشته معتقدات آنها را مقدس و نوا میسشان را محترم میدانستند. هیچگاه مرتکب قتل و غارت و انهدام نشدند جز در مواردی که سرسختی ساکنین شهری یا طغیانهای بی دربی دسته ای ایجاب مینمود و این خود یکی از صفات ممتاز و برگزیده این سلسله بود که در بر تو آن توانستند بیش از دو قرن همینطور که بر ممالک متمدنی تسلط داشته باشند بر قلوب مردمان بیشمار آن ممالک نیز فرمانروائی کنند.

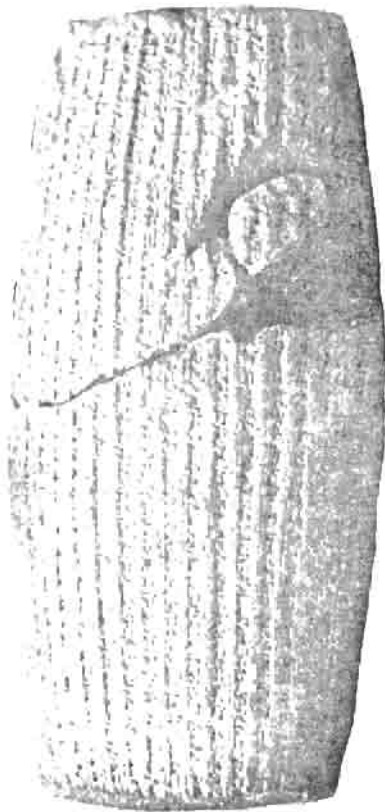
این گفته مبتنی بر مدارك صحيح و تاريخى است كه علاوه بر نوشته هاى مورخين زمان آنها از قبيل هرو دوت، گزنغن، كترياس، توسيديد كه بتفصيل بيان داشته كتيبه هاى نيز در كاوش هاى اخير بدست آمده كه كاملا نوشته تاريخ نويسان قديم را تأييد مينمايد و اينك مفاد چند فقره از آنها ذيل نقل ميگردد :

۱- مندرجات قسمتى از بيانيه كورش در بابل - اين بيانيه كه باستوانه كورش معروف است از حفريات بابل بدست آمده و در موزه انگلستان نگاهدارى ميشود .

« پس از فتح بابل مردوك كليه كشورها را در نظر آورد ، آنگاه بوى (كوروش) نگرىست و او را مطابق ميل خود يافت كه دستش را بگيرد . كوروش پادشاه ازان كه وى نامش را اعلام كرد پيادشاهى برگزيده شد . مردوك خداوند بزرگ و حامى قوم خود احترامات مذهبي و قلب پاك او را بارضايت خاطر مشاهده كرد ، او بكوروش فرمان داد بسوى شهر او بابل برود و در حاليكه مانند دوست و رفيق راه در كنار او حرکت ميكرد ، راه بابل را بوى ارائه داد . سپاهيان بيشمار كوروش را كه تعداد آنها مانند آبهاى شط نامعلوم بود حرکت داد . بدون جنگ و خونريزى آنها را بشهر خود (بابل) در آورد . او مردم بابل را از رنج و سختى رستگار كرد . نبوديد پادشاهى را كه خداوند مردوك را محترم نداشت بدست كوروش سپرد . تمام مردم كشور سومرو آكاد و بزرگان در برابر او را نو بر زمين نهادند و از سلطنت او اظهار شادى و شرف كردند . چهره هاى آنها بشاش بود . خداوندى را كه ببركت قدرت خود مردم را زنده و همه را از ويرانى و رنج معاف كرده بود با شرف پرستيدند و نام او را تجايل كردند . »

« من كورش شاه عالم شاه بزرگ شاه قويشوكت شاه بابل شاه سومر و آكاد شاه چهار مملكت پسر كبوجيه شاه بزرگ شاه شهرانشان نوه كورش شاه بزرگ شاه شهرانشان از اعقاب چيش پش شاه بزرگ شاه شهرانشان شاخه سلطنت ابدى كه سلسله اثر

مورد محبت «بل» (۱) و «نبو» است و حکمرانیش بقلب آنها نزدیک، وقتی که من بی جنگ و جدال وارد «نین تیر» (۳) شدم بامسرت و شادمانی مردم در قصر پادشاهان بر سریر سلطنت نشستم «مردوک» (۴) آقای بزرگ قلوب نجیب اهالی بابل را بطرف من متوجه کرد زیرا من همه روزه در فکر پرستش او بودم لشکر بزرگ من بآرامی وارد بابل شد من نگذاشتم دشمنی بسومر و اکاد قدم بگذارد اوضاع داخلی بابل و امکنه مقدسه آن قلب مرا تکان داد و اهالی بابل باجرای مراسم خود موفق شده از قید اشخاص بی دین رستند من از خرابی خانه های آنها مانع شدم من نگذاشتم اهالی از هستی ساقط شوند. مردوک آقای بزرگ از کارهای من مشعوف شد و وقتی که از ته قلب و بامسرت الوهیت بلند مرتبه او را تجلیل میکردم من که کورش هستم و او را تعظیم میکنم به پسر م کبوجیه در تمام لشکر من از راه عنایت بر کات خود را نازل کرد پادشاهانی که در تمام ممالك عالم در قصور خود نشسته اند از دریای بالا تا دریای پائین و پادشاهان عرب که در خیمه ها زندگانی میکنند تماماً باج سنگین خو را آوردند و در بابل پای مرا بوسیدند از ... تا آشور و شوش آکاده، اش نوناك، زامبان، متورنو، دری باولایت گوتیها و شهرهایی که در آن طرف دجله واقع و از ایام قدیم بنا شده خدایانی را که در اینجا زندگانی میکردند بجا های مزبور برگرداندم تا در همانجاها الی الابد مقیم باشند اهالی این محله ها را جمع کردم منازل آنها را از نو ساختم و خدایان سومر و اکاد را که نبونید بیابل آورده و باعث خشم آقای خدایان شده بود بامر مردوک آقای بزرگ بقصرهای آنها موسوم به «شادی دل» برگردانیدم. از خدایانی که شهرهای خودشان بواسطه من برگشته اند خواستم که همه روزه در پیشگاه بل و نبو طول عمر مرا بخواهند و نظر عنایت بمن دارند و بمردوک آقای من بگویند کورش شاه که ترا تعظیم میکند و پسر او کبوجیه ...»

سوراه کوروش مکتوبه در پش (براستن میوه نو)

۲- بیانیه کهنه و روحانیون بابل دائر به تمجید و تحسین از عملیات و رفتار کورش
 کبیر در بابل: «خدایان دیگر ازین جهت که آنها را به بابل آورده بودند خشمناک
 از منازلشان بیرون رفتند مردم استغاثه کرده گفتند نظری کن او بمنازلی که خرابه‌هایی
 شده و باهالی سومر و اکاد که مانند مرده‌هایی هستند نظری کرده بر آنها رحم آورد
 او بتمام ممالک نظر انداخت و در جستجوی پادشاهی عادل شد که بقلب او نزدیک باشد
 تا وقت او را بگیرد در اینوقت کورش پادشاه انشان را اسم برد و برای سلطنت عالم
 طلبید ... مردوک آقای بزرگ دافع و حامی تمام ملتش بامسرت باو (کورش) نگرست
 بکارهای او و قلب عدالتخواه او بر کت خود را نازل کرد باو فرمود بطرف شهرش (شهر
 مردوک) عزیمت کند مانند رفیق و دوستی رهبر او گردید لشکر او که مانند آب رود
 بشمار در نمیاید باو (کورش) مسلح حرکت میکرد بی جنگ و جدال او را داخل بابل
 کرد و شهر خود را از تعدی خلاصی بخشید.

شاه نبوید را که نسبت بمردوک بی احترامی کرده بود بدست او (کورش) سپرد
 تمام اهالی بابل تمام سومر و اکاد و بزرگان و ولات او را تعظیم کردند و پاهای او را
 بوسیدند همگی از پادشاهی او خشنود شدند و شادی و شغف از صورتشان هویدا بود.

۳- مفاد قسمت اخیر کتیبه نقر شده بر مجسمه یکنفر مصری بنام (اوجاهورسن) (۱)
 که خزانه دار و دبیر و رئیس قصر سلطنتی در زمان پسامتیک سوم بود و در زمان
 کبوجیه و داریوش کبیر نیز سمت مهمی داشته است آنچه که مربوط به اقدامات پسندیده
 کبوجیه در مصر است:

«... من از کبوجیه پادشاه مصر علیا و سفلی تمنی کردم آسیائیهائی را که در معبد
 «نیت» متوقف شده اند از آنها براند تا این معبد مقام مقدس خود را از نو بیابد.

۱- Oudjahorresne در زمان آمازیس مشاغل مهمی را عهده دار بوده و هنگام حمله ایران وی
 فرماندهی ناوگان مصر را داشت.

اعلیحضرت امر کرد و آنها را از معبد «نیت» راندند و خانه‌هایی که در آن ساخته بودند خراب کردند ... اعلیحضرت فرمود معبد را بشویند و مردان آن کاهنان کشیك را برگردانند اعلیحضرت امر کرد نیازهایی بمعبد «نیت» مادر بزرگ تمام خدایان بزرگ که در سائیس اند بفرستند قربانیها کنند چنانکه سابقاً معمول بود و اعیاد خود را بگیرند چنانکه در قدیم میگرفتند ... وقتی که کبوجیه پادشاه مصر علیا و سفلی به سائیس درآمد خود اعلیحضرت بمعبد «نیت» رفت و در مقابل عظمت «نیت» که نزدیک تراز همه است بخاک افتاد چنانکه پادشاهان مصر بخاک می افتادند بعد از بافتن خاکی بمعبد «نیت» بزرگ مادر خدایان که در سائیس مسکن دارد قربانیهای بزرگ از همه چیز کرد.

سیاست متین کورش دایر بر احترام و آزادی مذاهب کشورهای مفتوحه و جرات و محبوبیت خاصی برای او در نزد اقوام ملل ایجاد کرد. در سر نوشت استحکام دولت هخامنشی تأثیری عمیق بخشید.

در استوانه گلی کورش که در حفاریات بابل پیدا شده و اینک در بریتیش میوزیم است مفصلاً اقداماتی را که برای احترام خدایان و تعمیر معابد انجام داده شرح داده شد و شمه‌ای از آن در صفحات گذشته ذکر گردید. در یکی دیگر از اسناد بابلی با آنکه قسمتهایی از آن محو شده باز همین احترام منعکس است در بن کتیبه نوشته شده است: «مردوك اقدامات مقدس مرا تأیید کرد و فضل خود را بر من پادشاه پرستنده او و کامییز فرزندی که من ایجاد کرده‌ام و سراسر سپاهیانم بگسترد و من با نهایت شرف الوهیت او را تجلیل کردم خداوندی را که (در نواحی مفتوحه) مسکن داشتند در مسکن اصلی آنها مستقر کردم و خانه‌ای جاودانی برای آنها ساختم. من مردمان آنها را گرد آوردم و در خانه‌های خود مستقر کردم و خداوندان سومروآکاد را که نبونید به بابل آورده بود بدستور خدای بزرگ مردوك بآرامگاه آنها بردم و در این محل آنها را دلشاد کرده آرزومندم

تصویر از یک دستگاه - ماشین در زمین

تمام خدایانی را که من بشهرهای خود بازگرداندم از خداوند بعل و نبو درازی عمر مرا بطلبید و برای جلب تفضل او وساطت کنند و بخدای من مردوک چنین گویند :

کوروش پادشاهی بزرگ، که بتوا احترام میگذازد و پسرش کامبیز ... *

ضمن کاوشهای سرلئونارد وولی Sir Leonard Wooley در شهر قدیم اورا آجرهایی پیدا شد که روی آن این عبارت نوشته شده: * کوروش پادشاه جهان پادشاه انزان خداوندان بزرگ، تمام ملل را بدست من سپرده اند. من درین کشور آرامش برقرار کرده ام. * و بخوبی معلوم میدارد که این فاتح بزرگ ضمن برگرداندن خدایان سومر دستور تعمیر معبد نانار Nannar و انون ماک E-nun-makh معبد مشترک نانا و نین گال Nin-gal را داده است.

و همچنین معبد ایشتار را در شهر مقدس اوروک Uruk (۱) تعمیر مینماید و در تأیید این قسمت ضمن کاوشهای ژوردان Jordan تخته سنگ و زیرستونهایی پیدا شد که روی آن نوشته شده: * من کوروش پادشاه پارس، که از اژیل (معبد مردوک در بابل) و از ایلا Ezila (معبد نبو در بوریسیا) را دوست میدارد. فرزند کامبیز پادشاه مقتدر ... *

نام کوروش در کتیبه های میخی پارسی کورو یا کوروش (کورائوش) در کتیبه های میخی بابلی کورش در میخی ایلامی کوراش در تورات کورش و کورس بیونائی کورس و بلاتینی سیروس یاد گردیده است. او از خانواده هکهامنش یا هخامنش میباشد که هخامنشها نیز از طایفه پاسارگادیها (۲) و پاسارگادیها از نژاد اریائی میباشد هخامنشها در قرن هشتم پیش از میلاد در پارس فرمانفرمائی داشته و در نیمه دوم قرن هفتم پیش از میلاد دست نشانده پادشاهان ماد بوده اند پس از آنکه دولت ایلام

در سال ۶۵۹ پ.م تا ۶۳۰ با پادشاهان آشور در جنگ و جدال بود و سرانجام بدست آشور بانیپال مغلوب گردید هخامنشی ها از ضعف آنها و زد و خورد با پادشاهان آشور مواد استفاده کرده قسمتی از ایلام را که انزان یا انشان نامیده شده ضمیمه کشور خود کردند و بطوریکه از گفته های پاره ای از مورخین برمی آید و کتیبه مکشوفه در بابل (استوانه کورش) نیز مؤید آنست کورش و اجداد او تا سه نفر پادشاه انشان و اجداد داریوش پادشاهان فارس بوده اند و نیز میتوان حدس زد که چون انشان معروفتر از پارس و فتح آن برای هخامنشیها موجب افتخار و بلند نامی بوده از پسر کورش خود را شاه انشان خوانده است.

این شهریار پارس در سال ۵۹۸ پیش از میلاد متولد شد و در سال ۵۵۸ پادشاه پارس و انشان شده در ۵۵۳ بر آخرین شاه ماد (آستیاژ) قیام کرد و در ۵۵۱ اوراشکست داد و هگمتانه (همدان فعلی) پایتخت او را متصرف شد و در ۵۴۶ سارد و در ۵۴۵ مستعمرات یونانی آسیای صغیر را فتح نمود از ۵۴۶ تا ۵۳۸ با ممالک شرقی جنگ کرد و در ۵۳۸ بابل را ضمیمه کشور خود نمود و در همین سال رسماً شاهنشاه هخامنشی گردید و تاجگذاری نمود، مادرش مان دانا دختر ازدی هاك برادرش مگا برن میباشد. کورش کبیر سه زن داشت که نام دوتای آنها کاسان دان و آمی تیس میباشد از کاسان دان دوسر، کبوجه (فاتح مصر) و بردیا (اسمر دیس) و از زن دومی دودختر آتس سا Atossa و مروه Meroë از زن سومی دختری بنام آرتیس تن داشته.

کورش پس از تأسیس يك ایران بزرگ که مشتمل بر کشورهای متمدن و نیمه مند شرق نزدیک و شرق میانه بود و تأمین يك نام بزرگ و تاریخ آبرومندانه ای برای اعقاب خود که امروز مورد افتخار و سربلندی زادگان اوست در سال ۵۲۹ پ.م پس از هفتاد سال عمر در اوج عزت و نیکامی درگذشت.

مورخین قدیم، سیاحان و خاور شناسان توصیف زیادی از کورش کرده اند که ه قسمتی از نوشته های آنها را ذیلا نقل مینماید:

هرودوت کورش را پدري مهربان و رؤف ميداند كه براي رفاه مردم كار ميكرده وي مينويسد: كورش پادشاهي بود ساده، جفاکش، بسيار عالي همت، شجاع و در فنون جنگ ماهر كه ايلات كوچك فارس را يك مملكت وسيع نمود مهربان و با رعايا سلوك مشفقانه و پدرانۀ مینمود بخشنده، خوش مزاج؛ مؤدب و از حال رعيت آگاهي داشت... و درجای ديگر او را «آقای تمام آسيا» ميخواند مينويسد:

• هنگام پادشاهي كورش و كبوجيه قانوني راجع به باج و ماليات وضع نگرديده بود بلكه مردمان هدايا مي آوردند. در نتيجه تحصيل باج و ماليات كه در زمان داريوش معمول گرديد پارسيان گفتند كه داريوش تاجر و كبوجيه آقا و كورش پدري بود. اولين را بجهت اينكه سود طلب بود (براي معمور نگاهداشتن خزانه كشور) تاجر دومين را چون سخت گيرو با نخوت بود ارباب و سومين را (كورش) بواسطه اينكه ملايم و رؤف بود و هميشه خير و خوبي ملت خود را هدف قرار ميداد پدر ميخواندند.

گزنقن مينويسد: «اوسطوت و رعب خود را در تمام روي زمين انتشار داد بطوريكه همه را مات و مبهوت ساخت حتي يكنفر جرأت نداشت كه از حكم او سرپيچي كند و نيز توانست دلهاي مردمان را طوري باخود كند كه همه ميخواستند جز اراده او كسي بر آنها حكومت نكند. درجای ديگر مينويسد: «كورش خوش شكل، خوش اندام، جوينده دانش، بلند همت، با محبت و رحيم بود، شداوند و رنجها را متحمل ميشد و حاضر بود با مشكلات مقابله كند و از ميان بردارد تا مردم او را بستانند كشور بسيار بفرمان خود آورد از آن جمله سوريه، آشور، عرب، كاپادوكيه، كلريه، بابل، باختر هند، گيليكيه، سكا، پافلاگونيۀ و كدنيه ميباشد بريونانيه اي آسيا نيز فرمانفرما بود

و با وجود ملل مختلف که در زبان و رسوم و کیش باهم اختلاف داشتند بر همه شاهی میکرد. و در جای دیگر کورش را چنین توصیف کرده: «او يك نابغه فوق العاده بود يك آمال مقدس و عالی داشت که مخصوص روح ایرانی است کورش دوست عالم انسانیت و طالب حکمت و قوی الاراده و راست و درست بود.»

اشیل شاعر بزرگ یونانی ضمن نوشته ای میگوید: «کورش يك فانی سعادتمند بود به تبعه خود آرامی بخشید، خدایان او را دوست میداشتند زیرا دارای عقلی بود سرشار ...»

دیودور سیسیلی نوشته است: «کورش از حیث کفایت و حزم و سایر صفات نیکو سرآمد معاصرین خود بود از نه فقط در برابر دشمن شجاعت فوق العاده نشان میداد بلکه نسبت به تبعه خود رحیم و جوانمرد بود ازین جهت پارسها او را پدر خواندند.» پیشوایان یهود کورش را مسیح موعود خواندند که از طرف خدا آمده است زیرا او ذخائر و خزائن بیت المقدس را که توسط پادشاهان بابل غارت شده و در معابد بابل بود بیهودیان مسترد داشت تا به بیت المقدس ببرند؛ معبد آنها را تعمیر نمود.

برای نمونه چند آیه از کتاب عزرا بابهای اول و دوم نقل میشود: «در سال اول کورس پادشاه فارس تا کلام خداوند بزبان ارمیا کامل شود خداوند روح کورش پادشاه فارس را برانگیخت تا در تمامی ممالک خود فرمانی نافذ کرد و آنها را نیز مرقوم داشت و گفت کورش پادشاه فارس چنین میفرماید: بپوه خدای آسمانها جمیع ممالک زمین را بمن داد و مرا امر فرموده است خانه ای برای وی در اورشلیم که در یهودا است بپا نمایم. پس کیست از شما از تمامی قوم او که خدایش بادی باشد او باورشلیم که در یهودا است برود و خانه بپوه را که خدای اسرائیل و خدای حقیقی است در اورشلیم

یازد زرتشتی کاج اختصاصی در حیف خاکبرداری

نقاشی از وی دو سنگ در یک دیواره مریمه ساحه مراغه مذهبی در گوشه شمال غربی به سارگاد

بنا نماید. و هر که باقی مانده باشد در هر مکانی از مکانهایی که در آنها غریب میباشد اهل آن مکان او را بنقره و طلا و اموال و چهار پایان علاوه بر هدایای تبرعی بجهت خانه خدا که در اورشلیم است اعانت نمایند. کورش پادشاه ظروف خانه خداوند را که نبوکدنصر آنها را از اورشلیم آورده و در خانه خداوند خود گذاشته بود بیرون آورد و کورش پادشاه فارس آنها را از میترا دات خزانه دار خود گرفت و به شیشبصر رئیس یهودیان مسترد ... تمامی ظروف طلا و نقره پنجهزار و چهارصد بود و شیشبصر همه آنها را با اسیرانی که از بابل باورشلیم میرفتند برد ... (۱) «تمامی جماعت چهل و دوهزار و سیصد و شصت نفر بودند سوای غلامان و کنیزان ایشان که یکهزار و سیصد و سی و هفت نفر بودند و مغنیان و مغنیاه ایشان دویست نفر بودند ...» (۲)

در کتاب اشعیا نبی حتی لقب مسیح به کورش داده شده (۳) زیرا او چنین نجات دهنده و رهاننده ای بود که یهودیان در سالهای متمادی انتظار ظهور او را میکشیدند در همان کتاب او نیز از طرف خدا شبان خوانده شده (۴) زیرا قوم یهود را مانند گله ای پاسبانی مینمود. در این دو قسمت مضمون نوشته چنین است:

از فصل ۴۵ کتاب اشعیا (۵) «خداوند به مسیح خویش یعنی کورش آنکه دست راست او را گرفتم تا بحضور وی امتها را مغلوب سازم و کمرهای پادشاهان را بگشایم تا درها را در مقابل وی مفتوح سازم و دروازه ها دیگر بسته نشود، چنین میگوید: که من پیش روی تو خواهم خرامید و جایهای ناهموار را هموار خواهم ساخت و درهای برنجین را شکسته پشت بندهای آهنین را خواهم برید و گنجهای ظلمت و خزائن مخفی را بتو خواهم بخشید تا بدانی که من یهوه که ترا با سمت خوانده ام خدای اسرائیل میباشم».

۱- از باب اول کتاب عزرا ۲- از باب دوم کتاب عزرا آیات ۶۴ و ۶۵ ۳- کتاب اشعیا ۴۵: ۱

۴- اشعیا ۴۴: ۲۸ ۵- ص ۶۴ و ۱۰۶

از فصل ۴۴: «کوروش شبان من است و تمام مسرت مرا با تمام خواهد رسانید» (۱)
 راجع به سیاست تحسین آمیز کوروش نسبت به ملت یهود بعضی معتقدند که چون
 مذهب یهود با مذهب ایران از سایر مذاهب نزدیکتر و هر دو بر مبنای خداپرستی
 و یکتاپرستی بوده سبب گردید تا یهود را مورد عنایت و توجه خاص خود قرار دهد.
 هانری بر Henri Berr دانشمند فرانسوی در کتاب تمدن ایران باستان مینویسد:
 «این پادشاه بزرگ بر عکس سلاطین قسّی القلب و ظالم بابل و آشور بسیار عادل و رحیم
 و مهربان بود زیرا اخلاق و روح ایرانی اساسش بر تعلیمات زردشت بود بهمین سبب
 بود که شاهنشاهان هخامنشی خود را مظهر صفات (خسترا) میشمرند و همه قوا و
 اقتدار خود را از خداوند دانسته و آنرا برای خیر بشر و آسایش و سعادت جامعه انسان
 صرف میکردند.»

کنت دو گینو مینویسد: «او هیچگاه نظیر خود را در این عالم نداشته. این يك مسیح
 بود و مردی که درباره اش تقدیر مقرر داشته بود باید از دیگران برتر باشد...»

سرپرستی سایکس در کتاب تاریخ ایران نوشته است: «ما هم میتوانیم مباحث کنیم
 باینکه اولین شخص بزرگ آریائی که اقوال او در تاریخ بخوبی معلوم میباشد دارای
 چنان صفات عالیّه و برجسته‌ای بوده است.» در جای دیگر از مسرتی که زیارت قبر
 کوروش برای او تولید نموده مینویسد: «من شخصاً دو مرتبه زیارت این مقبره رفته‌ام
 و در آنجا موفق شده مختصر تعمیری هم نموده‌ام و ضمناً در هر موقع باین نکته متذکر
 شده‌ام که دیدن مقبره اصلی کوروش پادشاه بزرگ و شاهنشاه عالم مزیت کوچکی
 نیست و من چقدر خوشبخت بودم که بچنین افتخاری نائل شده‌ام و در واقع شك دارم
 که آیا برای ما طایفه آریائی هیچ بنای دیگری نیست که زیادترا از آرامگاه مؤسس دولت

۱- در اسفاد یهود پیشگوئی‌هایی هم راجع به ظهور کوروش شده است که در بحث مربوط به (ذوالقرنین
 همان کوروش کبیر است) نقل خواهد گردید.

پارس و ایران که تقریباً دوهزار و چهارصد و چهل سال (۱) قبل ازین در اینجامدفون شده اهمیت تاریخی داشته باشد *

اسکار یگر گوید: * هیچگاه قبل از کورش چنین دولت بزرگی بوجود نیامده بود عظمت شخصی را که چنین دولتی تأسیس کرده فقط از سایه‌ای که در تاریخ انداخته است میتوانیم بسنجیم زیرا از جزئیات کار آنها اطلاع نداریم معلوم است که این شخص نمیخواسته است فقط ممالکی را تسخیر کند بلکه در فکر آن بود که آنها را اداره نماید او و بزرگترین جانشینهای او عقیده داشتند که اداره کردن چنین مملکت عظیمی وظیفه‌ایست که از طرف خدا بآنها رجوع شده است *

توصیف کورش از زبان البرت شاندر Albert Champdore مورخ و باستانشناس شهر و معاصر فرانسوی:

* کورش امپراطوری خود را بر اساس خشونت که دیر یا زود فاتح موقتی را مورد غضب ملت مغلوب قرار میدهد و از کشور میراند بنا نکرد و حقوق ساکنان بابل و ارزش تاریخی گذشته و مفهوم عالی تمدن آنرا تصدیق کرد. در بامداد پیروزی بزرگی که هر فاتح در برابر درخشندگی و جلال آن غره میشد کوروش در نهایت فروتنی و رحم و شفقت رفتار کرد و این رفتار سرشار از بزرگی و عظمت بود. کوروش برای افتخارات پرهیاهو و کشور گشایانی که آرزوی تسلط جهانی داشتند و سرانجام باز هر بهلاکت میرسیدند ارزشی قائل نبود. او که یکی از بزرگترین فاتحان دنیای باستان بشمار میرود بطور قطع از محبوبترین فاتحان نیز محسوب میشود ملائمت و حسن سیاست او دشمنانش را با احترام ناگزیر میکرد زیرا اینها که وسیله‌ای برای سرزنش و بدگویی نداشتند نمیتوانستند افکار را ناراضی کنند و احساسات ملی را برانگیزد.

۱. ژنرال ساکس تاریخ دین کورش را تا زمان تألیف کتاب خود حساب نموده و الا تا این تاریخ که ۱۳۳۷ هجری ۱۹۵۸ میلادی است تقریباً ۲۴۸۷ سال از مړ کورش میگذرد.

فقط قوم یهود بود که انتظاراتش بطور کامل اجابت نشد. قوم یهود انتظار داشت که کوروش بانتقام کشور اسرائیل بابل را زیر و رو کند. ولی چنین نشد و بابل ویران نگردید. (۱)

پرفسور ج. ه. ایلِف استاد باستان‌شناس معاصر انگلیسی و مدیر موزه لیورپول ضمن مقاله‌ای در کتاب میراث ایران راجع بشخصیت کوروش مینویسد: (۲) «شاید از نظر مردم امروز جهان بارزترین شخصیت تمام دوره شرق قدیم کوروش کبیر باشد یک قسمت این امر مربوط به نبوغ و عظمت واقعی اواز لحاظ کشور گشائی و بنیاد گذاری تشکیلات مملکتداری و قسمت دیگر آن مربوط بمعاضدت بابودیان بود.»

دکتر گیرشمن فرانسوی رئیس هیئت علمی کادشهای شوش مینویسد: (۳) «از میان پادشاهان عده محدودی هستند که پس از خود شهرت و نامی نیک مانند کوروش باقی گذاشته‌اند. کوروش سردار بزرگ و پیشوای مردم بود. بخت نیز با او یاری میکرد وی سخی و نیکخواه بود، و اندیشه آن نداشته که ممالک مفتوحه را به اتخاذ روش واحد ملزم نماید، بلکه این خردمندی را داشت که مؤسسات هریک از حکومتهائی را که بر تاج و تخت خود ضمیمه میکرد لایتغیر باقی گذارد، او هر جا که رفت، خدایان مذاهب مختلف را بر سمیت شناخت و ته‌دبق کرد و همواره خود را جانشین قانونی حکمرانان بومی معرفی مینمود.»

اسکندر نخستین کسی نبود که این سیاست را اتخاذ کرد؛ بلکه اوقفظ از سیاست کوروش تقلید نمود و بدینوسیله مورد تحسین رعایای جدید گردید. نسیمی جدید

۱- صفحه ۱۹۴ کوروش کبیر ترجمه دکتر هدایتی از انتشارات دانشگاه تهران شماره ۲۵۴ چاپ

تهران سال ۱۳۳۵

۲- صفحه ۲۱ ترجمه شش دانشنده ایرانی از انتشارات بنگاه ترجمه و نشر کتاب چاپ تهران سال ۱۳۳۶

۳- ایران از آغاز تا اسلام ترجمه دکتر محمد معین استاد دانشگاه تهران چاپ تهران سال ۱۳۳۶

مطهره کاج و سیرانی، لورستان، پس از آلودگی شدید، ۱۳۵۰

بر سراسر جهان وزیدن گرفت و کوروش شهریار را از قربانیها و قتلهای به ناحق نجات بخشید، حریق شهرهای غارت شده را خاموش نمود؛ و اقوام را از اسارت و بردگی آزاد کرد.

کوروش بیش از هر فرد دیگر متوجه بود که جهان باستان، شهرهای متمدن و قبایل وحشی از قوای داخلی که میکوشد همه را در يك جامعه انسانی مستهلك سازد، بزحمت اطاعت میکند. ماهر گز نمی بینیم که کوروش، مانند رومیان، ملت رقیب خود را باخویش متحد کند، و نخست با اومانندملتی هم شان رفتار نماید و سپس در زمان ضعف وی او را تابع و مطیع کند و بدو ظلم و ستم روا دارد، ایرانیان کوروش را «پدر» و یونانیان که وی همالک ایشانرا تسخیر کرده بود او را «سرور» و «قانونگذار» مینامیدند و یهودیان این پادشاه را بمنزله «ممسوح پروردگار» (۱) محسوب میداشتند. با آنکه روح جنگجوی او هرگز و حتی پس از سالها جنگ و پیروزی سست نشد. همواره نسبت بدشمن مغلوب بلند نظر بود و بدو دست دوستی دراز میکرد. خود او در متن تاریخی که در بابل نوشته چنین میگوید: «مردوك همه سرزمینها را بازدید کرد، تا کسی را که میبایست پادشاهی عادل شود، پادشاهی که تابع قلب خویش باشد دریافت، دست او را گرفت و وی را بنام (کوروش انشانی) خواند و پادشاهی همه جهانرا بنام او کرد ...»

مرحوم هشیر الدوله پیرنیا مورخ عالیقدر ایرانی که حق بزرگی نسبت به تنظیم و تألیف تاریخ ایران باستان دارد راجع بشخصیت کوروش مینویسد: (۲)
«اکثر از شاهان هخامنشی بزرگ منش و بارأفت بودند بالاحاصل قضاوتی که درباره کوروش نظر باسناد و مدارك و نوشته های مورخین عهد قدیم میتوان کرد این است:

۱- مترجم اینطور ترجمه کرده است ۲- صفحه ۴۷۶ تاریخ ایران باستان جلد اول

اوسرداری بود ماهر و سائسی بزرگ ، اولیاق خود را از حیث سرداری در جنگ با
 کرزوس ثابت نمود. زیرا موقع را تشخیص داده با سرعتی حیرت آورده در بحبوحه زمستان
 تاقلب لیدیه تاخت و به دشمن مجال نداد از نو قوت بگیرد. بر گردانیدن دجله هم از
 کارهای فوق العاده است ، زیرا دلالت میکند بر اینکه نظم و ترتیب و اطاعت نظامی
 در قشون کوروش استوار بود. او اراده ای داشت قوی و عزمی راسخ. حزمش کمتر از
 عزمش نبود چه بعقل بیشتر متمول میشد تا به شمشیر. کیفیات تسخیر سارد و بابل
 شاهد این معنی است و سلوک کوروش با مردمان مغلوب دوره نوینی در تاریخ شرق
 قدیم گشود که تا آمدن اسکندر بایران امتداد یافته آنرا از دوره های قبل تمیز داد.^۱
کوروش کبیر همان ذوالقرنین مذکور در قرآن مجید است

اسکندر مقدونی بطوریکه مورخین نوشته اند و قبلانیز در صفحات ۳۹ و ۵۱ متذکر
 گردیده همراه خود یکعده تاریخ نویس و دانشمندان داشت (۱) تا فتوحات و کارهایش را
 بنویسند و رسم تاریخ نویسان مخصوصاً تاریخ نویس دستوری آنهم اگر یونانی و در
 مکتب هرودوت تربیت شده باشد اینست که ماجرا را بزرگتر و مهمتر از آنچه بوده
 جلوه دهد. ازینرو علاوه بر ذکر کشور گشائیه ، کارهای افسانه آمیز و خارق العاده
 دیگری هم با اسکندر نسبت دادند و اسکندر نیز بشخصه طالب تملق و مدافعه بود و از همراهان
 هر کدام چاپلوستر بودند مقرب تر بودند. تنها بین همراهان کالیستنس برادر زاده
 ارسطو پیوسته حقایق و کارهای صواب را با اسکندر میگفت و او را از اعمال ناپسند
 و رویه های ناشایسته که باشأن مقام يك کشور گشا سازگار نبود بی پرده باوی میگفت
 و بجهت همین صریح گوئی و نگفتن تملق مورد نفرت و کینه اسکندر قرار گرفت و

۱- اومنی Eumenes روزنامه مینوشت یعنی وقایع روز را ثبت میکرد بی تن Bacton و دیوگینس
 Deogenetus زمین را مساحت مینمود کالیستنس و بطلمیوس و در باسالار نی ادکوس و انیسکریتس
 Onesikeritos نیز تاریخ مینوشتند آریستو بولس جغرافیای سیاسی و طبیعی کشورها را یادداشت مینمود

از يك كنگاشی که برضد او شده بود استفاده کرده کالیس تنس را بدون آنکه وارد دسته کنگاشیان باشد بدون محاکمه اعدام نمود و باین عمل زشت، نفرت مقدونیهارا نسبت بخود افزود.

ازطرفی چون پس از اسکندر بطالسه که از اعقاب بظلمیوس بودند در مصر ریشه دوانیده وتشکیل سلطنت بادوامی دادند از موقعیت خود استفاده کرده مصریها را که از تسلط دویست ساله ایرانیان خسته شده بودند تحت تأثیر تبلیغات پیروان اسکندر واعقاب آنها قرار داده حب اسکند و بغض ایرانیان را در دل گرفتند. افسانه نویسان نیز در این باره غلو کرده اسکندر را فرستاده ازجانب خدا و گاهی خدا نوشتند روی همین موضوع افسانهها ساختند. این افسانهها برحسب گفته محققین شاید در قرن سوم میلادی تدوین یافته و در قرن هفتم بزبان پهلوی و از آن بزبان سریانی نقل شده و بدست اعراب افتاده باشد. متن پهلوی از بین رفته ولی سریانی آن باقی مانده بود که توسط دانشمند انگلیسی بیج (۱) ترجمه گردیده.

هجوم تازیان و تبلیغات شومی نیز که آنها برضد شاهان هخامنشی و ساسانی ومذهب آنها معمول داشتند و ترویج افسانههای اسکندر کمک به تبلیغات گذشته کرد و تازه مسلمانان متعصب ومفسرین اولیه را که تحت تأثیر نفوذ این گفتهها قرار گرفته بودند بر آن داشت تا اسکندر را همان ذوالقرنین مذکوره در قرآن تصور بنمایند و او را تاحد پیغمبری ارتقا دهند ومتدرجاً آن انزجار و کینه ای که از او تا پایان دوره ساسانی در نهاد مردم بود بمحبت ودوستی تبدیل شد تا آنجا که بعضی او را اصلاً ایرانی شمردند. شعرای فارسی زبان نیز که جریان تاریخ گذشته بر آنها مجهول بود تحت تأثیر همان افسانهها و گفتهها قرار گرفته در مدح اسکندر ذوالقرنین اشعار آبدار ساختند و از او به نیکی همچون يك پیامبر و یاسردار وحکیم با ایمان ایرانی نام بردند.

رفتن اسکندر بظلمات در جستجوی آب حیات، و رسیدن بآن چشمه و زنده شدن ماهی در آب چشمه و نوشیدن آب حیات توسط دوسر دار اسکندر و در و گوهر شدن ریگهای همراه آورده شده از ظلمات از افسانه‌ها و برداشته‌های تاریخ‌نویسان یونانی است که به رب سرایت کرد و داخل افسانه‌های تاریخی و ادبیات ایران گردید و ضمن این نقل و انتقالات شاخ و برگهای خرافانی بیشتری پیدا نمود تا آنجا که اغلب موضوع نظم دیوان گویندگان گردید. اسکندرنامه و شرفنامه دو کتاب شیرین و ادبی استادعالی‌مقام سخن و حکمت، حکیم نظامی میباشد.

دانشمند و محقق قنید قرن حاضر مولانا ابوالکلام آزاد وزیر فرهنگ سابق هند که در سال ۱۳۳۶ بدردود زندگی گفت يك بحث شیرین تاریخی و مشروحی در تفسیر چند آیه از سوره کهف دارد که خود تشکیل کتابی میدهد. درین بحث عالمانه از روی روایات و آیات تورات و قرآن و گفته‌های مورخین قدیم و با ذکر دلائل محکم و کافی ثابت نموده است که ذوالقرنین مذکوره در قرآن مجید همان کوروش کبیر هخامنشی است. دانشمند نامبرده با این تفسیر و تحقیق که بخوبی از عهده آن برآمده و حق مطلب را آنطوریکه لازم بوده است ادا کرده خدمت بسزا و بزرگی برودن کردن يك مشکل و ابهام تاریخی نموده که درخور کمال تمجید و تحسین میباشد. نویسنده میل داشت که میتواند ترجمه و عین آن مطالب را که در حدود یکصد صفحه و حاوی نکات مهمه تاریخی است نقل نماید ولی چون مبنای کار راجع بتاریخ و سوانح زندگی و شخصیت کوروش کبیر بر اختصار قرار گرفت از اینرو نسبت باین قسمت جالب تاریخی نیز آنچه را که با مطلب ما مربوط و ملازم بوده خلاصه کرده و بشرح صفحات آتی از لحاظ خوانندگان عزیز و علاقمندان میگذراند.

بطوریکه محققین متذکر گردیده‌اند قریب به تحریک قوم یهود از حضرت محمد
راجع بیک شخصیت مرموز و بزرگ تاریخی که فتوحات زیادی در شرق و غرب عالم
کرده و در دوران سلطنتش وقایع بسیار مهم و فوق العاده‌ای صورت گرفته و بقلب ذوالقرنین
معروف بوده پرسش مینماید. در جواب این پرسش آیات ۸۳ تا ۹۸ سوره کهف بر آن
حضرت نازل میگردد که عین آن آیات و ترجمه تحت اللفظی آن ذیلاً نقل میگردد:

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا إِنَّا مَكَنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ
وَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا فَاتَّبَعْ سَبِيلًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
تَجْرِبُ فِي عَيْنِ حِمَّةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّا تَعَذَّبُ وَإِنَّمَا
أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ
عَذَابًا نَكْرًا وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جِزَاءُ الْحَسَنِ وَسَقُولُ لَهُ مِنْ
أَمْرًا يُسْرًا ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ
قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ثُمَّ
اتَّبَعَ سَبِيلًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
قَوْلًا قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوجَ وَمَاجُوجَ مَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ
لَكَ خُرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَتَيْنَا فِي
بِقُوَّةٍ أَجْعَلُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا أَتَوْنِي زَبْرًا الْحَدِيدَ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ
الصَّدَقَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتَوْنِي أَقْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ثُمَّ
اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا
جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكًّا وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

و سؤال میکنند کفار یا یهود تو را از ذی القرنین بگو ای محمد زود باشد که بخوانیم بر شما از او خبری و یبانی (۸۳) بدرستی که ما قوت دادیم او را باستیلاي در زمین و دادیم او را از هر چیزی سببی یعنی اسباب هر کاری را بدو دادیم (۸۴) پس پیروی نمود آن سببی را که می‌رسانید او را بمغرب (۸۵) تا وقتی که رسید بمکانی که جای غروب کردن آفتاب بود چنان دریافت آفتاب را که غروب میکند در چشمه آب گرمی یافت نزدیک آن چشمه بر ساحل دریا گروهی را که سبز چشم و سرخ موی و تن آذربود لباس ایشان پوست حیوانات و خوراکیان گوشت و حوش و جانوران آبى بود گفتیم ما ای ذی القرنین یا عذاب کن و بکش این قوم را اگر ایمان نیاورند و یا اینکه فرامیگیری در باب ایشان نیکوئی از ارشاد و تعلیمات دینیه اگر قبول ایمان میکنند (۸۶) گفت ذی القرنین اما کسیکه ظلم کند بر نفس خود پس زود باشد که عذاب کنیم او را بقتل و این عذاب دنیا است پس باز گشته شود بسوی پروردگار خودش در قیامت پس عذاب میکند خدا او را عذاب سختی (۸۷) و اما کسیکه ایمان نیاورد و عمل نیک کند پس از برای اوست جزای نیکو و زود باشد که فرمان دهیم او را بکاری که بر او آسان باشد (۸۸) پس پیروی کرد سببی را (۸۹) تا اینکه رسید بمحل طلوع آفتاب چنان یافت آفتاب را که طلوع میکند بر قومی که نداده بودیم برای ایشان ستیری یعنی بی لباس زندگانی مینمودند (۹۰) همانطور که با قوم مغرب سلوک کرد با ایشان هم سلوک کرد و بتحقیق که احاطه کردیم ما بآنچه نزدیک او بود از روی آگاهی (۹۱) پس از پی در آمد ذی القرنین سببی دیگر را یعنی از جنوب بشمال رفت (۹۲) تا وقتی که رسید بمیان دو کوهی که از پس آنها زمین با جوج و مأجوج است. یافت نزدیک آندو کوه قومی را که نزدیک بود بجهت غربت لغت آنها اینکه گفتار ایشان فهمیده شود (۹۳) گفتند مترجمین ایشان ای ذی القرنین بدرستی که با جوج و مأجوج مفسدند در زمین پس آیا قرار دهیم ما از برای تو خرجی و بدیم

بشرطی که سدی میانه ما و ایشان بسازی (۹۴) گفت ذوالقرنین آنچه را مکتب داد مرا در آن پروردگار من بهتر و بیشتر است پس اعانت کنید مرا با شخص باقوت که بگردانم میانه شما و میانه ایشان بنیانی سخت (۹۵) بیاورید مرا پارچه های آهن و گفت میانه دو کوه را کردند تا بآب رسید از آنجا سنگ گذاشته و پارچه های آهن روی آنها نهادند تا وقتی که مساوی شد میانه هر دو جانب کوه و گفت ذوالقرنین بدمید تا وقتی که آن پارچه های آهن مانند آتش گردید پس گفت ذوالقرنین بیاورید مرا مس گذاشته تا بریزم بر آن (۹۶) پس نتوانستند یا جوج و مأجوج بالا بروند بر آن سد و نتوانستند بر آن دیوار تنی بزنند (۹۷) گفت ذوالقرنین این ساختن سد رحمتی است از جانب پروردگار من پس چون بیاید وعده پروردگار من بگرداند آن سد را از هم ریخته و هست وعده پروردگار من راست و درست (۹۸)

این شخصیت عجیب و مرموز تاریخی که از اعمال و رفتار او در شرق و غرب عالم قدیم بدین اوصاف یاد گردیده کیست ؟ و در کدام قسمت از زمان میتوان بین برگهای پریشان تاریخ دوران اقتدار و شکوه او را یافت ؟ اینها سؤالاتی است که خود بخود برای محققین و مفسرین پیش آمده ولی هیچکس بخوبی از حقیقت امر خبر نداشت زیرا راه تحقیق راه صاف و مستقیمی که باصل مقصود برسد انتخاب نمیشد.

نخستین پرسشی که پیش میآید معنی و رمز لقب این شخصیت تاریخی است: ذوالقرنین (صاحب دوشاخ) زیرا در تاریخ بشری هنوز دیده نشده که بشری دارای شاخ باشد بنابراین بعضی از مفسرین برای رفع این توهم و ابهام «قرن» (۱) را بمعنی همان «مدت» دانسته و گفته اند که چون مدت فتوحات و سلطنت و پادشاهی از دو برابر

۱- کلمه «قرن» عربی و بزبان عبری «لوفرانیم» آمده که همان معنای ذوالقرنین را میدهد

سلطنت عادی متجاوز شود ذوالقرنین میشود و در این صورت يك قرن را بعضی سی سال و عده دیگر ۲۵ سال دانسته اند

در هر صورت چند تن از مفسرین عالی مقام ایرانی منجمه ابوعلی سینا تصور نموده اند که مقصود از ذوالقرنین در قرآن مجید اسکندر مقدونی بود در حالی که صفاتی که برای ذوالقرنین در این کتاب آسمانی مذکور گردیده بهیچوجه با صفات و کارهای اسکندر مقدونی مطابقت ندارد بلکه مغایرت هم دارد، زیرا اسکندر فتوحاتی در غرب کشورش آنجا که خورشید در میان آب فرو میرود نداشته و در مدت کم زندگی سدی آهین نه بسته، با مغلوبین رؤف و مهربان و با گذشت نبود، خدا پرست و معتقد بر روز قیامت نبود، مدت دو قرن سلطنت نکرد، بلکه سلطنتش کوتاه و زود گذر بود، فتوحاتش با کشت و کشتار و خسارت و انهدام و آتش زدن قصور توأم بوده است.

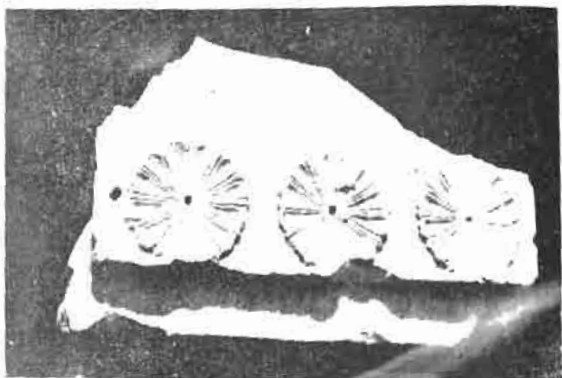
بنابر این تحقیقات محققین و مفسرین گذشته در این باب مبهم و ناقص و مستند بمدارک صحیح و مهم تاریخی نبوده و از همین لحاظ منتج به نتیجه قانع کننده ای نگردید و می بایستی کشف این راز را در اسفار یهود جستجو نموده باشند از آنرو که بدو از اطراف چنین شخصیتی که مورد احترام و علاقه یهود بود از طرف آنها عنوان گردیده اینک باید فهمید پادشاه عادل و مهربان و مرموز و فوق العاده که قوم یهود و ام دار او بودند و راجع باو پرسش نموده اند و در سوره کهف بدان خصوصیات موصوف گردیده کیست ؟

سفر دانیال :

در «عهد عتیق» فصلی است منسوب بدانیال پیغمبر بنام «سفر دانیال» که از کارهای او

و پیشگوئیهایش هنگام اسارت یهود در بابل مطالبی بیان گردیده است . (۱)

۱- بخت النصر پادشاه بابل دو بار بقلطین حمله برد و در سال ۵۸۷ ق. م پس از ۱۸ ماه محاصره او و شلیم را تسخیر و معبد یهود را خراب و اشیاء گرانهای آنجا را غارت و در حدود ۷۰۰۰ تن یهود را با اسارت بابل برد

عشر گلهای ۱۲ برکنه بروی سنگ مکتوبه روی طغه معزوف بهشت سلیمان
(موزه بهشت حسینه)

سنگهای کاج مار که درادوار اسلامی در دوز آرامگاه گورین عبت ساحتین به هم کار شده است

اسارت یهود در بابل سخت‌ترین و شوم‌ترین دوره زندگانی آنها بشمار آمده و در همین تاراج بود که پیکر مقدس یهود که مورد تکریم آنان بوده بدست مهاجمین و تاراجگران بابلی افتاده بود و شهرهای آنها خراب و قومیتشان متزلزل گردید. یهود ازین پیش آمد دردناک فوق‌العاده غمگین و متأثر بودند و در حال یأس و ناامیدی بانتظار سپیده دم آزادی روزشماری میکردند. دانیال بیغمبر در آن روزهای سیاه ظهور مینماید و وی در اثر پیشگوییهای عجیب نزد پادشاهان بابل تقریبی پیدا نمود و بر تمام کهنه و غیبگویان برتری میجوید.

رؤیای دانیال در سال سوم سلطنت «بیلیش فر» واقع میگردد و بدین شرح است :

«در سال سوم از جلوس پادشاه بیلش فر من در شهر «سوس هیرا» از نواحی ایلام در کنار رود «اولائی» بودم که قوچی در کنار رود ایستاده و دوشاخ بلند دارد، این دو شاخ یکی بطرف پشت او خم شده بود قوچ بادوشاخ خود غرب و شرق و جنوب را شخم میکرد و میکند و هیچ حیوانی نبود در برابر او ایستادگی کند، بنابراین هر چه میخواست میکرد، در همین حال که من در فکر انجام کار این قوچ بودم متوجه شدم که يك بز کوهی از طرف مغرب در حالیکه زمین را با شاخ خود میکند پیش آمده. میان پیشانی این بز يك شاخ بزرگ و عجیب کاملاً پیدا بود. کم کم بز کوهی با قوچ دو شاخ «ذوالقرنین» نزدیک شد و سپس خشمناک بر او تاخت و درین حمله دوشاخ حریف شکست و قوچ ذوالقرنین در برابر او از مقاومت عاجز ماند. کسی هم نبود که با او کمک کند. (۱ تا ۸)

آنگاه همین کتاب از قول دانیال میگوید: «فرشته‌ای که باید آنرا جبرئیل خواند بر او نازل شد و رؤیای دانیال را بدین نحو تفسیر کرد که: قوچ ذوالقرنین نماینده اتحاد دو کشور ماد و پارس است یک نفر پادشاه قوی بر این کشور حکمرانی میکند. بطوریکه هیچ دولتی قادر بمقاومت در برابر او نخواهد بود. اما بز کوهی

یک شاخ که بعد از قوج پیدا شد مقصود از آن مملکت یونان است و شاخ برجسته میان پیشانی او دلالت بر اولین پادشاه آن سرزمین میکند. (۸ تا ۵)

بنابر این رؤیا و پیشگویی پارس و ماد وقتی متحد شدند بقوج ذوالقرنین نمایانده شد و آن بزرگوهی که این قوج را مقهور کرد اسکندر مقدونی میباشد.

دانیال ازین رؤیا بقوم یهود بشارت میدهد که ظهور شخصیت ذوالقرنین پایان دوره اسارت و در بدری آنهاست و ذوالقرنین همان پادشاهی است که خداوند او را برای کمک به یهود یاری مینماید و او اورشلیم را از نو آباد و قوم یهود را با وطن خود بر خواهد گردانید.

چند سال پس از پیشگویی دانیال کورش کبیر از پارس طلوع کرد دولت پارس و ماد را یکی گردانید و بابل را گشود و به اسرای یهود مهربانیهای پراج و گرانبها نمود، آنان را بفلسطین بر گردانید و پادشاهان بعدی نیز از حمایت قوم یهود مضایقه نمودند. (۱)

در تورات غیر از «سفر دانیال» در دوسفر دیگر نیز پیشگوییهای هست که عبارت از «سفر اشعیا» و «سفر ارمیا» باشد (۲)

در کتاب اشعیا از انهدام اورشلیم بدست بابلیان و تجدید بنای آن از طرف کورش خبر داده شده که قسمتی از آن چنین است:

«خدای نجات دهنده میفرماید ... اورشلیم از نو بنا خواهد شد و شهرهای یهود مجدداً آبادان خواهد گردید من خانههای ویران آن را برای بار دوم از نو بنا خواهم کرد» (۴۴: ۲۶)

۱- بنا بر گفته محققین یهودیانی که به فلسطین بازگشتند در حدود ۴۲۰۰۰ نفر بودند تحت ریاست ششبریکی از نواده های داود پیغمبر یهودیهای بازگشته اغلب فقیر و آنها که دارا بودند در بابل مانده بکسب و تجارت مشغول شدند.

۲- بقیه یهود این دو کتاب بترتیب ۱۶۰ سال و ۶۰ سال قبل از کورش تألیف گردیده.

«در باره خورس (کوروش) میگویم که او برآورنده رضایت و خشنودی من است ... خداوند در شأن مسیح خود «خورس» میفرماید: «من دست او را گرفتم تا ملت ها را در حیطه اقتدار او در آورم و از چنگ پادشاهان خونخوار نجات دهم دروازه ها پشت سر هم بروی او باز شد آری من همه جا باتو هستم و همه جا ترا در راه راست راهنما خواهم بود. دروازه های آهنین شکسته و خزائن مدفون و گنج های پنهان بدست تو خواهد افتاد همه این کارها بدست تو خواهد شد تا بدانی که من خدای بزرگم، خدای یهود که ترا باسم برای نجات بندگان برگزیده، او یعنی قوم اسرائیل صلا میدهد.»

در جای دیگر کوروش به «عقاب شرق» خوانده شده و چنین مینویسد:
 «هان نگاه کنبد، من عقاب شرق را فراخواندم، من این مرد را که از سرزمین دور می آید و خشنودی مرا فراهم میکند فرا خوانده ام» (۴۶. ۱۱)
 از کتاب «یرمیا» :

«نترسید و در میان مردم ندا در دهید، بگوئید که بابل را گرفت، یعنی دوچار بلا گردید مردوک بحیرت افتاد تمام پناه پراکنده شدند؛ زیرا از جنوب نزدیک قومی بسوی بابل روانه است که بابل را زیر و رو خواهد کرد، آن چنانکه بشری در آن یافت نشود» (یرمیا ۵۰: ۱)

«خداوند گوید: پس از آنکه هفتاد سال از زمان اسارت بابل گذشت بسوی شما خواهم آمد مرا بخوانید شما جواب خواهم گفت بیاد من افتید مرا خواهید یافت بندهارا گسسته و باوطانتان باز خواهم آورد» (۲۹: ۱۴-۱۰)

گفته های اشعیا و ارمیا و دانیال عقاید قومی و ملی و از کتب الهامی و آسمانی یهود است و آنچه پیشگویی توسط پیغمبران یهود قبل از وقوع شده بعد از حدوث صحت

آن تأیید گردیده ، من جمله پیشگویی راجع بظهور کورش منجی قوم یهود است از طرف خدا که در رؤیای دانیال بصورت قوچ و در گفته اشعیا ، بصورت عقاب شرق نمایانده شده يك شاهد دیگر :

آنچه تاکنون گفته شد استناد از قرآن و تورات و سایر کتب مقدسه قوم یهود بود که نام پادشاهی که قوم یهود را از اسارت و خواری نجات داد در کتاب دانیال بلقب (لوقرائیم) یعنی صاحب دوشاخ و در عربی (ذوالقرنین) یاد گردیده است و این پادشاه کسی جز کورش بزرگ نمیتواند بوده باشد .

يك دليل ديگري نيز موجود است و آن نقش مجسمه‌ای است که اینك در بازار گاد موجود است (۱) و بروی سر این نقش دوشاخ بصورت شاخ قوچ وجود دارد و دو بال مثل بالهای عقاب از دو طرف او نمایان است . دوشاخ روی سر مجسمه مثل دوشاخ سایر قوچها نبوده بلکه همانطور که در رؤیای دانیال آمده يك شاخ و بجلو يك شاخ و بعقب سر نقش گردیده است .

دو بال مجسمه نیز گفته اشعیا ، (عقاب شرق) را بیاد میآورد .

درباره اینکه چرا این مجسمه را با دوشاخ و دو بال ساخته اند میتوان گفت همانطور که در تورات (کتاب عزرا) اشاره میشود کورش کبیر پس از فتح بابل بزرگان یهود را نزد خود طلبید و آنها را گرامی داشت . در میان آنها دانیال پیغمبر بود و از رؤیای عجیب خود شمه‌ای برای شاهنشاه فاتح ایران بیان داشت و گفت ترا بشکل قوچی با دوشاخ بلند و بزرگ در خواب دیده‌ام و پیروزیهای را پیشگویی کرده‌ام . کورش از این خواب بسیار راضی و خوشحال گردید و از آن پس در میان مردم بر اثر پیشگوییهای دانیال و اشعیا ، که او را عقاب شرق خوانده بود بقوچ نیرومند و عقاب شرق لقب یافت

و بطوری این دو لقب مورد توجه مردم قرار گرفت که هنگامیکه مجسمه او را میساختند
دو شاخ بر روی سرش و دو بال بدو طرف بدنش اضافه کردند. (۱)

تطبیق آیات قرآن درباره ذوالقرنین با احوال و کارهای کورش:

در ابتدای این گفتار چند آیه سوره کهف نقل گردیده و اکنون يك يك آن آیات
با حالات و کارهای کورش کبیر تطبیق میشود.

۱- در آیه اول خداوند فرموده است که «باو (یعنی ذوالقرنین) قدرت و توانائی
اداره کشور را بخشیدیم و هر وسائل را برای استحکام حکومت و فتوحات او فراهم ساختیم».
بررسی در احوالات کورش و موفقیت های شایانی که نصیب او گردید و در آن شرائط
زمان و مکان که امکان نداشت فردی گمنام از يك کشور کوچک بفرمانفرمائی ملل متمدنه
شرق برسد. امری غیر عادی و نادر بود و خواست خداوندی و وسائل نیل بدانها را فراهم ساخته.
۲- «تا آنجا راند که محل غروب خورشید است و چنان مینماید که خورشید در
چشمه ای که آب تیره رنگ دارد فرو میرود» این همان توجه کورش بسوی لیدی است
که در مغرب ایران شمالی (ماد) قرار گرفته بود و پس از فتح لیدی تا کنار دریای مغرب
پیش رفت و در ساحل دریاست که بواسطه کروی بودن زمین، هنگام غروب آفتاب
بنظر میرسد که خورشید در دریا فرو میرود.

۳- «باو گفتیم اکنون میتوانی درباره آنان به عذاب و ستم رفتار کنی و یا اینکه
بر رفتار نیکو گرائی گفت ...» پس از آنکه کورش در مغرب فتوحاتی کرد تا بدربار رسید
و یونانیهای کرانه دریا که با حمله نموده بودند مغلوب گردیدند. ذوالقرنین بعکس
با آنها بعدل و داد رفتار کرد و از جسارت آنها چشم پوشید و فرما داد بود که

۱- مطالب بالا را جمعی بشاخ و بالهای نقش پاسارگاد تصویری است که دانشمند فقید مولانا ابوالکلام
نموده و نظر مؤلف همانست که در صفحات ۷۳ تا ۷۷ مورد بحث قرار گرفته میباشد این تصور نیز شایان
مطالعه و تحقیق است و میتوان با دو شاخ و بال نقش منطبق ساخت.

لشکریانش جز با سپاهیان دشمن دیگر بهیچکس با اسلحه روبرو نشوند .

مورخین یونانی عموماً معتقدند که کارهای کورش همه بابخشش و داد و رؤف

توأم بوده « کورش تاپای داد نایستاد بلکه از آن مقام نیز فراتر رفت » (۱)

۴- « سپس با وسائلی که در اختیار او گذاشتیم تابدا نجا رفت که خورشید طلوع

میکند و قومی در آنجا یافت که حتی وسیله نداشتند خود را از گرمای آن حفظ نمایند... »

این آیه نیز بافتوحاتی که کوروش در طرف مشرق ایران پس از فتح کشورهای مغرب نمود

تطبیق کامل دارد .

۵- « باز همچنان رفت تا رسید بمحلی که میان در دیوار عظیم بود و در آنجا قومی

یافت که زبان نمی فهمیدند آن قوم گفتند یا ذی القرنین ... » محقق عالی مقام مولانا

ابوالکلام آزاد معتقد است که این محل در حدود دریای خزر و کرانه های قفقاز انجام

گرفته . در مشرق قفقاز بحر خزر و در مغرب دریای سیاه مانع از عبور قبائل مهاجم بود

و خود کوه های قفقاز نیز مرتفعترین و محکمترین سدی بوده است فقط در میان این

رشته کوه ها تنگه ای وجود دارد (تنگه داریال فعلی) که قبائل مهاجم وحشی از همان

راه بنواحی جنوبی هجوم کرده بقتل و غارت می پرداختند . کورش کبیر درین تنگه

سدی آهنین ساخت که نه تنها مردم قفقاز بلکه تمام ملت های آسیای غربی و شمال مصر

از هجوم قبائل وحشی شمالی در امان ماند و این دروازه طبیعی را با احداث سدی بروی

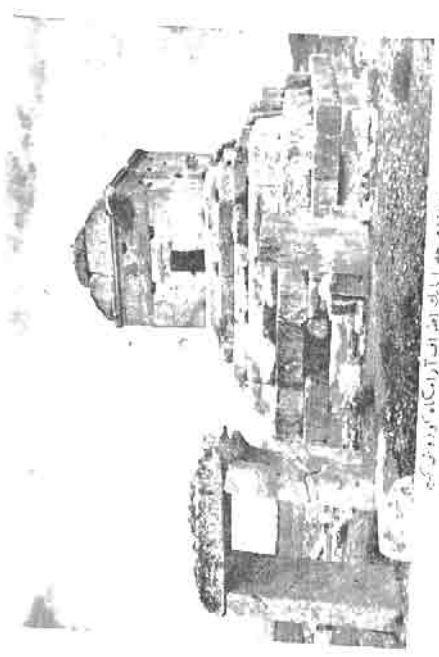
اشار و مهاجم قفل نمود .

بروز شخصیت کورش

روشن ترین مطلبی که در نوشته های این مورخین میابیم مقام و شخصیت بی نظیر

کوروش بود همه اتفاق رأی دارند که کوروش از جنس دیگران نه ، بل وجودی نادر

۱- راجع بحامد و محاسن این شاهنشاه عدل کسرتاحدی که ملازم موضوع بود در صفحات گذشته شرح داده شده است

مردم مسجد ایوان اصفهان آرماتام کوروش کج

دی‌نظار بود چنانکو گوئی برای زمان آینده بوجود آمده بود آموزگار باو چیزی نیاموخته وحکیم بتربیتش همت نگماشته وحتى در شهر و آبادی نیز پرورش نیافته بود آموزگارش طبیعت و حکمت ازلی مربی او بود، دامان کوه و صحرا مکتب پرورش اوست از چوپانان دشت‌های شرقی استان فارس بود اما شگفتی بازی روزگار را بنگرید که همین چوپان گمنام روزی چنان شخصیت خود را به چشم جهانیان کشید که همه را خیره کرد و بزرگترین نمونه حکمرانی و بالاترین مثال حکمت و فضیلت شد. اسکندر بزرگ که از چشمه پرورش ارسطو آب خورده بود شك نیست که فاتحی بزرگ محسوب میشد اما ببینیم آیا گوشه‌ای از زوایای اخلاق و انسانیت را گشود، کورش ارسطو و معلم اولی نداشت (بجای مکاتب بشری، مکتب طبیعت او را پرورش داد، معذک هم چون اسکندر تنها به فتح کشورها اکتفا نکرد بل کشور انسانیت و فضیلت را نیز فتح کرد.

ازین نظر عمر فتوحات اسکندر با عمر خود او پایان پذیرفت اما پایه هائی که فتوحات کوروش در کشورها گذاشت دو قرن کامل برای فرزندانش حکومت را نگاهداشت و دست روزگار بانهدام آن توفیق نیافت.

هنوز نفس واپسین اسکندر از دهان خارج نشده بود که کشورش بچند پاره تقسیم گشت، اما روزی که کوروش چشم از جهان بر بست هنوز کشور او مستعد توسعه و تقویت بود فتوحات او هنوز بمصر نرسیده بود که پسرش دره نیل را گشود و يك پاره يك امپراطوری بزرگ جهانی پدید آمد که دنیای قدیم نظیر آنرا نشان نمیدهد. قسمت اعظم قاره آسیا و اروپا و مصر زیر فرمان امپراطوری بود که پسر کوروش بپنهائی برادرش آن تکیه زده بود.

فتوحات اسکندر همه جنبه مادی داشت: اما کوروش روح کشورها را می‌گشود،

امپراطوری اسکندر سر برداشت اما پایداری نتوانست ، در صورتی که امپراطوری کوروش سالها پا برجا و استوار ماند .

اعتراف مورخین معاصر

محققین معاصر تاریخ نیز باین حقیقت اعتراف دارند مستر گرندی استاد دانشگاه اکسفورد که در تاریخ قدیم تنها مرجع موثق شناخته میشود و تاریخ گرانبهایی او (جنک بزرگ پارس) قبول عام یافته است در این کتاب میگوید :

« شك نیست که شخصیت کوروش شخصیتی نادر و بی نظیر و در عصر خود غیر عادی بود کوروش در دل ملل معاصر خود چنان اثری بجای گذاشت که عقل را مات میکند گزنفون شاگرد سقراط تاریخ حیات او را پس از ۱۵۰ سال تألیف نموده ، در تمام روایات او فضائل بارز کوروش را می بینیم ، صرف نظر از اینکه باین مطلب اهمیت بدهیم یا ندهیم ناگزیریم اعتراف کنیم که رشته سیاست مملکت داری کوروش مربوط و وابسته به محاسن اخلاقی و ملکات فضیلت او بود و قتی که رفتار او را در برابر رفتار پادشاهان سلف او از کشورهای آشور و بابل قرار دهیم می بینیم که درخشندگی و برجستگی خاص رفتار کوروش در بین سایرین کاملاً آشکار است »

گرندی در جای دیگر گوید :

« موقعیت و پیروزی کوروش ، بسیار بزرگ بود تا ۱۲ سال قبل ، حاکم ولایت کوچکی بنام « انشان » بود ، در حالیکه یکباره تمام حکومت های قوی و بزرگ در برابر او زانو میزدند ، اینها کشورهایی بودند که روزی دم از امپراطوری ، جهانی میزدند ، سرزمین « ساراگون » پادشاه افسانهای کشور « آکاد » و امپراطوری بخت النصر و بابل اکنون در برابر امپراطوری جدید سر تسلیم فرود آورده و کورش نه تنها فاتحی بزرگ بلکه حاکمی مقتدر برای این ممالک محسوب میشود .

«ملت‌ها نه تنها رژیم جدید را پذیرفتند بلکه بآن بسیار روی موافق نشان دادند چنانکه درده سال عمر کوروش پس از فتح بابل می‌بینیم که هیچ شورش و سرودصادی در امپراطوری بزرگ او روی نداده است»

«صحیح است که ملت‌ها در برابر او تسلیم شده بودند ولی این تسلیم در برابر سخت دلی و استبداد او نبود چه حکومت کوروش قتل و عذاب و تبعید و غارت نمی‌شناخت گناهکاران را بتازیانه نمی‌بست و قتل عام نمیداد و ملت‌ها را براندن از کشور و موطن خود تهدید نمی‌کرد بلکه تمام این تسلیم‌ها نتیجه این بود که امن و آرامش همه جا را فرا گرفته گرگ و میش باهم زندگی میکردند»

«آثار بیداد پادشاهان آشور و بابل از میان رفته و ملت‌های تبعید شده بکشورها و شهرهای خود بازگشتند و خدایان و معابد خود را از نو برپای داشته بودند، از آداب و رسوم قومی هیچ ملتی جلو گیری نمیشد بلکه همه در کار خود آزادی داشتند و ادیان و مذاهب انحصاری نشده و بجای خوف و وحشت عمومی سابق، داد و داد گستری و بخشش و مساوات تام نصیب اقوام شده بود»»

ویلیام جمز دورانت دانشمند شهیر امریکائی در کتاب «مشرق زمین - گاهواره تمدن» در فصل سیزدهم در قسمت مربوط بتمدن ایران راجع بکوروش چنین نوشته است: ^۱ «کوروش یکی از کسانی بود که گویا برای فرمانروائی آفریده شده بگفته امرسون ^۲ همه مردم از تاجگذاری ایشان شاد میشوند، روح شاهانه داشت

۱ - صفحه ۵۱۷ کتاب «مشرق زمین» ترجمه دانشمند ارجمند آقای احمد آرام چاپ

تهران سال ۱۳۳۷

Emerson - ۲

و شاهانه بکار برمیخواست، در اداره امور بهمانگونه شایستگی داشت که در کشور کشائی‌های حیرت‌انگیز خود چنین بود، باشکست خوردگان به بزرگواری رفتار میکرد و نسبت بدشمنان سابق خود مهربانی میکرد. پس هابه شکستی نیست که یونانیان درباره وی داستانهای بیشمار نوشته و او را بزرگترین پهلوان جهان پیش از اسکندر دانسته باشند».

• آنچه یقین میتوان گفت اینست که کوروش زیبا، خوش اندام بود، چه ایرانیان تا آخرین روزهای دوره هنر باستانی خویش بوی همچون نمونه زیبایی انسام مینگریسته اند. دیگر اینکه وی مؤسس سلسله هخامنشی یا سلسله شاهان بزرگ است که در نامدارترین دوره تاریخ ایران بر آن سرزمین سلطنت میکرده اند.

دیگر آنکه کوروش سربازان مادی و پارسی را چنان منظم ساخت که بصورت قشون شکست ناپذیری درآمد، بر ساردیس و بابل تسلط شد و فرمانروائی اقوام را بر مغرب آسیا چنان پایان داد که تا هزار سال پس از آن دیگر نتوانستند دولت و حکومتی بسازند، تمام کشورهای را که پیش از وی در تحت تسلط آشور و بابل و سوریا و آسیای صغیر بود ضمیمه ایران ساخت و از مجموع آنها يك دولت شاهنشاهی و امپراطوری ایجاد کرد که بزرگترین سازمان سیاسی پیش از دولت روم قدیم و یکی از خوش ادوارترین دولتهای همه دوره های تاریخی بشمار میرود».

• آن اندازه که از افسانه ها بدست میآید، کوروش از کشور گشایانی بوده است که پیش از کشور گشائی او را دوست میداشته اند و پایه های سلطنت خود را بر بخشندگی و خوی نیکو قرار داده بود، دشمنان وی از نرمی و گذشت او آگاه بودند و بهمین جهت در جنگ با کوروش مانند کسی نبودند که بانبروی نومیدی میجنگد و میدانند چاره ای نیست جز اینکه بکشد یا خود کشته شود».

• یکی از ارکان سیاست و حکومت وی آن بود که برای ملل اقوام مختلفی که اجزای امپراطوری ایران را تشکیل میدادند، بآزادی عقیده دینی و عبادت معتقد بودند، و این خود میرساند که بر اصل اول حکومت کردن بر مردم آگاهی داشت و میدانست که دین از دولت نیرومند تر است. بهمین جهت است که وی هرگز شهرها را غارت نمیکرد و معابد را ویران نمیساخت بلکه نسبت بخدایان ملل مغلوب به چشم احترام مینگریست و برای نگاهداری پرستشگاهها و آرامگاههای خدایان از خود کمک مالی نیز میکرد، حتی مردم بابل که در برابر اوسخت ایستادگی کرده بودند در آن هنگام که احترام وی را نسبت بمعابد و خدایان خویش دیدند، بگرمی برگرد او جمع شدند و مقدم او را پذیرفتند. هر وقت سرزمینی را میگشود که جهانگشای دیگری پیش از وی بآنجا نرفته بود، با کمال تقوی و ورع قربانیهای بخدایان محل تقدیم میکرد. مانند ناپلئون همه ادیان را قبول داشت و میان آنها فرقی نمیکذاشت، با هر حتمی بیش از ناپلئون بتکریم همه خدایان میپرداخت. •

آغاز کاوشهای علمی و کارهای تعمیراتی

در پاسارگاد

در پاسارگاد جز مختصر گمانه زنی که در سال ۱۳۰۶ شمسی توسط باستانشناس فقید پرفسور هرتسفلد انجام گرفته دیگر حفاری اساسی قابل ملاحظه‌ای بعمل نیامده بود و این موضوع در عرض سالهای مأموریت نویسنده در تخت جمشید پیوسته مورد علاقه و پیشنهاد بود و اداره کل باستانشناسی نیز کمال موافقت را داشت لیکن بواسطه محدود بودن اعتبارات بنگاه علمی تخت جمشید بمرحله عمل در نمی‌آمد.

در اواخر سال ۱۳۲۸ با توجه وزارت فرهنگ و مساعی اولیاء محترم اداره کل باستان شناسی اعتبار مختصری جهت آغاز حفاری پاسارگاد ضمن بودجه بنگاه علمی منظور و دستور شروع کار داده شد. همان هنگام با اینکه زمستان و در نقطه سرد سیری پاسارگاد کار حفاری و خاکبرداری تا حدی مشکل بنظر میرسید عملیاتی آغاز گردید و در نتیجه در همان زمستان و بهار سال ۱۳۲۹ و سال ۱۳۳۰ دو قصر بزرگ کوروش و ساختمان اسلامی^۱ شمال آرامگاه خاکبرداری شد و برای حفاظت آنها باحداث

۱- راجع باین ساختمان که در صفحه ۹۹ بطور تفصیل صحبت شده محمد مفید مستوفی یزدی در فصلی از کتاب «مختصر مفید» راجع بساختمان شاه شجاع در جوار آرامگاه کوروش کبیر نوشته است که ساختمان نامبرده کاروانسرا و خود او آبادی آنرا دیده است و عین نوشته وی چنین است: «مشهد مادر سلیمان: حقیق خود ملاحظه آن کرده و پادشاه مطاع شاه مظفری در حوالی مشهد کاروانسرائی ساخت که تمامی ارکان دیوارها از سنگ مرمر تراشیده است.» این کتاب در سال ۱۳۳۷ ضمیمه دفتر ۲ و ۳ فرهنگ ایران زمین (جلد ۶ تابستان و پاییز سال ۱۳۳۷) بچاپ رسیده و قسمتی که از آن نقل قول شده مربوط بصنحه ۱۷۵ همان کتاب میباشد و اینکه مورخ نامبرده متذکر گردیده که تمامی ارکان و دیوارها از سنگ مرمر بوده است مقصود همان سنگهای سفید مرمر نمایی است که از کاخ های کوروش کبیر جدا و برای ساختمان آن کاروانسرا مورد استفاده قرار داده اند میباشد

دیواری اطراف قصور مبادرت نمود. در سالهای بعد نیز مرتباً هر چند ماهی که فصل مقتضی کار بود حفاری و خاکبرداریهایی بفرارخور اعتبار در روی صفه تخت سلیمان و اطراف ویرانه سنگی معروف به آرامگاه کیوجیه و آب نماهای سنگی و تپه های پیش از تاریخی اطراف انجام گرفت. در سال ۱۳۳۴ صفه نسبتاً وسیعی بدور آرامگاه کوروش احداث و با يك حصار سنگی ساده آنرا محصور و فضای اطرافش را تسطیح نمود و در سال ۱۳۳۷ تعمیرات خود بنای آرامگاه انجام گرفت و بعلاوه در دو کاخ پذیرایی و اختصاصی قطعات نقوش پراکنده را از روی کمال دقت و مهارت بجای خود نصب و با سیمان آنها را محکم ساخت.

در تابستان سال ۱۳۳۸ کاوشهای بیشتری در تپه نخودی که شرح آن در صفحات ۳۶ تا ۳۷ گذشت بعمل آمد و قسمت جنوبی حصار خشتی دور کاخ بار کوروش بیک حصار سنگی تبدیل گردید که هم حفاظت آن کاخ و هم منظره و دور نمای آنرا تأمین مینماید. بعلاوه مقدمات احداث خیابانی بعرض دوازده متر و طول ۱/۵ کیلومتر که آرامگاه و کاخها را بهم متصل میسازد و مشجر خواهد گردید فراهم شده است. این خیابان و سایر اقداماتی که از طرف انجمن آثار ملی انجام گرفته و خواهد گرفت نتیجه بازدید تیمسار سپهبد آقایی اولی رئیس محترم هیئت مدیره انجمن آثار ملی در تیرماه سال ۱۳۳۷ از پاسارگاد میباشد که برنامه وسیع و آبرومندانه ای جهت آرامگاه کوروش کبیر و داریوش و سایر شهریاران هخامنشی در نقش رستم طرح نموده و تا این تاریخ که این گزارش تنظیم میگردد قسمتی از برنامه در دست اقدام و قسمت های دیگر آن نیز امیدوار است بهخواست خداوندی در سالهای آینده بمرحله عمل درآید.

در سالهای ۱۳۳۴ و ۱۳۳۶ و ۱۳۳۷ و ۱۳۳۸ سرپرستی کارگران بهمه آقای مراد برزو که از کارکنان فنی و مطلع و قدیمی بنگاه علمی است محول و نامبرده برای نصب قطعات نقوش و تعمیرات آرامگاه و ساختمان دیوار سنگی کوششهای فراوانی معمول داشت. کارگران حفاری و تعمیراتی نیز همان کارگران باوفا و علاقه مند و با ایمان تخت جمشید بوده اند که با صمیمیت و جدیت وظیفه خود را انجام داده اند با وجود همه این اقداماتی که در عرض چند سال گذشته متدرجاً انجام گرفته باز قسمت های مهم امور حفاری و تعمیراتی و استحفاظی و تشریفاتی ناقص و نویسنده پیشنهادات و آراءانهائی دارد که به وزارت محترم فرهنگ و اولیای اداره کل باستان شناسی و انجمن آثار ملی تقدیم داشته و امیدوار است که اولیای محترم امور مخصوصاً اداره کل باستانشناسی و انجمن آثار ملی در تأمین اعتبارات لازم و تهیه وسائل کار موفق و سایر همکاران عزیز و بازرسان اداره کل باستان شناسی و کارکنان بنگاه علمی در اجرا و انجام آن مؤید باشند. پیشنهادات بشرح زیر خلاصه میگردد:

۱- خرید تمام ده مادر سلیمان تا بتوان در تمام آن صفحات خاکبرداری و کاوش هایی نمود و آب نما های مکشوفه را بدون آنکه مجدداً در اثر زراعت بزر خاک رود نمودار ساخت وبعلاوه خود ده را مانند يك ده روستائی نمونه مجهز ساخت و باغانی در آنجا احداث نمود.

۲- تهیه یکدستگاه ماشین برق حداقل بیست کیلوواتی فقط برای آرامگاه کوروش کبیر و خیابانها و یکدستگاه تلمبه آبکشی برای آبیاری و چمن کاری و گلکاری های روی صفا اطراف آرامگاه و درختکاریهای خارج از صفا و سیمکشی برق بتمام اطراف صفا با نور افکن های قوی تا همانطور که بنای آرامگاه در روز از فرسنگها

دور نمایان است شبها نیز در پرتو همان نورافکن ها نمایان باشد.

۳ - ساختمان اطاقهایی جهت مستحفظین و يك تالار و چند اطاق پذیرائی جهت استراحت سیاحان و بازدید کنندگان آثار در جهت غربی یا شمالی ویرانه اسلامی نزدیک آرامگاه کوروش.

۴ - احداث صفه و حصارى نظیر حصار دور آرامگاه کوروش کبیر بدور کاخ اختصاصی و تکمیل حصار دور کاخ بار بنجوى که نیمى از آن در تابستان سال ۱۳۳۸ ساخته شده است و حصارى باطراف کاخ دیگر کوروش که بریکى از درگاه آن نقش انسان بالدار باقى مانده است.

۵ - تکمیل خاکبرداریهای اطراف برج سنگی معروف بآرامگاه کبوجیه (زندان سلیمان) و ساختمان حصارى اطراف آن و تا حدودی که ممکن باشد سنگهای پراکنده پیرامونش بجای خود نصب گردد. اینکار از ضروریات ولى مشکلتترین و پرخرج ترین کار پاسارگاد است.

۶ - حمل و نصب قطعات ستون کاخها و سنك فرشهای تالارها بجای خود.

۷ - خاکبرداری اطراف صفه سلیمان و نصب سنگهای افتاده بجای خود که آن نیز از کارهای بسیار ضرورى و پرزحمت میباشد و تکمیل حفارى و پوشانیدن بناهای خشتی روی صفه.

۸ - کاوشهای دامنه دارى در اطراف جلگه پاسارگاد برای یافتن اشیاء ماقبل تاریخى و ماقبل هخامنشى وسایر ادوار.

۹ - خاکبرداری مجدد روی آب نماهای سنگى و چنانچه صلاح باشد قطعات سالم و باقیمانده را در يك امتداد و پهلوى هم نصب نمایند.

قسمت های مذکور بالا از وظائف دستگاههای فرهنگی و باستانشناسی و انجمن آثار ملی و دانشگاهی است و قسمت های دیگر از قبیل خرید ده مادر سلیمان و ایجاد جنگل واحداث راه صحیح از جاده شاهی تا پای قصر و آرامگاه و وصل آن بجلگه مرغاب و از آنجا بقادر آباد و ساختمان پل بروی رودخانه پلوار از وظائف سایر دستگاههای دولتی و نیازمند همکاری و همراهی و علاقه مندی سایر مؤسسات میباشد. همانطور که قسمت های مهمی از آرزوهای دیرین ما در ظرف این ده سال اخیر برآورده شد از روح پاک شخصیت های عالقدر و تاریخی که صاحبان و بانیان این آثار بوده همت میطلبد که پیشنهادات و تقاضا های بالا نیز در آینده بهمت شخصیت های علاقه مند و عالقدری که وارث این آثار هستند جامه عمل بپوشد و روزی بیاید که شان آرامگاه ابدی این بزرگوار و حفاظت آثار کم نظیرش بنحو مطلوب و شایسته ای ادا گردد و با برداشتن گامهای برجسته ای جبران بوی قیدیهای اخلاف شرمسار آنان بشود تا در برابر تاریخ و وظیفه خطیر ملی و هم نزد آیندگان سرافراز باشند.

کشف چند کتیبه پهلوی

در عرض چند سال اخیر چهار کتیبه پهلوی در تنگ براقی و تنگ خشک سیوند و اقلید و مقصود آباد دیده شده است که خصوصیات و محل کشف آنها بطور خلاصه شرح داده میشود.

کتیبه پهلوی تنگ براقی (۱)

در تابستان ۱۳۳۵ دوست دیرین و همکار گرامی آقای علی اکبر بصیری رئیس دانشمند کتابخانه ملی فارس ضمن سرکشی بیکی از املاک سرحدی خود که در تنگ براقی واقع است در وسط تنگ نزدیک دهانه غار کم عمقی بیک قطعه سنگ باندازه $۱ \times \frac{۱}{۴۰}$ متر برخورد مینماید که روی آن ۱۶ سطر خط پهلوی که هر سطر ۹۰ سانتیمتر طول دارد نوشته شده و به پهلوی افتاده است. مشارالیه نتیجه کشف مشاهدات خود را با ارسال دو قطعه عکس باطلاع بنگاه علمی تخت جمشید رسانده و بنگاه علمی نیز طی گزارش شماره ۶۹۲ - ۳۵/۱۲/۱۵ مراتب را باستحضار اداره کل باستانشناسی رسانید ولی چون بازدید محل و قالبگیری از کتیبه نامبرده فقط در تابستان میسر است با نهایت علاقه اینکه برای دیدار آن داشت در سال ۳۵ توفیقی حاصل نشد و در سال ۱۳۳۶ بمحض اینکه فصل مقتضی و مناسب گردید در معیت مشارالیه بمحل عزیمت و توسط آقایان اصغری کینه و مرادبرزو کارکنان بنگاه علمی تخت جمشید دو قالب کاغذی یکی برای موزه ایران باستان و دیگری موزه تخت جمشید از روی آن برداشته شد.

تنگی که این کتیبه در آن افتاده است با دهی که جنب آن است و آئیکه از وسط

کتیبه پهلوی تنگ رانی

تنگ میگذرد همه بنام تنگ براقی معروف و چون آبشاری دارد ازچندی باینطرف مهندسین سازمان برنامه برای ساختمان سدی در حوالی همین کتیبه و نصب توربین برق شیراز مطالعانی کرده و پروژه هائی تنظیم نموده اند. رودخانه تنگ براق و رودخانه دزکرد (۱) و رودخانه سده و خسرو شیرین مجتمعاً آب رودخانه کر را تشکیل میدهد که از بلوک ابرج و کامفیروز و زرامجرد و مرودشت گذشته و ببلوک کربال و بند امیر میرود. کوه شرقی تنگ بنام کوه کر معروف (۲) که از ابتدای این تنگ تا کامفیروز و درود زن امتداد و تشابهی با نام رود کرد دارد.

تنگ در حدود صد کیلومتر طول و دو کوه مرتفع که در بعضی نقاط سیصد متر ارتفاع دارد طرفین آن قرار گرفته است. (طرف جنوبی تنگ همان کوه کراست که در بالا متذکر گردیده است) از این کوهها در اغلب نقاط و مخصوصاً پیرامون همین کتیبه چشمه های آب بطرف تنگ جاری میباشد. جائیکه سنک کتیبه در آنجا افتاده صفه ای است که در کمر کوه پیش رفته و غار (۳) کوچک کم عمقی را تشکیل داده که چند چشمه کوچک آب از آن جاری و بواسطه درختان انبوه و سرسبزی که پیرامون آن روئیده است راحتنگاه باظراوت و خوش منظره ای را تشکیل داده است.

تصور می رود که این قطعه سنک مربوط بیک کتیبه بزرگی باشد که در بالای آن غار در پیشانی کوه زمان یکی از شهریاران ساسانی که شاید بهرام باشد بمناسبتی کنده شده

۱ - دزکرد یادژ کرد Dez-kord

۲ - کوه معروف دنا درسی و شش کیلومتری شمال غربی همین کوه قرار دارد.

۴ - این غار يك جنبه مذهبی نیز دارد که در مواقعی از سال ساکنین ده براقی در آنجا نذرو نیازهای مینمایند و علامتی در سنگ نشان میدهند و معتقدند که جای پای براق اسب حضرت محمد ص میباشد.

و بعداً در اثر صاعقه یا زلزله یا سایر عوامل طبیعی دیگری شکسته و افتاده و چه بسا که بقایای آن در همان کوه در جای خود و یا بر روی زمین افتاده که پیدا کردن آن مستلزم صرف وقت زیاد تر و کند و کوب و تجسس و داشتن دوربین قوی چشمی است که متأسفانه در این مسافرت کوتاه بواسطه باد و باران و رگبار شدید اتفاقی غیر منتظره وضع را برای تجسس و بررسی بیشتری نامساعد ساخت و بوقت دیگری موکول داشت.

سنگ نبشته های ساسانی غیر از کتیبه پهلوی پایکولی (مرز ایران و عراق) و کتیبه طاق بستان (کرمانشاه) همه در خاک فارس میباشد که مشهورتر آنها در نقش رستم - نقش رجب - حاجی آباد - تخت جمشید - شاپور کازرون - سرمشهد - فیروز آباد (تنگاب) در کنار و حوالی نقوش و بر روی ستونها نوشته شده است و پیدایش این کتیبه يك کتیبه مهم دیگری بر نوشته های محدود دوره ساسانی افزوده و چه بسا خطوط و نقوش دیگر که در کمر کوه ها و کنار چشمه سارها کنده شده که هنوز از انظار پنهان مانده است با توجه باینکه نقوش سراب بهرام (نزدیک نورآباد) و تنگ چوگان (در شاپور کازرون) و تنگاب نزدیک فیروزآباد و برم دلك (مشرق شیراز) و گویم (مغرب شیراز) جنب آبشار گویم همه در کنار چشمه سارها و نقاط باصفا و با طراوت و شکارگاهها نقش گردیده و یادگار دلاوری و توقف شهریاران ساسانی در آن نقاط بوده است میتوان حدس زد که این نوشته نیز در چنین نقطه باصفا و پر آبیکه شکارگاه خوبی هم هست بمناسبتی نوشته شده باشد که پس از مطالعه دقیق و خواندن آنها تاحدی موضوع را مکشوف خواهد ساخت.

در خاک باستانی فارس علاوه بر آثار مهم و مفصل شاپور کازرون و قصر عظیم سرستان و آثار فیروزآباد و ویرانه های سنگی و متعددی مربوط بدوره ساسانیان

که اغلب برج و آتشکده بوده است در گرمسیرات و همچنین ساختمانهای خشتی و سنگی که خرابه های آن در حوالی ده بیدکنار جاده شاهی مشهود میگردد در سردسیرات موجود میباشد که همه معرف ابنیه و قصوری است که در مواقعی از سال هنگامیکه گرفتاریهای جنگ درپیش نبود استراحتگاه پادشاهان ساسانی بوده است و بهمین مناسبت درخط سیر آنها کتیبه هایی نیز مرقوم گردیده که اینک صحیح ترین و معتبرترین آثارخطی آن دوره درخشان ، و این کتیبه تازه پیدا شده نیز یکی از آنها و بهمین مناسبت مرقوم گردیده است .

برای دیدن این کتیبه از سه راه میتوان رفت : یکی از شیراز از راه خلار - بیضا تنگ طور - مهجن آباد - کامفیروز - تنک براقی که در حدود ۱۸۰ کیلومتر مسافت و فقط در تابستان و بتوسط جیب میتوان از این راه استفاده نمود . راه دیگر از آباده از راه چغار - بهمن - نجف آباد - کولا - خسرو شیرین - دزکرد - تنک براقی که در حدود ۱۵۰ کیلومتر میشود . سومین راه که حد وسط این راه میباشد از پاسارگاد (آرامگاه کوروش) از راه احمد آباد - فتح آباد - لالگون - آسپاس - سده - دزکرد تنک براقی بمسافت ۲۰۷ کیلومتر و ۶ ساعت راه با جیب بشرح زیر میباشد :

- ۱ - از پاسارگاد (ده مادر سلیمان) تا احمد آباد ۷۲ کیلومتر
- ۲ - از احمد آباد تا فتح آباد ۱۲ کیلومتر
- ۳ - از فتح آباد تا لاله گون ۸ کیلومتر
- ۴ - از لاله گون تا آسپاس ۳۵ کیلومتر
- ۵ - از آسپاس تا سده ۳۰ کیلومتر
- ۶ - از سده تا دزکرد ۳۰ کیلومتر
- ۷ - از دزکرد تا ده تنک براقی ۲۰ کیلومتر

بنگاه علمی تخت جمشید در نظر دارد که در اولین فرصت ممکنه قالب های گچی از روی این کتیبه ضمن قالب هائیکه از سایر کتیبه های پهلوی و میخی میخواهد تهیه و در دسترس دانشمندان و اساتید خطوط باستانی قرار دهد بردارد تا علاقمندان از روی همان قالبها هر گونه تحقیقاتی که منظور نظر داشته باشند بنمایند زیرا راه مسافرت بتك براقی و دیدار کتیبه مشکل و چه بسا که میسر همه کس نخواهد بود که آنرا از نزدیک ببینند.

کتیبه پهلوی تنگ خشك سیوند

در خردادماه سال ۱۳۳۷ آقای عبدالله توکل کارگر سابق بنگاه علمی تخت جمشید و مستحفظ فعلی شاپور کازرون گزارش داد که يك کتیبه پهلوی در تنك خشك دوازده کیلومتری شمال غربی سیوند دیده است. به آقای مراد برزو مأموریت داده شد که محل را بازدید و در صورت صحت این گزارش يك قالب کاغذی از آن تهیه نماید و چند روز بعد کتیبه نامبرده توسط اینجانب معاینه و گزارش آنرا بشرح زیر باستحضار اداره کل باستان شناسی رسانید:

تنگ خشك که کتیبه در قسمت غربی آن قرار گرفته يك تنك طویلی است که از غربی سیوند (۱) میروند تا بجلگه شمالی سیوند وارد میشود. طول تنگه در حدود ۱۸ کیلومتر ولی این کتیبه در دوازده کیلومتری آن در جهت غربی يك رودخانه که در بهار و تابستان خشك و فقط هنگام بارندگی آب دارد، در دامنه کوه قرار گرفته است (۲) قطعه سنگ کوه که این کتیبه بر سطح و بدنه آن نقر گردیده $۴/۵۶ \times ۳/۱۸$ متر وسعت

۱ - از پای کوهی که سنگهای سفید مرمر نمای بکاررفته در پاسارگاد از آنجا تهیه شده (کوه لعل شکن) تا پای کتیبه ده کیلومتر راه است که با اتومبیل میتوان تا پای کتیبه رفت. ۲ - روبروی دره چله دامنه آبریز معروف به تفرگی (تگرگی)

دارد و در یکطرف آن يك قبر باندازه ۱۳۵×۸۵ سانتیمتر که عمق آن نظیر عمق استودانهای زمان ساسانیان است کنده شده و در طرف دیگر کتیبه اول است در ۱۸ سطر باندازه ۱۵۰×۸۵ سانتیمتر و کتیبه دوم بر بدنه غربی آنست باز در ۱۸ سطر باندازه ۱۲۰×۸۰ سانتیمتر. کتیبه سوم بر بدنه شمالی و دارای ۲۰ سطر باندازه ۵۰×۵۰ سانتیمتر میباشد. خطوط پهلوی نامبرده از نوع خطوط درشت و چون قرینها در معرض آفتاب و باران و یخ بندان بوده بکلی ضایع و بزحمت میتوان حروف آنرا خواند.

کتیبه پهلوی اقلید

در شهر اقلید در تل قلات در کنار يك قبر سنگی بنام «حوض دختر کبر» ۲۱ سطر خط پهلوی در سال ۱۳۳۴ پیدا شد (۱).
قبری که این خطوط در کنار آن نقر شده $۱/۶۰$ متر طول و یکمتر عرض و ۲۷ سانتیمتر عمق دارد. سطحه ای که ۲۱ سطر خط در دو ستون روی آن کنده شده $۱/۹۹$ متر طول و ۸۸ سانتیمتر عرض دارد. این سطحه باندازه دوپله از سطح زمین بلندتر است. قبر مزبور نظیر استودانهائی است که در کوههای هرودشت و خفرک بتعداد زیادی موجود است و فرقی با آن استودانها اینست که در يك سطحه افقی در درکوه کنده شده و از آنها از حیث طول و عرض بزرگتر است.
شرح کتیبه پهلوی کوه مقصود آباد در قسمت ترجمه ها بعد از شرح کارهای اخیر تخت جمشید داده خواهد شد.

۱ - این کتیبه در زمستان سال ۱۳۳۴ توسط آقای مراد برزو خدمتگزار فنی بنگاه علمی با کاغذ قالب برداری و برای اداره کل باستان شناسی فرستاده شد.

كششف يك آتشكده ديگر در كوه حاجى آباد نقش رستم

در حدود دو كيلومتر كه از نقش رستم بطرف ده حاجى آباد ميرويم دست چپ بفاصله پانصد قدم از جاده در سينه كوه آثار يك آتشكده يا معبد نسبتاً بزرگتر و دو كوچكتر و بقايای دو صفا سنگ چين شده درجوار آنها ديده ميشود.

مكعب بزرگتر كه براى انجام مراسم و آداب دينى مورد استفاده ميگرفته عبارت از يك قطعه سنگ يكپارچه اى است كه $4/85$ متر طول و دو متر عرض و $3/10$ متر بلندى دارد، برفراز آن از خود سنگ يك برآمدگى دارد كه $2/70$ متر طول و 70 سانتيمتر عرض و $1/20$ متر بلندى دارد و روى آن حفره اى با اندازه 37×50 بعمق 20 سانتيمتر كننده شده و بعلاوه در جهت شرقى و جنوبى سطح اوليه دو حفره ديگر تقريباً بهمان اندازه در سنگ كننده شده است.

مكعب سنگى نامبرده از خود سنگ كوه در آورده شده و تراش آن زبر و هيچگونه راه و پلکانى جهت رفتن ببالاى آن ندارد.

كمى پائين تر يك مكعب سنگ ديگر كوچكتر از سنگ مشروحه بالا و كمى دورتر يكى ديگر بهمان اندازه جلب توجه را مينمايد كه برفراز هر کدام از آنها حفره اى نظير حفره هاى نامبرده بالا كه مانند حفره هاى روى آتشكده دو گاه نقش رستم و حوالى آن ميباشد، ديده ميشود.

دو صفا در مشرق مكعب بزرگترين قرار گرفته كه بترتيب 10×16 و 10×18 متر وسعت دارد.

فهرست مندرجات

موضوع	صفحه	موضوع	صفحه
۱- قدیمترین پایتخت شاهنشاهی هخامنشی	۵	۲۱- پیدایش کتیبه مبعی در بیرامون	
۲- مقدمه	۹	۹۴- برج سنگی	
۳- نام اصلی بازار گاد	۱۴	۹۷- آثار بعد از اسلام در پاسار گاد	
۴- نامهاییکه پس از اسلام بدین جایگاه		۱۰۰- سکه شاه شجاع	
داده شده	۱۹	۲۴- پاسار گاد در ادوار مختلفه تاریخی	۱۰۳
۵- رود بلوار	۲۸	۲۵- پاسار گاد پس از کوروش	۱۰۵
۶- تنگ قدیمی و تاریخی بولاغی	۲۹	۲۶- پاسار گاد پس از هخامنشی ها	۱۰۶
۷- محل سنگهای سفید مرمر نما	۳۰	۲۷- پاسار گاد بعد از اسلام	۱۰۷
۸- آثار قبل از تاریخ در جایگاه پاسار گاد	۳۴	۲۸- خطوط میخی پاسار گاد	۱۰۸
۹- آثار پیش از هخامنشی	۳۶	۲۹- خط کوفی و نسخ	۱۱۲
۱۰- آرامگاه کوروش کبیر	۳۸	۳۰- مقایسه پاسار گاد با تخت جمشید	۱۱۳
۱۱- سرانجام چند کوروش	۴۱	۳۱- صفات ممتاز و منحصر بفرد آثار	
۱۲- احداث حصار و صفا بدور آرامگاه		۱۱۸- پاسار گاد	
کوروش	۴۵	۳۲- مقایسه با تخت جمشید	۱۲۳
۱۳- پیدایش دو قبر سنگی در پشت		۳۳- نکات برجسته عقیده پرفسور هر تافلند	۱۲۶
بام آرامگاه	۴۷	۳۴- شمه ای از کارها و فضایل کوروش کبیر	۱۳۰
۱۴- کاخ بار کوروش کبیر	۵۹	۳۵- کوروش کبیر همان ذوالقرنین است	۱۵۰
۱۵- کاخ اختصاصی	۶۷	۳۶- آغاز کاوشهای علمی و کارهای تعمیراتی	۱۶۸
۱۶- کاخ شرقی و نقش برجسته انسان بالدار	۷۳	۳۷- کشف چند کتیبه پهلوی	۱۷۳
۱۷- صفا سنگی معروف به تخت سلیمان	۸۹	۳۸- کتیبه تنگ براقی	۱۷۳
۱۸- آب نماهای کاخ شاهی	۸۸	۳۹- کتیبه پهلوی تنگ خشک سیوند	۱۷۸
۱۹- حوضچه های سنگی	۸۹	۴۰- کتیبه پهلوی اقلید	۱۷۹
۲۰- برج سنگی ویران شده	۹۰	۴۱- کشف آنشکده ای در کوه حاجی آباد	۱۸۰

فهرست گراورها

صفحه	گراور	صفحه	گراور
۶۰	۱۹- کاخ بار کوروش	۱	۱- نقاشی از روی انسان بالدار
۶۱	۲۰- نقاشی از روی نقش A	۱۲	۲- منظره ای از ستونهای کاخ اختصاصی
۷	۲۱- قسمتی از نقش A	۳۲	۳- کوه تنب کرم و برش قطعات سنگ سفید
۶۴	۲۲- نقش باهای انسان و حیوان	۳۳	۴- < < < <
۷	۲۳- نقاشی از روی نقش باها	۳۴	۵- < < < <
	۲۴- نقاشی از روی سرستون عظیم کاخ	۳۵	۶- < < < <
۶۶	پنذیرائی	۷	۷- کوه حاجی آباد نقش رستم و منظره چند
۶۸	۲۵- قسمتی از تنه يك ستون کاخ اختصاصی	۳۵	قطعه سنگ که از کوه بریده شده
۷۰	۲۶- زیر ستونهای کاخ اختصاصی	۸	۸- نمونه چند نقش از روی سفالهای پیش
۷	۲۷- یکی از ستونهای کاخ اختصاصی	۳۶	از تاریخ با-ارگاد
۷۲	۲۸- نقاشی از روی نقش درگاه غربی	۹	۹- دستگیره دربر نزی- قسمتی از نقش
۷	۲۹- قسمتی از نقش درگاه شرقی	۳۷	يك صورت
۷۴	۳۰- نقش انسان بالدار	۱۰	۱۰- نقش آرامگاه کوروش و ستونهای
۷۶	۳۱- هارپوکرات	۴۰	اطراف آن
۷۸	۳۲- نقشه یکی از کاخهای کوروش	۴۳	۱۱- نقشه مقطع اطاق آرامگاه کوروش
۸۰	۳۳- دیوار سنگی صفا مادر سلیمان	۵۰	۱۲- نمای غربی آرامگاه کوروش کبیر
۸۸	۳۴- نقشه صفا مادر سلیمان	۱۳	۱۳- نقشه مقطع دو قبر مکشوفه بالای
۷	۳۵- قسمت مختصری از يك کتیبه میخی	۵۰	آرامگاه
	۳۶- بدنه شمالی و برانه سنگی معروف	۱۴	۱۴- آرامگاه کوروش در حال تعمیر و نقشه
۹۵	به زندان سلیمان	۵۰	دو قبر مکشوفه بالای آرامگاه
۹۲	۳۷- برج سنگی کبه زردشت در نقش رستم	۱۵	۱۵- قسمتی از آرامگاه کوروش ضمن
	۳۸- مقطع و برانه سنگی معروف بزندان	۵۹	تعمیرات سال ۳۷
۹۳	سلیمان	۵۶	۱۶- جای بستههای آهنی دم چلچله ای
۹۴	۳۹- قسمتی از يك کتیبه میخی	۱۷	۱۷- چند نقش از علاماتی که حجاران
۹۵	۴۰- دو سنگ سفید یکپارچه	۵۶	روی سنگ گذاشته اند
۹۶	۴۱- آتشکده مکشوفه در نقش رستم	۵۸	۱۸- یکی از اجساد مومیایی مصر

صفحه	عنوان	صفحه	عنوان
۱۲۲	شده	۹۸-۴۲	سردرسنگی مسجد اتابك و كتيبه آن
۱۲۶	۵۷- تخت گوهر	۱۰۰-۴۳	منظره خرابه‌های بنای اسلامی
۱۳۰	۵۸- منظره تالارمر كزی كاخ اختصاصی	۱۰۱-۴۴	نقاشی از روی دوطرف سكه شاه شجاع
۱۳۴	۵۹- زیرستون ایوان كاخ اختصاصی	۱۰۴-۴۵	قسمتی از كتیبه، ثلث مسجد اسلامی
۱۳۸	۶۰- استوانه كوروش	۴-۴۶	قسمت دیگر از كتیبه ثلث
۱۴۰	۶۱- زیرستون كاخ اختصاصی	۴۷-۴۷	جرز سنگی ایوان كاخ پذیرائی و چهار
۱۴۴	۶۲- كاخ اختصاصی	۱۱۰-۴۸	سطر خط میخی بالای آن
	۶۳- نقاشی از روی دوسنك يکپارچه	۱۱۰-۴۸	چهار سطر خط میخی جرزا ایوان كاخ بار
۱۴۴	مر بوط بانجام مراسم مذهبی	۴-۴۹	لوح طلای ارشام
۱۴۸	۶۴- منظره كاخ پذیرائی	۵۰-۵۰	چند حرف میخی با بلی روی حاشیه
۱۵۲	۶۵- مولانا ابوالكلام آزاد	۱۱۱-۵۱	لباس نقش كوروش بعروف میخی
۱۵۲	۶۶- نقش گلهای دوازده بك	۴-۵۱	كوراموش
	۶۷- قطعه‌های ستون دور آرامگاه	۵۲-۵۲	قطعه‌ای از كتیبه میخی مكشوفه در
	۶۸- آرامگاه كوروش و سردرسنگی	۱۱۲-۵۳	پیرامون ویرانه سنگی
۱۶۲	مسجد اتابك		۵۳- پنجه حیوان و پاهای مجسمه درگاه
۱۶۴	۶۹- حصار سنگی دور محوطه آرامگاه	۱۱۸-۵۴	غربی
	۷۰- نقش يك تکه سفال ماقبل تاریخی	۴-۵۴	نقاشی از روی پنجه‌های پا
۱۷۵	۷۱- كتیبه پهلوی تنك براقی	۵۵-۵۵	قسمتی از لباس و دامن نقشی که در
۱۸۰	۷۲- نقش سفالهای ماقبل تاریخی		درگاه شرقی كاخ اختصاصی حجاری

غاطنامہ

صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۱۰	۵	مرمناذ	Mermnade
۱۹	۳	در بان	در زبان
۲۱	۸ باورقی	ملکہ صبا	ملکہ صبا
۲۴	۵	بابن	بین
۳۲	۷	پاسار گاد کہ کمک	پاسار گاد کمک
۵۷	۱۳	کوچکنری بودہ	کوچکنری
۸۷	۱۰	مضروب	خراب
۹۳	۳	فراتاداران	فراتادارا
۱۱۱	۱	جنوب	در جنوب
۱۱۸	۲	کشور قدیمہ	کشورهای قدیمہ
۱۲۷	۵	سمارا	سامرہ
۱۲۸	۱۳	جنیان	جنیان
۱۷۱	۱۴	صفہ سلیمان	صفحہ نخت سلیمان

مواخذ و منابع

- ۱- Archaeological History of Iran Ernest. J. E. Hertzfeld
oxford 1925
- ۲- Iran in the ancient East Hertzfeld
- ۳- Old Persian Grammar Texts Lexicon Kent 1949
- ۴- L' Iran des Origines à L'islam. Paris 1951
- ۵- History of the Persian. A. T. Olmstead
- ۶- Corpus Inscriptionnum Iranichrum, Henning
- ۷- مشرق زمین با کهنواره تمدن تألیف ویلیام جمز دورانت ترجمه احمد آرام چاپ تهران ۱۳۳۷
- ۸- تاریخ علم تألیف جرج سارتن ترجمه احمد آرام چاپ تهران سال ۱۳۳۶
- ۸- کوروش کبیر تألیف آبرشاندورفرانسوی ترجمه آقای دکتر احمد هدایتی چاپ تهران
- ۹- تاریخ ملل آسیای غربی تألیف دکتر احمد بهمنش
- ۱۰- تاریخ مصر جلد اول و دوم تألیف دکتر احمد بهمنش
- ۱۱- میراث ایران تألیف ۱۳ تن خاورشناسان فرانسوی
- ۱۲- سرزمینهای خلافت شرقی تألیف کی لیسترنج ترجمه محمود عرفان
- ۱۳- تاریخ هردودت (کلی بو) ترجمه دکتر هدایتی چاپ تهران سال ۱۳۳۵
- ۱۴- تاریخ کزنغن
- ۱۵- تاریخ ایران باستان تألیف مشیرالدوله بهرنیا
- ۱۶- قرآن مجید
- ۱۷- تورات
- ۱۸- ذوالقرنین یا کوروش کبیر تألیف مولانا ابوالکلام آزاد ترجمه باستانی پاریزی
- ۱۹- یشتها تألیف استاد پور داود
- ۲۰- یسنا تألیف استاد پور داود
- ۲۱- خرده اوستا تألیف استاد پور داود
- ۲۲- تاریخ صنایع ایران تألیف گریستی ویلسن ترجمه عبدالله فریار

- ۲۳- تاریخ ابن عبری
 ۲۴- کارنامه ایران باستان تألیف عباس مهرین
 ۲۵- تاریخ پلوتارخ
 ۲۶- مجلد اول گزارشهای باستان شناسی
 ۲۷- تاریخ ژنرال ساکس جلد اول
 ۲۸- سیاحت نامه فیثاغورث در ایران ترجمه اعتصام الملك
 ۲۹- سفرنامه اوژن فلاندن ترجمه نورصادقی
 ۳۰- فارس نامه ابن بلخی باهتمام سید جلال الدین تهرانی
 ۳۱- نزاهت القلوب حمید الله مستوفی
 ۳۲- ایران باستانی تألیف پیرنیا
 ۳۳- جغرافیای تاریخی ایران
 ۳۴- آثارعجم تألیف فرصت الدوله شیرازی
 ۳۵- فارس نامه ناصری تألیف حاج میرزا حسن فدایی چاپ ۱۳۱۳ قمری
 ۳۶- مقاله آقای دکتر شفق درووز نامه پارس شیراز
 ۳۷- ایران از آغاز تا اسلام تألیف دکتر گیرشمن ترجمه دکتر معین چاپ تهران ۱۳۳۶
 ۳۸- فرهنگ ایران باستان تألیف استاد پور داود
 ۳۹- هرمزدنامه تألیف استاد پور داود
 ۴۰- تاریخ عصرحافظ تألیف دکتر غنی
 ۴۱- مقالات کسروی گردآورنده یحیی ذکا، بخش دوم چاپ تهران ۱۳۳۴
 ۴۲- سیر تمدن در ایران باستان تألیف دکتر بیژن
 ۴۳- مبحثی از زیباترین شاهکارهای شعر جهان ترجمه شجاع الدین شفا چاپ تهران ۱۳۳۱
 ۴۴- کبارالامم تألیف علامه حمزه اصفهانی
 ۴۵- الواح گلی تخت جمشید تألیف پرفسور ژرژ کامرون ترجمه سید محمد تقی مصطفوی
 ۴۶- تاریخ یهود
 ۴۷- سعدی نامه
 ۴۸- مجلد التواریخ و القصص تألیف سال ۵۲۰ هجری به تصحیح مرحوم ملک الشعراء بهار چاپ تهران سال ۱۳۱۸
 ۴۹- تمدن فلات ایران تألیف دکتر عیسی بهنام

- ۵۰- مجلد سوم گزارشهای باستانشناسی
- ۵۱- مجلدات مجله دانشکده ادبیات تهران
- ۵۲- ویرانه‌های شوش تألیف دکتر حبیب‌الله صمدی
- ۵۳- سفرنامه گیاش
- ۵۴- سفرنامه دیولافوا
- ۵۵- حکمتانه تألیف سید محمد تقی مصطفوی چاپ تهران ۱۳۳۲
- ۵۶- کتاب پرفسور پوپ
- ۵۷- سکه‌های یونانی
- ۵۸- شماره ۶ مجله نقش و نگار
- ۵۹- نامه تنسر
- ۶۰- تاریخ ساسانیان تألیف کریستن سن ترجمه رشید یاسمی
- ۶۱- آثار الباقیه
- ۶۲- انزال شهر پارسه تألیف هرتسفلد ترجمه مجتبی مینوی
- ۶۳- دینکرد
- ۶۴- سبک‌شناسی تألیف ملک الشعراء بهار
- ۶۵- فرهنگ خاور شناسان
- ۶۶- ادبیات مزدیسنا تألیف دکتر معین
- ۶۷- شاهنامه فردوسی
- ۶۸- مرآت البلدان
- ۶۹- شاهنامه ثعالبی

فهرست اعلام

حرف آلف

استرابو ۱۷ و ۳۹ و ۴۴ و ۵۰	۱۲۱ آ
اسکارینگر ۱۴۷	ابن بلخی ۹۴ و ۱۵ و ۲۴
اسکندرو ۱۴ و ۱۶ و ۲۰ و ۴۳ و ۴۴ و ۵۰ و ۵۱	ابوبکر ۱۰۱
و ۶۲ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۳۳ و ۱۴۸ و ۱۵۰ و ۱۵۱	ابوعلی سینا ۱۵۶
و ۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۵۲ و ۱۵۶ و ۱۵۸ و ۱۶۳ و ۱۶۴	انابک ابوبکر ۹۸ و ۲۳
۱۶۶	انابک سعد بن زنگی ۲۳
اشپیگل ۱۷ و ۱۶	اودشیر ۱۰۸ و ۹۱
اشعیا ۱۶۰ و ۱۵۹	اودشیر دوم ۶۵ و ۸۵ و ۸۶ و ۱۰۵ و ۱۱۶ ر
اشیل ۱۴۴	۱۲۰
اکبر بصیری ۱۷۳	اردشیر و راز اردشیر ۱۱۳
المتد ۱۷ و ۹۲	اردشیر سوم ۱۲۰
الیان ۲۳۵	اوسطو ۱۵۰ و ۱۶۳
امرسون ۱۶۵	ارمیا ۱۵۶
اوژن فلاندرن ۱۱۱ و ۱۸	آویان ۱۷ و ۴۳
ارجاه و رسن ۱۳۹	اریستوبول (آریستوبولس) ۵۱ و ۴۴ و ۵۰ و ۵۱
اومنس کاردیانی ۵۱	ازدی بک ۱۰۴ و ۱۴۲
اهروامزدا ۱۰۹	آسارهادون ۱۳۴
ایشتار ۱۳۴	اسیرینک لی ۹۲
	استرانج ۲۸

حرف ب

یل ۱۲۸ و ۱۴۱	بج ۱۵۱
بهرام ۱۷۵	بخت النصر ۱۲۲ و ۱۳۱ و ۱۶۴
بیلیش فر ۱۵۲	بردیا ۱۴۲
	بطلمیوس ۱۷ و ۵۱ و ۱۵۱

حرف پ

پلیئوس ۱۷

پورون ۵۱

پاپک شاه ۱۶۸

پسامتیک سوم ۱۳۹

پلونارک ۱۰۵ و ۴۲۳۹ و ۵۰

حرف ت

توسیدید ۱۳۷

توکولتی نینورتا ۱۳۴

تام ماریتوی دوم ۱۳۵

تکلات فالازار اول ۱۳۴

حرف ج

ج. ه. ا. بلیف (برفسور) ۱۴۸

جکسن ۹۲

جمشید ۲۶ و ۲۴ و ۲۳ و ۲۱ و ۲۴

چ

چش پش ۱۳۷ و ۱۰۹

حرف ح

حمدالله مستوفی ۲۵

حمزه اصفهانی ۲۵

حوم بان خالدوش سوم ۱۳۵

حافظ ۱۰۰

حزقیال ۱۳۵

حسن سمندر ۴۹

حرف خ

خواجه بدرالدین ۱۱۲

خشیارشا ۱۱۶ و ۱۰۸ و ۹۱ و ۷۲ و ۲۳ و ۲۲

۱۳۱ و

حرف د

۱۴۳ و ۱۳۹

دانیال ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ و ۱۶۰

داریوش سوم ۱۲۰ و ۳۳ و ۳۲

داریوش کبیر ۲۳ و ۳۹ و ۵۱ و ۸۳ و ۹۱ و

۱۰۸ و ۱۰۹ و ۱۱۶ و ۱۲۴ و ۱۲۵ و ۱۳۱ و

حرف ر

رضا زاده شفق (دکتر) ۱۷

ربرت برونیك ۱۱

حرف ز

زردشت ۱۴۶

زاده (برفسور) ۹۲

حرف س

ساراگون ۱۶۴	سلفر سلطان ۱۱۲
سعدی ۲۲	سلیمان ۲۱۰ و ۲۱۴ و ۲۶
سعد بن زنگی ۹۸ و ۹۷ و ۲۲	سلیمان بن ابوجعفر ۱۰۷
سقراط ۱۶۳	سناحزيب ۱۳۶

حرف ش

شارپ ۱۱۰	شوتروك ناخون تا ۱۳۳
شاه شجاع ۱۰۰ و ۱۰۱ و ۱۰۳ و ۱۰۷	شيبصر ۱۴۵

حرف ع

عبدالله نوکل ۱۷۸	علی ۱۰۱
هشمان ۱۰۱	عمر ۱۰۱

حرف ف

فرصت الدوله شیرازی ۸ و ۲۰ و ۱۰۷

حرف ق

قاسم غنی (دکتر) ۱۱۰	مرحوم قزوینی ۲۱ و ۱۳۰
---------------------	-----------------------

حرف ک

کنوبس ۵۸ و ۵۷	کسروی ۱۰۱ و ۳۹۱
کاسان دان ۱۴۲ و ۴۹	کفرن ۵۷ و ۵۸
کالیستنس ۱۵۱ و ۱۵۰ و ۱۵۱	کلنارخ ۲۳ و ۱۲۳
کامبیز (دکتر) ۱۴۰ و ۱۴۱	کلودبوس ریچ ۱۱۲
<u>کیوجیه ۴۷ و ۴۹ و ۵۱ و ۹۱ و ۹۴ و ۱۰۴</u>	کمال الدین اسماعیل ۲۳
۱۱۱ و ۱۲۰ و ۱۰۷ و ۲۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰	کنت دو گینو ۱۴۶
۱۴۲	کنت کورث ۴۲ و ۵۰
کنزیاس ۶۶ و ۶۵	کودورنان خوندی ۱۳۳
کریپرتر ۹۲	کورتیوس رفوس ۱۶ و ۲۳۵
کرنیر ۹۴ و ۹۳	کوردوش ۷ و ۹۰ و ۱۰۱ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۹ و
کروزس ۱۳۱ و ۱۳۶ و ۱۵۰	۲۰ و ۲۱ و ۲۹ و ۳۵ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱

هرودوت ۱۶ و ۱۷ و ۷۶ و ۸۵ و ۱۶ و ۱۲۳ و
 ۱۳۲ و ۱۳۶ و ۱۳۷ و ۱۴۳ و ۱۵۰

هانری بر ۱۴۶
 هرتمفله ۱۲۱ و ۱۲۶ و ۱۶۸

حرف ی

یهوه ۱۴۴ و ۱۴۵

فهرست اماکن

حرف آ

آبادان ۸۷	آسیاس ۱۷۷
آباد ۷۷	آسیا ۹ و ۴۴ و ۴۵ و ۱۳۲ و ۱۴۳ و ۱۶۳
آبادانا ۳۴ و ۶۱ و ۶۹ و ۷۲ و ۱۱۶ و ۱۱۷	آسیای صغیر ۲۵ و ۱۴۲ و ۱۶۶
آذربایجان ۲۱	آشور ۵ و ۵۴ و ۱۲۶ و ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۶ و ۱۳۷
آرامگاه داریوش ۱۲۰	۱۳۸ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۶ و ۱۶۴ و ۱۶۵ و ۱۶۶
آرامگاه کجوبه ۹۰ و ۹۱ و ۱۶۸ و ۱۷۱	آکاد ۷ و ۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۳۹
آرامگاه کوروش ۸ و ۹۰ و ۱۰۲ و ۱۱۵ و ۱۲۰	آناطولی ۱۲۵
۱۲۱ و ۱۲۵ و ۱۶۸ و ۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱	

حرف ائف

ا ۱۷۵	اژیل ۱۴۰
ابوالوردی ۱۰۸	استخر ۱۵ و ۱۸ و ۳۰ و ۳۱ و ۹۴ و ۱۰۶
احمد آباد ۱۷۷	اسرائیل ۱۴۸
اداره کل باستانشناسی ۸۸ و ۱۶۸ و ۱۷۰	اش نوناك ۱۳۸
۱۷۳ و ۱۷۸	افریقا ۱۰۴
اروپا ۱۲۵ و ۱۳۶	اقلید ۱۷۳ و ۱۷۹
ازجان ۲۹	اکیاتان ۱۲۲ و ۱۲۶
ازبلا ۱۴۰	انجمن آثار ملی ۱۶۹ و ۱۷۰

پلوار ۹ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۵ و ۸۹ و ۱۷۲
 بوزه سرخ ۲۹
 بیسیه یا ۱۲۷

پلا ۴۲
 بلخان ۲۸
 بل ذهاب ۱۲۵

حرف ت

تخت سلیمان ۱۳ و ۲۱ و ۳۶ و ۴۷ و ۸۳ و ۸۴ و
 ۸۶ و ۱۲۲ و ۱۶۹
 تخت گوهر ۳۰ و ۱۲۶
 تل خاری ۳۶
 تنگاب ۳۰ و ۱۷۶
 تنک براقی ۱۷۳ و ۱۷۵ و ۱۷۷ و ۱۷۸
 تنک چوگان ۱۷۴
 تنک سیوند ۱۷۳
 تنک طار ۱۷۷
 تنک بولاغی ۲۹
 تورستان ۱۷۶
 تیر انداز ۲۹
 تین تیر ۱۳۸

تالار حرمرسرا ۱۲۱
 تالار صدستون ۱۱۶ و ۱۲۱
 تالار مرکزی ۱۲۱
 تپه نخودی ۳۲
 تپچر ۱۱۶ و ۱۱۷
 تخت جهشید ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰
 ۲۴ و ۳۰ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۶ و ۴۸ و ۵۱ و ۵۲ و
 ۶۱ و ۶۵ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰ و ۷۲ و ۸۱ و
 ۸۲ و ۸۴ و ۹۱ و ۹۴ و ۹۶ و ۱۰۳ و ۱۰۴ و
 ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۱۳ و ۱۱۴ و ۱۱۵ و
 ۱۱۷ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و
 ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۶ و ۱۲۹ و ۱۶۸ و ۱۷۰ و
 ۱۷۷ و ۱۷۶

حرف ج

جوکان ۲۹
 جیزه ۵۷

جوزبرکان ۷۹
 جفر آباد شوش ۳۵

حرف چ

چغار ۱۷۴

حرف ح

حداائق معلقه ۱۲۲
 حصار دامغان ۳۵ و ۵۴

حاجی آباد ۵۲ و ۹۶ و ۱۷۶ و ۱۸۰
 حبشه ۱۱۳

حرف خ

خسروشیرین ۱۷۵ و ۱۷۷

خزو (دریا) ۱۶۲

خوزستان ۱۸۹ و ۷۸ و ۶۵

خفرك ۱۷۹ و ۲۸ و ۰

خلار ۱۷۲

حرف د

دردوزن ۱۷۵

داريال ۱۴۲

دزگرد ۱۷۷ و ۱۷۵

دانشكده ادبيات شيراز ۹۲

دكان داود ۱۲۵

دانوب ۱۱۳

ده بيد ۱۷۷ و ۳۲

دجله ۱۱۹ و ۱۸۳ و ۱۵۰

حرف ر

دوم ۱۶۶

رامچرد ۱۷۵

حرف ز

زندان سليمان ۱۲۵ و ۱۲۲ و ۹۰

زامبان ۱۳۸

حرف س

سامارا (سامره) ۱۲۷

ساميس ۱۴۰

سند ۲۷

ساختمان اسلامي ۱۶۸

سنگ بر ۲۹

سارد ۱۰

سور ۱۴۳ و ۱۶۶

سارديس ۱۶۶

سومر ۱۲۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰

سده ۱۷۵ و ۱۷۷

سوسهيرا ۱۵۷

سرمشهد ۱۷۶

درباي سياه ۱۲۶

سروستان ۱۷۶

سيحون ۱۱۳

سعادت آباد ۲۸ و ۹ و ۲۸ و ۳۰

سيوند ۲۸ و ۲۹ و ۳۱ و ۹۷ و ۱۷۸

سكا ۱۴۳

حرف ش

۱۴۸ و ۱۳۸ و ۱۳۶

شاپور كازرون ۱۷۸ و ۱۷۶

شيراز ۱۷۷ و ۱۰۳ و ۱۰۱ و ۱۷۲ و ۱۷۹

شادي دل ۱۳۸

شوش ۸۴ و ۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۱۹ و ۱۲۸ و ۱۳۳

حرف ص

صفه تخت سليمان ۱۱۵

صفه تخت ج. مشهد ۱۱۵ و ۱۱۷ و ۱۷۱

۱۹۷

حرف ل

لیدی ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲ و ۱۳۶ و ۱۵۰ و ۱۶۱

لار ۱۰۳

لا سور ۲۸

حرف م

مادر سلیمان ۱۹ و ۱۹ و ۲۱ و ۲۵ و ۲۹ و ۳۸ و ۶۰	۵۹ و ۹۰ و ۱۰۴ و ۱۱۳ و ۸۳ و ۱۳۹ و ۱۴۰
۱۷۲ و ۱۷۰ و ۱۰۸ و ۱۰۷ و ۱۰۹ و ۹۹ و ۹۸	۱۶۳ و ۱۵۱
مبارک آباد ۳۶ و ۱۰۸	مقبره کوروش ۱۲۲
مرودشت ۲۸ و ۳۰ و ۳۵ و ۹۲ و ۱۷۵ و ۱۷۹	مقصود آباد ۱۷۳ و ۱۷۹
مزایجان ۲۹	ملک سلیمان ۱۱۲
مسجد سلیمان ۸۶ و ۸۷ و ۸۸	منفیس ۵۷
مسجد اتابک ۹۸	موزه ایران باستان ۱۷۳
مشهد ام النبی ۱۹ و ۴۰	موزه تخت جمشید ۱۳۷
مشهد مرغاب ۱۹ و ۱۲۲	مهجن آباد ۱۷۷
مصر ۱۰ و ۱۳ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸	

حرف ن

نانار ۱۴۱	۱۸۰
نجف آباد ۱۷۷	نور آباد ۱۷۶
نعل شکن ۲۹	نیت (معبد) ۱۳۹ و ۱۴۰
نقش رجب ۱۸۶	نیل ۱۶۳ و ۳۱
نقش رستم ۱۳ و ۱۳ و ۴۹ و ۵۲ و ۹۱ و ۹۳ و ۹۵	نین گال ۱۴۱
۹۶ و ۱۲۰ و ۱۲۰ و ۱۲۶ و ۱۲۹ و ۱۶۹ و ۱۷۶	نینوا ۱۳۵

حرف و

واتیکان ۵۷ وزارت فرهنگ ۱۷۰

حرف ه

هبدش ۱۱۷	همدان ۱۰۴ و ۱۰۸ و ۱۰۹ و ۱۷۲
هگمتان ۱۷ و ۵۸ و ۸۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۱۹ و ۱۲۸	هند ۱۱۳ و ۱۴۳

حرف ی

یزد ۱۰۳ یونان ۱۵ و ۱۵۸ یهودیه ۱۴۴

۱۲۱۵

۱۲۱۵